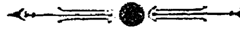
ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீவரநாயிகாஸமேத ஸ்ரீவானமாமலை

வரஜ்ஞஹினே நம: ||

ஸ்ரீ பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த

திருப்பல்லாண்டு மூலம்.

ஸ்ரீமத் ரங்கராமாநுஜஸ்வாமியாரு

அருளிச்செய்தபிரதிபதத்துடனும்

ஸ்ரீ பெரிய பரகாலஸ்வாமியாரு

ஸ்ரீமத் கோபாலதேசிகனும்

ஸ்ரீரங்கநாதஸ்வாமியாலும்

செய்தருளிய வ்யாக்யானங்களுடனும்

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீஸை. தாதாசார்யரால் செய்தருளிய

அரும்பதத்துடனும் யதாமதி பரிசோதிக்கப்பட்டு

திருச்சேறை

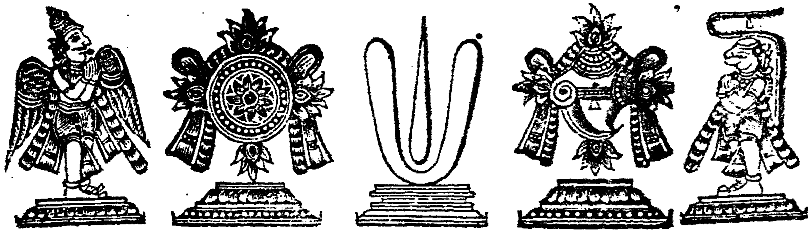
ஸ்ரீ வே ஸ்ரீநிவாஸாசார்யராலே

கும்பகோணம் ஸ்ரீஹயவதனவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

முத்ராணம் பண்ணப்பட்டது.

இதன் விலை 0—10—6.

1909.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

போதுத்தனியன்கள்.

ப்ரம்ஹதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி,

அருளிச்செய்தது.

𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 |
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂 ||

ராமாநுஜதயாபாத்ரம்
ஞாந வைராக்யபூஷணம்
ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதார்யம்
வந்தே வேதாந்த தேசிகம்.

ப்ரதிபதம்.

(𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂) ஸ்ரீ ஆத்ரேய ராமாநுஜாசார்யரென்கிற அப்புள்ளாருடையக்ருபைக்குப்பாத்திரமானவரும் (𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂) ஞான வைராக்யங்களை பூஷணங்களாக வுடையவரும் (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂) ஸ்ரீமத்வேங்கட நாதார்யரென்கிற திருநாமமுடையவருமாகிய (𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇) வேதாந்த தேசிகனை ஸேவிக்கிறேன்.

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂
𑌨𑌾𑌥𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌂 |
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌂 ||

லக்ஷ்மீ நாத ஸமாரம்பாம்
நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம்
வந்தே குருபரம்பராம்.

(ப்ர-ம்) (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) ஸ்ரீ பதியான நாராயணனை ஆரம்பத்திலுடையதும், (நாதயாமுநமத்யமாம்) ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளையும் ஸ்ரீ ஆளவந்தாரையும் மத்யத்திலுடையதும், (அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம்) என்னுடைய ஆசார்யரை முடிவிலுடையதுமான (குருபரம்பராம் வந்தே) ஆசார்ய பரம்பரையை ஸேவிக்கிறேன். உ

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ||

யோநித்ய மச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாயமேநே
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

(ப்ர-ம்) (ய:) யாதொருவர் நித்யம் அனவரதம் (அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம) அழிவற்றவனான ஸ்ரிய: பதியினுடைய திருவடித் தாமரைத்வந்த்வமாகிற மஹாநிதியிலுள்ள, (வ்யாமோஹ:) வ்யாமோஹத்தால் (ததிதராணி) அதற்கு வேரான விஷயங்களை, (த்ருணாய மேநே) துரும்பாக எண்ணினாரோ (அஸ்மத்குரோ:) எனக்கு ஆசார்யரும் (பகவத:) பகவானும் (தயைகஸிந்தோ:) க்ருபாசமுத்திரருமாகிய (அஸ்ய ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ) அந்த ராமாநுஜனுடைய திருவடிகளை (சரணம் ப்ரபத்யே) சரணமாக அடைகிறேன். ங.

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ||

மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயநாம்
ஆத்யஸ்யநகுலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா

(ப்ர.ம்) (மாதா பிதா யுவதய: தநயா: விபூதி: ஸர்வம்) மாதா பிதா யுவதிகள் புத்திரர்கள் ஐச்வர்யம எல்லாம், (மதந்வயாநாம்) என்னுடைய சந்ததியாருக்கு (நியமேந) நியமமாக (யதேவ) எந்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளோ, (ஆத்யஸ்ய) முந்தினவராகிய, (ந: குலபதே:) எங்களுடைய ப்ரபன்ன குலகூடஸ்தரான ஆழ்வாருடைய, (வகுளாபிராமம்) மகிழம்பூமாலையால் அலங்கிருதமான, (ஸ்ரீமத்) சோபாவத்தான, (ததங்க்ரியுகளம்) அந்தத் திருவடிகளிரண்டையும், (ப்ரணமாமி மூர்த்நா) சிரஸ்ஸினால் ஸேவிக்கிறேன். ௪

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலஸேகர யோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஸ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஸ முநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ||
பூதம் ஸரச்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹாந்
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகால யதீந்த்ர மிச்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குச முநிம் ப்ரணதோஸ்மிநித்யம்,

(ப்ர.ம்) (பூதம்) பூதத்தாழ்வார் (ஸரஸ்) பொய்கையாழ்வார் (மஹதாஹ்வய) பேயாழ்வார், (பட்டநாத) பெரியாழ்வார், (ஸ்ரீ) ஆண்டாள், (பக்திஸார) திருமழிசையாழ்வார், (குலஸேகர) குலசேகராழ்வார், (யோகிவாஹாந்) திருப்பாணாழ்வார், (பக்தாங்க்ரிரேணு) தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார், (பரகால) திருமங்கையாழ்வார், (யதீந்த்ரமிஸ்ராந்) பூஜ்யரான எதிராஜர், (ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்) பராங்குச முனிவரென்னுந் திருநாமமுடைய நம்மாழ்வார் (இவர்களை) (நித்யம்) எப்பொழுதும், (ப்ரணதோஸ்மி) சேவித்தவனாக ஆயினேன். ௫

ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்பல்லாண்டு தனியன்கள்.

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹ வேதாநஸேஷாந்
நரபதிபரிக்லுப்தம் ஸுல்கமாதாதுகாம: |
ஸ்வஸுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி ||

குருமுகமநதீத்யப் ராஹவேதாநசேஷாந்
நரபதிபரிக்லுப்தம் சுல்கமாதாதுகாம:
ச்வசுரமமரவந்த்யம்ரங்கநாதஸ்யஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகந்தம் விஷ்ணுசித்தந்நமாமி.

(ப்ர—ம்) ([illegible]) ஆசார்யமுகமாக, ([illegible]) அத்யயனம் செய்யாமலே, ([illegible]) ஸமஸ்தமான வேதங்களையும் ([illegible]) ஸ்ரீ வல்லபதேவ பாண்டியராஜாவினால் கட்டப்பட்ட வித்தியாசுல்கத்தை, ([illegible]) க்ரஹிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையால், ([illegible]) (எவர்) உபந்யஸித்தாரோ, ([illegible]) தேவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவரும், ([illegible]) ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, ([illegible]) ஸாக்ஷாத்மாமனாரான, ([illegible])பிராம்ஹண குலத்திற்குத்திலகம்போன்றவருமாகிய (தம்) அந்த ([illegible]) விஷ்ணுசித்தரென்னுந் திருநாமமுடைய பெரியாழ்வாரை ([illegible]) ஸேவிக்கிறேன். க

தனியன் வ்யாக்கியானம்.

ஸ்ரீ வாத்ஸ்யாஹோபிலாச்சார்யர் அருளிச்செய்தது.

இனி முதலாயிரம் திருமொழி திருவாய்மொழி இயற்பா என்கிற க்ரமத்தாலே முதலாயிரத்திலே முதல் ப்ரபந்தமான பெரியாழ்வார் திருமொழித் தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாகின்றன. ([illegible]) இவ்விரண்டு தனியன்களும் போகதசையில் ஆழ்வாரை ப்ரத்யக்ஷீகரித்து நாலாயிரத்தையும் அதிகரித்தபின்பு கோயிலிலே இருபத்தோரு நாள்களிலே திருவத்யயனோத்ஸவத்தை நடப்பிக்கத்திருவுள்ளமாய் முதலாயிரம் முதலான விபாகங்கள் பண்ணும்போது பெரியாழ்வார் திருமொழி அர்த்தத்தில் ஈடுபட்டு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தாலுகையால் இவைகளை அதற்குத்தனியனாகப் பின்னான் நியமித்தருளினார்.

([illegible])என்றது = வல்லபதேவனென்கிற பாண்டிய ராஜாவினாலே பரதத்வ நிர்ணயார்த்தமாகக் கட்டப்பட்ட வித்யா சுல்கமான தனத்தைப் பரதத்வ நிர்ணயமும் கோயில் திருமதிள் முதலான கைங்கரியங்களுஞ் செய்தருளுகைக்காக ஸங்க்ரஹிக்க இச்சையுடையவரான யாதொரு பெரியாழ்வாரென்றபடி.

([illegible]) என்றது = விச்வாமித்ராத்ரிப்ரப்ருதிகளிடத்தில் வித்யாக்ரஹணம்பண்ணியாநுஷ்டாநம்பண்ணினராமக்ருஷ்ணாதிகளைப்போலே அக்ஞர்களுக்குத்தாமும் அக்ஞராய்த்தோன்றும்படி வ்யாஜாத்யயனத்தையும்பண்ணாதேயிருக்குவ

த்துபரதத்வநிர்ணயசமயம்வந்தவாறேஜனகஜனன்யாதிகிரபேக்ஷமான்ந்ருஸிம்ஹாவதாரம்போலே ஸாதுக்கள்நெஞ்சாரல்தீரும்படி தாம்நித்யஸூரியாகையாலே சகல வேதங்களையும் ஸாங்கோபாங்கமாக உபந்யஸித்து ஸ்ரீநிவாஸனே பரதத்வமென்று ஸமஸ்த வேதங்களினுடையவும் ஸாமரஸ்யத்தை வெளியிட்டருளினரோ என்றபடி இவ்வர்த்தம் 'வு, உபசர்க்கஸித்தம் ''வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை விஷ்ணுசித்தன் விரித்தனனே '' என்னக்கடவதிறே.

(ஶ்ரீ நாயஸ்யாக்ஷாத்ஸ்வஸுரம்) என்றது=திருத்துழாய்ப் பாத்தியில் 'ப்பராதுற்பவித்தவளாய் கோதை, என்றுபெயரிட்டு வளர்க்கப்பட்டவளாகையாலேவிட்டு சித்தன் தூயதிருமகளானஆண்டாள் தான் சூடிக்களைந்தபூவை வடபெருங்கோயிலுடையான் திருவுள்ளம்பற்றிய பின்புஅழகியமணவாளன் ஸ்வப்நங்காட்டியபடியே திவ்யாபரண பூஷிதையாய்த் திருப்பல்லக்கிலேறி கோயில் திருமணத்தூணருகே சென்று அழகிய மணவாளன் திருமேனியில் அந்தர்ப்பவித்த பின்பு 'நமக்கு ச்வசுரரான பெரியாழ்வாருக்கு அருளிப்பாடு, என்று அழகிய மணவாளன் நியமித்தருளுகையாலே ஜனகாதிகளைக் காட்டிலும்,

(ஸாக்ஷாத்ஸ்வஸுர)ரென்னும்படி விசேஷ கடாக்ஷம் பெற்றவரானவென்றபடி

(ஸுரவந்த்யம்)என்றது=நித்யசூரி நிர்வாஹகனுக்கும் பூஜ்யராகையாலேநித்யசூரிகளெல்லாராலும் கைதொழப்படுமவரானஎன்றபடி 'விரும்பியமரர்மொய்த்தே, என்னக்கடவதிறே.

(த்விஜகுலதிலகம்) என்றது- அந்தரத்துத் தேவர்க்கு மறியலாகாவந்தணனைவெளிப்படுத்தியும் மறைநான் குமுன்னோதிய பட்டனுக்கே திருமகளைக்கொடுத்தும் நிற்கையாலே பெரிய வந்தணராய்ப்பட்டநாதரான வென்றபடி.

(விஷ்ணுசித்தம்) என்றது-' உன்னைக்கொண்டென்னுள் வைத்தேனென்னையுமுன்னிலிட்டேன், என்று திருமால் கொண்ட சிந்தையரான வென்றபடி 'பணிக்கடலுள்பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டோடி வந்தென்மனக்கடலுள் வாழவல்லமாயமணாள நம்பி, என்னக்கடவதிறே.

(நம:) என்றது=பெரியபிராட்டியாரோடும் அடியாரோடும் பல்லாண்டென்று பிரியமங்களாசாசனம்பண்ணுகையாலேபெரியாழ்வாரென்று புகழப்பட்ட அப்படிக்கொத்தஆழ்வாரை யென்றபடி:

(நமாமி) என்றது=' உன்றனக்கெத்தனை யின்பந்தருமுன்னிணைமலர்த்தாளென்றனக்குமது, என்னும்படி சர்வவிதகைங்கர்ய விஷயராக

வத்யவலித்து சரணமடைகிறேனென்றபடி. இத்தால் 'பேரணிந்த வில்லிபுத்தூரானி தன்னில்,' என்றபாட்டின்படியேபிரார்த்தனை சொல்லிற்று யிற்று. (க)

இதுவுமது.

மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூ ரென்றொருகாற்
சொன்னார் கழற்கமலஞ் சூடினோம்—முன்னாள்
கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோங்கீழ்மை யினிச்சேரும்
வழியறுத்தோ நெஞ்சமே வந்து.

(ப்ர—ம்) நெஞ்சமே=மனமே, வந்து-விஷயாந்தரத்தை விட்டுவந்து, மின்ஆர்=தேஜஸ்ஸு நிறைந்த, தடம்=விசாலமான, மதிள்சூழ்-திருமதிள்கள் சூழப்பட்ட, வில்லிபுத்தூர்என்று=ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரென்று, ஒருகால் ஒருதடவையேனும், சொன்னார்=அநுசந்தித்தவர்களுடைய, கழற் கமலம்=திருவடித்தாமரைகளை, சூடினோம்- சிரசாவகித்தோம், முன்நாள் முன்காலத்தில், (கிழி-ஸ்ரீ வல்லபதேவ பாண்டியராஜாவினால் கட்டப்பட்டவித்தியாசுல்கமான) நிதிப்பொதியை, அறுத்தாரென்று, உரைத்தோம்=அநுசந்தித்தோம், இனி=(அந்தச்சரித்திரத்தை அநுசந்தித்த) பிறகு, கீழ்மை=அதோகதியிற், சேரும்வழி- செல்லும் மார்க்கத்தை, அறுத்தோம்=சேதித்தோம். (உ)

(வ்யா—ம்) இப்படி 'ஸர்வதேவம்,' என்கிற சுலோகத்தாலே ஆழ்வாரைச் சரணமடைந்து ஆழ்வார் அடியார்களையும் சரணமடைகிறார் 'மின்னாரித்யாதி,'.

(நெஞ்சமே வந்து) என்றது=உள்ளின மற்றுளவாய்ப்புறமே சிலமாயஞ்சொல்லிவஞ்சிக்கும் கள்ளஸ்வபாவம் கழிந்து 'நெஞ்சமே நல்லைநல்லை உன்னைப்பெற்றாலென் செய்வோம்,' என்னும்படியான நெஞ்சமே நீயும் நானுமின்னேர் நிற்க வந்து என்றபடி.

(மின்னார்தடமதிள் சூழ்வில்லிபுத்தூர்) என்றது=அதிதேஜிஷ்டங்களான விசாலப்ராகாரங்களாலே சூழப்பட்ட ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் ரென்றபடி. இத்திருமதிள்=நல்லாரை அணுகப்பண்ணும், தீயாரை விலக்கப்பண்ணும், சங்கத்வனிபோலே ஆஸ்ரிதர் ஆநந்திக்கும்படியாயும்விரோதிகள் நடுங்கும்படியாயுமாயிற்று அவ்வூர் திருமதிள் ப்ரபாவமிருப்பது.

(என்றொருக்கால் சொன்னார் கழற்கமலஞ் சூடினோம்) என்றது மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூரென்றொருக்கால் அனுசந்தித்தவர்களான பெரியாழ்வா ரடியார்களுடைய திருவடித் தாமரைகளைச் சிரசாவகித்தோமென்றபடி இத்தால் புறமே தொழுவார்களும்அவ்வூ

ர்த் திருநாமங்கற்றூர்க்ளேயாகில் நல்லனவே செய்வாராகையாலே அவ னைப்போலே அவ்வூரும் அடியார்களை ரக்ஷிக்குமென்றதாயிற்று. வென் வாயலகார்புண்ணைந்துழாமே பொருசிர் திருவாங்காவருளாய், என்னக்க டவதிறே. பெருமாள் ஆண்டாள் ஆழ்வார்கள் சேர்த்தியாலே யவ்வூ ர்த்திருநாமசங்கீர்த்தனத்துக்கு ப்ரணவத்துக்குப்போலே ஸ்கலபாப நிவர்த்தகத்வமும் பகவத் ப்ரஸாதகத்வமும் ஸ்வரூப ஸித்தமாகத்தட் டில்லை.

(முன்னாள் கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம்) என்றது முற்காலத் தில் பாண்டியனால் சுல்கமாகக்கட்டி வைக்கப்பட்ட கிழியையறுத்தார் பெரியாழ்வார் என்று அநுசந்தித்தோ மென்றபடி. இத்தால் ஆழ்வாரு டைய திவ்ய சரித்திரங்களை அநுசந்தித்தோ மென்றதாயிற்று.

(கீழ்மை யினிச்சேரும் வழியறுத்தோ) மென்றது பகவத்சரித்திரங் களைக்காட்டிலும் பாகவத சரித்திரங்கள் பாபநிவர்த்தகங்களாய்ப்பலப் ரதங்களாகையாலே ஆழ்வார் திவ்ய சரித்ராநுசந்தானத்தாலே பொய் நின்ற ஞான்மும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்புவாய் அதோகதி ஹே துவான சரீர பரிக்ரஹத்தைப்பண்ணும். ஜன்மபதவியை வேரற்றுப் போகும்படி சேதித்தோ மென்றபடி,

இத்தால் சதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே சாதுசிந்தை பிறந்தவனுக் குப்பகவத் பாகவதாசார்ய பக்தியும் பரமபுருஷார்த்தமும் உண்டாகத் தட்டில்லையென்றதாயிற்று.

பட்டர் அருளிச்செய்தது.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தாரென்
றீண்டிய சங்கமெடுத்தூத—வேண்டிய
வேதங்க ளோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

(ப்ர—ம்) பாண்டியன் ஸ்ரீ வல்லபதேவபாண்டியனானவன் பட்டர் பிரான் பெரியாழ்வார் வந்தான்என்று (பாதத்வஸ்தாபனார்த்தம்) திருவ வதரித்தார் என்று சொல்லி கொண்டாட=புகழ, ஈண்டிய-நெருங்கிய (அ னேகமென்றபடி சங்கம் சங்கங்களை எடுத்தூத=(ஜயார்த்தமாக) எடுத் துத்வனிக்க, வேண்டிய=உபயுக்தமான, வேதங்கள் ஓதி=வேதங்களை (ப்ரமாணமாக) உபந்யஸித்து, விரைந்து—த்வரையாக, கிழி-நிதிப்பொதி யை, அறுத்தான்=சேதித்தவருடைய, பாதங்கள்=திருவடிகள், யாமு டைய-எங்களுக்கு, பற்று-ரட்சகியமாயுள்ளன. ௧

(வ்யா—ம்) இத்தனியன் முன்னொருக்கால் திருக்கோட்டியூரில் பெ ரியாழ்வார் திருமொழியின் அர்த்தம் அநுசந்திக்கும்போது அவ்வழக்

கொன்றுமில்லா, என்கிற பாட்டின் அர்த்தத்தில் பெட்டுப்பட்டர் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும்.

(பட்டர்பிரான் வந்தானென்று பாண்டியன் கொண்டாட)வென்றது பரதத்வ நிர்ணயம் பண்ணிக்கொடுக்கைக்காகவே பட்டர் பிரானைபெரியாழ்வார் திருவவதரித்தாரென்று வல்லப தேவனென்கிற பாண்டியராஜா ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகைக்காக வென்றபடி.

(ஈண்டிய சங்கமெடுத்தூத) வென்றது ஜயார்த்தமாக உத்க்ருஷ்டங்களான பஹுசங்கங்களை த்மானம் பண்ணவென்றபடி.

(வேண்டிய வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான் பாதங்கள்) என்றது ஆராத்ய ப்ரம்ஹத்தையும் ஆராதனக்ரமத்தையும் ஆராதக நியமத்தையும் வெளியிடுகைக்கு வேண்டிய வேதங்களை யுபந்யஸித்து அத்தாலே தானே தாம் அந்தக்கிழியை அறுத்தவரான பட்டர்பிரான் திருவடிகளே என்றபடி.

(யாமுடைய பற்றென்றது) நமக்காச்ரயமான ரக்ஷகமென்றபடி இத்தால் பல்லாண்டு பாடினவர் திருவடிகளையடைந்தால் 'നമസ്യോയ ത്വത്തുക്ക പരിവാര പതാക്തനാം, என்கிறபடியே நாமும் பல்லாண்டு பாடத்தட்டில்லை யென்றதாயிற்று. மண்ணுலகின் மயல் தீர்ந்து.. பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடுவோமே, என்றாரிறே ஆசார்யன்.

ஸ்ரீ மதே வாத்ஸ்யாஹோபிலார்ய மஹாதேசிகாயநம:

ஸ்ரீமத் ரங்கராமாநுஜஸ்வாமி விஷயமான தனியன்.

യേനൈവ നിശ്ചിതാശേഷം ശാരീരകനയാശയഃ |
ശ്രീരംഗസ്ഥം ച വന്ദേ തം ശ്രീരംഗരാമാനുജം മുനിം ||

ஸ்ரீமத்பெரியபரகாலஸ்வாமிவ்யாக்யான அவதாரிகை

ശ്രീശൈലേശികഹൃത്താനാം സൂക്ത്യാഭാസനക്ഷമം |
പ്രദർശയതി തത്ത്വാസൗ പരകാലാഭിധോ യതിഃ || ൧ ||

ஸ்ரீமத்கோபாலதேசிகன்விஷயமான தனியன்

ശ്രീകൃഷ്ണദേശിക പദാംബുജഭൃംഗരാജം
വേദാന്തലക്ഷ്മണമുനീന്ദ്ര കൃപാത്തബോധം |
ത്രയ്യന്തദേശിക യതീന്ദ്രശഠാരിമൂർതിം
ഗോപാലദേശിക ശിഖാമണിമാശ്രയാമഃ ||

கோபாலதேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத் ரங்கராமாநுஜஸ்வாமி விஷயமான தனியன்.

———:O:———

[illegible] |
[illegible] ||

ஸ்ரீமத்ரங்கராமாநுஜஸ்வாமி அருளிச்செய்தஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தவிஜய

நயம் என்னும் வியாக்யானத்தின் அவதாரிகை.

[illegible] |
[illegible] || க ||
[illegible]

ஸ்ரீமத்பெரியபரகாலஸ்வாமிவ்யாக்யான அவதாரிகை

ஸ்ரீ[illegible] |
[illegible] || க ||
ஸ்ரிய: பதியான ஸர்வேச்வரன், [illegible]

ஸ்ரீமத்கோபாலதேசிகன்விஷயமான தனியன்

ஸ்ரீ[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible]
([illegible]) என்றும்

அரும்பதம் அவதாரிகை.

[illegible] | [illegible]
[illegible], என்)

(ஸ்ரீ) ஸ்ருஜநஸ்ய நாநாப்ரகாரேண அவதாரங்களை பண்ணி ... ஸங்க்ரஹ விஸ்தர ... நாராயண பராயண ... நாநா வித ... இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தீயே ...

(.) ஸம், என்னப்பட்ட அர்த்தபஞ்சக தத்யாதாத்ம்யங்களைச்சேதனர் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுமென்றேவேத தர்மசாஸ்த்ரங்களை 'ஹத்வாசஸ்த்ரம்' என்கிறபடியே ப்ரவர்த்திப்பித்தும், ஓலைப்புறத்திலே தார் திறத்தில் எடுத்துவிட்டுக்குறும்பறுப்பாரைப்போலே ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண தானவதரித்தும், ஸ்வஸ்ஸக்தி ஸ்வாநுஷ்டானங்களாலும் திருத்தப்பார்த்துந் திருந்தாதாரைப் பார்வைவைத்து ம்ருகம் பிடிப்பாரைப்போலே ரக்ஷகந்தானே ஸ்வாந்தரங்கரானவர்களுடைய, அம்சத்தே யிடுக்கிக்கொண்டு ரக்ஷ்ய ஸஜாதியனாய்ப்பெரியாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களாகஇந்த ஜகத்தைஉஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக அவதரித்தானாயிற்று.

மஹாசார்யதேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீயத்கோபாலதேசிகன வ்யாக்யான அவதாரிகை.

(கோ) ... ஸ்ரீபதே ... || க || ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தஸ்ய ... மஹாசார்ய ... || உ ||

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரன் லோகோஜ்ஜீவனார்த்தமாக ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண திருவவதாரம்பண்ணி பாத்ம மாத்ஸ்ய மௌஸலப்யாதிகளை ஆவிஷ்கரித்தும் ஹம்ஸ மத்ஸ்ய ஹயக்ரீவாதி ரூபேண அவதரித்துச் சாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்துமிருக்கச்செய்தேயும்

(அ) (தத்ப்ராணாம் ...) என்றும் ஸர்வஸ்வாமியாகவும், ஸர்வநியந்தாவாகவும், ஸர்வேச்வரன் ஸ்வரூபத்தை நிர்ணயித்து சேதநஸ்வரூபத்தை (பஸ்ய்ராஷி) என்றும் (...) என்றும் (...) என்றும், நிரூபித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தம்மும் ப்ராப்தமாயிருக்க, அசித்ஸம்பந்தத்தாலும் அநாதி ஸம்ஸர்கத்தால் தாதாத்ம்யம் போலே சேதநர் அசித்ப்ரஸங்கத்தாலே தேவோஹம் மநுஷ்யோஹமென்று அஹங்கரித்து புத்ர மித்ர களத்ராதிகளிலே மமதா புத்தியைப் பண்ணி இப்படிப்ரவாஹரூபேண

(அரு) கிறபடியே யுரைமெழுக்குப்பொன்போலேப்ரக்ருதியிலே யொட்டிக்கிடக்கிற யடித பக்ஷிகளைப்போலேயிருக்கையாலேகார்யக்ஷமரல்லாதேயிருந்தமையையக்கணிசித்துஸ்சரணகமலஸமாச்ரயணத்துக்குடலாக ஸ்ரீய:பதி ஜீவாத்மாக்களுக்குத்தன் க்ருபையாலே

(ஸ்ரீ) [illegible]

(பர) அவர்களில் இப்பெரியாழ்வாரை, “[illegible] ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தம் [illegible]” என்று இவர்களுடைய வடியறிந்தவர்களறுதியிட்டார்கள். “[illegible]” என்றருளிச் செய்தபடியே வைநதேயனை யிடுக்கிக்கொண்டு பெரியாழ்வாராக அவதரித்த வடபெருங்கோயிலுடையான் கருத்மதம்சமான பெரியாழ்வாரால் தான்ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கிடாக, அடிமை செய்வித்துக்கொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றித் திருநந்தவன கைங்கர்யத்தில் இவரை அந்வயிப்பித்தான். இவரும் அவனுடைய ஸௌகுமார்யாதிகளிலே அத்தனை ஈடுபட்ட அநுபவமுடையவராய் அடிமை செய்து கொண்டிருந்தவரானார்.

(கோ) “[illegible]” என்கிறபடியே ஸஜாதீயத்வபுத்தியாலே பரத்வக்ஞானமில்லாமல் போனபடியைக்கண்டு பார்வை வைத்து மிருகம் பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயரைக்கொண்டு பரத்வஸ்தாபனம் பண்ணுவிக்க நினைத்து, பெரியாழ்வாரைக் கொண்டு ஸ்வபரத்வத்தை ஸ்தாபிக்க ஸங்கல்பித்து கலியுகத்தினுதியிலே நாற்பது வருஷம்போக க்ரோதன வருஷம் ஆனிமாதம் ஒன்பதாம் தேதி ஏகாதசி ஸ்வாதி நக்ஷத்திரத்தில் வைநதேயாம்சரான பெரியாழ்வாரை ஸ்ரீ வில்லிபுதுவை நகரத்திலே அவதரிப்பித்தருளினான்.

(அ) நித்யமான அஹங்கார மமகாரங்களாலே ஸர்வேச்வர கதமான ஸ்வாமித்வ நியந்த்ருத்வங்களை தங்கள் பக்கலிலே அத்யவஸித்து ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான பாரதந்த்ர்யத்தில் விமுகராவர். அதுவேயன்றி சப்தாதி விஷயங்களிலே ப்ரவணராய் அத்தாலே வந்த ராகத்வேஷாதிகளாலே அபிபூதராய்ப் படுகிற துக்கபரம்பரைகளை அநுசந்தித்து நிருபாதிகசேஷியான ஸர்வேச்வரன் “[illegible]” என்கிறபடியே தத்வஹிதங்களை [illegible] நல்வழி புகுகைக் குடலாக சாஸ்த்ரத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினான் “[illegible]

(அரு) கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்தான். ஆறுகடக்கக் கொடுத்ததெப்பத்தைக்கொண்டு அந்நீர்போக்கே சென்று கடலிலே புகுவாரைப்போலே, ‘மாயவன் தன்னை வணங்க வைத்த கரணமிவை,’ என்கிறபடியே ஸ்வசரணகமல ஸமாச்ரயணத்துக்குடலாகத்தான் கொடுத்த கரணகளேபரங்களைக்கொண்டு இவர்கள் [illegible]

[illegible]

(பர) அவ்வளவில் பாண்டியன் தன்னுடைய மோக்ஷ ஹேதுக்குறுப் பாகப்பரதத்துவ நிர்ணயத்தைப்பண்ண நினைத்துத்தன் புரோஹிதனை செல்வநம்பியை யதுபண்ண நியமிக்க அவரும் வைதிகர்களான ஸர்வர்களும் பரதத்வாதி நிர்ணயகம், சப்தப்ரம்ஹமான வேதமே யென்றறுதி யிட்டிருக்கையாலே அதில் கைவந்திருக்கும் வித்வான்களை யெல்லாந்திரட்டி வித்யாசுல்கத்தைக் கட்டி" வாருங்கோள்,, வாதிகளான நீங்கள் சொல்லுகிற தேவதையே பரதத்வமாகில் அத்தை வேதாந்தங்களால் நீங்கள் பரதத்வத்வேந உபபாதித்தவுடனே தானே இந்தக்கிழியுங்கள்முன்னே யறுந்துவிழக்கடவது. ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்வமாகில் அது இந்த ராஜாவின் முன்னே

(கோ) இவ்வாழ்வார் மிகவும் ஸத்வஸ்தராய் ஸஹஜ தாஸ்யமுடையவராகையாலே பகவத் விஷயத்தில் கிஞ்சித்காரம் பண்ண நினைத்து மாலாகாராதிவ்ருத்தாந்தத்தைப் பராமர்சித்துப் புஷ்பித்து ஸமர்ப்பிக்கையே ப்ரதானமென்று நிச்சயித்துத்திருநந்தவனகைங்கர்யத்திலே நிரதரா யெழுந்தருளியிருந்தார்

(அ) [illegible]" என்னக்கடவதிறே. இச்சாஸ்த்ர ப்ரதானமும், வாஸநாதுர்வாஸநைகளாலே அகிஞ்சித்கரமாக வொலிப்புறத்தில்செல்லாதபடியே சந்திலேயெடுத்து விபீம் ராஜாக்களைப் போலே ராமக்ருஷ்ணதிருவேணவதாரித்து" ([illegible]) ([illegible])" என்று பித்ருவசந பரிபாலநாதிகளை யாசரித் தருளியும் எம்பெருமானை யிட்டு வகுத்த விஷயத்தில் சேஷவ்ருத்தி இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்று மிடத்தைப் ப்ரகாசிப்பித்தருளியும் இப்பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையை "([illegible])" என்றுகொண்டிசத்ருக்நாழ்வானையிட்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளியும், க்ருஷ்ணனுப்பவந்து அவதரித்துநெனத்யவாதந்

(அரு) துதான் ஹிதாஹிதக்ஞானயில்லாமையாலே என்று பார்த்தான். [illegible] என்கிறவேதங்களைக்கொடுத்தான் 'கலைகளும் வேதமுந்நீதி நூலுங்கற்பமுஞ் சொற்பொருள்தானும் மற்றை நிலைகளும் வானவர்க்கும் பிறர்க்கு நீர்மையி னாலருள் செய்து என்னக்கடவதிறே. அதினர்த்தம் துர்க்ஞேயமாயிருத்தலாலே உபப்ரும்ஹணங்களைப் பிறவர்த்திப்பித்தான்' '[illegible]', ஆகையால் [illegible] முதலான க்ரூரகுதிகளையிட்டு மூதரிப்பித்தான். அவ்வளவு மித்தன்னிலை [illegible]

(ஸ்ரீ) ,, ஸமுத்ரம் மதுவிஷ்ணு) ஷே'' இவ்வாராணமெல்லாம் ஸகிருதஜ்ஞரெ
ஸாரவத்தாராஸெய்யதா ஸ்வாயம் க்ருதஸ்வாவயம் ஸஞ்ரவத்வித்தீ ஸ்ரு
தஸ்ருதநெவத்ராஹ்ய)நெஸெ (ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்) நவத்யநவெஸெர விஜாத்

(பா) தானேயறுத்துவிழக்கடவது,, என்று அவர்களைக்குறித்தருளிச்
செய்ய அவர்களுமுகந்து சம்மதித்து ராஜாமுன்னேயேயிதை நிர்வஹிப்
போமென்ன அவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய் இவ்வருத்தம் இப்
படி நிர்ணயமாமென்று சம்மதிப்பித்து ஸர்வ ஸம்மதியாலே ராஜா
ஸ்தானத்தில் தானே வாதார்த்தமாக்வந்து திரண்ட வித்வான்களின்
நடுவே ஸோதஸாஹமாக பஹுத்ரவ்யத்தைக்கிழியாகக் கட்டினார்க
ளாயிற்று. அவ்வளவுக்குமேலே தங்கள் தங்கள் தேவதைகளிலே அவ
ரவர்கள் பாரம்யத்தை உபபாதிக்கவும் அசையாதாயிற்று அந்தக்கிழி.
அதற்குமேலே வடபெருங் கோயிலுடையான் அர்ச்சகமுகே
னநீர் போய்க் கிழியறுத்து வாருமென்று ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரை நிய
மிக்க இவரும் அடியேன் இந்தக் கொட்டுத்தழும்புங்கையுங்காட்ட வ
து விழுமோ என்று விண்ணப்பம்செய்ய அவனும், வாரீர், நீரோ அத
ற்குக்கடவீர் 'நெதஷாநெநெவெதாம் ஷு ஹவிஷ்யம் வநெஷு, என்னப்

(கோ) எதஸ்மிந்நந்தரே ஸ்ரீ வல்லப தேவனென்கிற ராஜா தார்மிக
னைபடியாலே புரோஹிதரான செல்வ நம்பியை யழைப்பித்து
ஆத்மோஜ்ஜீவனார்த்தம் தத்வ நிர்ணயத்துக்கு விரகேதென்று
கேட்க அவரும் ''யஷ்டிஞ்ஸுஷ்யஷ்வஜாணம்,, என்னக்கடவதாகை

(அ) யங்களை ஆசரித்தருளியும் "(யத்ராவர த்ஸெ ஷூ)" என்றுஸம
யாசாரங்கள் தவ்யமென்று உபதேசித்தருளியும், இப்படிபஹுப்ர கார
த்தாலே ஆத்மாக்களுடைய பாரதந்த்ர்யத்தை பிறகாசிப்பித்தருளி
னவிடத்திலும்பெரியவன்தாநின்று ஆசரித்த விம்மஹா குணத்திலே
(ஸவாரஜெஸாஜஸ்ரீஸாஃ) என்கிறபடியேசர்வான்சேதநனுடையதுஷ்க்ரு
த்யத்தைப்பார்த்து இவையெல்லாம்கார்யகரமாய்த்ததில்லை. யினிப்பா
ர்வை வைத்து ம்ருகம் பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீய முகத்தாலே
சேதநரையகிரிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளிபெரியாழ்வாரை அவ
தரிப்பித்தருளினார். இவ்வாழ்வார் ஸஹஜதாஸ்யத்தையுடைய ராகை
யாலே பகவத்விஷத்திலேநிஞ்சித்தரித்து காலக்ஷேபம்பண்ண வேணு

(அரு) முனில்லை. இப்படிஸ்ருத்ஸ்ம்ருதிஜ்ஜெவெஜ்ஞா என்றதன் ஆக்ஞைஅகிஞ்சித்
கராகக் கடக்கநின்று காம் பண்ணுமக்கை இனி நடவாதென்று நேர்கொடுநேரே
வந்து தோன்றப்புகான். ராஜாக்கள் தாம் தங்கள் லிகிதரூபமான ஆக்ஞையை யாரே
னும் காற்கடைக்கொண்டார்களாகில் சேனைகளையனுப்பிவைத்தாதல் தாமே சென்று
தல் அவர்களை அடக்கியாள்வார்களிறே. இது தான் ஓலைப்புறஞ்செல்லாதார் திறத்
தில் எடுத்துவிட்டு குறும்பறுக்கையென்பது ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண திருவவதரித்து
நின்றுன் ஸ்லோக்திகளாலே தர்மாதர்மங்களைப்போதிப்பித்தான் அநுஷ்டானலக்ஷ
ணப்ராமாண்ய ப்ரஸங்கியானைக்காகத்தான் அநுஷ்டித்துங்காட்டினான். அவ்வளவி

(ஸ்ரீ) [illegible]

[illegible]

[illegible]

(பர) பட்டவேதவித்யாகார்யமன்றோ நிர்ணயம்அதற்குநாமேயன்றோ கடவோம், நீர்சும்மெனுதே போகீர் என்ன, இவரும், நாயிந்தே, என்று புறப்பட்டருளிராஜாஸதானத்தில் எழுந்தருள, ராஜாவும் செல்வநம்பியுந் தெண்டனிட்டுக் கைகட்டி நிற்க அப்போது செல்வநம்பியும் உம்முடைய பரதேவதாபாரம்யத்தை உபந்யஸித்தருளீரென்ன, அவரும் '[illegible]', என்கிறபடியே ஸகலவேதாந்த வாக்யங்களாலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்வமென்று நிஷ்கர்ஷித்துபபாதித்து நிகமிக்க தனக்குத்தானே கிழியுமறுந்து இவருக்கும் ராஜாவுக்கும் செல்வநம்பிக்கும் முன்னேயெல்லாரும் பார்க்க விழுந்ததாயிற்று.

(கோ) யாலேவித்வான்களாலேநிர்ணயம்பண்ணவேண்டுமென்றுசொல்ல ராஜா வித்வான்களை யழைப்பித்துப்பகுத்ரவ்யத்தைப் பரதத்வ நிர்ணயசுல்கமாகக்கட் டிப்பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணுங்கோளென்று சொல்ல இந்த அவசரத்திலே, வடபெருங்கோயிலுடையான் 'நீர் போய்க் கிழியறுத்துப் பரதத்வநிர்ணயம்பண்ணி வாருமென்றுபெரியாழ்வாரை நியமிக்க, பெரியாழ்வாரும் 'கையில் கனக்கொட்டும் தழும்புமாயி

(அ) மென்றுபார்த்தருளி அவனுக்குஅடிமை கர்தவ்யமென்று அவதாரங்களில்ஆழுயந்தவிடத்தில்கம்ஸனுக்குபணிசெய்தமாலாகாரரகத்திலே எழுந்தருளிபூவையிரந்து அவந்தான் '[illegible]' என்று உகந்து சூட்ட சூடின படியை அனுஸந்திக்கையாலே இவ்விஷயத்தில்புஷ்பவிடுகையொழிய வேறுகர்தவ்யமில்லை, நமக்கு என்றுதிருநந்தவநஞ்செய் கையிலே உத்யோகித்தாரொருவரிறே. இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவருக்கு நெடுவாசியுண்டு, அவர்கள் தந்தாமுடைய ஸம்ருத்திகளையும் பெருமாளாலே பிறநினைந்திருப்பார்கள். இவர் தம்மை அழியமாறிவரும், பகவத்ஸம்ருத்தியையே தமக்குபுருஷார்தமாக நினைத்திருப்பார். அவர்கள் ஈச்வரனைகடராகப்பற்றி

(அரு) லும்இதொரதிகாரிவிசேஷத்திற்கானதாயிருந்தது இதுகொண்டேதென்னென்றுஇருந்தார்களாயிற்று. இவர்கள் இனித்தான்விஜாதீயரான நம்மால்இவர்களைத்திருத்தவொண்ணாது வநசரரானோர் மான்களைப்பிடிக்கவெண்ணினால் அவைகளை விழுந்தக்குழிகள் வெட்டி புற்களாலே மூடியாதல் வலைகட்டியாதல் வைத்து அதனருகே ஒர்க்ருஷிதம்ருகத்தோடு ஸஜாதீயமானதோரம்ருகத்தைநிறுத்திப்போடாநின்றார்கள், ம்ருகங்கள்காநவிஷயமாகையாலே தத்ருஷ்டமாய் ஸ்வஸஜாதீயத்தைக்கண்டு விச்வஸித்து வந்துபிடிபட்டுப்போம் [இதுவே பார்வைவைத்து ம்ருகம்பிடிக்கை என்பது] அதுபோலேநாமுமிவர்கள் ஸஜாயதீயத்வ புத்திபண்ணும்படியவதரித்து இவர்களைத்திருத்துவாரிப்பிடியாகப்பிடித்து வருவோமென்று பார்த்தான்.

(ஸ்ரீ) [illegible]
[illegible]
ஸ்ரீ [illegible]

(பா) அப்போது ராஜாவும் செல்வநம்பியும் அதிஸந்துஷ்டர்களா யத்தனை வித்வான்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு மதுரையில் ராஜவீதியி லிவரையானையேற்றிவித்துவலமாகவருகிறபோது கைசிகம்பாடிபஹு மதிபெற்று ப்ரம்ஹரதமேறி வீதியில் வருங்குமாரனை மாதாபிதா க்களுப்பரிகையேறி ஆநந்தப்பட்டுக்கொண்டு பார்க்குமாப்போலே ஆகாசாவகாசமெல்லாம் நிறையும்படி ஸ்வஸூரி ஸங்கத்தையும் தேவசங்கத்தையும்கூட்டிக்கொண்டு பெரியபிராட்டியாரும் பெருமாளு ந்திருவடியேறிவந்து இவ்வாழ்வாருக்கு ஸேவைஸாதித்தருள இவரும் அந்தத் திருமாலுக்குப் பல்லாண்டு பாடினதாயிற்று. இத்திருப்ப ல்லாண்டு.

(கோ)ருக்கிறவடியேன் பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணுகிறேனென்பதுஸா ஸ்யமன்றோவென்று கேட்க, அவனும் "நீரோ இதற்குக்கடவீர்" நம்ம தன்றோ அந்தபாரம் "[illegible]" என் கையாலேநம் ஸங்கல்பத்தாலே உமக்கு சாமர்த்தியமுண்டாகிறது, போய்க்கிழியறு த்து வாரும் என்று நியமிக்கப்பெரியாழ்வாரும் வித்வத்ஸதஸ்ஸிலே செல்ல ராஜாவும் செல்வநம்பியும் இவரை ஸத்கரித்துப்பூஜிக்க வித்வா

(அ)நந்தா முடைய வ்ருத்தியைப் பண்ணி நிர்ப்பார்கள் இவர்தாம். கடராகநின்றுஅவனுக்குஎன்னவருகுறதோவென்று பயப்பட்டு அந்த பயநிவ்ருத்தியிலே யத்நம் பண்ணி நிர்ப்பார். இப்படி மைத்தயா ழ்வார்களை காட்டில் யிவருக்குண்டான நெடுவாசியுண்டு. வேதமென்ன தருபப்ரும்மணங்களான இதிஹாஸபுராணங்களென்ன இவை போ லே அதிகிருதாதிகாரமாயிருந்து. ஸர்வாதிகாரமான திருவாய்மொ ழியிலுண்டானவரிமையுமிதுக்கு யில்லை. அறிஅயனரனென்று மிவ ரையொன்றுன் றுன்மனந்துவைத்தென்றும், "முனியேநான்முகனே

(அரு)அபிநவமாகவோர்தசாவதாரஞ்செய்தருளினான். "[illegible]" ஆகையாலும் "[illegible]" ஆகையாலும் தான் தனி போகவிடாய்த்து "[illegible]" "[illegible]", என்றுஅ நந்தகருடவிஷ்வக்ஸேனாதிகளைக்கூட்டிக்கொண்டு திருவவதரித்தான், [illegible] இதுவாயிருக்கும்ப்ராதாந்யமஸூரிகளுக்காயிருக்குமென்னுமிடம் "[illegible]" என் கையாலேஸித்தம்.

இவ்வபிநவாவதாரங்கள் பத்தும் பத்த சேதநஸம்பந்தமில்லாதே நித்யஸூரியம் சத்தோடேகூடிய[illegible]ரூபமாகையாலே ராமக்ருஷ்ணாதிகள் போலே

(ஸ்ரீ) [illegible]

[illegible]

[illegible]

(பர) இங்ஙனேயிவர் அந்தத்திருமாலை அங்ஙனே கண்டவுடனே அ வரால் ஸ்வஸம்ருத்தியை ஆசாஸியாதே அத்தலைக்குத் தீங்குவாராதப டி பரியத்தொடங்கிப் பல்லாண்டு பாடினவராயிற்று இவ்வாழ்வார் இ ப்படி முகப்பிலே பரியவல்லப்ரேமம் இவ்வாழ்வாருக்குப்போலே மற்றை யாழ்வாருக்கில்லாமையாலே இவரெல்லாரிலும் அவனருளால் ந ன்னேற்றம்பெற்ற பெரியாழ்வாரானார்.

மற்றை யாழ்வார்களிலிவர் ஏற்றம்பெற்ற படியே இத்திருப்ப ல்லாண்டு மற்றைத் திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஏற்றம் பெற்றதாம். விவ தித்தபரவாதிகளும் இவருடைய பரதேவதா பாரமார்த்திய நிர்ண த்தின்படியே ஸகல பௌரஜனங்களுடனே கண்ணாரக்கண்டு விய

(கோ) ங்களித்தை அதிக்ஷேபம்பண்ண, ராஜாவும் செல்வநம்பியுந்தே ரீர்பரதத்வ நிர்ணயம்பண்ணியருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கபகவ தாவிஷ்டரானபெரியாழ்வாரும் [illegible] வ்ருத்தி, என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகி பகவானைப்போலே ஸர்வதத்வ யங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து" [illegible] ஸமீசீநந்யாயபுரஸ்ஸரமாகப்ரதிபாதித்துக் கிழியறுக்க அதிக்ஷேபித்த

(அ) முக்கண்ணப்பா' என்றும் உபக்ரமத்தொடங்கி உபஸம்ஹாரந்தனையும் செல்லத்ருமூர்திசாம்யத்தை அருளிச்செய்கையாலே " [illegible] த்ரிவிக்ரம [illegible]" என்று ஈருகுலஜாதியையும் ... ஸஜாதீயனையும்வந்தவதரித்தாப்போலேப்ரும்ஹருத்ராதிகள் ... க்கையால் வந்தஸாம்யமென்று நிர்வஹிக்கவேண்டுமாகையால் "... யிலனும் என்று தொடங்கி ... என்று சேதநருக்கு ... சிசப்தங்களோடே ஸமாதிகரிக்கையாலேஸாமாநாதிகரண்ய ... நிர்பந்தம் ஈச்வரனேடுசேதநாசேதநங்களுக்குப் ... ல்லாத ஸம்பந்தமென்றே நிர்வஹிக்கவேண்டுமாகையால் ... பந்தத்திற்கு. பாரா இன்னமும் மகாபாரதம்போலே பெரும்பொ ...

(அரு) விபவபேதமென்றும், பத்தா திறத்தில் ஸௌர்யம்சதைக்கூட்டிக்கொண்டு ... சிக்கையாலேஅம்சாவதாரமென்றும், பத்தசேதனர் திறத்தில்செய்யுங் ... க்கும்படி இதுவானபின்பு அவதாரத்வவாதம் ஔபசாரிகமென்றும் இப்படி ... டவானின்றும் (இதில் முந்தினபக்ஷம் ஸ்ரீபரகாலஸ்வாமி திருவுள்ளம். இரண்டாவது பக்ஷம்ஸ்ரீஸாக்ஷாத்ஸ்வாமி திருவுள்ளம் மூன்றுவது பக்ஷம் நம்பிள்ளையுள்ளிட்டார்கொ ள்கை. அவர்களில் வைத்துகொண்டு இப்பெரியாழ்வாருகிறுர்பெரிய திருவடியிறவிப்பே ரும்புகழா ராயிற்று. பரபக்ஷ நிரஸநம் காய் சினப்பறவையான பெரிய திருவடி ...

கோ)வித்வான்களோடேராஜாவும்செல்வநம்பியும்விஸ்மிதராய்ஆழ்வாரையானையின்மேலேற்றி சகலசேனைகளோடேயும்சகலவாத்யங்களோ

(அ) இன்ன சொல்லித்தென்றுநிர்ணயிக்கவொண்ணாதாயிருக்குங் குறையுமன்றிக்கேப்ரணவம்போலேசப்தம்அத்யல்பமாய்வேதார்த்தமுமதுக்குள்ளே காணவேண்டி அதுதெரியாதே தேடவேண்டிவரும்அந்தக்குறையுமன்றிக்கே பன்னிரெண்டெட்டாய் ஐச்வர்ய கைவல்யங்களை நீக்கி உத்தம புருஷார்த்தமான பகவத் கைங்கர்யத்தை சுக்ரகமாகப்ரதிபாதிக்கையாலே இதுக்கு நெடு வாசியுண்டு.

இன்னமும்இப்ரபந்தந்தன்னை அதிகரித்தவகையிலேபாதத்வத்தைகைப்படுத்த வல்ல சக்தியை உடையதாகையாலேவந்த வேத்தமுமுண்டு. "பரமாத்மனைச்சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்பல்லாண்டெ"ன்றிறே யிதுக்குபலம்.

இப்ரபந்தம்அவதரித்தபடிஎன்னென்னில்ஸ்ரீவல்லபதேவனென்கிற ராஜாதார்மிகனாகையாலே புரோஹிதரான செல்வநம்பியைபுருஷார்த்தநிர்ணய பூர்வகமாக அத்ருஷ்டஸித்திக்கு விரகென்னென்ன "[illegible]" என்கிறபடியே வித்வான்களைத்திரட்டி வேதாந்த நிர்ணயம்பண்ணி அவ்வழியாலேபுருஷார்த்தம்பெறவேணுமென்று சொல்ல அவனுமப்படியே பஹுத்ரவ்யத்தை வித்யாசுல்கமாகக்கட்டி வித்வான்களை ஆஹ்வானம்பண்ணி சொல்லுகிறவளவிலே வடபெருங்கோயிலுடையான் ஆழ்வாரையெழுப்பி லோகத்திலே வேததாத்பர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக நீர் போய், அக்கிழியை அறுத்துக்கொண்டு வாருமென்னருளிச்செய்ய அது வித்யா சுல்கமாக நிர்மித்ததொன்றன்றோ கைக்கொட்டுதழும்பைக்காட்டிக்கிழியை அறுக்கலாமோவென்ன, அது உமக்கு பாமோநானன்றோ வேதார்தப்ரதிபாதநத்திற்குக்கடவோமென்று ஆழ்வாரை நிர்பந்தித்தருள ஆழ்வாரும் பாண்டியன் வித்வத் கோஷ்டியிலே எழுந்தருளினவளவிலே செல்வநம்பியும் ராஜாவும்அப்யுத்தானப்ரணாமபூர்வகமாகபஹுமானம்பண்ணவித்வான்கள் ராஜாவை அதிக்ஷேபிக்க அவ்வளவிலே செல்வநம்பி ஆழ்வாரை தெண்டனிட்டுவேததாத்பர்யமான புருஷார்த்தத்தைஅருளிச்செய்யலாகாதோவென்னஆழ்வாரும் "[illegible]"என்றுவால்மீகிபகவான்[illegible]ங்களையுபஸாக்ஷாத்கரித்தாப்போலேயும் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யஸ்பர்சத்தாலேத்ருவன் ஸர்வஜ்ஞனைப்போலவும்பகவத்ப்ரஸாதத்தால்ஸகலவேதார்த்தங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து வேதாந்ததாத்பர்யமான அர்த்தத்தைப்ரதிபாதித்தருள அதிக்ஷேபித்த வித்வான்களோடு அநுவர்த்தித்தராஜாவோடு வாசியற ஸர்வரும் விஸ்மிதராய் அநந்த

(ஸ்ரீ) [illegible]

ஸவஸாக்ஷாத்காராஹ [illegible]

(பர) ந்து மகிழ்ந்துஸேவித்திருக்க அப்போதெல்லாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷமான பரதேவதையிலே ஸ்வஸம்ருத்தியாசாஸநரூபமன்றிக்கே பகவத்ஸம்ருத்தியேகா சாஸந ரூபமாகையாலும், 'ஸவஷோக்ஷா ०தஸ்ஸு०,' என்னப்பட்ட திருமந்த்ரத்தைத் தானுட்கொண்டதாகையாலும், 'நீராய் நிலனாய்,' 'முனியே நான்முகனே,' யென்னும்படியான ஸாமாநாதி கரண்யாதி கல்பனயாஸகடிதமல்லாமையாலும் பன்னிரண்டு பாட்டுக்களாகையாலும் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரேமமுள்ள எல்லாராலுமாசாஸ்யமான மங்களாசாஸனத்திலே முதல் முடிவளவாகதத்பரமாகவே யுதித்ததாகையாலும் இதினேற்ற மிவ்வகைகளாலே அறியப்படுகிறதிறே.

ஆகிலும் இதிலே செய்த மங்களாசாஸனம் ஸ்வரூப விருத்தமன்றோ, உத்க்ருஷ்டர் அபக்ருஷ்டரிற் பண்ணுமதா யிருக்குமே யிது என்னில் இவ்வுக்தி அக்ஞான விஜ்ரும்பிதம். பரமப்ரேம கார்யமான

(கோ) டேயும்திருநகரியைவலஞ்செய்வித்துசேவித்திருந்தவளவிலேஆகாசத்திலேபிருஹ்மருத்ராதிசகலதேவதைகளோடேகூடசபத்நீகனான சரண்யன் கெருடாதிருடனாய் வந்து புத்ரனுடைய ப்ருஹ்மரதோத்ஸவத்தைமாதா பிதாக்கள்கண்டநுபவிக்கிறாப்போலே“[illegible] யாஞ்ம [illegible]” என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்கரித்துக் கொண்டு அத்யந்த ஹ்ருஷ்டனாயிருந்தான்.

(அ)யிவரைஆனைமேலேயேத்திராஜாஸபரிகரமாய்சேவித்துக்கொண்டு நகரிவலம் வருகுறமஹோத்ஸவத்தைக்காண்கைக்காகபுத்திரனை பிரமரதம்பண்ணுகிற ஸமயத்திலே மாதா பிதாக்கள் காணவாதரித்து வருமாப்போலே பிராட்டியோடேகூட ஸபரிகரனாய்க்கொண்டு ஈச்வரன் ஸந்நிஹிதனாக தத்பரிகரஞ்ஞரான பிருஹ்மாதி தேவதைகளும் ஆகாசத்திலே நெருங்கி நிற்கிற வித்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தாழ்வார் ஸ்வஸம்ருத்தியைக் கண்டிருமாவாதே பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிகபக்தியைப்பெற்று அவனுடைய ஸர்வஞ்ஞத்வஸர்வசக்தித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளை அநுஸந்திப்பார்க்கு முன்னே முகப்பிலுண்டான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களைக்கண்டு காலாதீதமானவஸ்து காலம் ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற [illegible] இவ்வஸ்துவுக்குளென்ன தீங்கு வருகிறதோவென்று மதிசங்கையாலே ஆனைமேலே கிடந்த மணிகளைத்தாள்மாக்கிக்கொண்டு இந்த ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களுக்கு தீங்கு வாராதே நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்று திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

(ஸ்ரீ) [illegible] ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தீயம் | ‘[illegible]’ இதி [illegible] ப்ரஸஜ்யேத.

(பா) இதுசேஷிக்கு ஸ்வசேஷ விஷயத்திலேபோலே சேஷபூதனுக்கும் ஸ்வசேஷிவிஷயத்திலே காரணபலத்தாலே வரும். அத்தை அங்ஙனே சங்கித்தவனாலும் தகையப்போகாதிறே. ஆகையாலே ஸ்வக்ரியா வ்யாகாதேந ஸ்வாக்ஷேபமுதியாது. “பரகதாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ ஶேஷ: பரஶ்ஶேஷீ” என்றிறே சேஷிஸ்வரூபம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இம்முகத்தாலதிசயா தாயகனாய் அவனுமிவனானுபாதேயனாகையாலேயிது அவனுக்கு நிகர்ஷாதானமாய் ஸ்வரூப விருத்தமாகாது பரப்ரயோஜநமேவ யஸ்ய ப்ரயோஜநம் ஸ ஶேஷ: என்றிறே சேஷலக்ஷண நிஷ்கர்ஷம் சேஷிக்குநன்மையும்பொல்லாங்கில்லாமையும் ப்ரயோஜனமானால் அதேயிவனுக்குப்பரமப்ரயோஜநமாகையா லிவருடைய ஸ்வரூபத்துக்குமிது நிறம் பெற்றதே யாயிற்று. ஆகையாலிது ஸ்வரூப விருத்தமென்பது ஸ்வரூபாக்ஞான விஜ்ரும்பிதம் ‘அநந்யார்ஹஶேஷ:’ என்னப்பட்ட

கோ) இப்படியிருக்கிற சரண்யனைக்கண்டு தமக்கு அவ்விஷயத்தில்பா

(தத்வநிர்ணயமிருக்கச்செய்தேயும் ‘ஸ்த்ரியோவ்ருத்தாஸ்தருண்யஶ்ச ஸாயம்

(அ) அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாகையாலே ஒன்றால் ஒருகுறையன்றிக்கே ஸர்வ நியந்தாவுமானஈச்வரனைக் கண்டால் தம்முடைய மங்களங்களை அவன்பக்கலிலேப்ரார்த்திக்கப்ராப்தமாயிருக்க தாமவனுக்கு மங்களங்களை யாசாஸிக்கையஸங்கதமன்றோவென்னில் முகப்பில்சக்ஷுர்விஷயமானஸௌந்தர்யாதிகளிலே பகவத்ப்ரஸாதலப்தமானபக்திபரவசராய்க் கொண்டுஅழுந்திஅவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வஸர்வசக்தித்வத்தையும் ஸ்வ ஸம்ருத்தியையுமறுக்கையாலேபகவத்ஸம்ருத்தியையே தமக்குஸம்ருத்தியாகக்கொண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைஸங்கதம். பகவத்ப்ரேமதத்ப்ராப்திக்கிஹேதுவாதல்ததநுபவத்திற்குபரிகரமாகவாதலாகையொழிய அறிவுகேட்டைப்பண்ணுமென்றுமிடத்தில்ப்ரமாணமென்னென்னில் அது சிஷ்டாசாரஸித்தம் ”ஸ்த்ரியோவ்ருத்தாஸ்தருண்யஶ்ச ஸாயம்ப்ராதஸ்ஸமாஹிதா: | ஸர்வாந்தேவாந்நமஸ்யந்தி ராமஸ்யார்த்தே யஶஸ்விந:” என்று திவாராத்திரி விபாகமறதேவதைகளை ரக்ஷித்து புகழப்படைத்துப்போந்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய ஸௌந்தர்யாதி குணங்களுக்குரக்ஷகராக அயோத்தியாவாஸிஜனங்கள்பெருமாளாலே தங்களுக்கு வரும் ஸம்ருத்தியை மறந்து தேவதைகளின்காலிலே விழு

(பர) மானுஷானந்தைகதேசத்தை 'ஸவனஸோ ஹ்ம ஹுணகுந ஏநஃ' என்
கிறச்ருதிப்ருஹ்மத்தில்கழித்துச்சொல்லுவதுசேராதொழியும் ஸர்வா
சீர்வாத விஷயத்வமேயிறே ஆசிஷ்டத்வம் ஆகிலும் ஸர்வசக்தனுன
ஸர்வக்ஞனில் தாம் அவைகளை யறியாமல் கலங்கிப்பண்ணும் தன்றோ
விதுவென்னில்: இதுவும் நிரூபகர் சொல்லுமதன்று. அப்போது ஈச்
வரனும் அக்ஞனுயுங் கலங்கியுமே சரணுகதரான நம்மை ரக்ஷிக்கிறு
னுகவேணும். யாவதாத்மேபாவி க்ரமமான நம்மபராதங்களை அவன
றிந்து மதுக்கிடாகத்தண்டிக்கச் சக்தனுயுமிருந்தும் க்ருபாபர வச
னுய்ச் சரணுகதரிலுகந்து ரக்ஷிக்கிறுனென்னில்: இவருமவனில் ஸர்வ
சக்தித்வாதிகளை நன்றுக வறிந்தேப்ரேம பார வச்யத்தாலே உதித்த
ஸௌகுமார்யாதி தர்சந ஜநிதமான பரிவாலே தன்னிலுள்ள அவ்வ
றிவுகளைத் திரஸ்கரித்தே பரஸ்வரூப யாதாத்ம்யத்தில் தெளிவுகொ
ண்டே பல்லாண்டு பாடுகிறு ரென்னலாம். அவன் ஆத்யஸாரத்யாதி
களைப் பண்ணினது அதிலே தெளிவாலனுப்போலே இவரும் பல்லா
ண்டு பாடுவதிலே தெளிவாலே யாகக்கடவது. அந்யதா அவதாரங்க
ளும் தாத்காலிகவ்வியாபாரங்களும் இவனறிவு கேட்டாலும் கலக்க
த்தாலும் பண்ணினதாக ப்ரஸங்கிக்கும், பக்தப்ரீதிமான் ப்ரீதி பார
வச்யத்தா லறிவு கெடுமேதும் கலங்குமதுங் குணமென்னில், அப்போது
த்ரிவர்க்கம் போக மோக்ஷார்த்தமாக ப்ரஹ்மக்ஞமாவதே குண
மென்று வருகையாலே குத்ருஷ்டிமதம்அநுஷ்யமாம். அங்காரவார
மதுகேட்டழுது மிழுவது மஞ்ஞானத்தாலும் கலக்கத்தாலும் என்
னவும் ப்ரஸங்கிக்கும்; ஆகையாலவனுக்குப் பக்தனில் ப்ரேமகார்யங்
கள் ஸ்வபரஸ்வரூப யாதாத்ம்யக்ஞான மாணுப்போலே பக்திப்ரேமங்
களாலே வகுத்த சேஷிவிஷயத்திற் பண்ணும் மங்களாசாஸனமும்
ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்அவனுக்கதிசயாதாயகமான தன்ஸ்வரூபத்திலு
மெவ்வகையாலுமிவனால் ஆஹிதாதிசயனுய் உள்நிற்கிற அவன்
ஸ்வரூபத்திலும் யாதாத்ம்யத்தை யறியும்போது தெளியப்பெறுமே
யதின் கார்ய மிப்பல்லாண்டு பாடுகிற தென்பதே யுசிதம், அந்யதா,
'உன்னுடைய விக்கிரம மொன்றொழியாமலெல்லாம்' என்கிறஇவர்ப்ரதிபத்
க்தியோடு மதுவிருத்தமாம். ஆகையால் நம்வகுந்தசேஷி சரணுகத
ரான நம்மை நிக்ரஹிக்கைக் குறுப்பான ஸர்வக்ஞாதிகளைத் திரஸ்
கரித்தே நம்மைத்தான் தாழ்ந்தும் ரக்ஷிக்குமாப்போலே இவரும் தம்
மிலுள்ள ததீய ஷாட்குண்ய விக்ஞானத் தெளிவைத் திரஸ்கரித்தே
ததேகாநுபவ பரிசர்யைக போகமே நிரூபகமாகப் பெற்றமையாகையா
லே தத்கதாதி மார்தவ ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி குித

(பர) ப்ரேம பாரவச்யத்தாலே அவனுக்குப்பரியுமதே தம்ஸ்வரூப மென்றுதெளிந்தே பல்லாண்டுபல்லாண்டென்றுமங்களாசாஸனத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறுர் என்பதே ஸ்வரஸம். இந்தப்ரவிருத்திதான் அக்ஞ ஸர்வக்ஞ பக்த ஸாதாரணம். ப்ரேமபாரவச்ய ஸ்வரூப மெத்தால் தன்கார்ய முதியாம லிராதிறே. சிலர் பகவத்ப்ரேம மறிவு கேட்டைப் பண்ணுமென்றும் அதில் ப்ரமாணம் சிஷ்டாசாரமென்றும்அதிவாதம் பண்ணுவார்கள், அதுவுமணிருபகத்வக்ருதம் ஸ்வபாரமைகாந்த்யா நபிக்ஞரான அயோத்தியாவாஸி ஜனங்களையும் பகவத்ப்ரேமமுமிதில்கொண்டு இழிப்புகச்செய்கையாலே, 'ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி ராமஸ்யார்தே யஶஸ்விந:' என்று இதர வந்தனவிடம்பந பூர்வகமாகப்பரமருஷி யுகக்கும்படி யிவர்களும் இதில் ப்ரவர்த்தித்தார்கள். 'கௌஸல்யா லோகபர்த்தாரம்' என்று கக்கலான ஸார்வக்ஞமுள்ள ஜனகாதிகளோடொத்த சக்ரவர்த்தியையும் ஸ்ரீ ப்ரசுராமாழ்வான் வந்துதோற்றினவாறே தன்மக்களின்பரிவாலே 'க்ஷத்ரரோஷாத் ப்ரஶாந்தோஸி ப்ராஹ்மணஸ்த்வம் மஹாயஶா:| பாலாநாம் மம புத்ராணாம் அபயம் தாதுமர்ஹஸி' என்று சொல்லுவித்ததும், அந்தப்ரேம பாரவச்யமே அவர் பெருமாளுக்குத் தோற்று மீண்டமை கேட்டதும், 'புநர்ஜாதம் ததா மேநே ஸுதமாத்மாநமேவ ச' என்றுசொல்லலாம் படியானது மத்தாலேயே, அதுவே தத்ப்ரபாவ க்ஞானமன்றோ. ஸ்ரீ கௌஸல்யை யாரும் விச்வாமித்திராத்வரத் ராணுதிகளாலே இவன் பௌ

(கோ) ஸ்த்ரியோ வ்ருத்தாஸ்தருண்யஶ்ச ஸாயம் ப்ராதஸ்ஸமாஹிதா: | ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி ராமஸ்யார்தே யஶஸ்விந:|| "பாலாநாம் மம புத்ராணாம் அபயம் தாதுமர்ஹஸி" [illegible] | [illegible], இத்யாதிஸ்தலங்க

(அ)ந்தார்களே. பிராட்டியை திருமணம்புணர்ந்துமீண்டெழுந்தருளாநிற்க ஸ்ரீ பரசுராமாழ்வான் வந்து தோன்றினவளவிலே தாடகாதாடகேயருடையநிரஸநங்களைக்கேட்டிருக்கச்செய்தேயுமஞ்சி 'க்ஷத்ரரோஷாத் ப்ரஶாந்தோஸி ப்ராஹ்மணஸ்த்வம் மஹாயஶா:| பாலாநாம் மம புத்ராணாம் அபயம் தாதுமர்ஹஸி" என்றுசரணம்புக்கு அவன்தோற்றுமீண்டு போனானென்றுகேட்டபின்பு 'புநர்ஜாதம் ததா மேநே ஸுதமாத்மாநமேவ ச' என்கிறபடியே தானும் பிள்ளைகளும் மருபிறவிபிறந்தானாக நினைத்திருந்தாரிறே. சக்ரவர்த்தியும், ஸ்ரீ கௌஸல்யாரும் '[illegible]' என்று" விச்வாமித்ராத்வரத்ராணுதிகளாலே வந்த வாண்பிள்ளைத்தனங்களை விஸ்மரித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணிறாரிறே.

(பா) ருஷத்தை யறிந்துவைத்தே, 'யந்மங்களம் ஸுபர்ணஸ்ய விநதாகல்பயத்புரா। அம்ருதம் ப்ரார்த்தயாநஸ்ய தத்தே பவது மங்களம்' என்று மங்களத்தை ப்ரார்த்தித்தவளானாள். இவர்களைக்காட்டிலும் மிகவும் ஸர்வஜ்ஞர்களாகவே யிவன் உபாஸிக்கிறவர்களு மிவனைக் கண்டவுடனே "தே தம் ஸோமமிவோத்யந்தம் த்ருஷ்ட்வா வை தர்மசாரிண:। மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா: ப்ரத்யக்ருஹ்ணந் த்ருடவ்ரதா:" என்னும்படி மங்களாசாஸநம்பண்ணினார்கள். ஸம்ப்ருதித்யவ்யாப்திகளாலே 'தேநாஹ்ருதி ஸஹணாரஹயித்தாங்க:' என்கிறவர்களுக்கு இவ்வறிவிலாக்குறை. ஒருக்காலுமிராதிறே.

ஸார்வஜ்ஞத்தாலே பக்திபெற்றதேவகிப்பிராட்டியும், 'உபஸம்ஹர விஶ்வாத்மந் ரூபமேதச்சதுர்புஜம்। ஜாநாது மாவதாரம் தே கம்ஸோயம் திதிஜந்மஜ:, ஜாதோஸி தேவதேவேஶ ஶங்கசக்ரகதாதர। திவ்யம் ரூபமிதம் தேவ ப்ரஸாதேநோபஸம்ஹர' என்றாளிறே. இப்படி ஸார்வாத்ம்ய தேவதேவேசத்வாதிகளைச் சொல்லிக்கொண்டநுபவியாநிற்கச் செய்தேயே யிவளுக்குக்கலக்கமு மஜ்ஞானமு முண்

(கோ)ளிலே தாடகாவதாதிகளாலே பரதத்வ நிர்ணயமிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரேமாதிசயத்தாலேவஸ்துஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளைமறந்துஎன்னாகுவருகிறதோவென்று கலங்கிமங்களாசாஸநம் பண்ணுகிற அயோத்தியாவாஸிஜனங்களையும் சக்ரவர்த்தியையும் ஸ்ரீ கௌஸல்யையாரை

(அ)ஸ்ரீ தண்டகாரண்யவாஸிஜனங்களும்'தே தம் ஸோமமிவோத்யந்தம் த்ருஷ்ட்வா வை தர்மசாரிண:। மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா: ப்ரத்யக்ருஹ்ணந் த்ருடவ்ரதா:' என்று தங்களாபந்நிவ்ருத்திக்கும் அபிமதஸித்திக்கும் இவர் ரக்ஷகரென்றேஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறவர்கள் இவர்கள் ஸந்நிஹிதமானவாறே அவற்றை மறந்து இவர்வடிவழகிலே துவக்குண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணினாரிறே.

கர்மஸ்பர்சமுமன்னிக்கே தலைநீர்பாட்டிலேஇவர்ஏத்தமெல்லாமறியும் பிராட்டிஇவரழகிலே தோத்து 'பதிஸம்மாநிதா ஸீதா பர்த்தாரமஸிதேக்ஷணா। ஆத்வாரமநுவவ்ராஜ மங்களாந்யபிதத்யுஷீ' என்று தொடங்கி 'பூர்வாம் திஶம் வஜ்ரதர:' என்று திக்பாலர்களை இவருக்கு

(அரு) கையாலே இவருக்குமிதுவேபணியாயிற்று இப்படியே பின்னல் தோன்றிய ஸ்ரீ நாததேசிகனும்பஞ்சமதபஞ்சனஞ்செய்தருளினாரிறே. வைநதேயாம்சமாகையாலே அவ்வளவன்றிக்கே "நிவாஸஶய்யாஸந" என்றுபலவுருவெடுத்து மடிமைசெய்யச்செய்தேயும் ஸ்வபோகபர்யவஸிதமாக்கிக்கொண்டு தான் "உகக்கும்திருவனந்தாழ்வான் போலன்றிறே "தாஸஸ்ஸகா," என்கிற திருவடிபடி. இது இவர் திருநாமங் கொண்டேகாணலாயிருந்ததிறே.

(பர)டாக்குவதுஜீவிப்பதன்று. இனிஆஜானஸித்த்ரஸங்குசிதஸார்வக்ஞமுள்ள பிராட்டியும் 'வதிஸ்மா நிதாஸீ தாஸ தடாஸமஹிதே தக்ஷணா| ஶுஷ்ராஸமானஸ்ய ராஜஸ்ஸு ஸூக்ஷ்மேஷு' என்னும்படி தன்பக்திப்ரேம பாரவச்யத்தாலே மங்களங்களை ஆசாஸித்த வளாகையாலே அவன் திறத்தில் அக்ஞானுதி கல்பன முதிக்கவே யுதியாது. தான் ஈச்வரியாகையாலே ஸ்வநியாம்யர்களான திக்பாலர்களை "வாயுவாதிஸம வஜ்ரபாணி" இத்யாதியாகத் தன் பரிவாலே நியமித்தாளத்தனை போக்கி அவைகளை யிவனுக்கு ரக்ஷகங்களாக அபேக்ஷித்தவளல்லள் 'ஸமஸ்ததேவஸம்ரக்ஷா' என்னுமவளிறே யிவள்.

ஆகையால் வகுத்த விஷயத்தில், எல்லாருக்கும் மங்களா சாஸநம் ஸ்வரூப ப்ராப்தம். அவனில் பக்திப்ரேமா பாவத்தாலே ஸங்குசித

(கோ)யும்ஸ்ரீவஸுதேவரையும்போலேசரண்யனுடையவாத்ஸல்யாதிகளிலே ஈடுபட்டுஉக்தவிதப்ரேமவ்யாமுக்தராய்இவ்விஷயத்திற்கு என்ன தீங்குவருகிறதோவென்று கலங்கி மற்றை ஆழ்வார்களைப்போலே, தங்கள்ஸம்ருத்தியையும் பயநிவ்ருத்தியையும்எம்பெருமானுர் பெறவேண்டுமென்றுபிரார்த்தியாமல் அவன் ஸம்ருத்தியைத் தம்முடைய ஸம்ருத்தியாக நினைத்திருக்கை முதலான இதரஆழ்வார்களைக் காட்டிலும்

(அ)ரக்ஷகராகவபேக்ஷித்தாரிறே.

இன்னமும் 'ஜாதோஸி தேவதேவேஶ ஶங்கசக்ரகதாதர| திவ்யரூபமிதம் தேவ ப்ரஸாதேனோபஸம்ஹர' என்று அயர்வறுமமரர்களதிபதி,, அவ்வடிவோடே வந்தவதரித்தானென்று அவனுடைய பெருமையை அறிந்திருக்கிறதசையிலேயும் கம்ஸபயத்தாலே இவ்வடிவை உபஸம் ஹரிக்கவேணுமென்ருரிறே. ஸ்ரீவாஸுதேவர் ' உபஸம்ஹர விஶ்வாத்மந்ரூபமேதச்சதுர்புஜம்| ஜாநாதுமாவதாரம் தே கம்ஸோயம் திதிஜந்மஜ:,, என்றும்ஸர்வாத்மனென்றும், ஸர்வாந்தர்யாமியென்னும்சதுர்புஜனென்றும்அவனுடையஸாதாரணவிக்ரகமென்னறிந்திருக்கச்செய்தேயும்கம்ஸபயத்தாலே இவ்வடிவைஉபஸம்ஹரிக்கவேணுமென்ருரிறேஸ்ரீதேவகிபிராட்டியும்இவ்வர்த்தம்லோகஸித்தம்அனேக

அரு)பின்னையும் இவர் தாம் நம்பி மாறநபிரானைப்போலும்ஸ்வஸ்ரூபத்தைப்பார்த்தால்கிஞ்சித்காரப்ரவர்த்தராயிருப்பார்,கைங்கரியப்படியைப்பார்த்தால்பரிவுடையகுருக்களபடியாயிருக்கும். மாதுலன் அக்ரூஜன் இவர்களோ பாதிச்வசுரனும் குருவாகிரானிறே ப்ரதமம்தர்சனத்தில்தானே' கூம்பவஸ்ஸூர்யாவிவ ராகவௌ' என்று பரியும்படியிறேஸுகுமார்யமிருப்பது ஸுகுமார்யத்திலே ஈடுபட்டஜநகராஜன் போலே இவரும் திருமேனிக்குணங்களிலே ஈடுபட்டாராகையாலே அதற்க்கேத்த திருநந்தவன கைங்கர்யத்திலே ப்ரவர்த்தாரானுர்.

(பர) ஸ்வரூபஜ்ஞானராஞர் சிலருக்கிதுருசியாது. அவ்விரண்டாலுமது ருசித்தாரில் அஜ்ஞானமுங் கலக்கமு மதிதூரம். வகுத்த விஷயத்தில் அஹங்காரகடித ப்ரேமங்களும் முக்தனுக்குள்ள அஸாமித்யாத்யநுபவம் போன்றது. அது அவனுக்கு அஜ்ஞானித்வ ஸம்ஸாரித்வாபாதகமானல் இதுகளு மிவர்களுக்கறிவுக்கேடுக்கும் கலக்கத்துக்கு மாபாதகமாம். '[illegible]' என்றிறே ஸ்ரீபாஷ்யம். சந்திரனல் சந்திர காந்தம் த்ரவிப்பது ஸ்வரூபக்ருத மந்தனை போக்கிக் கலக்கத்தாலன்றிறே. அதுபோல இதுவும் அப்படியேயாகக்கடவது. அறிவுக்கேடாலும் கலக்கத்தாலு மன்று. பார்யை ப்ரேமத்தாலே தன்னில் ரக்ஷகபாவத்தையும் பர்தாவில் ரக்ஷ்ய

(கோ) வைலக்ஷண்யமுடையவராய் 'அரியையயனையரனையலற்றி,' 'முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா, இத்யாதிகளில்கலங்கித்தெளியுமபடியானவருமையை யுடைத்தான இதரதிவ்யப்ரபந்தங்களைக்காட்டில் விலக்ஷணமாய் விஸ்தாரமன்றிக்கே ப்ரணவம்போலே ஸங்க்ரஹமாய்ப்பன்னிரெண்டு பாட்டாயிருக்கிற திருப்பல்லாண்டென்கிற திவ்ய ப்ரபந்தத்தாலே யானைக்கழுத்திலேகிடந்த மணிகளைத்தாளமாகக்கொண்டு சரண்யனுடைய ஸ்வரூப ரூபகுணவிபவைச்வர்யங்கள், தீங்கில்லாமல் நித்யமாகச்செல்லவேண்டுமென்று திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

(அ) காலம் தபஸ்ஸுபண்ணிப்பெற்று ப்ரதமஜனாய் அதிஸௌந்தர்யவானானபுத்திரனளவில் ஒரு விரோதமன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயும் செல்ல இன்னதும வன்னின்னதும்ப்ரேமாந்த்யத்தாலே பயமறுவதாகக்கடவதிறே மாதாவுக்கு. தன்னைக் [illegible] மாணிக்யத்தை ப் பெற்றவன் அது ஸுரக்ஷிதமாயிருக்கச்செய்தேயும் அதுக்கென்ன விரோதம்வருகிறதோவென்று காற்றசங்கிலும் பயப்படாநிற்குமிறே.

அல்பதேஜஸ்ஸுக்களான சந்திராதித்யர்களுடையஸந்நிதியிலே அசித்தானபாஷாணங்களும்உருகாநின்ற '[illegible]' 'என்றும்'பரஞ்சோதிநீபரமாவென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியேநிரதிசயஸௌந்தர்யயுக்தனாய் நிருதிசயபோக்யனானவெம் பெருமானைகண்டால்பரமசேதனரான ஆழ்வார்கலங்கச்சொல்லவேணுமோ, ஆகையாலேராவணாதிராக்ஷஸதுர்வர்கப்ரசுரமாய் காலஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுகுறதேசத்திலேஇவ்விலக்ஷண விஷயங்களைக்கண்டருளி இவ்விஷயத்திற்குளன்ன

(அரு) [illegible] என்று வீடு தேடிச்சென்றமைசொல்லுகையாலே அவன் திருவுள்ளமுகந்தபூச்சலிவிழிந்தாராயிற்று. கைங்கர்யங்களில்வைத்துகொண்டு ப்ரதிஸம்பந்தி உகந்தது ப்ரதானம் என்றிறே ஆசாரியன் நிஷ்கர்ஷித்தருளிற்று.

(ஸ்ரீ) 'யா²வாம்ஶாம்வாத்ர ஹாவெநவ்யுஹ ஹாவெநவாஸகர்ஃ | வீஜய ஜளகுதவெஷூஹயாவெஸ்ரீயெஶ்ஶதிம் வுாம்'உதிஹமவதாவெஷவகீவஸா

(பர) பாவத்தையும் ப்ரதிபத்தி பண்ணிப் பரியுமது ஸ்வரூபக்ருதமாய்அறிவுகேட்டாலும் கலக்கத்தாலும்அல்லவாறுப்போலே தன்ப்ரேமஸ்வ பாவத்தாலே தன்னில் ரக்ஷகத்வத்தையு மவனில் ரக்ஷ்யத்வத்தையும்ப்ரதிபத்திபண்ணிப் பரியுமதும் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தம், அத்தால் அந்த ப்ரதிபத்தியை விபரீதக் ஞானமாக்கி, அதுவிஷயவைலக்ஷண்யக்ஞானமடியாக வந்த தர்கையாலே ஸ்வரூப ப்ராப்தமாகக் கடவதென்றெதுவும் நிரூபகேக்தி யாகமாட்டாது. ஆகையாலிவ்வழியாலிதனுடைய கர்தவ்யத்வ நிர்வாஹமே நிர்துஷ்டமு மழகியதுமாக நிரூபகர்கள் அறியக்கடவார்கள்.

(கோ) இவ்வர்த்தத்தை, 'பேரணிந்தவில்லிபுத்தூராணி தன்னிற்பெருஞ்சோதி தனிற்றேன்றும்பெருமானேமுன்,சீரணிந்த பாண்டியன்தன்

(அ)தீங்கு வருகுறதோவென்று பயப்பட்டு தத்பரிஹாரார்தமாகதிருப்பல்லாண்டு பாடுகிறூர். ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூபங்களை உள்ளபடி யறிந்திருக்கிற விவர் ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவத்தை மாராடிப்ரதிபத்திபண்ணுகை விபரீதஞ்ஞானமன்றேவென்னில் கர்மநிபந்தநமான விபரீதஞானமாய்து த்யாஜ்யம் இவ்விஷயவை லக்ஷண்ய மடியாக வந்த தாகையாலே அவ்வை லக்ஷண்யமுள்ளவளவுமநுவர்திக்கையாலே ஸ்வரூபப்ராப்தமாகக்கடவது. இன்னமும்சேஷ சேஷிபாவக்ஞானஸமநந்தரம்ஸ்வாமிக்கதிசயத்தை விளைக்க சேஷபூதனுக்கு ஸ்ரூபமாகையாலே தத்விஷயமாக மங்களாசாஸநம்.

(அரு) அவ்வளவிலே தென்மதுரையிலே ராஜ்யபாரஞ்செய்து வந்த வல்லபதேவனென்பானெருபாண்டியன் நகரசோதனை வரும்போது திண்ணை ஒன்றிலுரங்கிக்கிடந்தானெருவனையெழுப்பி நீயாரென்ன, அவனும் தீர்த்தாடநம்பண்ணும் ப்ராம்ஹணனென்ன நீ ப்ராம்ஹணனுணல் ஒரு ச்லோகஞ்சொல்லிக்காணு என்ன அவனும் „வஷாஸாஷாஶஷூள வ யவெதஶாவஸாநு ாஜ்ஸஷாஶஷாம் ஷிவஸம் யவெத | வாஷாகு வெஹவெதாவாயஸா நவெந வாத வெஹவெதாமிஹஜநநாவ" என் ராஜாவும் போகும்போது இத்தையே மனனம்பண்ணி கொண்டு போய்விடியவாறே தன் புரோஹிதனை செல்வநம்பியை வரவழைத்து இவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லி ஆமுஷ்மிக ரக்ஷைக்கு விரகெதுஎன்ன அவனும் புருஷார்த்தப்ராப்திக்கு உபாயம் பரதத்வோபாஸநமே என்ன, அப்பரதத்வந்தானெதென்ன இவ்விஷயத்தில் வேதமேப்ரமாணம்என்று சாஸ்திரயோநித்வாதிகரணத்தில் ப்ரதி பாதிதமாயிருக்கையாலே „வெதவாதாஶாநம் ஶாதாஹஸவநிஷ்ஃ" என்கிறபடியே தத்வதர்சிகளான ப்ராமணர்களைக் கொண்டு பரதத்வ நிர்ணயம்பண்ணக் கூடவனென்ன, துலாதிருவ்யாதிகளைப்போலேதநதிருவ்யம்வைத்து சுல்கபந்தம்பண்ணிவித்வாங்களைக்கூட்டிவிவாதத்தைப்
[illegible]

(ஸ்ரீ) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(பா) ஆனபின்பு ஸர்வக்ஞனை ஸர்வேச்வரனையும். [illegible]

[illegible] ஸகஸ்ர [illegible]

[illegible] என்னப்பன்னிரா விடத்திலே [illegible]

குமார்யாதி விசிஷ்டனாகத்தாம் கண்ணையாலே [illegible]

கழற்கால் அசுரர்களால் படாதனபட்ட படிகளை நினைந்து இப்

போது மங்களை ஒருநிக்குவரில் என் செய்யக்கடவோமென்று கொ

ண்டு அது பொறுதவராய் அதுவரா திருக்கவேண்டுமென்று மங்

களாசாஸனத்தில் ப்ரவிருத்தராகிறா ரென்றே யாகக்கடவது.

(கோ) னெஞ்சு தன்னில் [illegible]

வாரணமேன்மதுரைவலம்வரவே [illegible]

(அ) பண்ணுகை சேதநக்ருத்யம் [illegible]

தன்னைப்ரியமாகிலும் [illegible]

யிறே. இவ்வேதாத்தாத்பர்யமிறே திருப்பல்லாண்டிலே [illegible]

கப்படுகிறது.

இப்ரபந்தத்திலே முன்பு இரண்டு பாட்டாலே மங்களாசா [illegible]

பண்ணுகிறார். அதனால் தனக்கு பர்யாப்தி [illegible]

மூன்று பாட்டிலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுவார் [illegible]

(அரு) கணபதியே பரப்ரம்ஹமென்பாரும் காபாலி பசுபதியே [illegible]

அவைதிககல்பங்களைத்தும் ப்ரஸித்தமாய்ச் செல்லா [illegible]

இவ்வாழ்வாருக்கன்னமாயன்னறங்கருநைபக்து அருளிப்பாட்டில் [illegible]

இவரும் அந்த பண்டிதஸபையேறி வழுத்தருளி [illegible]

களைக்கொண்டு ஸ்ரீயாஜ்ஞ நாராயணனே பரதத்வமென்று [illegible]

களின்பக்ஷங்கள் ஐந்தையும் ப்ரதிக்ஷேபித்தருளினார்.

ராஜாவும் ஸ்வாபேக்ஷிதஸித்தியாலே க்ருதக்ருத்யனும் இவரை [illegible]

னையின் மேலேற்றிவைத்து விசேஷித்த ஸம்ப்ரமத்தோடே [illegible]

இம்மஹோத்ஸவத்தைக் கண்டா நந்திக்கவேண்ணி பெரியபிராட்டியார் [illegible]

டிமேல் எரியருளி, கடல் வண்ணன் பூதங்கள் விண்மேல் மலியபுகுந்து [illegible]

தாஸர்வேச்வரன்வந்து தோன்றி நான் அவனைக் கண்ட இவர் [illegible]

று, என்றுஸ்வஸம்ருத்தியே காட்டாதே, 'திருக்கண்டேன் என்றுஇருமாப்பாதே, [illegible]

என்று பல்லாண்டு பாடத் தொடங்கினார். இப்பல்லாண்டு சாலைத்தான் ப்ரேமதிவ்ய [illegible]

[illegible]

(ஸ்ரீ) [illegible]

(பர) அதில் முதலிரண்டு பாட்டுக்களாலே ஸ்வயம்மங்களாசாஸநம் செய்கிறார். அத்தால் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே மேல் மூன்று பாட்டாலே பகவச்சரணார்த்திகளையும் கேவலரையும் ஐச்வர்யார்த்திகளையும் மங்களா சாஸநம் பண்ண வாருங்கோளென்று, நியமிக்கிறார்.

(கோ) நவாழ்ந்து, மேரணிபல்லாண்டுமுதற்பாட்டுநாலாற்றெழுபத் தொன்றிரண்டுமெனக்குதவு நீயே.

(அ) களையும்கைவல்யார்த்திகளையும்ஐச்வர்யார்த்திகளையுமழைக்கிறார். அதுக்குமேல் மூன்று பாட்டாலே ஆஹூதரானவர்கள் இவரோடே ஸங்கதரானார்கள் அதுக்கு மேலே அவர்களோடே கூடி திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார். மேல்பாட்டு பலச்ருதி.

முதற்பாட்டு ஸௌந்தர்யாதிகளான குணோபேதமான விக்ரஹத்தோடேயிருந்த சேஷியைகாலாதீநமானதேசத்திலேகாண்கையாலே

(அரு) பண்ணுவிக்கும். இப்படியான அங்கா ஸங்கை, வேய் மருதோளிணையில் காணலாங்காரணமுண்டானால் தாங்கமுடியாதிறே. சேஷியின் அவ்யாஹதஸம்ருத்தி சேஷனுக்குத் தேச்யமான பின்பு மங்களா சாஸநத்தில் மூட்டாதிராதிறே, இத்தசையிலே ரக்ஷ்யரக்ஷக பாவம் தட்டுமாறிக் கிடக்குமென்று வசந பூஷணத்தில் வார்த்தை, ரக்ஷ்யரக்ஷக பாவப்ரதிபத்தி மாறாட்டமேயன்றி ஸ்வரூபம் எப்போதும் மாறுபடுமதன்றிறே. ப்ரதிபத்தி மாறாட்டந்தான் ப்ரேம கார்ய மாமத்தனை போக்கி விபரீதஜ்ஞாநமன்று.

இப்படி இதர்ஸமஸ்த ஆழ்வார்களில் ஏற்ற பெற்றுப்போல் இவர் ப்ரபந்தமும் மற்றைப்ரபந்தங்களில் ஏற்றம் பெற்றது. இதுதான் வேதங்களுக்கு ப்ரணவம் போலே ப்ரபந்தங்களுக்கு ஆதியிலும் அநுஸந்தேயமாயிருக்கும். ப்ரணவம் போலே சுருங்கிய சொல்லாலே ஸர்வார்த்தங்களையும் ட்கொண்டிருக்கும். [illegible] மஹாஷி [illegible] ஸ்ரீய: பதியின் [illegible] இருநாமங்களும் சொல்லுகையாலே பரத்வப்ரதிபத்தியில் சங்கையே யுதி

(ஸ்ரீ) ஸூக்தவேதிஷிஷ்டம்

அவதாரிகா ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜன் திருவடிகளே சரணம்.

(பர) அதற்குமேல்மூன்றுபாட்டில் ஆஹூதரானவர்கள் அவருடனே ஸங்கதராகிறார்கள்; அதற்குமேலே மூன்றுபாட்டாலே அவர்களோடு கூடி அவர்களாகப் பல்லாண்டு பாடுகிறார். மேல் பாட்டு பலஶ்ருதி

அவதாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ மத் பெரியபரகால ஸ்வாமி திருவடிகளே சரணம்.

(கோ) என்றாசார்ய ரருளிச்செய் தருளினார்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத் கோபால தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

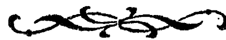
(அ) இத்தால் இவனுக்கு என்னதீங்குவருகிறதோவென்று அதிசங்கை பண்ணி 'அநாதிஸம்ஸாரத்தில் காலொ நாஸ்தி ஜகதோ விஜயதே' இக்காலதத்வமுள்ளதனையும் அச்செவிமாராதேநித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம்பண்ணுகிறார்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(அரு) வர இஸ்ஸாமாநாதி கரண்யந்தான்சரீராத்ம பாவிநிபந்தனமென்று ஸமாதானஞ்சொல்லவெண்ணி வந்தாப்போலே இங்கு ப்ரயாஸ லேசமில்லா திருக்கப் பெற்றதிறே.

முமுக்ஷுக்களுக்குக் ஞாதவ்யங்களான அர்த்த பஞ்சகதத் வத்ரயாதிகளைத்தன்னில் பொதிந்து கொண்டிருக்கையாலே அஷ்டாக்ஷரம் போலே ஸர்வோபஜீவ்யம்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேஸாரநாயிகாஸமேத ஸ்ரீஸாரநாதபரப்ரஹ்மணே நம:

திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வெண்சேந்துரை.

மூலம்.

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு
பல்கோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்ட திண்டோள் மணி வண்ணா
உன் சேவ்வடி சேவ்வி திருக்காப்பு.

(ஸ்ரீ) (பல்லாண்டித்யாதி) (மல்லாண்ட) மல்லவர்க்கு (திண்) பலாதிக. (தோள்) புஜசாலிந் (மணிவண்ணா) நீலமணிஸமானவர்ண. (பல்லாண்டு)அனேகான்வத்ஸராந் (பல்லாண்டு) ததோப்யநேகான்வத்ஸராந் (பல்லாயிரத்தாண்டு) அநேகஸஹஸ்ரவத்ஸராந் (பலகோடிநூராயிரம்) தத்ராபிஆண்டித்யநுஷஜ்யதே, அநேககோடிஸஹஸ்ரவத்ஸராந். (உன்செவ்வடிசெவ்வி)பவதீயதிவ்யசரணஸௌந்தர்யஸ்ய. (திருக்காப்பு)ஸ்ரீ மதிரக்ஷா அஸ்துஇதிசேஷ:. சரணஸ்யதிவ்யத்வம், பரமபோக்யத்வம். அவ்யாஹதத்வம் இஹரக்ஷாயா:ஸ்ரீ:.ஜிதந்தேஇதிவத். க்ருயாபதம் விநாப்ரயும் ஜானஸ்யாஸ்ய, பக்தாக்ரேஸரஸ்ய, அபிப்ராயோயம் யதுத ஸர்வாதிகாரிஸாதாரணதயாஸ்ய மங்களாசாஸநஸ்ய, தந்தபிஸந்திபலாநுரூபேண க்ருயாபதேநபாவ்யமிதி, நமச்சப்தாதிஷ்விவக்ருயாபத விரஹோகுணோத்கர்ஷாயை வேதிச '[illegible] [illegible],இதிஹிபரமைகாந்திநாம்ப்ரக்ருதிநுச்ரூயதே. '[illegible]' இதிவதந் ஜநகஇவாயமபிதிருக்காப்பித்யேதாவதைவ மங்களமாசாஸ்தே. '[illegible]' இத்யேவஹியசோதாப்யாசாஸ்த. பரமருஷிபாவநாயாமிதமநுஸந்தானமாசீர்வாதரூபம், சேஷபூதபாவநாயாம் ப்ரார்த்தநாரூபம்ச, தேவதாந்தரபராநுஸந்தானே [illegible], இத்யாதிவத் [illegible] பகவத்வித்யாசம்ஸ்ரபரமைகாந்திநாமநுஸந்தானேபவதைவபவதோ பவதுர

(பர) இதில்முதற்பாட்டில், உகவாதார் கண்டு பொறாதவிடமான இத்தேசகாலத்தில் நிரதிசய ஸௌகுமார்யாதி திவ்யகுண விக்ரக னுகத்தாமவனைக் காண்கையாலே அதுக்கென்ன தீங்குவருகிறதோ வென்று பயந்து அச்செவிக்குத் திருக்காப்பிடுகிறார்.

செவ்வியாவது, நிரதிசய ஸௌகுமார்ய சபளதத்ஸமுதாயா வயவசோபை. இதர்க்கு நித்யஔஜ்வல்ய முண்டாம்படி யானரக்ஷை திருக்காப்பு.

(கோ) ஸர்வரக்ஷகனை சரண்யனுக்குஸ்வப்ரார்த்தனுதீனஸம்ருத்தி ஞானம்கர்மமூல விபரீதஞான மூலமாகையாலும் விஷயோத்கர்ஷஞான மூலோத்கடப்ரேமமூலமாகையாலும் தாஸபூதனுக்கு சேஷிஸம்ருத்தி ப்ரார்தனம் ஸ்வரூபமாகையாலும் அநன்ய ப்ரயோஜநரான பாகவதர் அவதாரதசையிலே பகவத்ஸம்ருத்தியை ப்ரார்த்தித்தால் அத்தை தலைக்கட்டுவோமென்று சரண்யனுக்கு அநுதிஷ்டமாகையா லும் இந்தமங்களாசாஸநம் மிகவும் ஸ்வரூபானுரூபம். ஸௌந்தர்யாதி குணோபேதமான விக்ரஹத்தோடு வருகிற சேஷியானவனை காலா வச்சேதமுள்ள தேசத்திலே காண்கையாலே இத்தால் இவனுக்கென் ன தீங்குவருகிறதோவென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணுகுறவராய் ‘ஶதாயுர்வை புருஷ:’ என்னும், ‘ஆயுஷ்யாநு’ என்னும் “வேதநூல் பிராயம் நூறு,, என்றுஞ்சொல்லுகிற ஆயுர்பர்யாயமான ஆண்டைக் கொண்டுகாலத்தைப்பெருக்கிபல்லாண்டுபாடுகிறார்.(பல்லாண்டு,ஸ்ராதி) (பல்லாண்டு) அனந்தஸம்வத்ஸரங்கள் இவ்வழகோடே நித்யமாக

(அ) (பல்லாண்டு) அல்லாதவச் சேதங்களை ஆயுஸ்ஸுக்கு பர்யாய மான ஆண்டைக்கொண்டு காலத்தைப் பெருக்கிறார். ஆயுஸ்ஸை ப்ரார்த்திக்கிற வராகையாலே “யாவதாயுஷம் ஜீவேயம்” என்றாயுஸ் ஸை ப்ரார்த்தித்தாரிறே பரிவுடையார், ‘வேதநூல் பிராயம் நூறென் றுயு: பர்யாயமாகச்சொல்லித்திறே வத்ஸரத்தை. இப்படி ஆயுர்வா த்திர்க்கு அஸங்யாதமே முக்யமாகையாலே அஸங்யாதமான வத்ஸ ங்களி லிவ்வழகோடே நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்கிறார். பல்லா ண்டென்கிற சப்தம் ஸ்வரூபவாசியுமாயிருக்கிறது. உத்க்ருஷ்டனாயிருப் பானொருவனை அபக்ருஷ்டனா யிருப்பானொருவன் கண்டால் அவனு டைய உத்கர்ஷானுரூபமாகச் சொல்லும் பாசுரமாகையாலே ஆர்

அரும்பதம்.

ஸந்நிஹிதே ஹாயஸீ திஷ்டாம்யூர்வஶியிகத்ரும்’ என்கையாலேதன்ப்ரதிஜ் ஞையைஅழியமாறியும் ஆச்ருதர் கருத்தை தலைக்கட்டு மாயிற்றீச்வரன் ஸவஸ்திர்யாவி

(பர) அதுண்டாகவேணுமென்று இதிலாசாஸநம்பலிக்கிறது. அதுகாலதத்வமுள்ள தனையுமிவர்க்காசாஸ்யமாகையால் முற்பட அக்காலத்தை அளவிட்டுப்பெருக்கித்தா மச்செவ்வியை காலாபரிச் சின்னமாக அநுபவிக்கவும் நம்மை அநுபவிக்கவும் பார்த்து அதற்கு மங்களா சாஸநத்தைப் பண்ணுகுறவனாய் பல்லாண்டென்று உபக்ரமிக்குகுறார்.

(ஆண்டு) ஸம்வத்ஸரம். இத்தையே காலத்திற்கு நிகர்ஷாவதியாக்குவதோ வென்னில், இதற்கு ஆநந்தவல்லீக்ர மத்தை ஒப்பாக்கித் தெளியலாம். அதுமாநுஷா நந்தத்தையே நிகர்ஷா வதியாகக்கொண்டு ஆனந்தத்தை அளவிட்டு அத்தைப்பெருக்கியிறே அளவிறந்த ஆனந்தத்திலவகாஹித்தது, உன்செவ்வடியும் அதன்செவ்வியும் பல்லாண்டு திருக்காப்புடைய தாகவேணுமென்ற ந்வயம், நாலுமிப்படியே யந்வயிக்கக்கடவது.

(உன்) உன்னையில்லை என்றார் சிலர், அவரனெம்பார் சிலர், சிவாதிகளையே பரனென்பார் சிலர், இவர்களெல்லாரையும் வாயடக்கும்படி

(நோ)ச்செல்லவேணும் (பல்) அஸங்க்யம். புநச்சபல்லாண்டென்னது, அந்நாதந்தாபாமன்நிக்கேத்ருஷார்தன் தண்ணீர்தண்ணீரென்று கூப்பிடுமாப்போலே ஆதராதிசயத்தாலே வர்ஷத்துக்கு அவச்சேதகர் தேவர்கள், பலவர்ஷத்திற்கு அவச்சேதகர் ப்ருஹ்மா மாநுஷவர்ஷம் தேவர்களுக்கு ஒரு தினமாய் முன்னூற்றிருபது வர்ஷம் தேவர்களுக்கொருவர்ஷமாய் அப்படிப்பட்டவர்ஷம் பன்னீராயிரமொருசதுர்யுகமாய் அதிலேயாயிரம் சதுர்யுகம் ப்ருஹ்மாவுக்கு ஒரு அஹஸ்ஸாய ராத்ரியுமிவ்வளவாய் மாநுஷவர்ஷம் ப்ருஹ்மாவுக்கு க்ஷணத்தில் [illegible] தாலயாகர்ஹமாய்படியாஇப்படிப்பட்ட முன்னூற்றரு

(அ) வேச்வரனுடைய உத்கர்ஷத்திற்கு அவதியில்லாமையாலும் அவனைக் குறித்துத் தம்முடைய நிகர்ஷத்திற்கு அவதியில்லாமையாலும் உத்கர்ஷாபகர்ஷ ரூபவைஷம்யம் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாகையே பல்லாண்டென்கிற சப்தமும் ஸ்வரூபவாசியாகிறது மேல்பண்ணும் மங்களாசாஸநம் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமென்கைக்காகச் சொல்லுகிறது ,,ஜிதம்" என்றும்,, தோற்றேன்,, மென்றும்,, போற்றி,, என்றும்,, பல்லாண்டென்று மிவைபர்யாயம். இச்சப்தங்களுக்கு அர்தபேதமில்லையோ வென்னில் ப்ரக்ருதி பேதத்தாலே வரும் விசேஷமுண்டானாலும் விழு

(அருமபமூடுவெதிகாஸ்தீபமாஹீற்கொ நா நாவோ பிணை' என்னக்கடவதிறே ஆயுளும் வருடமுமாண்டு, என்று தமிழன் பேச்சு, செவ்வடி, சேவடி, என்று இரண்டு படியாயும் பாடமுண்டு, (செய்யவடி) ஆர்ஜவயுக்தமானவடி இங்கு ஆர்ஜவமாவது

(பர) இவர்கள் முன்னே தானே இப்போதாகவே உபபாதித்தவுன் ப
ரம்யத்தைப் பொராதாக்கும்ப்ரத்யக்ஷமாக்கிக்கொண்டு ஆவிர்பவித்த
வுன்னுடைய வடி. ஸ்வாமி திருமேனியில் பரிந்து சொல்லுந்தாஸன்
திருவடிகளுக்கு நன்மை திருவடிகளுக் கொருதீங்கு மில்லையே என்று
மிறே விநவுவது, அத்தால் இவரும் தமக்குத் தேச்யமு மிழியுந்துறை
யும் திருவடிகளேயாகையால் அடி என்று திருமேனியை உட
லக்ஷித்து அவனுடைய அடியானதும் அதின் செவ்வியும் பல்ல
ண்டு திருக்காப்புடையதாகவேணுமென்கிறார். அடிச்சரணங்களென்றும்
சிவந்தவடி என்னும், திருமேனியால் செவ்விபெற்றபடி என்னும்.

(கோ) பது நாள் ப்ருஹ்மாவுக்கொரு வர்ஷமாய் இப்படிப்பட்ட தேவ
வர்ஷம்ப்ரஹ்மவர்ஷபர்யந் தம்நித்யமாகச்செல்லவேணுமென்னபடிபல்
லாண்டுபல்லாண்டென்றுதேவவர்ஷத்தைச்சொல்லி பல்லாயிறத்தாண்
டென்று ப்ருஹ்ம வர்ஷத்தைச்சொல்லி "[illegible]
[illegible]" என்று ப்ர்ஹ்மாக்களுக்கும் தொகையில்லா
மையாலே பலகோடி நூறுபிரமென்னபடி. இன்று தொடங்கி இக்கா
தத்வமுள்ளதனையும் இத்திருவழுகோடே செல்லவேணுமென்று கரு
த்து. அன்றிக்கே பல்லாண்டென்று உத்கர்ஷனைக்குறித்து நிகர்ஷன்
சொல்லும் சப்தமாகையால் அடியேனுடைய நிகர்ஷஸ்வரூபதாஸ்ய

(அ) க்காட்டில் ஆத்மஸ்பர்சியாய் தலைக்கட்டுகையாலே பர்யாயமாகி
றது. ஜிதமென்று அவனாலே தன்னபிமானம் போனபடியை இசை
ந்து அத்தலையி லவற்றிற்கு மேலே முத்திடுமவன்வ்யவஹாரம். இத்
தால் ஸ்வரூபம் ப்ரகாசித்தா லல்லது அபிமானம் போகாமையாலே
இச்சப்தமும் விழுக்காட்டால் ஸ்வரூபவாசியாகிறது. நமஃ என்று
"எனக்குறியே நல்லே" னென்னபடி. இது நிவ்ருத்தஸ்வாதந்த்ருயமு
டையவனுடைய வ்யவஹாரம். இதுவும் ஸ்ரூபப்ரகாசத்தா லல்லது
கூடாமையாலே ஸ்ரூபஸ்பர்சியாகிறது. தோற்றேமென்கிறது, அவ

(அரு) ஆச்ருதமனோரத பூரணத்தில் ஈஷத்தும்கால்தாழாமை செம்மை. சிவப்பாய் அ
ரவிந்த ஸச்சாய மென்னுதல், போக்யதமமென்றுதல் என்பாருமுண்டு.
"[illegible]" என்கிறபடியே திரியிட்டு
திரியிட்டும் புருஷகல்பனம் பண்ணி மனுஷ்யானந்தத்தைத் துடங்கி "[illegible]"
மென்றுசொல்லப்புக்காலும் சொல்லநிலமன்றிக்கே "[illegible]"

(பர) (ஆண்டென்று) அந்யத்ர ஆயு: பர்யாயமாயிருக்கும். 'ஶதாயு: புருஷ:' 'ஸஹஸ்ர பரிவத்ஸராந்தராந்ந்யாயுஷா' என்றக்கடவதிறே. இங்கு திருமாலுடையஸத்தை காலாபரிச்சின்னமாகையால் அங்கு போலேசதாதி பதத்தைப்ரயோகியாமல் பஹுத்வைகவாசி பதத்தாலாண்டை விசேஷிக்கிறார்.

(பல்லாண்டென்று) பஹுஸம்வத்ஸரமென்னபடி. ஆக அந்த உன்னுடைய திருவடியும் அதன் செவ்வியும் அனேக ஸம்வத்ஸரம் திருவுடையதும் காப்புடையதுமாக வேணுமென்னதாயிற்று.

இத்தால் தாம் அச்சந்தீரவும் பயங்கெடவும் பெருமையாலே திரியிட்டும் பல்லாண்டென்கிறார்.

ஓரேசப்தத்தாலேவாக்கியபேதமென்னென்னில், அப்யாசம்பேதகமாகை. இதிலும் மேலும் விசேஷணவிசேஷ்யங்களிறேபேதித்திருக்கும். கீழ் ஆண்டு மனுஷ்யமானத்தாலாய் அதுக்கேற்றபஹுத்வம் பல்பதார்த்தமாம் மேலும் மனுஷ்யாதி கந்தர்வாதி மானத்தாலாண்டாயதுக்கே நித்யாநுவ்ருத்ததாயாம் பஹுத்வம். இது அக்னி

(கோ)மும்தேவரீருடையஉத்கர்ஷஸ்வரூபஸ்வாமித்வமும் பல்லாண்டுசெய்தம்மங்களபரமாய்தேவரீருக்குமங்களமும்,பலதேவவர்ஷமும்பலப்ருஹ்மவர்ஷமும்பலகோடிநூறாயிரம் ப்ருஹ்மவர்ஷமும்நித்யமாகச்செல்ல

(அ)ற்றில் எனக்கு ப்ரயோஜந மென்றிருக்கும்அவனுடையவ்யவஹாரம். அதுவும் அஹங்கார நிவ்ருத்தியில்லது ஸம்பவியாமையாலே ஸ்வரூபஸ்பர்சியாகிறது. போற்றி என்று, தன்னைப்பேணாதே அத்தலையில் ஸம்ருத்தியையே பேணுமவன் வ்யவஹாரம். இது ஸ்வரூபானுரூபமிறே. பல்லாண்டென்று தன்னைப்பாராதே அத்தலையில் ஸம்ருத்தி நித்யமாகச் செல்லவேணு மென்றிருக்கும் அவன்வ்யவஹாரம். ஆக விச்சப்தங்கள் ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூபானு ரூபமான வ்ருத்தியையும் ப்ராகாசிப்பிக்கையாலே ஸ்வரூபானு பந்தியாகிறது. மறித்துப் பல்லாண்டென்கிறதென்னென்னில் அதவா யறியாதவனுக்குத்தெரியாமையாலேப் பலகாலஞ் சொல்லவேண்டி யிருக்கும் ஸ்வத:ஸர்வஞ்ஞனாய் எதிற்சூழல்புக்குத்திரிகிறவனுக்குஇருக்கால்ச் சொல்லவேண்டா இப்புநருக்திக்குப் பொருளென்னென்னில், அவனுடைய ஸர்வஞ்ஞத்வத்தில்க்குறையாலல்லால் ஒருக்கால்ச் சொன்னோமென்று இருக்கமாட்டாத தம்முடைய வாதராதிசயத்தாலும் பலகாலஞ்சொல்லுமத்தாலும் பர்யாப்தி பிறவாத விஷய வைலக்ஷண்யத்தாலு மரு

(அரு) என்று கைவாங்க வேண்டும் ப்ருஹ்மாநந்த விஷயத்திலேயிறே ஆனந்தவல்லி "ருசிஷ்ட:" என்று தொடங்கிற்று.

"ஸெஹஸ்ராணாம் ஸம்ஸ்ரா வ்யவஸநிஹி" என்று ஸகாஸ்ரஸ்வதுவெ

(பர)ஹோத்ரபதமொன்றே, நித்யமாகுக்கினிஹோத்திரங்களைச்சொல்லு மாப்போலே இதில் அப்யாஸமாத்ரத்தால் பின்னமாயும் மேல்லம்ஹி தாப்யாஸத்தால் அபின்னமாயிற்று.

(பல்லாயிரத்தாண்டென்றது) சதுர்முகமானத்தால் பெருக்கின படி. அநேக ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸரங்களென்றபடி.

(கோ)வேணுமென்றதாகவுமாம்.

நமக்கென்ன இங்கு வருகுறதோவென்று நீர்பயந்துமங்களாசாஸனம் பண்ணவேணுமோ, ராவணானுஜனைக்கண்டஞ்சினமஹாராஜருக்

(அ) ளிச்செய்கிறார்.

(பல்லாயிரத்தாண்டு) கிழ்பஹுவசநத்திலே வர்ஷங்களுடைய அஸங்க்யாதத்வஞ் சொல்லி இருக்கிறது இதுக்கு உதயம் இல்லையே என்னில் அவச்சேதங்களுக்கு ஸங்க்யை இல்லாமையாலே காலாவச் சேதத்திற்குத்தொகைஇல்லை ஆகையாலே அருளிச்செய்கிறார் அவச்சேதங்களாவன, ஸூர்ய பரிஸ்பந்தாதிகள், அவச்சேதங்களாவன, க்ஷணலவாதிகள், வர்ஷத்திற் கவச்சேதகர் தேவர்கள் அதைப்பற்றச்சொன்னார். கிழ்பல வர்ஷத்திற்கு அவச்சேதகர் ப்ருஹ்மா. அதைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் பல்லாயிரத்தாண்டென்று. பலகோடி நூறாயிரமுமென்று ப்ருஹ்மாக்களுக்குத்தொகை யில்லாமையாலே யருளிச்செய்கிறார். காலக்ருத பரிணாமமில்லாத தேசத்திலுள்ளார்க்கும் ஸ்வஸத்தை உள்ளளவும் விஷயவைலக்ஷண்யத்தைப்பற்ற அதிசங்கையும் மங்களாசாஸனமும் நித்யமாய்ச்செல்லாநின்றது. காலக்ருத பரிணாம முள்ளதேசத்திலிருக்கிறவர்க்கு அதிசங்கையும் அத்தால் வறப்பட்ட பய நிவ்ருத்திக்காக காலத்தைப்பெருக்கி இக்காலதத்வமுள்ள தனையும் இப்படி மங்களாசாஸநம் பண்ணச்சொல்ல வேணுமோ, இப்படி மாறிமாறி பயத்தை விளைத்து காலத்தைப் பெருக்கி இதுவே யாத்ரையாய்ச் சொல்லப்புக்கவாறே அவனிவற்றை பரிஹரிக்க வேணுமென்று பார்த்து புலிகிடந்த தூறுக்குத் காவல் தேடுவாரைப்போலே நீர் நமக்கஞ்சக்கடவிரோ, மல்லவர்கத்தை நிரஸித்த தோளிருக்கிறபடி பாரீரென்று தோள்வல்லமைக் காட்டுகிறான்.

ராவணானுஜனைக் குறித்து மஹாராஜருக்குப் பிறந்த பயத்தைப்போக்குகைக்காக தன்பிடிக்கைக்காட்ட அவர்பயம் பரிக்

(அரு)வை ஹ என்கிறதன்னுடைச் சோதியினுள்ளாரும் கலங்குவார் களென்றதாகை யாலே காலம் கவியாய் காண்பார் இல்லையென்று யதுவே பணியாக் கொண்டவரா யிருக்க இவருக்குகலக்கமும் தன்னூல் மங்களா சாஸந ப்ரவிர்த்தியும் உபபன்னதாம்.

அடியறிந்தார்தாம், 'ஹவாநோநாயணோனெக..' என்றுஇம் குதாநூ ஜாநஷஜநு', என்னிருக்கிறபெருமாளும் 'வெிபாயநாநவாநு'

(பர)முன்னிருந்த ப்ர்ஹ்மாக்களுடைய யாவன் மானத்தாலும் வளரப்பெற்ற மங்களாசாஸனத்தை (பலகோடி நூறாயிரமென்று) பண்ணுகிறார். அநேககோடி பரிமிதலக்ஷஸம்வத்ஸரங்கள் உன் செவ்வடியும் இதின் செவ்வியும் நித்யப்ரவ்ருத்தமான நிரதிசயஔஜ்வல்யம் பெறும்படியான ரக்ஷையுண்டானதாக வேணுமென்னபடி. காலக்ருதபரிணாமமில்லாததேசத்தாரும் ஸ்வஸ்வரூபவிஷய வைலக்ஷண்யங்களடியாக இங்ஙனே மங்களாசாஸனம் பண்ணுவார்களாயிற்று. நித்யாபாயக்ரஸ்தமான இவ்விடத்தில் அவனைக்கண்டால் அவ்விரண்டு வைலக்ஷண்யமுமிதில் மூட்டச் சொல்லவேணுமோ.

இங்ஙனே இவர் பயப்படக் கண்ட ஆண்டவன் இரங்கி இதுவுமொருப்ரேமமென்னுகந்து ஆழ்வீர்.

நமக்கு நீரிப்படி பயப்படவேணுமோ, மல்லரைப் பொடியாக்கின நம்திண்ணிய தோள்களைப் பாரீரென்று காட்ட அதுவும் பயஹேதுவாக மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணா வென்று பயப்பட்டு ஸம்போதிக்கிறார். ராவணாநுஜனைக்குறித்து மஹாராஜருக்குப் பிறந்த பயம் "பிஶாசாந் தா3நவாந் யக்ஷாந் ப்ருதி2வ்யாம் சைவ ராக்ஷஸாந்| அங்கு3ல்யக்3ரேண தாந் ஹந்யாம் இச்ச2ந் ஹரிக3ணேஶ்வர" என்று தன்விரல்களை

(கோ)கும் "பிஶாசாந் தா3நவாந் யக்ஷாந் ப்ருதி2வ்யாம் சைவ ராக்ஷஸாந்| அங்கு3ல்யக்3ரேண தாந் ஹந்யாம் இச்ச2ந் ஹரிக3ணேஶ்வர" என்று ஸங்கல்பமுண்

(அ)கைக் காகையாலே இவ்விஷயத்திலும் பலிக்குமென்றுபிடிக்கைக் காட்ட இவர்க்குஇதுதானேபயஹேதுவாய்த்து. மகாராஜர்பயத்தைத் தீர்த்தபடி யென்னென்றில் "பிஶாசாந் தா3நவாந் யக்ஷாந்,, கள்ளர் பள்ளிகள்வலையரென்று மாப்போலே ஹிம்ஸகருடைய அவாந்தரபிதைரிருக்கிறபடி "ப்ருதி2வ்யாம் சைவ ராக்ஷஸாந்,, லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸரான்றிக்கே பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீரணையான பூமியிலுள்ள ராக்ஷஸரெல்லாரும் திரண்டார்களாகிலும். "அங்கு3ல்யக்3ரேண தாந்,, என்று சத்ருவர்க்கமெல்லாரும் ஒருகாலத்திலே உண்டெதிரிகையாலும் இவற்றினுடைய நிரஸநத்திற்கு அஸ்திரங்கள் வேணுமோ, க்ஷுத்ரஜந்துக்களை நிரஸிக்கும் போல் அங்குள்யக்ரத்தாலே நிரஸிக்க வல்லேனென்றருளிச்செய்தாய். ஆனால் நம்மை நலிந்தப்ரதி பக்ஷம் நசியாதே கிடக்கிறதென்னென்னில் அழிப்போமென்றிச்சை யில்லாமை இச்சையுண்டானால் அழிக்கை

(அரு)"அங்கு3ல்யக்3ரேண தாந்" என்று அங்குள்யக்ரத்தைக் காட்டினாரிறே,ஸமயம் வந்தவாறே. "ஸ்ம்ருதஸம்ஹாரஸம்ரக்ஷ: ஸ்ம்ருதஸம்ஹாரிஸம்வாதி விஷய ஸவித விஷயம் ஸஹ ஸம்ராஜ விஜ்ஞாபித ஸமுத்3ரா ஹாவ" என்னக்கடவதிறே. இங்கும் இவர் அச்சங் கெடுக்கைக்காகத்தோள்களைக் காட்டினார், அதுவேஇவருக்கு பயஹேதுவாயிற்று, "தனிமையும் பெரிதுனக்கிராமனையுமுவ

(பர) காட்டத் தீர்ந்தாலும்இவருக்குத் தீராதிறே. ப்ரயோஜநாந்தர பருடைய ப்ரேம மவ்வளவே, அநந்ய ப்ரயோஜனருடைய ப்ரேமத்திற்கு இதுவே யாயிற்றுப்பணி. அன்றிக்கே அது அவ்விபீஷணாழ்வான் பாக்யத்தாலே மஹாராஜர் நெஞ்சிலே பட்டுபயநிவ்ருத்திக் குடலாயிற்று. இது நம்முடைய பாக்கியத்தாலே இவருக்குடைய ஹேதுவாயிற்று. அந்யதா நாமும் அடியோமோடு மென்று மங்களத்தை ஆசாஸிக்கும்படி இவருக்கு மேல்பாட்டு உதியாத படி வருமே.

(மல்லாண்ட)மல்லவர்கத்தை ஸ்வாதீனமாக்கிக் கொண்ட திண்ணிய தோள்களையுடைய (மணிவண்ணா) நீலமணிபோன்ற நிறமுடையவனே, இன்னிறங்கொண்டு அநிஸ குமாரமான வடிவை காணப்

(கோ)டாகில் ஸர்வ விரோதி நிரஸநம்பண்ணுவோமென்றுபதேசித்து மஹாராஜருடையபயத்தைப்போக்கவில்லையோ, புலிகிடந்ததாருக்குக் காவல்தேடுமாப்போலே நீரஞ்சி ஸாதநானுஷ்டாநம்பண்ணுகைகூடுமோ, மல்ல வர்க்கத்தை நிரஸித்த.தோள்களைக்காணீர் காதில்தோடு வாங்கி இருந்தாலும் தோடிட்டகாதென்று அறியுமாப்போலேயறியக்கூடாதோவென்று திருத்தோள்களைசரண்யன்காட்ட அதுவுமிவருக்கு புத்திரனுடைய சௌர்யத்தைக்கண்டு மாதாயுத்தத்தில் புகுந்து என்ன தீங்கு வருகுறதோவென்று பயப்படுமாப்போலே பயஹேதுவாய் அஞ்சிமங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

(மல்லாண்ட திண்டோள்) (மல்) மல்லவர்கத்தை (ஆண்ட) ஸ்வாதீநமாகப்பண்ணின (திண்) த்ருடமான (தோள்)தோளையுடையவனே மல்லென்கிறதற்கு மிடுக்கென்றர்த்தமாம். மிடுக்கை ஆண்டடிமையாக

(அ) அறிமையில்லை. அதுக்கடி என்னென்னில், உரிரோடே தலைசாய்க்குமாகில் இழக்கிறதென்றென்று மிரக்கத்தாலே. இவ்வார்த்தை ராமபாக்யத்தாலே மஹாராஜர்நெஞ்சில்ப்பட்டுபயநிவ்ருத்திக்குடலாய்த்து. இவருக்கதுதானே பயஹேதுவாய்த்து.

(மல்லாண்ட திண்டோள்) மல்லவர்கத்தைஸ்வாதீநமாகப்பண்ணின திண்ணியதோள். பிற்பாடரானநம்ஸாதிகளை அநாயாஸேநகொல்லுகையாலே திண்ணிய தோளென்கிறது, மல்லென்று மிடுக்காய் அத்தையடிமைகொண்ட திண்ணியதோளென்கிறதாகவுமாம். (மல்லாண்ட) இம்மிடுக்குஇவருக்குபயஹேதுவாவானேஎன்றில்சூரனான புத்திரனைக் கண்டால்ப்பெத்ததாய் இவன் மதியாதேயுத்தத்திலேபுக்குயென்ன

(அரு)த்திலேயுடன் திரிகிலே யென்றென்னூடுறவென்னுடையாவிவேமால், ''என்கிறபடியேதன் வீரப்பாட்டாலே தன்னைப்பேணாதே அஸுரவர்க்கத்தில்பாயும் ஆச்ருத பக்ஷபாதத்நாலும் தன்விரோதிவர்க்கத்வேஷத்தாலு மென்று பயப்படக்கடவதிறே.

(பர)போராத இவ்வாதிகள் முன்னேயும் முறட்டஸூரர்கள் ஸஞ்சரிக்கிற ஆகாசத்திலும் செல்லுவதே, மதுரையில் பெண்கள் ப்ரேமத்தளவி லும் இல்லாது காணுமிவர்ப்ரேமம். அவர்களும் "க்ஷயாவநோநாங்க வீக்ஷிதஸாகஸாரா ரதநாஸ்ரியஃ | க்ஷவஜரகிநாஹோம யஸ்ரியோ யஜுஹாவஸாஃ" என்று வயிறெரியப் பெற்றாரத்தனை போக்கி இவரை ப்போலே அத்தோடு கூடின மங்களாசாஸநம் பண்ணினவர்களன் றே. அது அவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷ யுத்தத்திலே யாயிற்று, இது இவ ருக்கு ஆசங்கித பயநிமித்தக மாயிற்று. "நவஸம்யஜகித்ராஹஃ" என்று அவர்களுடைய ப்ரேமத்தைக் கணிசித்து லகுகரித்தானிறே பரமர்ஷியும்.

'ஆம், ஆழ்வீர், நம்மிடுக்கைக் காட்டினாலும் நீரிங்ஙனே அஞ்சு

(கோ)க்கொண்ட தோளையுடையவருன என்னவுமாம்.

(மணிவண்ணா) நீலமணிபோலேயிருக்கிற நீலவர்ணத்தையுடையவ னே அதிரமணீயமாய் அத்யுஜ்வல்யமாய் அதிஸுலபமாயிருந்துள்ள வடிவைக்கொண்டு முரட்டஸூரரோடே செல்வதே என்று "க்ஷயாவ நோநாங்கவீக்ஷித ஸாகஸார ரதநாஸ்ரியஃ | க்ஷவஜரகிநாஹோம யஸ்ரியோயம் ஹாவஸாஃ' 'நவஸம் யஜகித்ராஹஃ, என்று ஸ்ரீமது ரையில் பெண்பிள்ளைகள் ஸௌகுமார்யத்தைக்கண்டு கலங்கினாப் போலே தேவதைகளுடைய சரண்யோக்திமாத்திரத்திலே அஸுர பரிஷத்திலே புகுமென்று இவரும் பயப்படுகிறார்.

(அ) வருகுறதோவென்றுபயப்படுமாப்போலேபயப்படுகையுக்தம்.மல்ல ரை அழியச்செய்ததோவென்று இவர் அறிந்தபடி யென்னென்னில் காதில் தோடுவாங்கினாலும் தோடிட்டகாதென்னறியுமாப்போலே.

(மணிவண்ணா) நீலரத்தினம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடை யவனே. அதிரமணீயமாய் அத்யுஜ்வலமாய் அதிஸுகுமாரமாய் அதிஸுலபமாயிருந்துள்ளவடிவைக்கொண்டு முரட்டஸூரர்களு டைய ஸகாசத்திலே செல்லுவதே "க்ஷயாவநோநாங்கவீக்ஷித ஸா காஸாரா ரதநாஸ்ரியஃ | க்ஷவஜரகிநாஹோமயஸ்ரியோயம் ஹாவஸா ரஃ,, என்று வெண்ணெய்யை அமுதுசெய்து வளர்ந்த பிள்ளையை முர ட்டு வடிவையுடைய மல்லரோடேக்கப்போரவிடுவதே, "நவஸம்யஜ கித்ராஹஃ, என்று கூப்பிட்டார்களிறே. ஸ்ரீமதுரையில் பெண்கள் ஸௌகுமார்யம் இவ்வழகாலே பயஹேதுவாகிறது. ஸௌலப்யம் பயஹே

(அரு) இவன் படியறிந்தார்களுக்கு.

பெருமாள் அங்குள்யகரத்தைக் கண்டு மஹாராஜர் அச்சம் தீர்ந்திலராகில் இவ னை அங்கீகரிக்க விசையாராயிற்று. அங்ஙனமாகாதே பயங்கெட்டது ஸ்ரீவிபீஷணா ழ்வான் பாக்யமென்று சிலர் அருளிச்செய்வர் 'நத்ருஜேயம்' என்ன ஸங்கல்பம்

(பர)வதே,யென்ன, அது நானென்செய்வேன், உன்செவ்வடி என்கிறார். என்ப்ரக்ருதியைத் தகைக்கால் உன்வடிவில் வைலக்ஷண்யத்தைத் தகையவில்லையே, நீயு முன்னைப்பரிய வேண்டும்படி யன்றோ வுன்வடிவிருப்பது. ஆகையால் உன்னில் அவ்வடியு மிதனுடைய செவ்வியும் நித்யப்ரவ்ருத்தமான கீரதிசயௌஜ்வல்ய முடையதாகும்படியான ரக்ஷையுண்டானதாக வேணுமென்று தாம் உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பென்கிறார். ஆசிலிக்த க்ருபாபதப்ரயோகத்திற்கு ஹேது

(கோ) ஆச்ருதருக்குத் தஞ்சமான ஸௌல்லப்யத்தையும் மிடுக்கையுங் கண்ட நீர் அஞ்சக்கடவீரோவென்ன அருளிச் செய்கிறார்.

(உன் சேவ்வடி) இந்த வச்சமென்றால் வருமதோ, நீதானுமுன்னைக் கண்ணடிப் புறத்திலே கண்டால் கலங்கிப்பரிய வேண்டும் படியானவுன்வடிவைக்கண்டால் அஞ்ஞானவெனக்குக் கலங்கக் கேட்கவேணுமோவென்றபடி.

(சேவ்வடி) குடிலஹ்ருதயருக்கும் செய்யருஜுவானபடி. சிவந்த வடியென்றதாகவுமாம். சேஷபூதன் சேஷிவடிவைக் கண்டால் திருவடிகளென்றேவ்யவஹரிப்பது.

(சேவ்வி) அறும்பினையலறை, என்று மாப்போலே நித்யயௌவந

(அ) துவாவானே என்னில் அஸுரநிரஸநார்தமாகதேவதைகள் சரணாக்தியைப்பண்ணினமாத்திரத்திலே ஸுலபனும்அஸுரர்கள் ஆஸ்யத்திலே புகுமென்று அத்தாலேபயப்படுகிறார்.

ஆச்ருதருக்குத் தஞ்சமான ஸௌல்லப்யத்தையும் மிடுக்கையும் கண்டால், நீரிங்ஙனேயஞ்சக்கடவீரோவென்ன.

(உன்செவ்வடி) அதென்னால்வருகுறதன்று உன்வடிவின் வைலக்ஷண்யத்தால் வருகுறது. நீதான்கண்ணடிப்புறத்திலேகண்டால் ஸ்வதசேஸர்வக்ஞனை நீயுங்கலங்கிப்பரியவேண்டும்படியன்றோ உன்வடிவு இருப்பது. (செவ்வடி) செவ்வியவடிவுஎன்னுதல் சிவந்தவடியென்னுதல் குடிலஹ்ருதயனுக்கும் செவ்விதாகையும் திருமேனிக்கு பாகமான திருவடிகளாகையும் இரண்டு மிவருக்கு பயம் தானமாகிறதே. சேஷபூதன் சேஷிவடிவைக்கண்டால் திருவடிகள் என்றிறேவ்யவஹரிப்பது. ஆச்ரயணவேளையோடு மங்களாசாஸநவேளையோடுவாசியற ஆச்சிதர்இழித்ததுறை திருவடிகளிறே. (செவ்வி) அரும்பினையலரை என்னுமாப்போலேநித்யநவயௌவநமாயிருக்கை.

(அரு)நிறைவேரப்பெற்றது பெருமாள் பாக்கியமே என்று சிலர் அருளிச்செய்வர்.

மல்லயுத்தத்தைக் காணுநின்ற மதுரையில் பெண்பிள்ளைகள் "ஸா ந காவெ ஸ்ருயதெயமா:" என்று வயிறுபிடித்த தத்தனைபோக்கி இவரைப்போலே மங்களாசாஸநம் பண்ணினாரில்லை யாகையாலே" நவஸ்தா ய ஐத்திதுர்ஹா: என்று புராண

(பர) வெகெனில் இது திருமந்திரத்தை அனுஸரித்ததாகையாலே அபிஸந்தியுடையார் தாங்களே யதை காட்டிக்கொள்ளக் கடவர்களென்றும் இதில்லாதற்கு இதிலக்வயம் "எல்லோரும் வீடு பெற்றால், என்கிற வகையால் புஷ்கல மாகைக்குமான திருவுள்ளமென்றறியக்கடவது.

மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணா பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரம் உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு என்றக்வயம். ‖ க ‖

(கோ)மாயிருக்கை.

(திருக்காப்பு) குறையற்றரக்ஷை, உண்டான அமங்களம்போகைக்கும் இல்லாத மங்களமுண்டாகைக்கும் பண்ணின ரக்ஷை. க்ருபாபதமின்றிக்கேயிருக்கிறதுவும் ஈச்வரனுடையவும் தம்முடையவும் உத்கர்ஷாபகர்ஷங்களுக்கு அவதியில்லாமையாலே வாசாசொல்ல முடியாதென்று தோற்றுகைக்காகவும் மங்களாசாஸநம்பண்ணுகுறவர்களுக்குக்கைவாங்கியிருக்க வொண்ணாதபடி பர்யாப்தி தோற்றுகைக்காகவுமத்தனை. அன்றிக்கே வசநஸாமர்த்யத்தாலேயன்று எல்லாப்பாட்டுக்குமிதுதான் முகவுரைபோலேயிருக்கிற தென்னவுங்கடவது.

மல்லாண்ட திண்டோள்மணிவண்ணா பல்லாண்டு பல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரம் உன்செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு என்னக்வயம். ‖ க ‖

(அ) (திருக்காப்பு)குறைவற்றரக்ஷை. அமங்களங்களைப்போக்குகைக்குமில்லாத மங்களங்களுண்டாகைக்கும் பண்ணினரக்ஷையென்கை, ஒரு க்ருபையன்றிக்கே குறைந்திருப்பானேன்றில்தாழ்ந்தாரைக்குறித்து ரக்ஷையுண்டாக்கவேணும், ஸமரைக்குறித்தும் அபரிச்சின்னமான உத்கர்ஷமுடையாரைக் குறித்தும் ரக்ஷையுண்டாகவேணுமென்றுஞ் சொல்லக்கடவது. தமக்குமீச்வரனுக்குமுண்டானநிரவதிகமான உத்கர்ஷாபகர்ஷத்தாலே பாத்திரமில்லாமையாலே குறைந்துகிடைக்கிறது. வேதாந்தத்தாலேகாட்டையடைய வென்னிருக்கிறவிவர்லக்ஷணத்திலிழக்கவிபாடமாட்டாமையில்லையிறே. இன்னமு மிவ்விஷயத்திலே மங்களாசாஸநம் பண்ணவிழிந்தாற்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணினேனென்று கைவாங்கவொண்ணாதவ பர்யாப்திக்கிஸமேசகமாகக்கிடக்கிறதுஎல்லாப்பாட்டுக்கும் இதுமுகைவுரைபோலேயிருக்கிற தென்னக்கடவது.

மல்லாண்ட திண்டோள்மணிவண்ணா. பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரமும் உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு என்னக்வயம் ‖ க ‖.

(அரு) ங்களில்ச்சொல்லிற்று. அஸ்வாரஸ்யர்தோற்றசாலிதிரன்னர்கள்சொல்லும்வார்த்தை: உ_த்)ராஹ ரஃ' என்று.• ‖ க ‖

(௩) அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு,
வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டு,
வடிவார்சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு,
படைபோர்புக்கு முழங்கு மப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே.

(ஸ்ரீ) (அடியோமோடு மித்தியாதி) (அடியோமோடும்) தாஸ பூதாநாஸ்மாபி: (நின்னோடும்) ஸ்வாமிநாபவதாச (பிரிவின்றி) விச்சேதமந்தரேண, அத்ரஷஷ்டியர்தேத் ருதீயா, அஸ்மாகம் தவசஅவிரஹித தாநாமித்யர்த:. (பல், ஆயிரம், ஆண்டு) அநேக ஸஹஸ்ரவத்ஸரான், திருக்காப்பிதி பூர்வேணாந்வய: ஆவயோ ரவியோகஸ்ய ரக்ஷதியாவத், அவிரஹிததாஸத்வஸ்வாமித்வயோ: ரக்ஷதிபாவ:

(வடிவாய்) ரூபவத்யா: (நின்) த்வதீயே, (வலமார்பினில்) தக்ஷிணோரஸ்தலே(வாழ்கின்ற) ஸாநந்தம் வஸந்த்யா: (மங்கையும்) அநுரூபயுவத்யா லக்ஷ்ம்யாச்ச, (பல்லாண்டு திருக்காப்பு) அநேக ஸம்வத்ஸரான்ரக்ஷா.

(வடிவார் சோதிவலத்துறையும்) திவ்யவிக்ரஹ வ்யாப்ததேஜஸ:, தக்ஷிண ஹஸ்தேவஸத:, (சுடர்) ஜாஜ்வல்யமாநஸ்ய. (ஆழியும்) ஸுதர்சனஸ்யச, (பல்லாண்டு திருக்காப்பு) பூர்வவத்,

(படைபோர்) ஸேநயா ஆயுதைச்ச ஸங்குலே யுத்தே (புக்கு) ப்ரவிச்ய, (முழங்கும்) த்வநத:, (அப்பாஞ்ச சன்னியமும்) தஸ்யஶ்ரீபாஞ்சஜந்யஸ்யச, (பல்லாண்டுதிருக்காப்பு) பூர்வவத், அஸ்த்விதிசேஷ:) பூர்வகாதாவத் ||2||

பர) (அடியோமோடு மித்யாதி) பிரிவின்றி அடியோமோடு மென்றபடி. ஆயிரமென்றது, பலகோடி நூறாயிரமென்னபடி, பல்லாண்டென்றதற்குமேல் திருக்காப்பென்பது அத்விதமாயிருக்கும். அபிஸந்தி

(கோ) கிழ்விக்ரஹ யோகத்தையும் குணயோகத்தையும் பற்ற மங்களாசாஸநம் பண்ணினார் இரண்டாம்பாட்டால் உபயவிபூதி யோகத்தையும் பற்ற மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறார்.

(அ) கிழ்விக்கிரக யோகத்தையும் குணயோகத்தையும் குறித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணினார், இதில் உபயவிபூதி யோகத்தைக் குறித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறார்.

(அரு) அவன் தான் "ஜகத்ஸர்வம் சரீரம் தே" என்னாநின்றானிறே. அவனிவர்களுக்குத்தன்னை சரீரமாக நினைத்திருக்கும் "யாநி யாநி ஸர்வாணி ஸத்வாநி தாநி ஹமவவைபவம்" என்ற சாஸ்திரங்கொண்டு. அவன் சுவடறிந்தார்தங்களை சரீரமாக நினைத்திருப்பார்கள் அன்றிக்கே ஆத்மாவென்று சரீரத்துக்கு வேறாகக் கொண்டு சொன்னதாகவுமாம்.

(பர) யுடையாற்கு இதற்கு மேலேக்ரியாபதார்த்யாஹாரமும் ஸித்த மென்றுஇதில்திருவுள்ளம் பகவத்ஸம்ருத்யைகப் பிரயோஜனராநற்கு அடியோமோடு மென்றதோ டொக்குமோவென்னில் அடியோமோடு மென்றதற்கு அடிபோன்ற எம்மோடுமென்னலாம், அடி என்று திருவடியைச்சொல்லிற்றென்று மேனியையுங்காட்டுமே, அத்திரு மேனிபோன்ற எங்களோடு மென்றபடி. ‘‘ துழாய் முடியானுடம் பாய் விலையின்னி நாமடியோ’’ என்னக்கடவதிறே. உனக்கு திரு மேனியாகவிறே நாங்களடிமைப்பட்டது. சரீர்யைகப் பிரயோஜன மிறேசரீரம், சரீரம்பாங்கில்லையாகில் சரீரிக்கதிசயாதாயகமாக மாட் டாதே. அறிவில்லாவுடம்பின் மாங்கல்யம்போலே அறிவுள்ள உடம் பின்மாங்கல்யமுமதுடையவனுதேயாகையாலே இவ்வடிவின்னபலமா ஸ்வமாங்கல்யாசாஸநமும் ஸ்வஸ்வாமி மாங்கல்யாசாஸனமானது கொண்டிரு அநந்யப் பிரயோஜனத்வயாதார்த்யஞ்ஞாநகார்யமுமா மத்தனை போக்கி விருத்தமன்று. ‘‘ஜூஸுஹாஹாலெவ்ஜா

(கோ)(அடியோமோடு மித்யாதி) ஒரு ஸாத்யத்திற்கு ஸாதநானுஷ்டா னம் பண்ணுகுறவர்கள் அதற்கங்கமாக ‘‘ஆயுராஶாஸ்தே,, என் றுயுஸ்ஸை ப்ருர்த்திக்கிருப்போலே ஸ்வஸம்ருத்தி நிரபேக்ஷரான இவர் பகவான் மங்களாசாஸநாங்கமாக அடியோமோடும் என்று தம்முடையநித்யயோகத்தை ப்ரார்த்திக்கை உபபன்னமாகையாலும் மதாந்தரஸ்தர்போலே யன்றிக்கே ஆத்மஸ்வரூபம் தெளிந்தவராகை யாலும் தான்மாத்திரம் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையில் த்ருப்தி யில்லாமையாலும் அடியேனோடும் என்றேகவசநமாக அருளிச்

(அ)(அடியோமோடுமென்றேடும் பிரிவின்றி யாயிரம் பல்லாண்டு) தம்மைப் பேணுதே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறவர் தம்முடைய நித்யதை யை ப்ரார்த்திப்பானே என்னில், ஒருஸாத்யத்தைக் குறித்து ஸாத நானுஷ்டானம் பண்ணுகுறவர்கள் ‘ஆயுராஶாஸ்தே’ என்று ஆயுஸ் ஸைத்ததங்கமாக ப்ரார்த்தியாநின்றுர்களிறே அதுபோலே மங்களா சாஸநத்திற்கு நாம்வேணுமென்று தம்மையுங் கூட்டிக்கொள்குருர் அத்தலைக்கிப் பரிஹைக்கித்தா மல்ல தில்லாமையாலேத்தாமில்லா தபோது அத்தலைக்கபாயம்ஸித்த மென்னிருக்கிருரிறே. ஆனுல் என்னோடு மென்னுதே அடியோமோடுமென்பானே என்னில் தேஹா த்மாபிமானி தேஹத்திலே ஆத்மபுத்தி பண்ணும் மாயாவாதீ

(அரு) ஸ்ரீ வத்ஸமும் பெரியபிராட்டியாரும் திருமார்பிலாயிற்றிருப்பது. வலமென்று, வல்லமையாய், நித்யவாஸம் பண்ணுமவளையும் ‘‘அகலகில்லேன்,, என்று பிச் சேற்றவல்ல தென்னுமாம்.

(பர)வி ஞுஹாஞியொஹரவவஸாரு ந்து" என்ற ஸ்ரீ ஸூக்தியை இங்கே அநு ஸந்தித்துக்கொள்வது. செய்யவள் தன்னையுங் கூட்டிக்கொண்டு கொண்டு அடியோமென்று பஹுவசநம். மூற்பட திருவடிகளுக்கே இவ்வாத்மாக்கள் அடிமைப்படுமதுஸ்வதஃ ப்ராப்தம். அடியோமுக்கு திருவாவது, த்வங்மங்களாசாஸநதிகைகப்ரயோஜநகத்வம். கா பாவது, த்வதிதரவிஷயவைமுக்யம். இதுவேயாயிற்று அடியோ முக்கு மங்களமும், ஆசாஸ்யமும், சரீரதயாவிச்லேஷமாத்மா களுக்கு அந்தரங்க நிரூபகமாகையாலே அத்தையே அவனுக்கும் நமக்கு மறிவிக்கவேண்டியே எங்களோடு மென்னாதே அடியோ மோடுமென்றது. அப்ராப்தமமதாகாமான அஹங்கை கழிந்தால் ஆத்மாவுக்கு நிலையான பேரு அடியானென்பதிறே. ஸ்வமாத்ர கர்த்ருக மங்களாசாஸன பூமாவால் அத்ருப்தராய் அனேகரை கூட்டிக்கொண்டு ஆசாஸித்து அடிமைபுகுவோமென்ற த்யவஸித்த வராகையாலும் அடியோமோடுமென்கிறார். "நானுன்னையன்

(கோ)செய்யாதே ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே தாஸ்யந்தெளியாத வெல்லா ரையுங்கூடக்கூட்டிக்கொண்டு அடியோமோடு மென்கிறார். அடியோ மோடும் நின்னோடும்.

(பிரிவின்றி) விச்லேஷ மன்றிக்கே இஸ்ஸம்பந்தம் (ஆயிரம்பல் லாண்டு) காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யமாகச் செல்லவேணுமென் னபடி.

"ஸு ஊயா ஜெவொ ஜெவகுஉரு-தெ" "கூஜெ ஜெயாஷி தஜெ

(அ) அஹங்காரத்திலே ஆத்மபுத்தி பண்ணும்ஸாங்க்யன், அறமர்தம் ப்ரகிருதேஃ பாஸ்வயம் ப்ரகாசம் ஸ்வதந்த்ர மென்றிருக்கும், அந் நன கலங்கினவர் அன்றிறே இவர். முறையறியுமவராகையாலே அடியோமோடு மென்கிறார்.

கர்மோபாதிகமாக வந்தவவஸ்தை எல்லாம் மறைந்தாலும் மறையாத ஸ்வபாவர், மமதாஸ்ய மென்னிருந்த மவரிறே. அடி யோமென்கிற பஹுவசநத்திற்குக் கருத்தென்னென்னில் தாந்தனி யராய் நின்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுமதனால் பர்யாப்தி பிறவா மையாலும் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் சேஷத்வம் மங்களாவஹமா கையாலே இப்ரதிபத்தி அவர்களுக்கன்றிக்கே இருக்கச்செய்தே யும் ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

(நின்னோடும்) வ்யாவ்ருத்தமான சேஷித்வம் மங்களா வஹமா

அரு) ஆழியும் என்ன உடமையால் சத்ருவிதாரணவ்யாப்ருதங்களான நந்தகாதி மைற்றயாழ்வார்களைச் சொல்லித் தென்பாருமுண்டு, ஸங்கல்பமேயிறே திருவாழி

(பர)யிலேன் கண்டாய் நாரணனே, நீ என்னையன்றியிலை' என்றலான வரவு எல்லாருக்குமாகையால் அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி யென்னது. ஸம்பந்திகள் போலே ஸம்பந்தமும் நித்யமிறே என்று பிரிவின்றியாயிறமென்றதால்ச் சொல்லித்தாயிற்று (ஆயிரம்) அநந்த காலமும் (பல்லாண்டு) இந்தபதம் நாங்கிரபேக்ஷ மங்களாசாஸந ரூபம். இதுக்கது பதார்த்தமுமல்ல வாக்யார்த்தமுமல்லவிறே. இதுக்ருயா பதமுமல்ல. அப்போது முதல்பாட்டிலும் க்ருயாபதாத்யா ஹாரம் வேண்டாவாம் அதசப்தம்போலே இதுவே மங்களார்த்தக மென்னது வொண்ணாது. இதில் அது ஒன்றுமில்லையிறே. "ஓங்கார [illegible] [illegible] என்றபடியும் இதில்காணும்: ப்ர மர்ணயின்றிக்கேயிருக்க அங்ஙனே கல்பிக்கவுமொண்ணாதே, ஆகை யால் மங்களாசாஸநாந்தர்கத பஹுத்வவாசியே பல்பதம். ஆண்டு பதம், ஸம்வத்ஸரவாசியே. ஆனதுக்குமேலே பலவகைப்பட்ட

(கோ)[illegible]" இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலமங்களாவஹையான பெரிய பிருட்டியா ரோடு பிறிவற்றநமக்கு அமங்கள முண்டோவென்ன தேவரீரும் பெரிய பிருட்டியாருமான சேர்த்தி நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறார்

(வடிவாயித்யாதி) (வடிவாய்) அழகாய், பெருமாள் திருமேனிக் கும் புகரையுண்டாக்குமவளாய் என்றபடி. (நின்வலமார்பினில்) ஸர்

(அ) வையாலே ஸர்வருக்தும்கூடப் பரிந்தாலும் போராதபடியாயிறே யிருப்பது.

இந்தால் திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி மங்களாசாஸநம் பண் ணுகுறார்.

(பிரிவின்னி) இரண்டுதலையும் நித்யமான வுபாதி ஸம்பந்தமும் நித்யமாயிறே யிருப்பது, அதுவும் தம்முடைய மங்களாசாஸநத்தா லே உண்டாகுவதாக நினைத்திருக்கிறார்.

(ஆயிரம் பல்லாண்டு) காலதத்வமுள்ள தனையும் இஸ்ஸம்பந்தம் நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்கிறார் (வடிவாயித்யாதி,) உண்டான அமங்களம் போகைக்கும் இல்லாத மங்களம் உண்டாகைக்குத் தன் கடாக்ஷமே அமைந்து இருக்கிறவிவள் அகலகில் லேனிறையுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறார்.

(அரு) "[illegible]" இறே. ஸங்கல்பத்தில் கால்தாழ்ந்து, இருக்குமளவே விளம்பமென்றிறே. ஸங்கல்பத்துக்கந்யதா பாவமுண்டோ,

(பர)வாண்டுகளைச்சொல்லுகிறதாமிங்கு. தத்தன்மானங்களால்ஆண்டுகளும் பலவகைப்படலாமே, ஆக இங்கிப்படியே வாக்யார்த்தம். ஆயிரமென்னது, ஆநந்த்யவாசியாய் தத்தர்மிகாலமாய் (ஆயிரம்) அநந்தகாலமும், அந்த நீ அடியோமோடு பிரிவில்லாதவனும். அடியோமுமுன்னோடு பிரிவில்லோமாயும் உன் செவ்வடியும் திருவுடையதுங் காப்புடையதுமாக வேணுமென்று, இப்படி க்ருயாபதாத்யாஹாரஸஹிதம்பூர்வார்த்தம், (பல்லாண்டு) பலவகைப்பட்ட ஆண்டுகளானதிறே. இப்படி பலவகைப்பட்ட ஆண்டுகளான அகண்டகாலமெல்லாம் பூர்வவாக்யானுஷங்கத்தால் வாக்யார்த்தமும் மங்களாசாஸநமும் எங்களுக்கு உன்னாலும் எங்களாலும் உன்னோடு அவிச்சின்ன மங்களாசாஸனுதிகாரயே பிரிவில்லாமையும்.

ஆனுஷங்கிகமாக ஆசாஸ்யமாகிறது, ஸ்வபரஸ்வரூபங்கள் நித்யங்களாகத்தெளிந்த விவருக்கு பயஸ்தானங்களாயாசாஸ்யங்களன்று. இங்கு உக்தவித ஸம்ருத்தியெல்லாம் பகவத்ஸம்ருத்தியே யா

(கே) வோத்தமமான தேவரீர் திருமார் வலப்புரத்தில். (வாழ்கின்ற) போக்யருசியாலே நித்யவாஸம் பண்ணுகுற (மங்கையும்)ஸௌகுமார்யாதிகுணை பேதையான பெரிய பிருட்டியாரும் (பல்லாண்டு) நித்யமாக திருமார்பிலே செல்லவேணு மென்னபடி.

இச்சேர்த்திக் கொருதீங்கு வராதபடி கல்மதிளிட்டாப்போலேயிருக்கிற ஆழ்வார்களைக் காணீரென்ன, அவர்களோட்டைச்சேர்த்திக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறர்.

(அ) (வடிவாய்)வடிவென்று நிறமென்றும் இவளோட்டைச்சேர்த்தியாலே திருமேனிக்குண்டான புகரைச் சொல்லுகுறது "ஸேவ்யம் ஸீதே ஜாயஸ்வ ஸ்ரஜநகாத்மஜா" என்று ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளை எனக்கென்று இட்டுப்பிறந்த தத்வத்தோடே எதிரிட்டு வெல்ல நினைக்கிரையோ வென்னுனிறே மாரீசன், "ஸ்ரீயா ஜ்வலந்த்யா ஜ்வலந்தம்" என்னக்கடவதிறே, ஆனுலிவ்வளவாலே அவனுக்கு முத்கர்ஷமுண்டாகில் அவனுடைய சேஷித்வம் குறையாதோவென்னில் மாணிக்கம் ஒளியாலே பெருவிலையாகுல் மாணிக்கத்தினுடைய ப்ராதாந்யம் அழியுமோ, பூமணத்தாலே பெருவிலையாகுல் பூவுக்கு ப்ராதான்ய மழியுமோ, (வடிவாய்) ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளைப்போலே ஆபரணபூதையாய் அத்தால் வந்த வழகைச் சொல்லவும்.

(நின்வலமார்பினில்) ஸர்வாதிகனுன உன்னுடைய வலமார்பினில் ஸாவயத்து மயமாய் யோகிகித்ய மாயிறே வடிவிருப்பது,

---

(அரு) இத்திருவாழியாழ்வான் ப்ரவ்ருத்திக்குப்ரதிரோதகம் இங்கையும் இல்லையாயிற்று "வக்ஷ ஸ்தலம் வஹ்ணே" என்னதுமெல்லே.

(பர)கையால் ஸ்வஸம்ருத்தி தனியேஒன்றாய் அதை ஆசாஸித்தது மாகாதிங்கு. அதஃஸர்வவிதமாக பகவத்ஸம்ருத்தியே இங்காசாஸி க்கப்படுகிறது.

(வடிவாயித்யாதி) கல்யாணநாமவிகலநிதியான திருமங்கை நம்மார்பிலிருக்க அபூர்வமாக உம்மாலாசாஸ்ய மங்களமுண்டோ, ஆழ்வீர், இங்ஙனே ஏன்பயப்படுகிறீரென்ன, உன்னிலிவளும் திருக்கா ப்புடையவளாய் அவளோட்டைச் சேர்த்தியுமுனக்கு நித்யமாய்ச் செ ல்லவேணுமென்கிறார்.

(வடிவாய்) "ஷுரூபம்ஷுதனு" என்று, அருளிச்செய்து இருக்கிறபடியே உன்னுடைய இதமித்தந்தவவிபவரூப யாவத்ஸாரா ம்சமுமாய் (நின்) "ஸ்ரீ ப்ரியா" "தவவக்ஷஸ்தலா" என்னப்பட்ட உன்னுடைய, மஹாபுருஷனுக்கு ஸ்ரீகர லக்ஷணமிருப்பது; வலத்தி லே யாகையால் இருவரிச்சையாலும் இவளுக்கிருப்பு வலமார்பிலா யிற்று. (வாழ்கின்ற) உன் ஈச்வரத்வத்தையும் நிர்வஹித்துக்கொ ண்டு உன்னை ஆனந்திப்பித்துத்தானு நந்திப்பாளான,

---

(கோ)(வடிவாரித்யாதி) (வடிவு) திருமேனியிலே, (ஆர்)பூர்ணமான, வ்யாப்தமான (சோதி) தேஜஸ்ஸையுடைய, காளமேகநிபமான திரு மேனி ஸ்வதேஜஸா வ்யாப்தமாம்படி யிருக்கிற (வலத்து) தக்ஷிண பாகத்திலே யிரானிர்கிற (சுடர்) பரருக்கு அநபிபவநீயமான (ஆழி யும்) சக்கிராயுதமும், ஆயுதபுத்தியாலே ரக்ஷகமாகக்காட்ட, ஆப ரணபுத்தியாலே அவரையுங்குறித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறார் (பல்லாண்டு) இச்சேர்த்தியும் நித்யமாகச் செல்லவேணு மென்னபடி.

(அ) வலமார்பினில். அணைக்கைக் கணியாதா யிருக்கை.

(வாழ்கின்ற) மார் விருப்புத்தரதே நித்யமாய் போக்ய ரூபமாயி ருக்கை. அம்மார்பிலே இருக்கச் செய்தேயும்,, இறையும கலகில்லே னெ"ன்கிறவ ரிசங்கைபண்ணும் படியிறே யோக்யதை யிருப்பது அதிசங்கையிறே இதுதான்.

(மங்கையும்) "யௌவநஸ்தகுமாரிணீ" என்கிற பருவத்தைச் சொல்லுகிறது, "யௌவநகுமாரௌ" என்று இரண்டு அவஸ்தையு முண்டு அவனுக்கு. இவளுக்குகௌமாராவஸ்தையால் மௌட்யமேயு ள்ளது. யுவதியுமாகக்கடவள், எங்ஙனே என்னில் போக்யஸ்ரோத ஸ்ஸில் வந்தாலிவள் தனத்திக்கு அவன் கைகொடுக்கும்படியான மௌட்யத்தைச்சொல்லுகிறது. (மங்கையும்) சசப்தத்தாலே மஹிஷ

(அரு) "தவஸ்ரீஸஜநயநுஹ" என்றுமாப்போலே அனுகூலருக்கு இத் வநி ஆனந்தகரமாயிருக்குமென்னதாயிற்று. "ஸஞ்ஜாதஸாந் ராஷவஸீஷவஷி

(பர) (மங்கையும்) "யாவதிஷுகதாரிணீ" என்றலானவள். போகஸ்ரோதஸ்ஸிலிழியும்போது தேசி ககரக்ராஹணகாஹக்ஷமையாய் அதுக்குமேலே போகோபோத்காத கேளியில் தானே உன்வைச்வரூப்யத்தை யெல்லாம் சுளகமாக்குமவளும் இஸ்ஸமுச்சயத்தால் உனக்குள்ள அவளுடைய சேர்த்தியுமொன்றாய் மங்கையும், பல்லாண்டு திருக்காப்புடைய வளாகவேணும், சேர்த்தியும் திருக்காப்புடைய தாகவேணுமென்றதாம். அவளுக்குத்திரு எதென்னில் நிர்வாஹகத்வாதி சக்தி, (காப்பு) அதனுடைய அஸங்கோச நீயதை. மங்கையென்றதனால் இவளினும் செவ்வடி செவ்வி என்றதாயிற்று.

நமக்கும் நம்பிர் சேர்த்திக்கும் தீங்குவாராதபடி திருவாழி திருச்சங்காழ்வார்களைப் பாரீர், அதற்கு பயப்படாதீரென்ன

(வடிவாரித்யாதி) உன்னை (வடிவு) "வபுஷாம் கருஷ்வலம்பலம்" என்னலாக்கிக்கொண்டு உன்னில் வ்யாபித்த ஸ்வப்ரபையையுடையவுய் ப்ரயோகதசையில் நீ தடுமாராதபடி பலவருக்கே கிட்டிக்கார்குமவனுன (சுடர்) பராபிபாவகஜ்வாலாமயமான திருவாழியும் பல்லா

(கோ)நம்மைக்கைவிடாதே த்வரியாலே சத்ருருக்களை அழிக்கும் ஸ்ரீபாஞ்சஜன்யத்தைப் பாரீரென்ன, அவரும் ஸ்வத்வரியாலே இருந்த விடங்காட்டிக் கொடுத்து சத்ருபுகுந்து என்வருமோ வென்கிற அதிசங்கையாலே அவ்வழகுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுரு்.

(படபோரித்யாதி) (படை) ஸேனை (போர்) யுத்தம் ஸேநாயுத்தத்திலே (புக்கு) ஆயுதமாய் ப்ரவேசித்து(முழங்கும்)"ஸமெள ஷோடயாதஸ்ராஷ்டணாம ஹஷயாதிவ்ஷாரயக | யஸ்ய நாதெ நதெதந்த்ர

(அ)யந்தரத்தைச் சொல்லுதல் மங்களாவஹையானவிவளும் ஆசாஸ்யை என்றுதல், (பல்லாண்டு) காலதத்வமுள்ள தனையும் இச்சேர்த்தி நித்யமாகச்செல்லவேணும்.

(வடிவார்சோதி) இத்யாதி, இச்சேர்த்திக்கி ஒருதீங்குவாராதபடி கல்மதிலிட்டாப்போலே யிருக்குறவாழ்வார்களைப்பாரீரென்ன, அவர்களோட்டைச்சேர்த்திக்கென்ன தீங்குவருகிறதெனவென்றுமங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறுர் (வடிவார்சோதி) காளமேகநிபச்யாமளமான திருமேனிஸ்வதேஜஸ்ஸாலே வ்யாப்தமாம்படி இருக்கை. "வபுஷாம்கருஷ்வலம்பலம்" என்னும்படியிறேயிருப்பது. தேஜோராசியாகவிருக்கிறவடிவை உடையவனென்னவுமாம். (வலத்துறையுஞ்சுடராழியும்பல்லாண்டு) வல்லருகேநித்யவாஸம்பண்ணுமவனுப்பிறகநபி

(அரு) ஷோஜாவியளவஷ்ஹமோவதஸ்ய | நிபொஜதீயாதியரோநதாம்தி நாகெளகஸாம் நாஹிராஜஹாவ,, என்று கண்டாவதார சரிதம்.

(பர)ண்டு திருக்காப்புடையனாக வேணும், இவள்சேர்த்தியு முன்னில் நித்யமாகச்செல்ல வேணுமென்னபடி.

(படைபோரித்யாதி) (போர்) யுத்தம் (படை) வருமதாயும், போமதாயும் யுத்தஸன்னத்தமாயுள்ள படையிலே ஸேனையிலே (புக்கு) "ஸவொஷொயாத-ிராஷ்ட்ராணாம ஹ்ரூஷயாநிவ்ருஷாராயசு| யஸ்ருநாஷெநவெஷத்ருநாம ஸௌஹாநிராஜாயத" என்னும்படியே தன்முழக்கத்தால் கடுகமுழங்கும் சத்ருபராஜயத்தைக் கண்டஸ்வாமியின் விஜயோத்கோஷத்தைப் பண்ணுமதான.

(அப்பாஞ்ச சன்னியம்) தம்மோடைகஜாத்யமில்லாமலே தம்மக்களுக்கேணைத்தாம் காணவொண்ணாதபடி உண்ணக்கண்ட சிவிர்காலே அப்பாஞ்ச சன்யமும் மென்கிறார். இதின் ஸமுச்சயத்துக்கு மதுவே திருவுள்ளம் தம்கண் படாதபடிக்கு முகம் மாரவைத்துப் படர்க்கையாகச் சொல்லுகிறா ரெம்பாருமுண்டு. இவ்விருவர்க்கும் திருவாவது. பகவததிசயாதாயகத்வம் (காப்பு) அதனுடைய அஸங்கோ

(கோ)நாம ஸௌஹாநிராஜாயத" என்று ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும் படியாயும் அனுகூலர் வாழும்படியாயும் இருக்கிற த்வநியையுடைய (அப்பாஞ்சசன்னியமும்) பிள்ளையை அலங்கரித்துத்தாயார்கண்ணெச்சில் படுமோவென்று அதிசங்கைப் பட்டுப் பாறக் கூசுமாப் போலே இவ்வாழகைக்கண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறதாமே. தம்முடைய கண்ணையும் கிருத்து முகத்தையும் மாரவைத்து அப்பாஞ்ச சன்னியமென்று பரோக்ஷமாக நிர்தேசித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறார்.

(அ) பவதீய னுயிருக்கிற வாழ்வாரோட்டைச் சேர்த்தி நித்யமாகச் செல்ல வேணுமென்கிறார்.

(படைபோரித்யாதி) கங்கைவிடாதேத்வநியாலே எதிரிகளை அழிக்குமிவனைப்பாரீரென்ன, (படைபோர்புக்குமுழங்கும்) ஸேனையுடைய யுத்தத்திலே புக்குமுழங்குமென்றுதல், (முழங்கும்) "ஸவொஷொயாத-ிராஷ்ட்ராணாம்ஹ்ரூஷயாநிவ்ருஷாராயசு" என்றும் "யஸ்ருநாஷெநவெஷத்ருநாம ஸௌஹாநிராஜாயத" என்றும் ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியும் அனுகூலர் வாழும்படியுமாயிறேத்வனியிருப்பது த்வனியிருக்கபயஸ்தானமானபடி யென்னென்னில் புத்திரனை அலங்கரித்த தாய் தன் கண்படுமும் கண்ணெச்சிலாமென்று பார்க்கக்கூசுமாப் போலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிற தம்முடைய கணவனையும்

(அரு) அகரச்சுட்டுதேச்சப்தார்த்தகமாகையாலே அலங்கரித்ததாயே கண்ணெச்சில் படுமோ வென்றும் பயத்தாலேபிள்ளைபைத்தான் பார்க்கக்கூசி முகம் மாரவைக்குமாப்

(பர)சம். பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டு திருக்காப்புடையதாகவேணு மென்னபடி. அவர்களுடைய வதிசயாதாயகத்வம் ஸன்னிவேசத்வாரகமாய் அது ஆழிபாஞ்ச சன்னியம் என்றது கொண்டு சொல்லப்படுமாகையால் அவர்கள் திருமேனியிலும் அவர்களோட்டைச் சேர்த்தியிலும் திருக்காப்பாசாஸிதமாயிற்று. இவிற்குண்டாகில் அவ்வாழ்வார்க்கு ஆச்ரய மங்களத்தில் தான் காலத்தில் தான் விசேஷமுண்டோவென்ன, அப்பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே என்றேவகாரகடிதமாகச் சொல்லுகிறார். 'சிதையாரோ வொன்னோடு'' என்று கூடிக் குற்றஞ்சொல்லும்படி அவன்கொடியவனும் செய்தபடி செய்திடுக, நமக்கு அத்திருமாலைக் காட்டுமவன் நீயாகையாலே அத்திருமாலில் மங்களா சாஸநாவச் சேதகமானதால் பலகோடி நூராயிரமாகப் பெருக்கப்பட்ட ஆண்டெல்லாவற்றிலும் அப்பாஞ்ச சன்னியமும் திருக்காப் புடையனாக வேணுமென்கிற ஆசாஸநத்தை திருவுள்ளம்பற்றி அப்பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டென்று தலைக்கட்டினார். ‖ 2 ‖

(கோ)அடியோமென்கிறவிடத்தில்ப்ரணவார்த்தமும் பல்லாண்டுபல்லாண்டென்றுமுதல்ப்பாட்டில் நம:சப்தார்தமும், திண்டோள்மணிவண்ணாவென்று விக்ரகசௌர்யாதியோகமும், அடியோமோடுமென்று, விபூதியோகமும் சொல்லுகையாலே நாராயணசப்தார்த்தமும், செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பென்று சதுர்த்யர்த்தமும் சொல்லுகையாலே இரண்டுபாட்டும் திருமத்ரார்த்தமாகிறது. ‖உ‖

(அ)சீர்து முகத்தையும் சீர்து முகத்தையும் மாறவைத்து சொல்லுகிறார். அந்த யுத்தத்திற் பிறந்த ப்ரமாதத்திற்கு என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறாரென்னவுமாம் இவ்விரண்டு பாட்டும் திருமந்திரமாயிருக்கிறது. அடியோமோடுமென்கிறவிடத்திலே ப்ரணவார்த்தத்தை சொல்லித்து.

முதல்பாட்டில் பல்லாண்டென்கிற ப்ரதம பதத்தாலே நமச்சப்தார்த்தஞ்சொல்லித்து. மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணாவென்று அப்பாட்டிலே விக்ரகயோகத்தையும் சௌர்யவீர்யாதி குணயோகத்தையும் இரண்டாம்பாட்டிலே விபூதியோகத்தையும் சொல்லுகையாலும் நாராயணசப்தார்த்தஞ்சொல்லித்து.உன்செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பென் கையாலே சதுர்த்தியில் ப்ரார்த்திக்கிற வ்ருத்தத்தைச்சொல்லித்தாய்த்து. ‖உ‖

(அரு) போலே முகத்தைமாறவைக்கையாலே பரோக்ஷநிர்தேசமென்றுதல், ப்ரஸித்த ப்ரகர்ஷவாசியென்னுதல்

(உ

வாழாட்பட்டுநின்றீருள்ளீரேல் வந்துமண்ணும்மணமுங்கொண்மின்
கூழாட்பட்டுநின்றீர்களை எங்கள்குழுவினில் புகுதலொட்டோம்
ஏழாட்காலம் பழிப்பிலோம் நாங்கள் இராக்கதர்வாழ், இலங்கை
பாழாளாகப்படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே

(ஸ்ரீ)(வாழாளித்யாதி)(வாழ்ஆள்பட்டு)உஜ்ஜீவநஸ்ய தாஸ்தயா,(நின்றீர்) ஸ்திதாயூயம். (உள்ளீரேல்) ஸ்தயதி. யதாகதஞ்சிதபி உஜ்ஜீவநஸ்ய ஆவச்யகதயா தத்ர ப்ராவண்யவந்தோ யூயம் ஸத்தாலாபகாங்க்ஷிணச்ச பவதேசேதித்யர்த: “[illegible]” இத்யுக்தே: கரணகளேபரபரிக்ரகஸ்ய பகவத் பரிசரணகார்தத்வாதிதிபாவ:. (வந்து) ஸாதரமாகத்ய, (மண்ணும்)அங்குரார்பணோபயோகிநீம் ம்ருதம் (மணமும்) திவ்யகந்தஞ்ச, அத்ர மண்மணபதேஸக்திபத்யோப காரகாணாம், ஆராத்உபகாரகாணாம்ச அங்காநாமுபலக்ஷகே, அந்தரங்க பஹிரங்க ரூபஸர்வ விதகைங்கர்யோபகரணாநாம்ச.(கொள்மின்) ஆதத்த, “[illegible]”, இதிவத். ஸன்னத்தோபகரணா பவதேதி யாவத்.

“[illegible]” இதி பகவதோரீதிஅனுஸாரதா “[illegible]”, இஸ்வஸமான போகஸம்பாதனேந ஸர்வாநனுஜிக்ருக்ஷதா ஆத்மமாத்ர கர்த்ருகேந மங்களாசாஸநேந த்ருப்தி மலபமானேநச, ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தேநாநேந “[illegible]”, இதி இதேஷூ ஸங்கிக்ருஷ்டதயா பகவத் பாரஸ்ஸமாஷூயஸ்த, தேஷூச ப்ரயோஜநாந்தர பராணாமபி பகவத் பக்தாநாம் ப்ரஸங்கே தான் நிஷேததி.

(கூழாளித்யாதி) (கூழ்) சமூஷஸ்யக்ருதே (ஆள்பட்டு) தாஸதயா (நின்றீர்களை) ஸ்திதான யுஷ்மான் (எங்கள் குழுவினில், அஸ்மதீயேஸமாஜே “[illegible]” [illegible] இதிவத் [illegible] (புகுதலொட்டோம்) [illegible]. [illegible] மதி[illegible].

“[illegible]” இதிவத் எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோ மிதிப்ரதிபாதயன் “[illegible]” இதிவத் நிஷேத நிதானமாஹ.

(ஏழாட்காலமித்யாதி) (ஏழாட்காலம்) ஆஸப்தபூருஷம் (பழிப்பிலோம்) அவத்யாஹிதா:, (நாங்கள்) வயம் (இராக்கதர்வாழ்)ராக்ஷஸைராவஸ்தாநாம் (இலங்கை) லங்கா.

(பாழாளாக) யதாகஷ்டஸர்வ ஜநாபவேத்ததா (படை) ஸேநயா

(ஸ்ரீ) ஆயுதைச்ச. (பொருதானுக்கு) யுத்தம் க்ருதவதே தஸ்மை (பல்லாண்டு கூறுதுமே) பல்லாண்டு பல்லாண்டு, இத்யாதி காதாம் அநுஸம்தத்மஹே, இத்யர்த்தஃ. ஏவமேவ உத்தரகாதாஸ்வபி பல்லாண்டிசப்தஃ ததாதிகாதாபரோநுஸந்தேயஃ ॥ ௨॥.

(பர) (வாழாள்) இப்படி இரண்டு பாட்டாலும் தாமே திருப்பல்லாண்டு பாடியும் திவ்ருத்தராகாதவராய் தங்களுக்கு இனமாக ஞானிகளையும் கேவலரையும் ஐச்வர்யார்த்திகளையும் தம்முடைய தமக்குக்கூட்டாக்கிக்கொள்ளப்பார்த்து இதில் ஞானிகளை அழைக்கிறார்.

(வாழாள்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல்) வாழ்ச்சிக்காக ஆள்பட்டவர்

(கோ) கீழிரண்டு பாட்டாலே தாம் திருப்பல்லாண்டுபாடி இனி தம்முடைய மங்களாசாஸநத்தாலே தமக்கு த்ருப்தி பிறவாமையாலே "வத்தாவிப்யமஜனோ சோ" என்கிற நாவலையைப்பட்ட ஜநங்களிலே பகவத்ப்ராப்திகாமர் ப்ரத்யாஸன்னராகையாலே "ஸாக்ஷா தூநஸோஜீத" என்கிற ந்யாயத்தாலே மங்களாசாஸநத்தை எல்லாரும் புஜிக்கவேணு மென்கிற நினைவாலே யாதவர்களோடு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை தமக்கு நாதமாகையாலே [illegible]

(அ) (வாழாளித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டால் தாம் திருப்பல்லாண்டு பாடினர் இனிமேல் தம்முடைய மங்களாசாஸநத்தால் தமக்குத்ருப்தி பிறவாமையாலே "வத்தாவிப்யமஜனோ சோ" என்கிறபடியே ஐச்வர்யகைவல்ய பகவச்சரணார்த்திகள் [illegible] கூட்டிக்கொள்ளவராக நினைத்து அதில் மங்களாசாஸநத்துக்கு பகவத்ப்ராப்திகாமர் ப்ரத்யாஸன்னராகையாலே முந்துற அவர்களை அழைக்கிறார் "ஸாக்ஷா தூநஸோஜீத" என்கிறந்யாயத்தாலே [illegible] புஜிக்கவேணுமென்றும் நினைவாலே அழைக்கிறார் [illegible]. அவர்களோடே கூட மங்களாசாஸநம்பண்ணுகை தமக்கு [illegible] மாகையாலே என்னுமாம். "அடியார் [illegible] காணே" என்றும் "அடியார்கள் குழாங்களை [illegible] கொலோ" வென்றும் சொன்னதிலே [illegible] யும் இவையெல்லாம் உத்தேச்யமாயிருப்பது.

(வாழாளென்று) [illegible]

குறது, வ்யதிரிக்தவிஷயங்களிலே [illegible]

(அரு) 'சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநாஸ் ஸுக்ருதிநோர்ஜுந ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸு ரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச' [illegible] விதத்தைச் சொல்லப்பட்டது. அதில், ப்ரஷ்டைச்வர்யனும் [illegible] அர்த்தார்த்தீ, அபூர்வைச்வர்யகாமன், ஆகையாலே இருவரும் ஐச்வர்யார்த்திகளே ஆகையாலிங்கு மூன்றதிகாரிகளை அழைக்கப்படுகிறார்கள். "[illegible] ஸோ[illegible] ஜ்ஞாநீ [illegible]" ஆகையாலே [illegible]

(பர)களாய் அதில் நிலைக்கின்றவர்களாய் ஸத்தைபெற்றவர்களாகில் (வாழ்ச்சி) முக்திகாலீந பகவதநுபவம். அதற்காள் படுகையாவது, “[illegible]” என்கிறபடியே அது பலமாகக்கொள் ப்ரபத்தியிலந்வயிக்கை. (நின்றீர்) ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்கள், நிலைநின்ற நிஷ்டையுடையராய். பக்தருக்கும் ப்ரபந்நருக்கும் உபாயநிஷ்டையொன்றே வேறுபடிலும் மற்றுமுள்ள நிஷ்டைகளேகரூபமாம். இருவரும் ஜ்ஞாநிகளே. “ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்” என்றருளிச் செய்திட்டாரிறே. ஆகையாலிவ்விருவரும் வாழாள்ப் பட்டுநின்றே ஸத்தை பெற்றவர்களாகையால் இவர்களின் ஸம்போ

(ஜோ)வத் ப்ராப்திகாமனைமூன்றும்பாட்டாலே அழைக்கிறார் (வாழாட்ப்பட்டித்யாதி)

(வாழாளென்று) “ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி” என்றும் “ஸர்வஸ்வவ்ருத்தி” என்றும் சொல்லுகிற கர்மக்ருத பாரவஶ்ய மன்றிக்கே ஸாதந புத்தியுமின்றிக்கே “[illegible]” என்று சரண்புகுதானும் விஸ்மயிக்கும்படி அவர்த்த விஷயத்தில் தன்னைப்பேணாதே பகவத்ஸம்ருத்தியையே ஆசாஸிக்கும்படியான நிரதிசய ஸாகரூபமான சேஷ

(அ)ஷமாகையாலும் அத்யல்பபலமாகையாலும் தூக்கரூபமாயிறேயிருப்பது. “ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ஸர்வஸ்வவ்ருத்தி:” என்னக்கடவதிறே. இவ்விஷயம் தன்னிலும் ப்ரயோஜநாந்தரபரனாயிருந்தால் பலபந்தகமாகையாலும் அநந்யப்ரயோஜநரோயாகில் அநவரதபாவனையும் அந்திமப்ரத்யயமும் வேண்டுகையாலும் தூக்கப்ராயமாயிருக்கும், ஸாதநாந்தரநிஷ்டனுக்கும் கர்தவ்யபுத்தியாலே ஸைவமில்லை. இக்கோரைகளொன்றுமன்றிக்கேப்ராப்தவிஷயத்திலே தன்னைப்பேணாதேஸம்ருத்தியை யாசாஸிக்க ஸர்வநிரபேக்ஷனான ஸர்வேஸ்வரன் சித்தைக்கண்டு ஸிதோருப்ரேமஸ்வபாவமிருந்தபடி யென்னென்னதுப்ரீதனாக இவருகந்தப்ரீதியைபுருஷார்த்தமாயிறேயிருப்பது.

(பட்டென்றது) உலர்ந்தடவிலெழுத்துப்பட்டதென்றுமாப்போலேநானெனக்கென்றிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே பகவத்ஸம்ருத்தியையாசாஸிக்கும்படி கைமாறிநிற்பார் நிலைப்பெருகையாவது அலப்யலாபமென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறார்.

(அரு) மாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான மங்களாசாஸனமாகிற தர்த்திலந்வயிப்பிக்கிறார் மன்னென்று மாட்சிமையாய், வந்து (நீங்கள்) தான் காலடி பட்டு வந்தவாறே அவன் “உபேக்ஷிதோ பாவ்யஸ்வீத்” என்பானுகையாலே இத்தன்னைத் தத்தையுமத்தால் வந்த மகிழ்ச்சியையும் கைகொள்ள வாருங்கோளென்றுதல். மன் என்று பூமியாய் “ஸ்வயஞ்ஜாதாவிரோதேஹோ [illegible]” என்றுகேட்டு கைங்கர்யத்துப்பாங்கான நிலத்தைக் கொள்ளுங்கோளென்றுதல்.

(ப்ர)தனம் "ஸஹஸ்ரநாமஜநநாம்ஸஹஸ்ரநாயகாயு..." என்றி(று)க்கையாலே ஏல், என்று யத்யாலிங்கனம். "நாமாரிஷி..." என்னப்பட்ட ஸம்ஸாராதிகளிலிங்ஙனேசிலராள்படுகை, யோக்யமானவற்றில் முத்தும் பவழமுமாப்போலே என்றுமது தேற்ற ஆள்பட்டு என்றது. அவர்களிதுகேட்டு "..." என்று போலே ,,நாயன்றே அடியோமிங்கே விடைகொண்டிரா நின்றோமென்ன, (வந்து மண்ணும் மணமின் கொண்மின்) என்கிறார். மண்ணைக் கொள்கையாவது, பகவதுத்ஸவார் தாங்குரார் பணத்திற்கு ம்ருத்ஸங்கிரகணம் பண்ண ம்ருத்தைக் கொள்கை. மணங்கொள்

(கோ)வ்ருத்தியைச்சொல்லுகுறது. (பட்டு)இது அலப்யலாபமென்றுநினைத்து(நின்றீர்) த்ருடமான ஸித்தியைப் பெற்றவராய் நின்ற நீங்கள் (உள்ளீரேல்) உண்டாயிருந்தீர்களாகில்"ஸஹஸ்ராக்ஷ..." என்கிற ஸர்வேச்வரனும் அநந்ய ப்ரயோஜனரைக் கிடையாதென்று கைவிட்டஸம்ஸாரத்திலே நாகபாசத்திலே ஸேனையுடைய மோஹித்துக் கிடக்கத் திருவடியும் விபீஷணாழ்வானும் ப்ராணவானுண்டோ வென்று தேடினாப்போலே. மங்களாசாஸநத்துக்கு ஆள்தேட்டமா

(அ)(நின்றீர்) வாயுவசமாய் த்திரிகுந்த்ருணம்போலேகர்மபரதந்த்ரனாய்த்திரிகிற ஸம்ஸாரிசேதனனுக்கு பகவத்ஞாநபூர்வகமாகதத்ஸம்ருத்தியையாசாஸிக்கப்பெற்றுவிறேஸ்திதியுண்டாவது.

(உள்ளீரேல்) "ஸஹஸ்ராக்ஷ..." என்று அநந்யப்ரயோஜநர்கிடையாதென்றுஸர்வேச்வரன்கைவிடஸம்ஸாரமாகையாலே மங்களாசாஸநத்துக்காள்தேட்டமாயிறேயிருப்பது, நாகபாசத்தில் அடையமோஹித்துக் கிடக்கத்திருவடியும் ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானும்ப்ராணனுடையவருண்டோவென்றுதேடினாப்போலே ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்வரூபஞ்ஞாநமுடையார்தேட்டமாயிறேயிருப்பார். இத்தயநீயத்தாலேஸம்ஸாரத்தில் வைஷ்ணவதுர்லபமென்னதாய்து. அநந்யப்ரயோஜநர்களான வைஷ்ணவர்களுக்கு நம்மைவிரும்புவார் சிலர்தமையுண்டாவதே என்னுமன்னிறுதாக வந்துமண்ணும் மணமும் கொண்மினென்கிறார். அவர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவமாராய்வதற்கு முன்னே அவர்களோடே கலந்துகொண்டு நிற்கவேண்டும்படியான தத்வத்தைச்சொல்லுகிறது.

(மண்ணும் மணமும் கொண்மின்) மண்ணுக்கும் மணத்திற்கும்

அரு)வலியால்மாவடி மண்கொண்டதான்தன் பக்கல்வேண்டிஎதேனுங்கொள்ளாதை "உதாராஸ்"என்று உகக்குமாகையால் அவன் கைங்கர்யஸ்தானங்களைப் பெற்று அவனை உகப்பித்து அவ்வுகப்பையும் பொப்பாருங்கோள் "..." ... நயாவாஸஹ,, என்றிரு மாத்திராதே என்னுதல்...

(பர)கையாவது. அவ்வுத்ஸவத்திற்கெல்லாம்நிர்வாஹகனுகை. கொண்மினென்றதால், அடியோங்களில் தேவரீரிங்ஙனே ப்ரீதிபண்ணுவதே என்று உகந்துவர அவர்களுகப்பையுமாதரத்தையும் புரஸ்கரித்து உபகரிக்கிறபடி.

இதுகேட்டு இவர் திருவுள்ளத்தை யறியாதே பண்ணும் இடமும் மக்களுமாய் வாழுமவர்களான பக்தப்ரபன்ன பாஸர்களும்வர,

(கூழாளித்யாதி) ஸ்வரூபயாதார்த்ய மறிந்தவர்களுக்கு அதிஹேயமான ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலாசையால் விஷயங்களுக் கடிமைப்பட்டு பரமப்ராப்யத்வரைக்கிடான ருசியற்று விஷயார்த ப்ரவ்ரு

(கோ)னமைதோற்றுகுறது.உள்ளீரேலென்கிறயத்யாலிங்கனத்தாலே (வந்து) அவர்கள் ஸ்வரூபமாராய் வதற்குமுன்னே அவர்களோடே கூடவேணுமென்கிறத் வரையோடேவந்து. (மண்ணும் மணமுங்கொண்மின்)அந்தரங்கமாய் ஸ்வாமி கல்யாணத்துக்கு அங்குரார்ப்பணேபயுக்த புழுதி சுமக்கையாகிற மண்ணும் கல்யாணத்திற்கு அபிமானியா யிருக்கை யாகிற மணமும். இதுமுதலாக ஏதுபல க்ஷித ஸர்வவித கைங்கர்யங் களையும் சேஷத்வ ப்ரயுக்ததயாஸ்வதப்ராப்தமென் றங்கீகரியுங் கோளென்றபடி.

(அ)முரியார்அந்தரங்கரானவடியாரிறே. அடிமையிலேயோலையெழுதின போதும் மண்ணுக்கும்மணத்திற்குமுரியனுகவேணுமென்றிறேஎழுதுவது.மண்ணுவது,ஸ்வாமிக்கொருமங்களமுண்டானால்அங்குரார்பணத்திற்கு புழுதிசொமக்கை, அந்தய்யாயத்தாலேயிறே நம்மாழ்வாருக்கது க்ருத்யமாகிறது. மணமாவது, அந்தக்கல்யாணத்திற்கபிமானியாயிருக்கை, இவ்விரண்டும் ஸகலவிதகைங்கர்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம்' கொண்மின் என்னத்தால் அடிமைசெய்யுமிடத்தில் கிடந்தானைக்கண்டேறுகை அன்னைக்கே சிலர் தாக்கொள்ளவேணுமென்கையும் தருமவான்கள் தாங்களும் உங்கள் தான வடிமையை நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கோளென்று சீரியதாகக்கொண்டு ஓகக்கக்கடவர்களென்கிற சாஸ்திரங்களைவெளியிடுகிறது.

(கூழாளித்தியாதி) இவர் அத்தை வாசியறியாதே ப்ரயோஜயாந்தர பருடைய புகுரைத்துடங்க அவர்களை நிஷேதிக்கிருர் கூழாளென்று சோத்துக்காக அடிமை நமக்குத்தன்னை எழுதிக்கொ

(அரு)உவியஉ-ாயக ெத'' என்றுரிறே, 'விண்டு மனத்தவர்போமின்கள்மெய்யடியார்கள் விரைந்துவம்மின்'' கொண்டு கொடுத்தும் குடி குடியீசர்காட்ச் செய்மின் குழாம் புகுந்து,, என்று சொன்னனுமுண்டு.

நம்மிருவருக்கும் பர்வதபரமாணுவோட்டை வாசியோருங், '' தவவைஜாய ஊனுமிச,,'எங்கள்பரிஷத்திலேவும்தோரீதேகிடிகோள், இவ்வார்த்தையைமதியாதேபுகப்

(பர.)த்தி பரரேயாய் நின்றவர்களை. இங்கே பட்டென்றது, க்ராஹத்தி
ககப்பட்டென்னுப்போலே பார்த்த இடமெங்கும் கூழாள்ப்பட்ட [illegible]
யாகையாலே உள்ளீரென்றதே, நின்றீர்களென்று [illegible]
யிட்டு விதந்தவத்தகிக்கிறர் (எங்கள்) [illegible]
க்ருத்திகளுக்கு எதிர்தட்டான வாகாதிக்ருத்திகளையுடைய எ
ளுடைய தேவதாந்தர ஸாதநாந்தர ப்ரயோஜநாந்தரங் களிலுடை
ஸம்பந்தலேசமும் மஹாபாதகமென்று நெஞ்சிலேசநேரஸ்வ, ஆத்மா
நாத்மார்தபோக தத் ப்ரவ்ருத்தி ரூபபாபாதகளையற்றவர்களன்றே
நாங்கள். எங்கள் கூட்டத்தில் நாங்கள் உங்களைப் புகவொட்டோ

(கோ)இப்படி இழைத்தவாசி தெரியாதே ப்ரயோஜநாந்தர பரரு
வரப்ரஸக்தராக அவர்களை நிஷேதிக்கிறர் (கூழாவிந்யாதி) சோ
றுக்காகத் தன்னையாதேதுமொருவருக் கெழுதிக்கொடுக்கை யாதி
அர்த்தப்ரதிபாதக கூழாளென்கிற பதோபலக்ஷித ப்ரயோஜ நாந்
ரங்களல்ல, (பட்டின்றீர்களை) நின்றீருள்ளீரே யென்கிற விடத்தி
அதிகாரித் தேட்டம்போலே யன்றிக்கே பார்த்தவிடங்களெல்லா
பூயிஷ்டர்களாகக் கிடக்கிற வுங்களை (எங்கள்) [illegible]

(அ)டுக்கை. இதுப்ரயோஜநாந்தர பார்களுக்குமுபலக்ஷணம் தன்
பகவத்தாஸ்யைக போகனென்று மிடமறியாதே ப்ரயோஜநாந்த
களைக்குறித்து இவன் தன்னையே ஆச்ரயிக்கிறானிறே. கூழாளெ
ன்று அநந்யப்ரயோஜநராயிருந்தது, ப்ரயோஜநாந்தரங்களை வே
டிக்கொள்ளவிருக்கை யாரைச்சொல்லுகிற தென்னவுமாம்

(பட்டென்றது) அகப்பட்டென்கிறது பக்ஷமானையாலே [illegible]
ரூபவிரோதியாய் அதர்நத்தைப் [illegible]
கிறது.

நின்றீர்களை பஹுவசனத்தால் உள்ளீரென்று தேடவேண்டாதே
பார்தடமெங்கும்ப்ரயோஜநாந்தர [illegible]
ன்று இதர்களுக்குண்டான [illegible]
தேஹாத்மாபிமானிகள் தேவதாந்தரப்ரவணர் [illegible]
புகுந்து ப்ரயோஜநாந்தரங்களை [illegible]
ஸாதநாந்தரங்களிலே [illegible]
வ்யாவ்ருத்தமாயன்றோ வெங்கள் இராளுப்படிதன்றோ,

(அரு) புக்கீர்களாகில் "ஊதொமவிஷ்ணு ரா(ரமி)வா" [illegible]
இப்படி துல்யசீலரைக் கிடையாதபோது விபர்[illegible] [illegible]
மென்றிறோஹஸ்யாத்னம்.

"ஸஹஸஹவஸஹவ" என்கையாலே [illegible] மேல் [illegible]
தாமொன்றாக நவிலேழாய் கிழேழுமேலேழு இப்படி [illegible]

(பா) இவ்வைலக்ஷண்யம் எங்களுக்கு எங்கள் நாளில் பெற்றதோ, நாதோபக்ஷும் ப்ரவ்ருத்தங் காணெங்கிறூர்

(ஏழாட் காலமித்யாதி) எங்கள் ஸந்தானத்தில் ஏழேழு தலைமுறையாக எண்ணப்பட்டார் மஹாபுருஷர்களே, யாகையாகையால் பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமான காலமெல்லாம் ஒரு தோஷமுமுடையோமல்லோமாய் அத்தாலும் நாங்களுங்களில் வ்யாவ்ருத்தர், "நாஸ்யாப்ரஹ்மவித்குலேபவதி", "நாஸ்யாவரபுருஷாக்ஷீயதே", என்னப்பட்டவர்களிறே நாங்கள்.

இங்ஙனே ஸ்வோத்கர்ஷாபிதான மாத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்

(கோ) என்கிறதேவதாந்தர ப்ரயோஜநாந்தர ஸாதநாந்தரப்ரவ்ருத்தரான எங்களுடைய(குழுவினில்) கூட்டத்தில்(புகுதலொட்டோம்) பெரியாழ்வார் க்ருபாவானாயிருந்தாலும் வஸிஷ்டாதிகள் சண்டாளனை அக்னிகார்யத்தில் காட்டாதாப்போலே ப்ரவேசிக்க மாட்டோமென்கிறூர்,

உங்கள் கூட்டத்திற்கு வாசி எங்ஙனென்ன, அருளிச்செய்கிறூர் (ஏழாட்காலமித்யாதி) கீழே மூன்று மேலே மூன்று தாமென்று

(அ) (புகுதலொட்டோம்) அன்னேபுகுவாரென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் நிர்தயரைப்போலே புகுதலொட்டோமென்பானென்னில் வஸிஷ்டர் பரமதயாவானாகிலும் சண்டாளனை அக்னிகார்யத்திலே கூட்டிக்கொள்ளானிறே இத்தால் அனந்யப்ரயோஜனருக்கு ப்ரயோஜநாந்தரபரரோட்டை ஸஹவாஸம் அஸஹ்யமாயிருக்குமென்னதாய்த்து. எங்கள் நிரவில் காட்டிலும் உங்கள் நிரனுக்குவாசியென்னென்ன ஏழாள் காலம் பழிப்பிலோம் நாங்களென்கிறூர்.

(ஏழாளென்று நமக்குக்கீழே ஒருமூன்றும் மேலே ஒருமூன்றும் தானுமாக ஏழுபடியைச்சொல்லுகிறது, இவ்வர்த்தத்தைப்பற்றி சாஸ்த்ரங்களிலே "ஸப்த ஸப்த ச ஸப்த ச" என்றிருக்கவேறுமிதுக்கு க்கீழேயோரேழும் இதுக்குமேலேயோரேழுமாக இருபத்தொரு படிகாளைச்சொல்லுகிறது 'உபயவம்ஸ...ஸப்த...வரூதி' என்றுமுக்தபதனாஸ்த்ரஞ்சொல்லித்தேழாட்காலமென்கிறதும் இவ்வர்த்தத்தைவிளைக்கிறது இத்தால்ஒருஸந்தானத்திலேஒருவன் அநந்யப்ரயோஜனனானால் அவனைப்பற்றவத்ப்ரபாவம்ஸம்பந்தஸம்ப

(அரு) "ராத்ராதந்த்ரே ... " என்றும் 'இனியாவர்நிகரகல்வானத்தே' 'மக்கள் நிகராவிலர்' இத்யாதிகளிற்போலே நாங்கள் எங்களென்பதின் பாவபக்ஷமும் பாகவத விஷயீகார கௌரவப்ரதிபாதகம். என்பார்வார்த்தையை நினைப்பது.

"ஓராணவழி ஸ்ரீ பாதத்தில் முதல்வர் கழகமிருந்து எம்பாரை கொண்டாட,

(ப்ர) திற்குச்சேருமோவென்னில் அவர்களையும் திருத்தத்திருவுள்ளப் பற்றி மஹாகுர்வகாதகருணா விசேஷ விஷயத்வாதி சயத்தால் ,,இல்லை எனக்கெதிரில்லை யெனக்கெதிரில்லை யெனக்கெதிரே,, என் வடுகநம்பியின்படியே ஸ்வகோஷ்ட்யபி மாநிசயத்தாலே அநுஹ் தராயே ப்ரமித்துப் புகுருமவர்களைத் தப்பதே தத்யாதார்த் ஞ்ஞாந கார்யமாகையால் விருத்தமன்று.

ஆகில் நியமித்தபடி நின்றோம், நம்மவர்களுடைய மிகவுமினி விஷயமெது, அதிலுங்கள் மனஸ்ஸிருப்ப தெங்ஙனே, ப்ரவ்ருத் தானெது, அதை எங்களுக்குச்சொல்லி எங்களையு மனுக்ரஹியே

(கோ) ஆகஎழுநாளாகவிருக்கிறநாங்கள் (காலம் பழிப்பிலோம்) பார்து ற்ற வேண்டாதபடி ஒருவன் பகவத்பர தந்திரநாலும் ததனுபந்தி ளும் பகவத்பரராகும் படியான பகவத்ப்ரபாவத்தாலே தேவதா ந்தர பரத்வாதி தோஷமற்றிருக்கிறோம். (நாங்கள்) எங்கள் குடு வென்றபோதைச் செருக்குப்போலே பகவத்விஷ யீகாரத்தால் வந் செருக்குதோற்றச் சொன்னபடி.

(இராக்கதர் வாழிலங்கை) கடலும் மதிளு மரணாய் இதர அரா

(அ) ந்திகளளவும் சொல்ல கிழும் மேலும் வெள்ளமிடுமென்றிருந்

(பழிப்பிலோம்) விஷயாந்தரப்ராவண்யமென்ன தேவாந்த ப்ரயோஜனமென்ன இவைதூரதோநிரஸ்தமானபடியாலே, பதறைக் ட்டி தூத்தவேண்டா, இனி அநந்யப்ரயோஜநராய் அநந்யஸாதன ராயிருப்பார்க்குப் பழிப்பாவது, ப்ரயோஜநாந்தர பரதையும் ஸாத நாந்தரபரதையுமிறே, அவற்றையுடையோ மல்லோமென்கிறார். நாங் கள் எங்கள் குடிமென்னபோதைச் செருக்குப்போலே பகவத்விஷ யீகாரத்தால் வந்தசெருக்குத்தோற்றச் சொல்லுகிறதிறே.

உங்களுக்குப் பரம் நீங்கள் சொல்லுவனவிலே [illegible] த்தினை வளவுடை போமல்லோம் எங்கள் விருத்தி [illegible] கொண்டு உங்களை அறியவேணுமென்ன அது நீங்களறியும்படிக்கல்ல எங்ஙனே என்றில் நாங் காரியப்பாடாகவுள்ள மங்களாசாஸனம் பண்ணும்படியாதல் இன்றாக மங்களம் உண்டாக வேணுமென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணுதல் செய்யுமவர்களிறே நீங்கள் அறிவது முன்பு வியர்த்தமாய்க் கழிந்தகாலத்தில் செலவுகளுக்கின்ன இருந்

(அரு) நின்றார்களாய், இது கேட்டிருந்த, அவரும் தலை துளுக்கிறார் குலமொக்கு மென்று அபிநந்தித்து நின்றாராய், இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி என் நினைத்தாய், என்ன அடியேன், என்னைச்சொன்னார்களென்றல் இலந்தக்கொட்டை வடமும் இகொட்டைப்புழுதியும் மருத்திலையுமான இருப்பிலாரமே. அங்ஙனல் நிக்கே. தேவரீருடைய அபிப்ராயத்தாலும். அதடியானபெரிய திருமலைநம்பி திரு

(பர)ன்ன (இராக்கதரித்யாதி) ராக்ஷஸஜாதியார் திரண்டு கடலையும் மதிளையு மரணாக்கிக் கொண்டுதே வஜாதியையும்திக்கரித்து மஹாநர்தகராதிநிஷித்தாநுபவைகதத்பரராய் தப: பரயக்ஞ பரஹிம்ஸநாத்யாநந்திக சாஸனர்களையுட் கொண்ட லங்கையானது, (பாழாளாக) அவ்வூரான் பாழாகும்படி படைதிரட்டி யுத்தம் செய்தவன் எங்களுக்கு மனத்துக்கினியவன் அக்காலத்தில் அவ்வநர்தாபத்துக்கு உள்ப்பட்டவனுக்கு இன்று இரங்கிக்கேட்டு வயிரெரியவும் வயிருபிடிக்கவும் பெற்று அப்போது கையும் வில்லுமாய் சீரிவந்த எதிரிகள் மேலே பாயும் போதாகர்ஷகமான செவ்வடியானது பல்

(கோ) ஸதமானலங்கையிலிருக்கிறராவணனுமவனுக்குத்துணையான ராக்ஷஸர்களும் (பாழாளாக) மாண்டுபோகும்படி (படைபொருதானுக்கு) ஸ்வஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே யன்றிக்கே எதிரிகளம்பு மாரிலே தெக்கும்படி படைபொருதவனுக்கு. கையும் வில்லுமாகச் சீரிவந்து எதிரிகள் மேலே வ்யாபரிக்கிறபோது. ஆகர்ஷகமான வடிவுக்கு அப்போது மங்களாசாஸநம் பண்ணுவாரில்லாத குறை தீரஇன்றிருந்து மங்களாசாஸம்பண்ணுவோம் நாங்கள்.

(அ) நாவயிருபிடிக்கும் திரள்காணெங்களுநா(இராக்கதர் வாழிலங்கை) துர்வர்க்கங்கள்கழித்துவர்திக்கும் தேசம்.

புரம்பே போய் பரஹிம்ஸைபண்ணி, குளவிக்கூடுபோலே திரண்டு கடலையும் மலையையும்அரணாக்கி அம்மணக்கூத்தடிக்கும் தேசமென்கை

(இலங்கை பாழாளாக) இலங்கையிலான் பாழாளாகும்படி. இலங்கை தான் விபீஷணவிதேயமிறே, இனி "நமேயம்" மென்னராவணனையும் அவனுடைய வதிக்ருத்துக்கு துணையான ராக்ஷஸரையும் அழியச்செய்து "ஸ்ரீஸாஸநஸஹஸ்ரீஸலிவெக" என்னு பிராட்டியருளிச்செய்தபடியே (படைபொருதானுக்கு) ஸ்வஸங்கல்ப மாத்திரத்தாலேயன்றிக்கே எதிரிகள்மாரிலே அம்புதெக்கும்படி பொருதவனுக்கு பல்லாண்டுகூறுதுமே, அப்போது கையும் வில்லுமாய்ச் சிரிச்செறந்த திரள் மேலே வ்யாபரிக்கிறபோதே

(அரு) வருளாலும் திருந்தி பாகவத விஷயீகாரம் பெற்றபெருமையால் மெய்யே இல்லை எனக்கெதிரென்றிருந்தேன். என்றாரிறே "ஸிம்ஹனோ நஹிதஜ்ஞவஷீ" என்று மங்களாசாஸனத்துக்காதல் "ஹைதன்ராஸம்வபிஷ்வஸஜெ" என்று அனைத்து விரப்பவனைத்துக்காதல் பிராட்டியுமில்லாதபோதை அவரவர் வயிருதாரிகளாய் நிற்கையாலே "ஆருமிவரர்" என்றுமங்களாசாஸனம் பண்ணுவாரில்லாத

பர)லாண்டுசெவ்வியுடையதும்திருக்காப்புடையதுமாகவேணுமென்று பாடுமவர்கள் நாங்கள். அக்காலத்தில் முதலிகளுக்கு "ராவணவாஸ-வராஸ்ரம்தா நவநமென காவல்தேதயாம்" என்கிறபடியே அம்புக் கிலக்காகையே பணியாகையாலும், ப்ருஹ்மாதிகளுக்குப் பிராட்டியை ப்பிரித்த போதே நம்மடையார்களை நாம்பெற்று வாழலாங் குடியிருப்பைப் பெற்றோமென்கிற ஆனந்தத்தாலே பணியாய்ப் போருகை யாலும் அக்காலத்தில் மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்கள்காண் நாங்களென்கிறார். || ௬ ||

(கோ) சிலரெங்கிரார் (பல்லாண்டு கூறுதுமே) பல்லாண்டு பாடுவோமென்னபடி. || ௬ ||

(அ) ஆகர்ஷகமானவடிவுக்கு மங்களாசாஸனம்பண்ணப்போருவோம் சிலர்நாங்களென்கிறார் "ராவணவாஸ-வராஸ்ரந்தா நவநமென காவல்தேதயாம்" என்கிறபடியே அக்காலத்து முதலிகளுக்கும் அம்புக்கிராக்கப்பண்ணிப்போருகையாலே அக்காலத்திலநு மங்களாசாஸனம் பண்ணுவாரையும் பெற்றதில்லை, பிராட்டியைப் பிரிந்தபோதே நங்குடியிருப்புப் பெற்றோமென்கிற ப்ரீதியாலே ப்ரஹ்மாதிகள் அநந்யபரரானார்கள். அக்காலத்தில் மங்களாசாஸனம்பண்ணப்பெறாத குறைதீர இந்திருந்து மங்களாசாஸனம் பண்ணுவோர் சிலர் நாங்களென்கிறார். || ௬ ||

(அரு) குறைதீர இன்றிருந்துமங்களாசாஸனம்பண்ணுவோங்காணீர்கொள், அனைத்து மணங்கொள்வோங்காணீர்கொள்நாங்கள். "ஸதீவஷியஸகபுரம்," || ௬ ||

(மு) ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம் வந்தெங்கள் குழாம்புகுந்து
கூடுமனமுடையீர்கள் வரம்பொழிவந்தொல்லைகூடுமினோ
நாடுநகரமும்நன்கறிய நமோநாராயணாய வென்று
பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர் வந்துபல்லாண்டுகூறுமினே.

(ஸ்ரீ) அத கைவல்யார்தின ஆஹ்வயதி.
(ஏடு இதி)

(ஏடுநிலத்திலிடுவதன் முன்னம்) ஸ்தூலசரீரஸ்ய பூபாத நாத் பூர்வம், (வந்து) ஸாதரமாகத்ய (எங்கள் குழாம்புகுந்து) அஸ்மதீயஸமாஜேந்த ப்ரவிச்ய.

(கூடுமன முடையீர்கள்) அஸ்மாபிஸ் ஸம்யோகமிச்சந்த ஸமிப்ஸந்தோ யூயம் (வரம்பொழிவந்து) பர்யாப்த ப்ரயோஜந பரதாம் விஹாய பரமபுருஷார்த ப்ரீத்யா ஆகத்ய (ஒல்லை) த்வரயா (கூடுமினோ) ஸங்கச்சத.

(நாடு நகரமும் நன்கறிய) அவிசேஷஜ்ஞ விசேஷஜ்ஞாச்சயதாஸம்யக்ஜாநந்தி ததா, (நமோ நாராயணாய வென்று) தந்த்ரிகாராநுரூபயா ப்ரணவிகயாஷ்டாக்ஷரம்,

(ஸ்ரீ) (பாமனமுடைப்பத்தருள்ளீர்) அனுஸந்தாதுமபிப்ரயக்தேத்ர பவதாயோயம் (வந்து) ஸஸ்நேஹமாகத்ய (பல்லாண்டு) பூர்வத் (கூடுமினே) அனுஸந்தத ॥ ௪ ॥

(பர) (ஏடித்யாதி) இந்த ஸூக்தியைக் கேட்டு அவர்கள் "ஐவாயவஸம்ஷுவெ வாசு"என்கிறபடியால் அனுதாபோபரதிகளையும் பெற்று அடியோங்களை யநுக்ரஹிக்கவேணுமென்று திருவடிகளை ஆச்ரயிக்க அவர்களை புநச்சரணவரணத்தில் அந்வயிப்பித்து வன்னுயராக்கி அவர்களையுமிவ்வாழ்ச்சிக்காள் படப்பண்ணியும் தாம் அபர்யாப்தராய் இதிலாத்மப்ராப்தி காமரையழைக்கிறார். கைவல்யத்தைப் பார்த்தால் எனையாழி கிருகாப்பெருகா ஆள்பட்டுக்கிடப்பார்களே. கெடுவிகாளென்று தம்கருணையாலே அவர்கள் துர்கதியைக்கண்டு இவ்வநர்தமில்லாத ஐச்வர்யார்திகளுக்கு முற்பட இவர்களை யழைக்கிறார் அவர்களையும் வன்னுயிராக்க.

(கோ) மூன்றும்பாட்டிலே அநந்யப்ரயோஜநரை அழைத்து அதுவும் பர்யாப்தமாகாமல் ஐச்வர்யார்திகளைக் காட்டிலும் பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணி கைவல்யத்தை அர்திக்கிறவர் உத்க்ருஷ்டராகையாலேயுமாத்மஸ்வரூபம் தெளிந்தவராகையாலே இவர்களைத்திருப்புகை ஸுலபமாகையாலும் இவர்களையழைக்கிறார்.

(அ) (ஏடித்யாதி) கீழ் அநந்யப்ரயோஜநரை அழைத்தார், அவர்கள் மங்களாசாஸநத்திற்கு ப்ரத்யாஸன்னராகையாலே நீரிலே நீர்ச்சேர்ந்தாப்போலே சேர்ந்திருக்குமிறே. அவ்வளவிலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே ஈச்வரன் கைவிட பார்திருக்குமவர்கள் என்று மிவ்வளவைக்கொண்டு ஆத்மப்ராப்தி காமரையும் ஐச்வர்ய காமரையும் அழைக்கக்கோலிமுந்த ஆத்மப்ராப்திகாமரை அழைக்கிறார்.

ஐச்வர்யத்தைக்காட்டிலாத்மப்ராப்தி உத்க்ருஷ்டமென்று நினைவாலே அழைக்கிறாரல்ல, அந்த மோக்ஷத்தை இவர் அநர்தமென்றிருக்கையாலேஇனிஎத்தாலேமுற்பட வழைக்கிறதென்னென்றில்பகவத்ஸம்பந்தத்திற்குப காரணமானசரீரம்மோக்ஷமணிதாகையாலும் அம்மோக்ஷத்தைப்ராபித்தால் மீளவொண்ணாமையாலும் ஐச்வர்யகாமனுக்குகாலாந்தரத்திலே யாகிலும் பகவத்ஸம்பந்தம் பண்ண யோக்யதை உண்டாகையாலும் அந்த யோக்யதையுமழிகையாலே துர்கதியைக்கண்டு முற்படகைவல்யார்திகளை அழைக்கிறார். ஆனால்

(அரு) "வெளஹய ஊாகஷு ய யாயாஷ்ரு ஜைஙவெஷுரணாஷ்டீ டிநாஂ"என்றுகைவல்யபரரைபகவத்பரரை அடுத்துச்சொல்லித்தாகையாலே ஐச்வர்யார்திகளுக்கு முன்னே அழைக்கிறார் கைவல்யமாவது ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்கவியுக்தகேவலாத்மாநுபவம், பஞ்சாக்

(பர) (ஏடுநிலம்) பொல்லாநிலம். செத்தால் சேரும் ஸ்மசானம் போன்றதாயதான நிலமும், "[illegible]" என்றூர்கள், ததாபி, அந்நிலம் யோகிகளுக்கு "[illegible]" என்றபடி உபாஸநவ்ருத்தி பெருப்படி ப்ருஹ்மபஜந ஸாதகவைபுல்யகரமாகையாலே அவர்களுக்கது அம்ருதஸ்தாநமாயிற்று. உங்களுடையதாரத்தை பஸ்மமாக்கும் ஸ்தாநமாகையாலே நமக்கதுஸ்மசானதுக்குலத்ருசமாயிற்று. தேஹத்தை பஸ்மமாக்குமிடத்திலும்சிலருக் கள்வற்றவைராக்ய பூர்வக ப்ருஹ்மத்யாநமுண்டிறே, தத்துல்யர்அங்குயோகிகள், இவர்கள்சுடுகாட்டில் சல்யா வசிஷ்டரன்ன ஏகாந்திகள், "[illegible]" என்றூர்களிறே. ஆகையாலிவ்விஷ்ணு நிலத்திலும். (இடுவதன்முன்னம்) அதுவுமொருமோக்ஷமாக ப்ரமித்தார்கள் சிலர், அது சிறையான மாத்திரம் "[illegible]" என்று பலச்யவநமவனுக்கு

(கோ)(ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னமித்யாதி)(ஏடு) ஸூக்ஷ்மசரீரம், (நிலத்திலிடுவதன் முன்னம்) ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்கு முன்னே (வந்து) அநந்யரான வெங்களுக்கு ஆரஸ்தரான நீங்கள் வந்து (எங்கள் குழாம்புகுந்து) உங்களுடைய கூட்டம் சேராச்சேர்தியாய் ஸ்வதந்த்ர மாயிருக்கிறப்போலே யன்றிக்கே "[illegible]" என்கிறபடியே அந்யஸம்ருத்தியை ஸ்வஸம்ருத்தியாக எண்ணும்படி ஸம்ப்ரவேசமான எங்கள் ஸமூஹத்திலே ப்ரவேசித்தென்று கருத்து. எங்களுக்கு ப்ரவேசிக்கிற அதிகாரம் எதென்ன வருளிச்செய்குரார்

(அ) ப்ரயோஜநாந்தரபரரை மங்களாசாஸநம்பண்ண வாருங்கோளென்னவருவர்களோவென்னில் பகவத்ப்ராப்தியிலுள்ள உத்கர்ஷத்தையும் அத்தைப்பற்றகை வல்யத்திலுடையநிகர்ஷத்தையுமறிவித்தால் அத்தைவிட்டு யித்தைப் பற்றவேணுமென்று ஆத்மகுணோபேதராயிறே இவர் அழைக்கிறது.

(ஏடுநிலத்திலிடுவதன் முன்னம்) ஏடென்பது பொல்லாங்கு உங்களை பொல்லாதான நிலத்திலெடுவதன்முன்ன மென்று பின்னையமுதனார் ஏடென்கிறது. ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தை ஸ்தூலசரீரத்தில்காட்டில் ப்ரதானமாய் அதினுடைய ப்ரயோஜனரூபமாய் நிற்கையாலே ஏடென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறது (நிலத்திலிடுவதன் முன்னம்) ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்கு முன்னே ஏடென்று உடம்புக்குப் பேராய் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மமான சரீரம் ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்கு முன்னே என்னவு

(அரு)னிவித்யாநிஷ்டனுக்குஅர்சிராதிகதியும் ப்ருஹ்மப்ராப்தியும் அபுநராவ்ருத்தியும் சொல்லுகையாலேமதுவித்யா ந்யாயத்தாலே சிறிதுபோதுஸ்வாத்மாநுபவம்பண்ணி

மார் தாதிகளொடொக்கச்சொல்லப்பட்டதிறே, கூநஂயாளன்னையாழிவீ என்பதும், ,மன்னுறில்' மீள்வர்கள் மீள்வில்லை, ,,அண்ணல்கழல்கள்' என்பதும் விரோதிக்குமே, யாவதாத்ம பாவியில் காலபரிச்சேதத்தைச் சொல்லாரே, வினையேனை வேனொனைநாள், என்றால் அது யாவதாத்ம பாவி என்பாருண்டோ, ஆகையால் மிக்க வெஞ்சிரையானது கொண்டே ஏடு நிலத்தி லெடுவதன் முன்னமென் றருளிச்செய்கிறார் வருமதும் புருமதும் அவர்களுக்கு மவர்களிங்ஙனே திருத்தப்படுமது தமக்குமுயிர்ப் பேரா கையால், வக்தெங்கள் குழாம்புகுந்தென்கிறார்.

சண்டாளனும் ப்ராஹ்மண நிஷ்டையில் புக ஆசைப்படுமாப்போலே கைவல்யத்தில் சவமுஷ்டிகரும் வரப்புக (கூடுமித்யாதி) ப்ராப்யப்ராபகங்களிலே எங்கள் அத்யவஸாயத்தோடு கூடவல்ல

(கோ) (கூடமேனமுடையீர்கள்) புகுருவோமென்கிற நினைவேவேண்டுவது அந்யபுருஷார்த்தங்கள் அப்ராப்த புருஷார்த்தங்களாகையாலே புரச்சரண பேக்ஷங்களானவும் இது ஸ்வரூப ப்ராப்தமாகையாலே புரச்சரண பேக்ஷமன்றிக்கே மாதாபித்ராத்யநுவர்த்தனம் போலே இச்சாமாத்ரஸாபேக்ஷமென்னபடி. (வரம்பொழி வந்து) வரம்பொழிய வென்கிறது, வரம்பொழி என்று கிடக்கிறது "ஜராமரணமோக்ஷாய"

(அ) மாம். இவ்வியாக்கியானத்தான் அவர்களுடைய அனர்த்தத்தைக் கண்டழைக்கிறுரென்னு மிடம் தோற்றியிறேயிருக்கிறது (வந்து) ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பாருக்கு தம்மளவில் வருமிடத்திலுண்டான துரத்தைச்சொல்லுகிறது.

(எங்கள் குழாம் புகுந்து) கேவலரு மொரு ஸமஷ்டியாயிறே யிருப்பது, அது ஸ்வதந்த்ரமாகையாலே அந்யோந்யம் சேராச் சேர்தியாயிறே யிருக்கும், ஒருத்தருடைய ஸம்ருத்தி ஒருத்தருடையதாயிறே யித்திறனில் யிருப்பது. "ஸஹஸ்ர நீவஹா மெவெ" என்னக்கடவதிறே. இத்திரளில் புகுவாருக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் வேணுமென்னில்.

(கூடமேனமுடையீர்கள்) புகுருவோமென்று நினைவே வேண்டுவது. அகிலரக்ஷணங்களான புருஷார்த்தங்களுக்குபுரச்சரணங்களும் வேண்டியதாக இருக்க அநிலக்ஷணமான இத்திரளிலே புகுருகைக்கு புரச்சரணம் வேண்டாதே யிருப்பதென்னென்றில் அவை அப்ராப்தங்களாகையாலே புரச்சரண பேக்ஷிதங்களாயிருக்கிறன, இது ஸ்ரூபப்ராப்தமாயிருக்கையாலே வேண்டா மாதாபிதாக்களை அநுவர்திக்கைக்கு இச்சையேயிறே வேண்டுவது (உடையீர்கள்) இந்த

(அரு) மேலேப்ர்ஹ்மப்ராப்தியுண்டாயிருக்குமாகையாலே அவனும்ப்ர்ஹ்ம வித்யாநிஷ்டனா னமைகொண்டு பகவத்பரனேயானுன் இதிலெழக்கப்படுகிறுன்கேவலனுகிறுன், ப்ராணரூபப்ரதீகோபாஸகன்

(பர) மனஸ்ஸுடையரேவாருங்கோள், அதில் சவமுஷ்டிகர்வரவேண்டா வென்றபடி. இத்தால் தத்விதரைஸ்வ கோஷ்டிக்கு வெளிப்படுத்தித் தாங்களாகவே குழாங்கொண்டு நின்றார்கள் சிலர், அக்குழாத்தைக் கண்டுகைத்து நீங்களின்னாள் வரைக்குங்கட்டிக்கொண்டிருந்த வரம்பைப் பெற்றவராய் வரவேணுமென்கிறார் (வரம்பொழி என்று) ,,ஜராமரணமோக்ஷாய ,,அதுவேவீடு,' என்று இதுவரைக்கும் ஒருவரம்பையிட்டுக்கொண்டிகோளிறே, அதுகழியப்பெற்றவராய். உங்க ளன்னமான அபரிச்சின்ன ஸர்வரஸபூதாநந்தமயனை அனுபவிக்கைக் கிட்டுப்பிரந்த உங்களளவிலுங் களரிவைச் சுருக்கிக்கொள்ளப் பார்திகோரே கெடுவிகாள், வரம்பொழிய வென்கிறவிது வரம்பொழிஎன்று குறைந்து கிடக்கிறது. வருகிற நீங்களத்தை யொழித்துவிட்டே வாருங்கோள்

(கோ)என்றுஸ்வாநுபவமாத்ரத்தளவிலேஒருவரம்பையிட்டுக்கொண்ட நீங்கள் அதுவிட்டு வாருங்கோளென்கிறார். (ஒல்லைக்கூடுமினோ) ஒல்லை விளம்பியாதே பற்றுகிற புருஷார்த வைலக்ஷண்யத்தை யனுஸந்தித்தால் பதரிக்கொண்டுவந்து விழியவேண்டாவோ என்னபடி.

இத்திரளில் புகுருகைக்கு பூர்வம் வேண்டுவன அருளிச்செய்து இனி மங்களாசாஸநத்திற்கு வேண்டுவன அருளிச்செய்கிறார்.

(அ)இச்சையாலே வந்த ப்ரயோஜநநிசயத்தாலே வைச்ரவணன் என்றுமாப்போலே அருளிச்செய்கிறார் கூடநினைப்பார்க்கும் செய்ய வேண்டியது முன்புநின்ற சிறுமையைக் குலைந்து வரவேணும் (வரம்பொழில்வந்து) வரம்பொழிய வென்கிறவித்தை வரம்பொழி யென்னுகிடக்கிறது. ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதனாய் அவனுடைய ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளை அனுபவிக்க யிட்டுப்பிறந்தவன் ‘‘ஜராமரணமோக்ஷாய,, என்று ஸ்வானுபவத்தளவிலே ஒருவரம்பையிட்டுக்கொண்டானிறே. அத்தை யொழிந்துவாருங்கோளென்கிறார் (ஒல்லைக்கூடுமினோ) பற்றுகிற புருஷார்தத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை அனுஸந்தித்தால் பதரிக்கொண்டுவந்து விழவேண்டாவோ, வடு நிலத்திலெடுவதன்முன்ன மென்னது, சரீரத்தில் அஸ்திரதையைப்பற்றஇங்குஒல்லை என்கிறது பற்றுகுற விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக் கூடுமனமுடையீர்களென்றும் கூடுமினோ வென்று யோக்யதையைப் பற்ற இத்திரளில் நின்றும் பிறிக்கப்பட்டார் சிலரிவர்களென்று தோற்றுமிறே. ஸ்வரூபம் ப்ரகாசித்தால்.

(நாடுநகரமும் நன்கறிய)இத்திரளில் புகுகைக்கு வேண்டுவனை வருளிச்செய்தார். இதுக்குமேலே மங்களாசாஸனத்திற்கு வேண்

(அரு) “அற்றதுபற்றெனிலுற்றதுவீடுயிர் செற்றதுமன்னுறில்” என்று அநித்யமாகச் சொல்லுகையாலே இதுமோக்ஷமாகாது‘‘விரஜா ’ வுரமெவ்ரமேநா ரஜரா

(பா) மெள்ளக்கூடுவோ மென்றிருந்தீர்களாகில் விபரீதஸம்ஸர்க மேவிடும். பின்னைச்ரதிசய புருஷார்த்தத்தை யிழப்புதிகொள், அங்ஙனே வாராமைக்கு (ஒல்லை) கடுக எங்கள் திரளில் கூடுங்கோள்.

கூடுமோங்களுக் கதிகாரமிரண்டு ஸ்வாத்ம ரக்ஷாபரஸமர்பணமும் பல்லாண்டு பாடுமதில் மனஸ்ஸு மென்கிறார் (நாடுஇத்யாதிநா) பரஸமீக்ஷமயோஜனைகளால் நல்லவறிவு பெற்று ஸ்தூலயோஜனையின்படி ஸ்வரூபாதித்ரயத்தையும் அறிந்து "நாராயணாயமேந, என்னுமதான ந்யாஸ வித்தையில ந்விதராய் இதுவும் நாட்டாரும் நகரஸ்தரும் நன்றாக வறியும்படி. இங்குநாட்டார், அப்ரஹ்மவித்துக்கள். நகரஸ்தர். ப்ரஹ்மவித்துக்கள் ";ஜநா-நீஜாமெதைவ ஜநகம்,, என்றலான ராஜாந்தரங்களிறே ப்ரஹ்மவித்துக்கள். நாட்டார்ராஜாவுக்க நாப்த பரிகரமிறே.

"த்ரைவிக்ஷரா நாவஸ்ய ...யாவாபிகாஸுத:,, என்னக்கடவதிறே. ஸ்வநிஷ்டாதத்விஞ்ஞாந சின்னங்களால்பரமைகாந்திகளாயுள்ளாரெல்லோரு முங்களாற்றுணைபெற்று அணுகப்பெரும்படியும் நாட்டார் தங்கள் யோக்யதையையெண்ணி தூரவெலக்கும்படியுமென்ன படியை திருவுள்ளம்பற்றி,

---

(கோ)(நாடுமித்யாதி) நாடென்று அவிசேஷஞ்ஞரைச் சொல்லுகிறது. நகரமென்றுவிசேஷஞ்ஞரைச் சொல்லுகுறது. ராஜாவுக்குநகரஸ்தர்ப்ரத்யாஸன்னர், நாட்டார் தூரஸ்தரிறே. (நன்கு) நன்றாக (அறிய) அறியும்படி. பகவத் ப்ரத்யாஸக்தியாலே அவிசேஷஞ்ஞர் விடும்படியாகவும் அதுவே ஹேதுவாக விசேஷஞ்ஞர் பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும் என்னபடி.

(அ) டுவனை வருளிச்செய்கிறார். நாடென்கிறது அவிசேஷஞ்ஞரைச் சொலலுகிறது, நகரமென்று விசேஞ்ஞரைச் சொல்லுகிறது, ராஜாவுக்கு ப்ரத்யாஸன்னரிறே நகரஸ்தர். நாட்டார் தூரஸ்தரிறே. ஆகையாலே அருளிச்செய்கிறார். (நன்கறிய) இன்னன்மையை அறியவேணுமென்னவுமாம். (நமோநாராயணாயவென்று) இவ்வளவு போராது தன் ஸ்ரூபத்தை உள்ளபடி அறிந்து ஸ்வரூபானுரூபமான கைங்கர்யத்தைப் பெறவேணுமென்று வைஷ்ணவனாய் வறவேணும் "ஸஹஸே நம ஸமவதவாஸஹலி,, என்றிறே நமச்சப்தத்திற்கு அர்தமிருப்பது ஸ்வாமி பக்கல் அனுகூலவ்ருத்தியிறே புருஷார்தமாவது.

(அரு) இத்யாதி புராண வசநஸூத்ருடப்ராமாண்யகபஹுவசநவிரோதாத்அவிச்வஸநீயமபஞ்சாக்ய. ஜிவித்யாநிஷ்டபரமாகஜதுக்கவுமாம் "நாட்டாரோடியல்வொழிந்து, என்று வேருபட்டு'நாரணனை நண்ணினமே,, என்று பகவத்ஸமாச்ரயணம் சொல்லுகையாலே நாட்டார் அப்ருஹ்மவித்துக்கள்.

(பா) (நன்கறியவென்னது) நம்கோஷ்டியில் புகுமதுக்கு இவ்வளவே போராது.

(பாமேனமித்யாதி) அவனில் அவனுக்கு மங்களத்தை ஆஸாஸிப்பதுக்கேற்ற பாட்டுக்களை பாடவேணுமென்கிற பரமப்ரேம யுக்தராயும் (உள்ளீர்) ஸத்தைபெற்ற வர்களாய் வரவேணும். இவ்விரண்டதிகாரமும் பெற்றீர்களாகில் (வந்து பல்லாண்டு கூறுமின்.) நாம்பல்லாண்டென்று துடங்கிப் பாடும் பாட்டைப் பாடுங்கோள் இது பாடுமதில் ப்ரதமாதிகார மெங்களோடு கூடுமது, அதுக்கு மேலதிகாரம் ந்யாஸவித்யார்வயம், அதிலும் மேல்பட்ட வதிகாரம். திருமாலில் பரிவாய் இதுபாடவேணுமென்கிற ப்ரேமம், இதுக்குமேல் பாடுமதே பணியென்கிறார். || ௪ ||

(கோ) (நமோ நாராயணாயவென்று பாடுமன முடைப்பத்தருள்ளீர்) நினைத்திருக்குமது வேபோராது. திருமந்திரார்த்தத்தைத் தெளிந்து வைஷ்ணவராய் ப்ரேம பரிவாஹமாகப் பாடும்படியான நெஞ்சையுடைய ராகில் (வந்து பல்லாண்டு கூறுமினே) வந்து பல்லாண்டு பாடுங்கோள். இத்திரளிலே புகுறவேணுமென் றிருப்பாரத்தைச் செய்யுங்கோள், அவ்வளவு போராது. உங்களுடைய வ்ருத்தி விசேஷம் பெறவேணுமென்றிருப்பார்களும் பல்லாண்டு பாடுங்கோளென்று க்ருமை இரண்டாக நிர்வஹிக்கவுமாம். || ௪ ||

(அ) (பாமேனமுடைப் பத்தருள்ளீர்) நினைத்து இருக்குமளவுபோராது ப்ரீதிக்கிப் போக்குவிட்டுப் பாடுவோமென்று நெஞ்சுண்டாம்படியான ப்ரேமத்தை உடையீராகில் (வந்து பல்லாண்டு கூறுமினே.) வந்து பல்லாண்டு பாடுங்கோள். இத்திறளிலே புகுறவேணுமென்றிருப்பார் அத்தைச் செய்யுங்கோள் அவ்வளவு போராது உங்களுடைய வ்ருத்தி விசேஷமும் பெறவேணுமென்றிருப்பார் திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கோளென்று க்ருமை இரண்டாக்கி நிர்வஹிக்கவுமாம். || ௫ ||

(மூ) அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி யசுரரிராக்கதரை,

இண்டைக்குலத்தை எடுத்துக்களைந்த விருடீகேசன்றனக்கு.

தொண்டைக்குலத்திலுள்ளீர் வந்தடிதொழுதாயிரநாமம் சொல்லி.

பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்ந்துபல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென்மினே

ஸ்ரீ) (அண்டக்குல மித்யாதி) (அண்டக்குலத்துக்கு) அண்டஸமூஹாநாம், (அதிபதியாகி) அதிபதிர்பூத்வா, (அசுரரிராக்கதரை) அசுரராக்ஷஸாநாம், (இண்டைக்குலத்தை) பரஸ்பரஸம்ச்லிஷ்டம்குலம் தைத்யாதிகுலரக்ஷகூலர்யாயேனேதிவத் பகவதாச்ருதவிரோ தா

(ஸ்ரீ) சரணவிஷயேபரஸ்பர ஸஹாயீபவதித்யர்த:. (எடுத்துக்கழிந்த) கலமேயவஸர பசாயநீத்யா உத்ருத்யதூரே பரிஹ்ருதவத:ஸ்வாண்டாதிபதித்வமிர்வாஹாயேதியாவத்(இருடீகேசன்றனக்கு)ஹ்ருஷீகேசஸ்ய (தொண்டைக்குலத்துவுள்ளீர்)'[illegible],,இத்யுக்தேஸ்வபாவஸித்ததாஸ்யே, குலேஸ்திதாயூயம், (பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்ந்து) விபரீதவாஸநாமூல ஸம்ஸர்கக்ருத ப்ரயோஜநாந்தரபரஸமாஜாந்த:பதிதாம் விஹாய, (வந்து) யாத்ருச்சிகாதி ஸுக்ருத பரிபாகேன ஆபிமுக்யேநாகத்ய (அடிதொழுது)சரணயோ: ஆத்மாத்மீயபரந்யாஸம்க்ருத்வா(ஆயிரநாமஞ்சொல்லி) ஸஹஸ்ரம்நாமாநிஸங்கீர்த்ய (பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்மினே) பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டிதிகாதாமனுஸந்த தேத்யர்த:.

ஸஹஸ்ரநாமபாராயணஸ்யாபி ப்ரபத்திஸமசீலதயா தொழுதாயிர நாமம் சொல்லி இதிதயோர்விகல்ப இதிகேசித். போக்யதயா நாமோச்சாரணமிதிசான்யே. ॥ ரு ॥

(பர) (அண்டக்குலம்) இப்பாட்டில் ஐச்வர்யார்த்திகளை அழைக்கிறார் "[illegible],, என்கிறபடியே ப்ருஹ்மாவும் திருமாலை உபாஸித்திறே ஐச்வர்யத்தைப் பெறுமது, அவனுக்குபாஸ்யகுணங்களில் ப்ரதானகுணம் நிகிலாண்டாதிபதித்வமும் ஸ்வாமிமதைச்வர்யவிரோதி நிவர்தகத்வமும் ஞானசக்த்யாதிகளெல்லாம் இதுக்கனுகுணமாக உபாஸ்யகுணங்களாய்வரும். இக்குணவிசி

(கோ) (அண்டமித்யாதி) ஐச்வர்யார்த்திகளை ஐந்தாம்பாட்டிலே அழைக்கிறார்.

(அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி) அண்டாதிபதயே நம: என்கிற மந்த்ரத்தாலே ஸர்வேச்வரனை உபாஸநம் பண்ணுகிறவர் அபூர்வைச்வர்ய காமரான ப்ருஹ்மாதிகளுக்கும் ஐச்வர்யகாஷ்டையான

(அ) (அண்டக்குலத்துக்கித்யாதி) முற்பட அநந்ய ப்ரயோஜனரை அழைத்தார், கேவலரும் ஐச்வர்யார்திகளும் ப்ரயோஜநாந்தர பராயிருக்கச்செய்தேயும் கேவலருடைய துர்கதியைக் கண்டு முந்தரவழைத்தார். இப்பாட்டாலே ஐச்வர்யார்திகளை அழைக்கிறார்.

(அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி) தேவர்களுடைய வைச்வர்யத்

(அரு),,[illegible]" என்று சொல்லிற்று. "[illegible] | [illegible]" ஆகையாலே நாமம் சொல்லி பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்ந்து என்னது. நாமஞ்சொல்லி ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தி பெற்று, பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்ந்து "[illegible]" என்கிறபடியே கடையரப்பாசங்கள்

(பர)ஷ்டோபாஸநத்தால் ருத்ரதாஸ்யாயத்தாலே ஸ்வாபிலஷிதபலத்தைப் பெறுகையே இவனுக்கு விசேஷம். "ஐச்வர்யாக்ஷரம் ஸஹஸ்ரார ஹாரநாமநஸ்ஸஹஸ்ரம்" என்னக்கடவதிறே "ரோகக்னம் சைவ நதாநி ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரசி" என்றும் "அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச | ஈத்ருசாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிசதாநி ச" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அண்டாதிபத்யாதிகாமனுக்கு தத்ததாதிபத்யம் கொடுத்தருளும்படி நிகிலாண்ட நிர்வாஹகனாய் வேதாபஹார குருபாதக தைத்ய பீடாத்யாபத்துக்களில் ஸ்

(கோ)அண்டாதிபத்யத்தைக்கொடுக்கவல்ல "அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தாண்டாதிபத்யத்தை யுடையவனாகி என்னபடி(அசுரர்ராக்கதரை) ஸர்வேச்வரனாலே அண்டாதிபத்யம் பெற்றவற்கும் வேதாபஹாராதி

(அ)துக்கெல்லாம் மேலான அண்டாதிபத்யமிறே ஐச்வர்யத்துக்கு மேலெல்லை, அந்த ப்ருஹ்மா ஈச்வரனை ஆச்ரயிக்கிற ப்ரகாரஞ் சொல்லுகிறது "ஜ்ஞாயிஷ்யதே யேந" என்றிறே இப்பதப்ராப்திக்கி ஸாதனமந்திரம், அந்த ஐச்வர்ய விசிஷ்டனாகவிறே ஸர்வேச்வரனை அனுஸந்திப்பது "வ்யாஹரந்நாமநஸ்ஸாரம்" என்கிறபடியே இம் மந்திரத்தைச் சொல்லவும் நெஞ்சாலே ஐச்வர்யவிசிஷ்டனாக அநுஸந்திக்கையுமிறே ஆச்ரயணப்ரகாரமிருப்பது, அண்டத்துக்கதிபதியான வாகாரமேயன்றோ விச்சப்தத்திலுள்ளது, ஆச்ரயணப்ரகாரந்தோன்றி இருந்ததில்லையே என்ன உதாரனாயிருப்பானொருவன் கையிலேள்ளுமிச்சம்பழமிருந்தால் இது இருந்த வழகென்னென்று சொன்னவளவிலே பாவஞ்ஞனாயிருக்குமவன் கொள்ளலாகாதோவென்று கருத்தறிந்து கொடுக்குமிறே. அப்படியே அண்டாதிபத்யத்திலே ஆசை உண்டென்று தங்கள் அபேக்ஷையை ஆவிஷ்கரிக்கிறார்கள், இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரபரனைக்குறித்து "உதாரா:" என்னுமவனுடைய ஔதார்யம் ப்ரகாசிக்கிறது. (அண்டக்குலத்துக்கு) "அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணா" மென்று தொடங்கி "கோடிகோடிசதாநி ச,, என்று அஸம்க்யாதமான அண்டங்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாலே அபேக்ஷித்தார், அபேக்ஷித்தவண்டங்களைக் கொண்டு உகக்கப்பட்டமை சொல்லுகிறது. (அதிபதி) உபயவிபூதி நிர்வாஹகனை, (ஆகி) ஆச்ருதன் தன்னை அனுஸந்தித்தவளவிலே யாயிருக்கை, ஐச்வர்யார்த்தி ஐச்வர்ய விசிஷ்டனாகவனுஸந்தித்தால் அவ்வளவாயிருக்கும், கைவல்யார்த்தி அஸ்ப்ருஷ்டஸம் ஸாரகந்தனாக அனுஸந்தித்தால் அவ்வளவாயிருக்கும் (அசுரர்ராக்கதரை) இப்பதத்திற்கு அசுரர்களாலே வேதா

(பர)வஸ்வாபிமதைச்வர்யவிரோதிபஸுராக்ஷஸஜாதீயராகிற(இண்டக்குலத்தை) இண்டரென்னது, சண்டாளரென்னபடி. "குலங்குலமாய அசுரர்களை,, என்னக்கடவதிறே. "பொல்லாவரக்கனைக் கிள்ளிக்கிடந்தானை,, என்கிறபடியே தன்கையில் திவ்யாயுதங்களை எடுத்து வேற்பிடுங்கலாகப் பிடிங்கின ஹ்ருஷீகேசனுக்கு. நீங்கள் ஐச்வர்யார்த்திகளாகிலுங்களுடைய இந்திரியங்களைப் பெறவற்றுய் 'புரமே பலனீகாட்டி,' அன்றென்னைப் புரம்போக, என்று அநந்ய ப்ரயோஜநர் முறை யிடும்படியான விஷயங்களாலே அகற்றுவான், நீங்களநந்ய ப்ரயோஜநராகில் பும்ஸாம்த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரியாகையாலே அதுகளுக்கெல்லாம் தானே ஏகலக்ஷ்யமாய் அதுகளை நியமிப்பானென்றவர்களுக்கு தெளிவிக்க இருடீகேசன் தனக்கென்று அருளிச்செய்கிறுர். அண்டாதிபத்யத்துக்கோர் சிலர்தன்னை யுபா

(கோ)விரோதம்பண்ணின அஸுரராக்ஷஸரை (இண்டைக்குலத்தை) மிகவும் நெருங்கின அஸுராதிஸமூகத்தைஇண்டரென்று சண்டாளவாசகமாய் கௌண்யா, நிகர்ஷாபாகாஷ்டையான பாரார்த்யமே யாத்ரையான கூட்டத்தைச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். (எடுத்துக்கைகொண்டு) பொல்லாவரக்கனைக் கிள்ளிக்களைந்தானை என்னுமாப்போலே ஆச்ருதர்க்கழல் தட்டாதபடி நிரஸித்தவனை "[illegible]„ என்கிற மந்த்ரபுரஸ்ஸரம் உபாஸியாநிற்கிற ப்ருஷ்டைச்வர்ய காமருக்கு ஸகல விரோதி நிரஸநம்

(அ)பஹாராத்யாபத்துக்களிலே களையறுத்துக்கொடுக்கையும் ரக்ஷகனுக்குபரமிறே. ஆர்த்தனென்னும் அர்த்தார்த்தியென்னும் ஐச்வர்ய புருஷார்த்தம் இரண்டுமுகமாயிறேயிருப்பது; அதில் அர்த்தார்த்தியை கீழே சொல்லி யிவ்வம்சத்தாலே ஆர்த்தனைச் சொல்லுகிறது. ஜந்மப்ரப்ருதி பாரார்த்யமே பண்ணிப்போருமதிரண்டுவர்கமிறே. ஸம்பந்தமொத்திருக்க நிரஸநத்திலே யிழிகிறது, ஆச்ருதவிரோதிகளென்றிறே.

(இண்டக்குலத்தை) மிகவும் நெருங்கின திரளை. இண்டரென்று சண்டாளர், இவர்களை சண்டாளரென்று சொல்லுகிறது, நிஹீநரென்றும் நினைவாலே. உத்கர்ஷத்துக்கெல்லை பரஸம்ருத்த்யைக ப்ரயோஜநராயிருக்கை. நிகர்ஷத்துக்கெல்லை பாரார்த்யமே யாத்ராயாயிருக்கும். இவ்வாபத்துக்களில் "[illegible]" என்றிறே இவர்களுடைய ஆச்ரயணப்ரகாரமிருப்பது. (எடுத்துக்களைந்த) 'பொல்லாவரக்கனைக்கிள்ளிக்களைந்தானை' என்னுமாப்போலே ஆச்ருதர்பக்கல் அவ்வழல் தட்டாதபடி நிரஸிக்கை. பாழ்நாகவென்னதும் விபீஷணபரிக்ரஹத்திற்கு ஒரு சேவு வாராதபடி

(பர)ஸித்தவன்ருகமிகிலாண்ட நிர்வாஹகத்வ ஈநதம்தான்பெற்றதாக க்கொண்டு ஸபலமாக்கி விடுவன் என்னுமதைக் கொண்டாடுகிறது

(இருடீகேசந் தனக்கு) மூடியானேயிப்படியால் ‹‹உவாஹெ-த்து, 'ஷூ ஊஹீரூ)'' என்றபடியே தனக்காகவே யிருடீகேசனுனவனுக்கு.

(தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர் வந்து) (தொண்டைக்குலத்தில்) வந்துளராக வேணுமென்றிருந்தீர் கோளாகில் (குலம்) கூட்டம் (தொண்டர்) பகவத்விஷயத்தில் ப்ரேம பக்திகளாலதிசபலர் 'ஷெஹெஹாஜெ வாஜொராஜநு' 'ஷக்ஷிரூநியதாவீர ஷாவெொநாஜு)து ஷுதி'' என்றும்படியான பாவபந்தம் பெற்ற கூட்டத்தில்வந்து, இங்குவரும்போதே அந்தபாவபந்தம் வேணுமே, அது பெற்றுவந்து ளராகக் கடவீர்கள் நீங்கள், பரம ப்ரயோஜனத்தை விட்டு பரம ஹேய ப்ரயோஜநத்தில் தொண்டருக்கு மொருஸத்தையுண்டோ,

---

(கோ) பண்ணி புநச்ச ஐக்வர்யத்தைக் கொடுக்குமவரான அன்னபடி. (இருடீகேசன் தனக்கு) அவரவர் அபீஷ்டானுகுணமாக தத்தத்

(அ) யிறே. விபீஷணபரிக்ருகத்துக்கு அழுலத்தட்டாதபடியிறே திருவடியும் லங்காதகனம்பண்ணினதும் (இருடீகேசன்) ப்ரயோ நாந்தரனுன பர்க்கு ஐச்வர்யாதிகளிலே கர்மானுகூலமாக ருசியைப் பொறப்பிக்கும். தன் பக்கலிலேங்யஸ்த பரனுயிருப்பாருக்கு ஸ்வ ரூபானு ரூபமான ருசியைப்பிறப்பிக்கும். ஐச்வர்யார்தமாக அவன் பக்கலிலே கண்ணை வைக்கும்போதே அவன் வடிவழகிலே யுரைக்க வைய்யுங்கோள். அவன் ‹‹ஜெஷ,, மென்கிற வஸிஸந்நியைக் குலைத்து தன் பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்பிக்கும் அந்தாலே யபே க்ஷித்த வைச்வர்யத்தை விஸ்மரித்து அவந்தன்னையே பார்கலாம்.

(தனக்கு தொண்டைக்குலத்திலுள்ளீர்.) இப்படி ஐச்வர்யத்திலே ப்ரேமம்போய் பகவத்ப்ரேமயுக்தருடைய திரளிலே உளரான நீங் கள் தொண்டைக்குல மென்னெருகுலம்போலே காணும் தேஹ மேஸ்வரூபமென்றிருப்பாருக்கும் சேஷத்வமேஸ்வ ரூபமென்றிருப்பா ருக்குமத்தனைவாசி உண்டிறே. இப்படி அநந்யப்ரயோஜநர்களுக்கு க்ருத்யம்விதிக்கிருர்மேல்(வந்தடிதொழுது)திருவடிகளையேப்ரயோஜந மாக வந்தனுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணி ஐச்வர்யமே ப்ரயோஜன மாய் விஷயானுபவமே யாத்ரையாயிருக்கை தவிர்ந்து, திருவடி களே ப்ரயோஜனமாய் அத்தைத்தொழுகையே யாத்ரையாயிருக்

(அரு)விட்டு, அடிதொழுது; ஆத்மாத்மீய பரந்யாஸம் பண்ணி ஸ்வரூபானு ரூபமான கிம்ஷிக்காரத்திலே, அந்வயிக்கப் பாருங்கோளென்கிருர்.

பகவன் நாமமாகாத்ம்யத்தைப் பார்தவாறே மோக்ஷ லாபமும் கையதாயிருக் குமாயிற்று. ஆனபின்பு ப்ரபத்திக்கிமேலே இது ஸுகரமாயிருந்ததாகாதே என்று

(பர)ஆகில் நாங்களுமங்ஙனே யுளராகைக்கு அடியென்னென்ன(ஆயிர நாமம்சொல்லி அடிதொழுது) என்கிறார். ஆயிரம்குணநாமத்வாரா அக்குணங்களை பரவபந்தமடியாக வனுஸந்திக்கவுஞ் சொல்லவும் பெற்று அத்தால் அவனில் ஸ்நேஹபக்திகளைப் பெற்று அந்யத்ர நிவ்ருத்த பாவராய் வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு திருவடி தொழலாம், ஸ்வபரகடிதார்த்ம நிக்ஷேபத்தைப்பெறலாம். இங்ஙனே ஆயிரநாமம்சொல்லி தொழுதால் பின் பண்டைக்குலத்தை அருவருக்கலாய்வரும் (பண்டைக்குலமாவது) தேவதாந்தர ப்ரயோஜநாந்தராந்வயமுள்ள கூட்டம். இதில் நின்றும் தவிர்ந்து அதில் நின்றும் நாடு நகரமும் நன்கறியப் பிரியப்பெற்றவராய். இங்கே குலசப்தத்தை ஜாதிவாசியாகப்ரமித்து தேஹமிருக்கவே ஔத்பத்திகஜாதி நசித்து உத்தமஜாதியாவரென்னென்கிறார்கள்சிலர், அதுக்குப பாதகம், ஒரு ஜன்மத்திலே த்விஜ்ஞுகிராணிரேராஜர்ஷியானவிச்வாமித்ரர் அந்தஜன்மத்தில் ப்ர்மர்ஷியுமானாரிறே. அங்கு தபஸ்ஸாலே வர்ணபேதம் பிறந்தது, இங்குபகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்வரூபபேதம் பிறந்ததுஎன்று சொல்லியுங் கட்டுவார்கள், இது நிரூபணத்திற்குகில்லாது "ஐநூநாஜாயதெ ஶூத்ரஃ" என்றுமதில் 'ஶூத்ரஃ' என்றது ஔத்பத்திகசூத்ர த்வவாசியன்று, பின்னையோ, ஔத்பத்திக ப்ராஹ்மணத்வா

(கோர)ஸாதனங்களிலே அந்தஃகரணங்களை நியமிக்கவல்லனுண் சரண்யனுக்கு.

(தோண்டைக்குலத்திலுள்ளீர்) இப்படியைச்வர்யாதிகளிலே ப்ரேமம்போய் பகவத்ப்ரேமத்தையுடைய திரளிலே யுளரான நீங்கள் இப்படி அநந்யப்ரயோஜனரானபின்பு (பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்ந்து) (பண்டை) ப்ராசீனமான (குலத்தை) கூட்டத்தை (தவிர்ந்து) ப்ரயோஜநாந்தர பரஜனஸம்ஸர்கத்தை விட்டு (வந்தடிதொழுது) ப்ரயோஜநாந்தரப்ரவ்ருத்தியைத் தவிர்ந்துவந்து சரண்யன் திருவடிகளையே, தொழுது, ப்ரயோஜநமாகப்பற்றி. (ஆயிர நாமம் சொல்லி "கஜ்ஞாயிவதயெநமஃ" "ஸஹஸ்ரமூர்தயெநமஃ" என்கிற

(அ)கும்படி பாருங்கோள் (ஆயிரநாமஞ்சொல்லி) இரண்டு திருநாமத்தையே நிர்பந்திக்கவேண்டுவது "உமெஉ" மென்றிருக்குமென்றிறே "தவெஉ" மென்றிருக்கும் புத்திபிறந்தால் பகவத்குண சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திரு நாமங்களெல்லாம் போக்யமாயிறே யிருப்பது, இவற்றை வாயால்ச்சொல்லி.

(பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்ந்து) தொண்டைக்குலத்திலே வந்து அந்வயித்தவரே "உமெஉ" மென், ந்தகாலம் ஜந்மாந்தரமர்யத்

(அரு)என்னைக்கேட்டார்கள்; முமுக்ஷுவானவதிகாரிக்கு பாபம் போலே புண்யமும் பேரின் விலங்காய் சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே அதுவும் பந்தகமாயிருந்தது.

(பர)ஜாதிவாசி, மேலே "ஸஹிவிப்ராத:" என்கிற ந்யாயத்தாலே மாந ஸப்ராஹ்மண்யமும் ஜநித்ததாய், "த்விஜ:" என்னப்பட்டதத்தனை.

இப்படி ஔத்பத்திக ப்ராஹ்மண த்வாதிஸமாநாதிகரணமாநஸ ப்ராஹ்மணத்வாதி யோகத்தால் த்விதீய ஜந்மாந்வய க்ருதத் விஜத்வம் வர்ணத்ரய ஸாதாரணம். இவ்வளவன்றிக்கே ஔத்பத்திக சூத்திரனுக்கே ஔத்பத்திக ப்ராஹ்மண்யம் வருகையைக்கொண்டு த்விஜத்வமென்பது அஸம்பாவிதம். விச்வாமித்திரனில் சருவ்யத்யாஸமடியாக ஔத்பத்திக ப்ராஹ்மணத்வ ஜாதிக்கே தபஸ்ஸாலாவிர்பாவமாத்திரம். இதுகொண்டு ஔத்பத்திக ஜாதிநாசமும் தத்விருத்த ஜாத்யந்தரகமுமன்று. இப்பக்ஷம் "ஶூத்ராஜாதேதநிக்ஷத்ரியா ஸ்வஸ்வா விநாஶத: | ஸாஜாத்யம் விஷ்ணுஸக்தாநாத்திஸூத்ரம் வச: || வைஷ்ணவத்வே ந ஶாந்த்யம் ஸஶாநம் ஶாந்திஸம்ஶதம் | ஜாத்யாஷ்யம் ஸத்ஸாத்யம் ஶாக்தாரெளஹவிஷ்யதி" என்ன ஸ்ரீஸூக்தியாலே நிரஸிக்கப்பட்டது. ஆகையாலிங்கு குலசப்தம் ஸங்கார்த்தகம் ஸமயாசாரார்த்தகமானாலும் அது ஸங்கத்தில் விச்ராந்தம், "குலந்தரும்," என்னதுவும் ஸமயாசாரத்தைத் தருமென்னபடி. ஸமயபூர்வகதயா பூர்வைரா சரிதம் (பண்டைக்குலம்) பரமசிஷ்டை: ஸமதிகதயா ஆசரிதம் தொண்டைக்குலமென்றே நிஷ்கர்ஷம்.

தொண்டைக்குலாசாரமும் தொண்டைக்குலமும் ருசித்தால் பண்டக்குலாசாரமஸஹ்யமாம். அப்போதை குலமும் த்யாஜ்யமாம் அதை (தவிர்ந்து) த்யஜியுங்கோள். இப்படி அநாப்த வர்கத்தை த்யஜிப்பித்துப் பற்றுமாப்த வர்கத்தைச் சேர்து முபகரித்த திருமாலைக் கண்டவுடனே அவன்செயற்குமழுகுக்கும் தோற்றுப்ரேமத்தாலும் பரிவாலும் பல்லாண்டின் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்புடையதாக வேணுமென்று ஆசாஸியுங்கோள், இதுகொண்டுதன் க்ருஷி பலித்ததென்று விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணுவனவன், அதுக்குமேலே பல்லாயிரத்தாண்டின் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்புடைய

(கோ)இதரபுருஷார்த ஸாதாரண நாமமாத்ரமன்னிக்கேபகவத்குணசேஷ்டிதாதிகளுக்கு வாசகங்களான அநந்த நாமங்களை போக்யதா

(அ)தோற்றுமிறே. ஒரு ஜன்மத்திலே த்விஜனாகிறானிறே. ராஜர்ஷியான விச்வாமித்ரன் அந்த ஜன்மத்திலே ப்ருஹ்மர்ஷியானானிறே. அங்கு தபஸ்ஸாலே வர்ணப்பேதம் பிறந்தது, இங்கு பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்வரூப பேதம் பிறந்தது. உனக்கு நமனென்ன வகந்தரம் முன்பு எனெக்கென்னிருந்தவது அதிரேகமாய் தோற்றுமிறே,

---

(அரு)பகவன்நாமத்துக்கு துஷ்க்ருத நிவர்தகத்வமத்தனை, ஸுக்ருதநிவர்தகத்வம் சொல்லக்கேட்டிலோமாகாதே,ப்ருஹ்மவித்யைக்கு "ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே து ய நிந

(பர)தாக வேணுமென்று சாஸியுங்கோளென்று பல்லாயிரத்தாண்டென்மினென்றருளிச் செய்கிறார். | ரு |

(கோ)புத்தியாலே சொல்லி (பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்மின்) ப்ரேமமுள்ளடங்காதபடி ஆதராதிசயத்தாலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுங்கோள். அழைக்கிற விம்மாத்திரத்தாலே ஆறியிராதே சடக்கென மங்களாசாஸனம் பண்ணுங்கோளென்னபடி. || ரு ||

(அ)(பல்லாண்டு)இப்படி அநந்யப்ரயோஜநரான நீங்கள் மங்களாசாஸநம் பண்ணுங்கோள், ப்ரயோஜநாந்தரபரனாய்ப் போருந்தவன் நமக்கு ஸம்ருத்தியை யாஸாஸிக்குமித்தனை பரிவனாகப் பெருவோமென்று அவன் குளிரநோக்கும். பின்னை பல்லாயிரத்தாண்டென்னுங்கோள் அன்றோ என்று மொக்க அழகு நித்ய ஸ்ரீயாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுங்கோளென்கிறார். உங்களுக்கிம்மாத்திரத்தாலே ஸ்வரூபமும் ஈச்வரனுக்கு ஸம்ருத்தியுமுண்டாகப் பொரானால் ஆறியிருக்கிறதென சடக்கென மங்களாசாஸநம் பண்ணுங்கோளென்கிறார். | ரு |

[அரு] டு" என்று ஸுக்ருத நிவர்தகத்வப் சாஸ்த்ரமாயிருந்தது, அதுவேதன்னேற்றமென்று சொன்னேன்' எனறருளிச்செய்வர்.

(மூ) எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தம்மூத்தப்பனேழ்படி காற்றுங்கி,
வந்து வழிவழியாட் செய்கின்றோம் திருவோணத் திருவிழவி,
லந்தியம் போதி லரியுருவாகி யரியை யழித்தவனை,
பந்தனை தீரப் பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே.

(ஸ்ரீ)ஆஸப்தமாதாஆகதைபகவத்பரைஸ்ஸங்கச்சதே.(எந்தை இதி (எந்தை) மமபிதா, (தந்தை) தத்பிதா (தந்தை) தத்பிதா. (தந்தை) தத்பிதா (தன்மூத்தப்பன்) தஸ்யபிதாமஹஇதி (ஏழ்படி கால்துடங்கி) ஸப்தபுருஷீமாரப்ய (வழிவந்து) சார்ஸ்திரீயவர்த்மங்யேவசரந்த:(வழிஆட்செய்கின்றோம்) சாஸ்திரீயேணைவபதாஸ்வரூபானுரூபாம்தாஸ்ய வ்ருத்திம்குர்ம: (திருவோணத்திருவிழவில்) ச்ரோணாநக்ஷத்ர திவ்யோத்ஸவே (அந்தியம் போதி லரியுருவாகி) ஸாயம்ஸந்த்யாஸமயே ஸிம்ஹரூபம்க்ருத்வா (அரியை அழித்தவனை) சத்ரும்ஹிரண்யம் விநாசிதவந்தமுத்திச்ய (வந்தனைதீர)தத்காலோத்பூத ஸர்வாமங்கள நிவ்ருத்தயே (பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று)பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டித்யாதி காதாம் (பாடுதும்) காஸ்யாம இத்யர்த:. || சு ||

(பர) (எந்தை தந்தை) இதில் வர்முளில் அழைக்கப்பட்ட பிரமவித்யா நிஷ்டர் ஸ்வயோக்யதையை விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு புகுற அவர்களை கூட்டிக்கொள்கிரார். ஸ்வாதிசயு ரூபஸ்வ யோக்ய

பர)த்தையைச்சொல்லுமதும் 'வஸ்மாஸ நாகாஸ்ய தஸ்யக்ஷிஸ்விதே | வைநதேயஹாஸக்தி ஸரிமம்தம் ஸஹஸ்ரஸ'' என்று முதலிகள் ப்ரீதிக்காக திருவடி சொன்னப்போலே இங்கு ஆழ்வார் ப்ரீதிக்காகச் சொல்லுமதாகையால் இது கர்வோக்தியன்று.

(எந்தை) நானும்எந்தைதந்தையும் அவருக்குதந்தையும் அவருக்குத் தந்தையும் அவருக்குத் தந்தையும். என்தந்தையென்று தன்னைத்துடங்கி ஆராவர் அஞ்சாவருக்குத் தந்தையாய் தனக்கேழாவரான கூடஸ்தர் ஐந்தாவருக்கு மூத்தப்பனாகையாலே, தந்தைதன் முத்

(கோ)(எந்தைதந்தைஇத்யாதி)வாழாளிலேயழைத்தவநந்யப்ரயோஜநர் தங்கள் ஸ்வரூபத்தையும்ஸ்வரூபாநுரூபமானப்ரவ்ருத்தியையுஞ் சொல்லிக்கொண்டுபுகுறவவர்களை யாராம்பாட்டிலே கூட்டிக்கொள்ளுகிறார்(எந்தை) தாமுந் தன்தகப்பனுமான விருவர்(தந்தைதந்தை

(அ)(எந்தைஇத்யாதி)அநந்யப்ரயோஜநருக்கும்ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்கு முண்டான வெடுவாசியை அறிந்திருக்கச்செய்தேயும் அநந்யப்ரயோஜநரை அழைத்த ஸமநந்தரம் இவர்களை அழைக்கைக்கடி ''உதாரா:ஸர்வஏவைதே'' என்கிறவவன் சீலத்தாலும் அவனோடிவர்களுக்குண்டான அவர்ஜனீயஸம்பந்தத்தாலும் அவர்களுக்கும் அவைத்தை நினைத்து த்தொங்காதே புகுறலாம்படியாயிறே யிருப்பது, ஆகையாலே அநந்யப்ரயோஜனரை அழைத்தவோபாதி அவர்களையுமழைத்தாராய் நின்றார் இதில் வாழாளிலழைத்த அநந்யப்ரயோஜநர்கள் ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூபாநுரூபமானவ்ருத்தியையும் சொல்லிக்கொண்டு வந்துபுகுறஅவர்களைக்கூட்டிக்கொள்கிறார் ஏழாட்காலம் பழிப்பிலோமென்று ப்ரயோஜநாந்தரபரரைக்குறித்துத்தாமருளிச்செய்ததம்முடையதிராளுக்குமுண்டான வேத்தத்தை ப்புகுருகுறவர்கள் தங்களுண்டாகச்சொல்லிக்கொண்டு வந்துபுகுருகுரார்கள் தந்தாமேத்தஞ்சொல்லிக்கொண்டு வந்து புகுருகை ஸாத்விகர்களுக்கு உகதமோவென்னில் ஆழ்வார் திருவள்ளம்பயங்கெடுகைக்காகச் சொல்லுகிறார்களாகையாலே யுக்தம் ''வஸ்மாஸ நாகாஸ்ய தஸ்யக்ஷிஸ்விதே | வைநதேய ஹாஸக்தி ஸரிமஞ்ம் ஸஹஸ்ரஸ'' திருவடி ஸ்வசக்தியைச் சொன்னாரிறே. முதலிகளுடைய ப்ரீதிக்காக.

(எந்தை)தானும் தகப்பனுமாக விருவர் (தந்தைதந்தைதந்தை)

(அரு) ''ஆஹாரே வைவயோநளவ ஸீஜகஸ்துணியஸ்ஸ்ஹி: | தஸ்யக்ஷ்ரூ ஸம தஸ்யாவி நவாவை ஸஜ்ஜதைநம்,, என்கையாலே ஆக்ஞாதிலங்கன லேசமுமில்லாதவர்கள் யாமென்கை ஜாயமான கடாக்ஷத்தாலே கருவிலே திருவுடையானர் ,,நஜடெத்ரவவாஜிநம். என்கிறபடியே ,,ஜிதஞ்தே என்பார்களிறே. 'அல்லாதாரில் போரப்பொலிய வலுத்த சாஸ்த்ரஞ்ஞாநிகளு

(பர)தப்பனென்னர். ஏழாட்காலம்பழிப்பிலோமென்றுதிரளில் புகும்போது, ஏழ்படிகால்துடங்கிபழிபபற்றவர்களாகவேணுமே. இங்ஙனே ஏழ்படிக்கிப்பெற்ற, கால்ப்ரவாஹம், இந்த ப்ரவாஹத்துக்கு மூலபூதரானருஷி துடங்கி (வந்து) வைதிகமார்கானு ஸாரிகளாயே வந்து (வழிவழியாட் செய்கின்றோம்) சுருதிஸ்ம்ருதி விஹிதமார்கங்களால் க்ரமகாலாதிகள் தப்பாமல் நித்யநைமித்திகங்களாலாராதித்து அடிமை செய்யாநின்றோம். இவ்வாள்ச் செய்கையையே திருப்பல்லா

(கோ)தந்தை)என்றொருமூவர்(தம்மூத்தப்பன்) தம்மென்று முடிந்தவரையனுபாஷிக்கிறது (மூத்தப்பன்) அப்பனென்று தகப்பனர், மூத்தப்பனென்று பாட்டனாகையாலே இருவர், ஆக ஏழுவரையுஞ் சொல்லுகிறது. (ஏழ்படிகால்த்துடங்கி) அர்தக்ரமத்தாலே ஏழையுஞ் சொல்லச்செய்தேயும் ஸ்வஸந்தானத்திலாதராதிசயத்தாலே திரளச்சொல்லுகிறது "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" என் திருவடியே வாகர முதலிகளுக்குபய நிவ்ருத்தியர்தமாகவும் ப்ரத்யயார்தமாகவும் ஸ்வோத்கர்ஷத்தை கீர்த்தித்தாப்போலே யிவர்

(அ)என்றொருமூவர் தன்மூத்தப்பன் தம்மென்று முடிந்தவரை அனுபாஷிக்கிறது. மூத்தப்பன் அப்பனென்று, தகப்பனர்மூத்தப்பனென்று பாட்டனர்ஆகையாலே அங்கேயிருவர் ஆகஏழுவரையும்சொல்லுகிறது.

ஆழ்வார் ஏழாட்காலம் பழிப்பிலோமென்று திரளவருளிச்செய்தார் இவர்களும் ஏழுபடிகாலென்றுதிரளச்சொல்லாநின்றார்கள், பிரித்துச்சொல்லுகிற விதுக்கு ப்ரயோஜனமென்னென்னில், ஸ்வஸந்தானத்தில் மங்களாசாஸனம் பண்ணிப் போந்தவர்களை பக்கலுண்டான ப்ரீத்யதிசயத்தாலே சொல்லுகிறார்கள். '[illegible]' என்று வித்யாஸந்தானத்தைக்கொண்டாடும் போலே '[illegible]', என்று த்யாஜ்யமான யோனிஸந்தானத்தை கொண்டாடுகையுக்தமோவென்னில் யுக்தம் கொண்டாடுகைக்கு ப்ரயோஜகம் பகவத்ஸம்பந்தமாகையாலே வித்யாஸந்தானத்திலும் பகவத்விமுகன் த்யாஜ்யனல்லனன்றோ, (ஏழ்படிகால் துடங்கி) அர்த்த க்ரமத்தாலே ஏழையுஞ் சொல்லச்செய்தேயும் த்திரளச்சொல்லுகுறது, ஸ்வஸந்தானகீர்த்தனத்திலுண்டான வாதராதிசயத்தாலே.

(வந்து) மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமான தேசங்களிலே வந்து (வழிவழியாட்செய்கின்றோம்) முறைமுறையாகத்தப்பாமே அடிமைசெய்கின்றோம் இத்தால்ஸ்வஸந்தானத்திற்கு மங்களாசாஸநம் விச்சேதம் பிறந்ததில்லை என்கை. யாக்ஞிகஸந்தான

(ப்ரா)ண்டு பாடுகையாக்கிருர்கள் சிலர் திருமாலுக்குத்திருப்பல்லாண்டு பாடுமவரைக் கிடையாதவராய் தாமின்று மிருந்தும் பயந்தும் திருப்பல்லாண்டு பாடாநிற்க அதற்கு முன்னே இவர்கள் எங்கே திருப்பல்லாண்டு பாடக்கண்டார்களோ, இவ்விரோதத்திற்கென் செய்வோம் மேலே பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடினுமே என்றதோடிது புநருக்தம், விருத்தமுமாம். பாவ்யர்த்தத்தைதூதார்த்தமாகச் சொல்லலாகாதிறே. ஆகையாலிங்கு நித்யமைமித்திராதி ரூபமான அடிமையே ஆட்செய்கையாகக்கடவது. நீங்களிதுக்கு போக்யராகிலும் நமக்குத்தேசமான இதில் அவ்விக்கவேணும்மிங்களென்ன

(திருவோணமித்தியாதி) திருவோணமாகிற ஸ்ரீயின் மஹாத்ஸவதினத்தில் "[illegible]" என்று தொடங்கி நிருபகர்கள்

(கோ)ஹுமாழ்வாருடைய திருவுள்ளம் நிர்பயமாக வுகக்கவேணுமென்று தங்கள் திறவினைத்தத்தைப் பேசுகிருர்கள்.

(வந்து) கைங்கர்ய யோக்யமான தேசத்திலே வந்து (வழிவழியாட்செய்கின்றோம்) முறைமுறையாகத்தப்பாமை மங்களாசாஸன விச்சித்திரூபமான குறையில்லாமல் தாளக்ருத்யம் பண்ணுகின்றோம். (வழிவழி) சாஸ்த்ரமுகத்தாலும் சிஷ்டாசாரத்தாலும் என்னவுமாம் (ஆட்செய்கிறோம்) தாளக்ருத்யமாகத்திருப்பல்லாண்டு பாடுகையைப்பற்றுகின்றோம் இங்கு குழாங்களுடைய ஸந்தானத்தினோற்றம் சொன்னார்களென்று கருத்து. மேலே பக்தினை திருப்பல்லாண்டு என்று தங்களுடைய வ்ருத்திவிஷயம் சொன்னார்களென்னபடி.

(திருவோணத்திருவிழவில்) திரு நக்ஷத்திரம் சொல்லாத விடத்திலெல்லாம் திரு நக்ஷத்திரமாகக் கடவ திருவோணமென்கிற திரு

(அ)த்திற்கு த்ரிபுருஷ விச்சித்தியாலே ப்ராஹ்மண்ய விச்சித்திபோலுமாப்போலே மங்களாசாஸந விச்சித்தியாலே வைஷ்ணவத்வஹானி சொல்லுங்குறை எங்கள் ஸந்தானத்தில்லை என்கிறார் "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. வழிவழி என்று சாஸ்த்ரமார்க்கத்தாலும் சிஷ்டாசாரத்தாலும் என்றுமாம் "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே, ஆட்செய்கையாவது, திருப்பல்லாண்டு பாடுகையிறே. மேல்ப்பக்தினை தீரப் பல்லாண்டென்னத்தை வ்ருத்

(அரு)க்கு தத்வநிர்ணயம் கைவந்திராது ஸ்ரீவைஷ்ணவ குலத்திலாகில் பிறந்தவன்று தொடங்கிபகவத்பக்தியுக்தேவதாந்தர வைமுக்யமுமாயிருக்கிறதிறே இதற்கடிதானென்னென்று நான்கேட்டேன், ப்ரபன்ன ஸந்தான கூடஸ்தரான வாழ்வார் "ஒன்று

(பா)நிஷ்கர்ஷிக்கும்படியானஸ்வாதீனதையோடு இதமித்தந்த்வவிபவ கபதிகத்வ ஸ்வேச்வரீத்வாதிகளை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரீதன் ஞைந்தத்தோடு ஸ்வேதரவ்யாவ்ருத்தி பெற்று விளங்கும்படியான நிஷ்கர்ஷ ஸமயமந்த்ரினமாகையால் அது நம்பெரிய பிராட்டியாருக்கு மஹோத்ஸவதினமாயிற்று. இங்கு ஸ்வாதி என்னுமல், திருவோணமென்றது மதாந்தரஸ்தரறிந்தாலபிசரிப்பர்களென்று அத்தைமறைத்து திருவோணமென்றருளிச்செய்கிறார் (அந்தியித்யாதி) ஸாயம் ஸந்த்யையிலே,, அழகியான்றானே அரியுருவன்றானே, என்றனுபவிக்கலான நரஹரியாய் அவதரித்தவனாய்(அரியை)ஹிரண்யனை

(கோ)நாளிலேதிருவோணமென்கிறஜன்ம நக்ஷத்ரமென்று சொன்னால் விரோதிகளபிசரிப்பார்களென்றஞ்சி திருவோணத் திருவிழவிலென்று மறைத்துச் சொன்னபடி. இதுக்குப்பாடுதுமென்கிற க்ரியைபோடேயந்வயம் (அந்தியம்போதில்) தேவதைகளுக்கு பலம் க்ஷீணமாய் அஸுரர்களுக்கு பலம்வர்திக்கும் காலமான அஸ்தமய ஸமயத்திலே (அரியுருவாகி) கால நியமமன்னிக்கே ஸர்வ காலத்திலும் மங்களாசாஸனம் பண்ணும்படியான வடிவையுடைய நரஸிம்ஹரூபியாய் (அரியையழித்தவனை) ஸஹஜசத்ருவான ஹிரண்

(அ)னியாகச்சொல்லுகையாலே இதுக்குக்கீழ் தங்களுடைய ஸத்ரநத்திலே வத்தஞ்சொன்னார்களாய் மேல்த்தங்கள் விர்த்திவிசேஷஞ் சொல்லுகிறார்கள் (திருவோணத் திருவிழவில்) விசேஷித்து திருநக்ஷத்திரம் சொல்லாதவிடத்திற்கெல்லாம் இதுவே திருநக்ஷத்திரமாகக்கடவது திருவோணமென்கிறது ஜன்ம நக்ஷத்திரமென்னில் உகவாதார் அறிந்து அபிசரிப்பார்களென்று அஞ்சி திருவோணமென்கிற திருநாளிலேயென்று மறைக்கப்போருகிறார்கள்.

(அந்தியம்போதில்) தேவர்களுக்கு பலக்ஷீணமாய் அஸுரர்களுக்கு பலம்வ்ருத்திக்கும் ஸமயத்திலே (அரியுருவாகி) ஒருகால விசேஷம் வேண்டாதே ஸர்வகாலமும் மங்களாசாஸநம் பண்ணவேண்டும் படியான வடிவையுடையனாய் "நாரஸிம்ஹவபு: ஸ்ரீமாந்" என்றும் "அழகியான்தானேயரியுருவந்தானே,, நரங்கலந்தசிங்கமாயென்றுசொல்லக்கடவதிறே (அரியையழித்தவனை) அரியென்றுசத்ருவை ஸஹஜசத்ருவான ஹிரண்யனைக்குத்துயிராக்கிவிடாதே உருவழித்தவனை சுகர்ந்தங்கும் சிந்தப்பிளந்த திருமாலென்னக்கடவதிறே அவனையழி

(அரு)ப்தேவு,,மருளிச்செய்கையே' என்றருளிச்செய்தார்,, என்று மணிக்கும்

,,திருவடிதன்னாமம் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தரை, என்கையாலே தேவதாந்தர ஸம்பந்தமில்லாதபோது வைஷ்ணத்வத்துக்கு கொற்றை யொருபடிக்கு மில்லையாகாதே.

(பர)சுகிற்கெதங்கும் சிந்தப்பிளந்த திருமால், என்னக்கடவதிறே(பந்தனை)அப்போது அவ்வஸரன்மற்றையார்கள் பட்டிவனுக்குண்டான வனுக்கந்தீற அந்தசெவ்வடி செவ்விக்கி திருக்காப்புண்டாகும்படி பல்லாண்டு பாடுவோமாய் வந்தோம். அந்தாலெங்களுக்கு பர்யாப்தி பிறவாதிறே, அதுக்குமேலே பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுவோமாய் வந்தோம், இதுபூதார்தமன்று, இன்று துடங்கி என்னபடி. இத்தால் "யஸ்ய வெஷ்யு" என்கிற வசநவிலேகனமும் இங்கு அலங்கதமென்றதாயிற்று. அவன் அறியாயறிமைச் செய்தது, இவருக்கே பயஸ்தானமாய் இவறே பல்லாண்டு பாடினவரும் இதுமுதலாக அவர்களும் பல்லாண்டு பாடுகிறோமென்று ஸங்கதராக அவர்களோடே ஸங்கதராகிராராயிற்றிவ்வாழ்வார். || சு ||

(கோ)பனைகுத்துயிராக்கிவிடாதேஉருவழித்தவனை' 'சுகிர்ந்தெதங்கும் சிந்தைப்பிளந்ததிருமால் என்னக்கடவதிறே. அவனையழியச்செய்தது பயஸ்தானமாய்ப் பின்புள்ளார் பகைகொண்டாடுவரென்று மந்தாலே சொல்லுகிறார்.

(பந்தனை தீர) துஷ்ப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடலைக் கீண்டு போருகையால் வந்தவனுக்கந்தீர. திருவவதரித்ததிவஸத்திலுண்டான வபதானமாகையாலே யனுக்கமென்கிறது. (பல்லாண்டு) இவ்வழகு நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்னபடி. (பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே) ஒருக்கால் மங்களாசாஸனத்தாலே பர்யாப்தி பிரவாதே காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸகம்பண்ணுகை எங்களுக்கு வ்ருத்தி என்கிறார்கள். || சு ||

(அ)யச்செய்ததுபயஸ்தானமாகிறது.பின்புள்ளார்பகைகொண்டாடுவாரென்றுமந்தாலே.

(பந்தனைதீர) துஷ்ப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடலைக்கீண்டுப் போருகையால் வந்தவனுக்கந்தீர திருவவதரித்ததிவஸத்திலுண்டானவபதானமாகையாலே அனுக்கமென்கிறதிறே. (பல்லாண்டு) அனுகூலர்வாயால்ஒருக்கால் மங்களாசாஸனம் பண்ண அவ்வஸ்துவையவனுக்கம்போய்நித்யச்செல்லவேணுமென்றிறே இவர்கள்நினைவு பல்லாயிரத்தாண்டென்றும் பாடுதுமே ஒருக்கால்பல்லாண்டென்றத்தால் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணுகையெங்களுக்குவ்ருத்தியென்கிறார்கள். ! சு !

(அரு)பந்தனை எனறுபிடையாய் பிறந்தநாளிலுண்டானதாகையால் அனுக்கமாகிறது. அனுக்கம்' பாலவ்யாதி நவ்யூ தெரஷெ ஹரிம் வயெஷு ஹரகெஸரிணம் விநா என்றதிறே. பாடுது மென்றதிலும் விகுதி எதிர்காலங் காட்டுமாயிற்று, (சு)

(மூ) தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ் திருச்சக்கிரத்தின்,
கோயிற் பொறியாலே யொற்றுண்டு நின்றகுடி குடியாட்செய்கின்றோம்,
மாயப்பொருபடை வாணனை யாயிரந்தோளும் பொழிகுருதிபாய,
பாயழற்றிய வாழிவல்லானுக்கு பல்லாண்டு கூறுதுமே.

(ஸ்ரீ) ஆஸ்யாம் காதாயாமாகதைச் கைவல்யார்திபிஸ்ஸங்கச் சதே (தீயிலித்யாதி) (தீயில்) அக்னியில் (பொலிகின்றசெஞ்சுடர்ஆழி) ப்ரகாசமானாக்த ஜ்யோதிஸ்ஸ முத்ரேண திகழ்)ஜாஜ்வல்யமானேன (திருச்சக்கிரத்தின்) ஸ்ரீஸுதர்சனரூபேண (கோயிற்பொறியாலே) பகவதாவாஸ ஸ்தானபூதேன சின்னேன (ஒற்றுண்டு) லாஞ்சிதாஃ (நின்று) ஸ்ரீவைஷ்ணவோசிதேமார்கே ஸ்திரயாநிஷ்டயாவர்தமாநாஃ (குடி குடி) ஸந்தான ஸந்தான ரூபேண ஸானுபந்திகா இதிபாவஃ. (ஆட்செய்கின்றோம்) தாஸ்யவ்ருத்திம் குர்மஃ (மாயப்பொருபடவாணனை) ஆச்சர்யயுத்த ஸமர்தாயுதம் பாணாஸுரம். (ஆயிரந்தோளும்) சிந்நேப்யஸ் ஸஹஸ்ராத் புஜேப்யஃ (பொழிகுருதிபாய) ப்ரஸ்ரவந்தீ ருதிரதாரா யதாயதா ஸர்வத்ரப்ரஸரேத்ததா (சுழற்றிய) ப்ராமிதவதி (ஆழி) ஸ்ரீஸுதர்சனே (வல்லானுக்கு)ஸமர்தாயுத க்ருஷ்ணாய தாத்ருச ஸ்ரீஸுதர்சன ப்ரயோக சதுராயேதியாவத். (பல்லாண்டு கூறுதுமே) பூர்வவத் ॥ எ ॥

(பர)(தீயித்யாதி) ஏடுகிலத்திலழைக்கப்பட்ட கைவல்யார் அத்தைவிட்டு தங்கள் யோக்யதையைச் சொல்லிக்கொண்டு வர அவர்களோடு ஸங்கதராகிறாரிதில்

நாங்கள் மாயிகளைப்போலல்லாது சக்கிராங்கிதராய் வைதிகஸ்மார்தகர்மங்களி லதிகரித்து அடிமைப்பட்ட வரல்லோமோ. (தீயில்) அக்னியில்க்காட்டிலும் (பொலிகின்ற) பரமபாவனமாய் (செஞ்சுடர்) சந்திர ஸூர்யாக்னிகளை யெல்லாமபிபவிக்கலான சிவந்த சுடரையு

(கோ) (தீயில் பொலிக்கின்ற இத்யாதி) ஏடுகிலத்திலாராலே வரம்பொழிவந்தொல்லைக் கூடுமினோவென்று நீங்கள் பத்தினபுருஷார்தத்தை விட்டு வாருங்கோளென்று 'நமோநாராயணாய, வென்று அநந்யப்ரயோஜநராய் வாருங்கோளென்றும் 'நாடுநகரமும் நன்கறிரவென்று விசேஷக்ஞர் பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும் அவிசேஷக்ஞரு

(அ) (தீயதித்யாதி) ஏடுகிலத்திலே அழைக்கப்பட்ட கைவல்யார்திகளை தங்கள் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லிக்கொண்டவர் அவர்களோடே ஸங்கதராகிறார். இவர்களை அழைக்கிறபோது வரம்பொழில் வந்தொல்லைக் கூடுமினோவென்று நீங்கள் பத்தின புருஷார்தத்தைவிட்டு வாருங்கோ

(அரு) 'கதவு தந நுநு தஹாஜோ கஸு தெ' என்னக்கடவதிறே. ',அனுகூல ப்ரதிகூல ஸாதாரணமான ஜன்மம் போலன்றிக்கே ,, பிறந்த பின்ம

(ப்ர)டைய (ஆழி) சிவந்ததே ஜோதியாக (திகழ்) விளங்காநின்ற (திருச்சக்கரத்தின்) ஸ்ரீஸுதர்சனனுடைய (கோ) திருமால் (இல்) அவனுக்கு இருப்பிடமானவன் திருவாழி. அவனுடைய சின்னத்தாலே (ஒற்றுண்டு) சிந்திதராய் (நின்று) வைதிகமார்க்கத்தில்தானே நின்று (குடிகுடி) எங்களுக்குக்கொடுத்துக்கொள்ளும் குடிகளும் நாங்களுமாகவே (ஆட்செய்கின்றோம்) அச்சின்னத்தாலாண்டவனு

(கோ)பேக்ஷிக்கும்படியாகவும் வாருங்கோளென்று மாஹோதாரனகை வல்யார்திகள் அதிக்ஷுத்ரபுருஷார்த்தத்தைவிடுகையும்அநந்யப்ரயோஜனராகையும் நம்முடைய க்ருத்யம், அனுகூலர் பரிக்ருஹிக்கைக்கும் ப்ரதிகூலர் கைவிடுகைக்கும் செய்யவேண்டியதேதென்னென்று பார்த்து வைஷ்ணவசின்னமான திருவிலச்சனை தரிக்கவே த்யாகோபாதானங்களிரண்டும் ஸித்திக்குமென்று நிச்சயித்து அத்தை தரித்துக்கொண்டவர்கள்வர அவர்களோடே ஸங்கதராகிறார்.

(தீயிற் பொலிகின்ற) தீயென்கிற சப்தம் சந்திராதித்யாதிஜ்யோதிஃ பதார்த்தங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம். அதில் காட்டில் வர்திக்கையாவது "க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே" மென்கிற பரமபதத்தில் தேஜஸ்ஸு அதிசயிதம், அதிற் காட்டிலவனுடைய திவ்ய மங்களவிக்ரக தேஜஸ்ஸு அதிசயிதம், அதில் காட்டிலும் வர்தியாநிற்கை. (செஞ்சுடர்) அந்தகார பூர்ணமான

(அ)னென்றும்நமோ நாராயணாயவென்றும் அநந்யப்ரயோஜனராய்வாருங்கோளென்றும் நாடு நகரமும்நன்கறியவென்றுவிசேஷக்ஞர்பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும் அவிசேஷக்ஞர் உபேக்ஷிக்கும்படியாகவும்வாருங்கோளென்றுமிறே அழைத்தது, அதில் க்ஷுத்திர புருஷார்த்தத்தை விடுகையும் அநந்யப்ரயோஜனராகையும் நம்முடைய க்ருத்யம் அனுகூலர் பரிக்ரஹிக்கைக்கும்ப்ரதிகூலர்விடுகைக்கும்செய்யவிடுப்பதுஎன்னென்றுபார்த்து வைஷ்ணவசின்னமான திருவிலச்சனையை தரிக்கவேத்யாகோபாதானங்கள் ரெண்டும் ஸித்திக்குமென்று பார்த்து அத்தை தரித்து வந்தோமென்கிறார்கள். தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி என்று வைஷ்ணவகோஷ்டியிலேபுகுறப்பண்ணினவுபகாரஸ்ம்ருதியாலே ஆழ்வாரைக்கொண்டாடுகிறார்கள் (தீயிற் பொலிகின்ற) தீயென்ற சப்தம் சந்திராதித்யாதி பதார்த்தங்களெல்லாத்திற்கு முபலக்ஷணம் அதிற் காட்டில் தேஜஸ்ஸுமிருக்கையாவது "க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே" மென்கிற பரமபதத்திலே தேஜஸ்ஸுமிக்கு இருக்கக்கடவது

(அரு)ளத்திலே" னென்னச்ரேஷ்டஜன்மம் ஆசார்யனுபதேசித்த மூலமந்தரமடியாக வருகிறது,, என்றருளிச்செய்கையாலும் அது தான் தப்த சக்ராங்கன பூர்வமாகவே

(பர)க்கு அடிமைப்பட்டவர்ணாச்ரமதர்மங்களால் தப்பாமல்அடிமை செய்யாநின்றோம். திருமாலுக்குத்தான் தாஸனென்றறிந்தால் தவ்ரா ஞ்ஞாஸித்தங்களான நித்யநைமித்தி காதிகளெல்லாம் அவனுக்காட்ச்செய்கையாகவே தோற்றும் "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்றபடிக்கு ஆஜ்ஞாநுவர்த்தநமே ஆட்செய்கையிறே. அந்யதா "ஆஜ்ஞாச்சேதீ மமத்ரோஹீ" என்றுமதிக்கிறே விஷயமாகவேண்டிவரும் "மத்பக்தோபி ந வைஷ்ணவ:" என்னக்கடவதிறே. அவ்வாட்ச் செய்யுமதுக் கதிகாரம் சக்ராதிதாரணமாய்ப் பண்ணுமது மாட்செய்யுமதுமல்ல "உக்தாஜ்ஞாபாரணம் பாஹ்யம் ஸாதநம் மோக்ஷஸாதநம்" தானும் பிறரும் பற்றுமி தில் திருமாலுக் கடிமைப்பட்ட படியை அறிவது சக்கிராதி தார

(கோ)பரையிலே விளக்கேற்றினுப்போலேபுறம் போக்கற்றுதன்னிலே மண்டலாதிகாரமாய் கொண்டு விளங்காநிற்கிற திருவாழியாழ்வா னெழுந்தருளி யிருக்கிற மண்டலாகாரமான ஸ்தானத்தினுடைய (பொறியாலே) யொத்துண்டு நின்று, "மாமேவ தாஸம் வைஷ்ணவ்யா மாஹுர் மநீஷிண:" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸத்பரிக்ரஹத்துக்கு யோக்யமாம்படியும் யமதூதர் அஞ்சும்படியும், "உக்தாஜ்ஞாபாரணம் பாஹ்யம் ஸாதநம் மோக்ஷஸாதநம்" என்கிறபடியே வைஷ்ணவனென்றறியும் படியும் கைவல்ய ரூபப்ரயோஜநாந்தரத்திலே ப்ரவேசியாதேயிருக் கும்படியும் த்ருத சக்ரலாஞ்சனராய் ஸநாஸ்திராய் (குடிகுடியாட் செய்கின்றோம்) "ஸர்வே த்ருஷ்டா ஹ்ருஷ்டமநஸ:" என்கிறபடியே ஸஸங்

(அ)அதிற்காட்டில் அவனுடையதிவ்யமங்கள விக்ரகதேஜஸ்ஸுக்கு மிருக்கக்கடவது. அதுக்கு ப்ரகாசமாயிறே திருவாழியாழ்வான் தேஜஸ்ஸிருப்பது வடிவார் சோதி யென்னறிறே. "தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி" என்கிறபடியே அவனுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸகல மும் விளங்காநின்னதென்னுமிற்க இவ்ய மங்கள விக்ரகத்திற்கிவன் ப்ரகாசகராம்படியென்னென்னில் செஞ்சுடர்காளமேக நிபச்யாமமான வடிவுக்கு இருட்டறையில் விளக்குப்போலே ப்ரவாக ரூபத்தால் வந்த ப்ரகாசத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆழிநிகழ்திருச்சக்கரம் இட்டத்தில் பெருவெள்ளம் போலே புறம்போக்கத்து தன்னிலே மண்டலாகாரமா ய்க்கொண்டு விளங்காநின்றுள்ள திருவாழி ஆழ்வானென்கை.

(சக்கிரத்தின்கோயில்) ஆழ்வானெழுந்தருளியிருக்கிறமண்டலாகா ரமானவாஸஸ்தானம்பொறியாலேயொத்துண்டுநின்று அதாகிறதுசின் னத்தாலே சின்னிதராய் நின்று திருவிலச்சினையை தரித்தபின் இவன்

(அரு) ஆகவேண்டுகையாலும், இஜ்ஜன்மம் பெற்றதுகொண்டே ஸ்ம்ஸாடயாதி விதாநா ..ண்ய..த்வம் தி வி தாராவா: | வைஷ்ணவோ ...ஜா..

(பா)ணத்தாலிறே. ஸ்ரீமத்வாரகையில் நின்றும் கண்ணன் ஆர்த்த விரோதிநிரஸநத்திற்காக எழுந்தருளுகிறபோது த்வாரபர் ஆண்டவனை தேவரீர் மீண்டெழுந்தருளுமளவும் யாரைவிடுவது யாரைத் தகைவதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய "ஸக்ராங்கிதாந் ப்ரவேஷ்டவ்யா யாவந்தோ மம ஸைநிகா:" என்றருளிச்செய்தார். ச்ருதிஸ்ம்ருதி சோதிதங்களை அதில்லாதார் பண்ணுமது அல்வழக்கிறே "நிஷித்தே தவ்யாபாரஸேவா ஸேவேஷம் ஸம்வர்த்திதே | ஸந்திஷ்டே ஸதாஸதாவிஹத்தர்த்தவ்யத்வேஷ்ஸ்தம்" என்றருளிச் செய்யப்பட்டதிறே.

சக்கிராதிகளை தரித்து சேஷத்வ மறியப்பெற்றதால் ஸாமாந்ய விசேஷாதி காரப்ராப்த கர்தவ்யங்களெல்லாம் ஆட்செய்கையாக அத்யவஸித்து குடிகுடியாட் செய்கின்றோமென்று மேல்வகர் திருக மங்களாசாஸனத்தில் ஸ்வபோக்யதையைச் சொன்னார்கள் நீங்கள் போக்யராகிலும் நமக்கு உத்தேச்யமான இதிலக்வயிக்குமவர்களோ

(கோ)தானமாக(அடிமைசெய்ய) மங்களாசாஸநம் பண்ணக்கடவோமாய் வந்தோம். எந்தவபதானத்திற்கு நீங்கள் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறதென்ன.

(அ)ஜன்மாந்தரத்திலேபோகாதமோக்ஷாந்தரத்தில்போகாதேஸா ஸ்திரமாகப்பெற்றது பகவதங்கீகாரமும் இதுண்டாறலிறேயதிசயிப்ப துஸ்ரீமத் வாரகையில் நின்று மார்த்தவிரோதிநிரஸநார்த்தமாகவெழுந்தருளுகிறபோது திருவாசல் காக்கிற முதலிகள் மீண்டெழுந்தருளுமளவும் இங்கு புகுரக்கடவார் யாரென்றும் புகுறக்கடவல்லாதார் யாரென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய"ஸக்ராங்கிதாந் ப்ரவேஷ்டவ்யா யாவதாகமநம் மம | நாசக்ராங்கிதாந் ப்ரவேஷ்டவ்யா யாவதாகமநம் மம" என்னிந்த லக்ஷணமுடையார் யாவர் சிலர் நிச்சங்கமாக புகுறக்கடவர்கள் அல்லாதாரை பாவபரீக்ஷை பண்ணி புகுறக்கடவரென்றாறிறே. கிர்ஷ்ண ன் பித்தாவீச்வராங்கி காரத்திற்குமுடலாய் தானும் நமவனுக்கு அடிமையென்றும் நிர்பரனாயிருக்கைக்கு முடலாயிவன் பண்ணினபாபத்தை யனுஸந்தித்து க்ரூரமாகப் பார்க்க யிருக்கக்கடவதா யிருக்கிற யமாதிகளுக்கும் அஞ்சும்படியா யிருப்பதொன்றே "ஸக்ராங்கி தாரணா பும்ஸாம் பரஸம்பந்த வேதநம் | பதிவ்ரதாநிமித்தம் ஹிவலயாதிஸஹிதம்" என்று பகவத்ஸம்பந்தத்திற்கு ஞாபகமாகக் கடவதாயிறேயிருப்பது. (குடிகுடியாட்செய்கின்றோம்) "ஸந்தாநவர்த்த ஸ்ய ஸம ணே:" என்கிறபடியே ஸந்தானமாகவடிமை செய்யக்கடவோமாய் வந்தோம் இப்படி யநந்யார் ஹராயிருப்பார் செய்யுமடிமையாவது, திருப்பல்லாண்டு பாடுகையிறே. எந்த அபதானத்திற்கு நீங்கள் மங்க

(பர)நீங்களென்ன (மாயவித்யாதி) க்ருத்ரிமமுமாய் ஆச்சர்யமுமான யுத்தத்தையும்(படை)தத்ப்ரிகரங்களுமுள்ள (வாணனை) பாணாஸுரனை, சேதிக்கப்பட்ட ஆயிரம் தோள்களும் (பொழி) பெருமதகெடுத்தாப்போலே குருதிவெள்ளமானது குதிகொண்டு பாயும்படி சுழற்ற வல்லனான திருவாழியைப்பிடிக்க வல்லவனுக்கு. மிச்சமான தோள்களை அருத்து மற்றிரண்டு தோள்களையும் தலையையும் அரா

(கோ)(மாயப்பொருபடையித்யாதி) எங்களைப்புகுற நிறுத்திவாழ்வானுடைய வீரப்ரகாசகமான துறையிலே திருப்பல்லாண்டு பாடக்கடவோமென்று கருத்து. (மாய) ஆச்சர்யம் (பொரு) யுத்தம் (படை ஸேனை,ஆயுதமுமாம். ஆச்சர்யமுமாகப்பொரும்ஸேனையுடையவனென்றுதல், ஆச்சர்யமாகப்பொரும் ஆயுதத்தை யுடையவனென்றுதலாம் க்ருத்ரிமமான யுத்தத்தையுடையவனென்னவுமாம் (வாணனை) பாணாஸுரனை, ஷஷ்ட்யர் தேத்விதீயை, (ஆயிரந்தோளும் பொழிகுருதி பாய) பொழிதல். சொரிதல் (குருதி) ரக்தம், ஆயிரந்தோள்களாலும் மதகுதிறந்தாப்போலே ரக்தப்ரவாகம் குதிகொண்டு பூமிபரப்படையப் பாயும்படி. இதுக்கிவன் பண்ணுகிற வியாபாரம் எவ்வளவெனில்.

(சுழத்தியவித்யாதி) திருவாழியை விட வேண்டித்தில்லை சுழத்திய

(அ) ளாசாஸநம்பண்ணுகிறதென்ன.

(மாயப்பொருபடையித்தயாதி) எங்களைபுகுற நிருத்தின வாழ்வானுடைய வீரப்ரகாசகமான துறையிலே திருப்பல்லாண்டு பாடக்கடவோமென்கிறுர்கள் (மாயப்பொருபடைவாணனை) ஆச்சர்யமாகப்பொரும் ஸேனையுடைய வாணனென்னுதல் மாயமென்று க்ருத்ரிமமாய் க்ருத்திரிமமான யுத்தத்தையுடையவனென்னவுமாம். (ஆயிரந்தோளும்பொழிகுருதிபாயச்சுழத்திய) ஆயிரந்தோள்களும் மதகுதிறந்தாப்போலே ரக்தவெள்ளம் குதித்துக்கொண்டு ப்ரமிப்பிப்பர் அப்புடையப்பரம்பும்படி பொழிதல் சொரிதல் சுழத்திய இதுக்கிவன் பண்ணின வ்யாபாரமிவளவென்னில் திருவாழியை விடவேண்டித்தில்லை சுழத்தியவித்தனை அவனொருக்கால் திருவாழியைச்சுழத்த வாணனுடைய தோள்களாயிரமும் ஒருக்காலே மலைகொடி முடிமுரிந்து விழுந்தாப்போலே முறிந்து விழுந்தது அவனுடைய தலையை யறுவாதொழிந்தது குத்தம்போராமையன்று உஷைபித்ருஹீனையாகாமைக்கும் தேவதாந்தர பஜநம் பண்ணினாற்கும் பலம் இதுவின்னுமிடத்துக்கும் அச்சமாகவும். அதாவது (பிரிவின்னி) வாணனைக்காக்குமென்று ப்ரதிக்ஞை பண்ணி யுத்தத்திலே காட்டிக்குடுத்து

(பிர)மைக்கடி, உஜ்ஜீவிப்பித்ருஹீனையாகாமைக்கும், தன்னைக்காக்கவந்த சிவனை உயிரோடே விட்டுக்கொண்டு அவனுமிவனும் உன்னைரக்ஷிக்கவந்து நான் கெட்டேனென்றும் கண்டாயே, உன்னைநம்பினான் கெட்டேனென்றும் ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டழவும், அதை தான்கண்டு சிரிக்கவும்வேணுமென்றுமதான திருவுள்ளத்தில் ஸங்கல்பம், இப்படி ஆச்ருதபக்ஷபாதமுடையவனுக்கு பல்லாண்டுபாடுவோமாய் வந்தோமென்று (பல்லாண்டு கூறுதும்) மென்றார்கள். இப்படி அவர்கள் வந்து ஸங்கதராக அவர்களைக்கூட்டிக்கொள்ளுமதாயிற்று இப்பாட்டில்|| ||எ||

(கோ)வித்தனை இவ்வொருக்கால் திருவாழியைச்சுழற்றபாணனுடைய தோள்களாயிரமும் மலைக்கொடிமுடிகள் முறிந்து விழுந்தாப்போல் முரிந்து விழும்படி சுழற்றப்பட்ட (ஆழி வல்லானுக்கு) பலம் வல்லான் வாள் வல்லான் தோள் வல்லானென்றுமாப்போலே "யஸ்யஸா ஜநகாத்மஜா" என்கிறபடியே விட்டுப்பிரியாத திருவாழியை யுடையவனுக்கு (பல்லாண்டு கூறுதுமே) அத்தசையிலே அடிமைசெய்த திருவாழி யாழ்வானுடைய வீரஸ்ரீக்கும் அடிமை கொண்ட ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய வீர ஸ்ரீக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுவாரைப் பெற்றதில்லை அவ்விழவுதீர வின்று வந்து திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறோமென்கிறார்கள். ||எ||

(அ) ஸபரிகரனாய் கொண்டு முதுகு காட்டிப்போனான் ரக்ஷகன். ரக்ஷ்யபூதன் தோள்துணிவுண்டான உன்னை ரக்ஷிக்கப்புக்கு நான் படுவதேதாவென்றும் உன்னை ஆச்ரயித்து நான்படுவதேதாவென்றும் இருவருங்கூடக்கட்டிக்கொண்டு கதறுகையிறே பலமாய்விட்டது. (ஆழிவல்லானுக்கு,) வில்வல்லான் தோள்வல்லான் வாள்வல்லானென்றுமாப்போலே "யஸ்யஸா ஜநகாத்மஜா" என்கிறபடியே பிராட்டியை யென தன்மார்பில்விட்டு பிறத்தில் திருவடிதோளிலேநலத்தரிக்கவிட்டிருக்கை பொமல் திருவாழியைப்பிடித்துச் செய்யுமதாய்த்து. ஸர்வாதிகனுக்கு லக்ஷணம் அத்தசையிலடிமைசெய்த வாழ்வானுடைய வீரஸ்ரீக்கும் அடிமைகொண்ட க்ருஷ்ணனுடைய வீரஸ்ரீக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுவாரைப் பெற்றதில்லை அவ்விழவுதீர வென்னிருந்து திருப்பல்லாண்டு பாடுவோமென்கிறார்கள். ||எ||

(அரு) ஸஸ நஸஸ ஹாராயிஷ்ய) தி "என்றும்படிகளுண்டாகையாலும் குடிகுடியாட் செய்கைக்குடலாயிற்றுத் திருவிலைச்சினையே. மிச்சமான (அதிகமான) தோள்களை அறுத்து மிச்சமாக விரண்டு தோள்களை சேஷிப்பித்தானாயிற்று தேவதாந்தா பஜநம் பண்ணுவாருக்குப் பலமிது வென்னுமதுக்கு ஆபரணம் பண்ணுமவன் பரீக்ஷார்த்தமாக வெட்டிவைக்கும் பொன்னுக்கு மச்சமென்று பெயர்.

நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் நியதமுமத்தாணிச்சேவகமும்,
கையடைக்காயும் கழுத்துக்குப்பூணொடு காதுக்குக்குண்டலமும்,
மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமுந்தந்தென்னை வல்லுயிராக்கவல்ல,
பையுடை நாகப்பகை கொடியானுக்குப்பல்லாண்டு கூறுவனே.

(ஸ்ரீ) ஐச்வர்யார்திபிஸ்ஸங்கச்சதே. (நெய்யிடை இத்யாதி) (நெய்யிடை) ஆஜ்யமத்யஸ்தம் (நல்லதோர் சோறும்) ஸமீசீனம் விலக்ஷணம் ஸாத்விகமன்னம். (நியதமுமிதி)ஸர்வாங்ஸம். நித்யாநுபாவ்ய மித்யர்த்த:. (அத்தாணிச்சேவகமும்) அந்தரங்கஸேவாம் ததுபயோகிதாஸீதாஸம் (கையடைக்காயும்) ஹஸ்தயோஸ்தாம்பூலவீடம் (கழுத்துக்கு) கண்டஸ்ய (பூணொடு) கண்டிகயாஸஹ (காதுக்குக்குண்டலமும்) கர்ணயோ:மகர குண்டே, (மெய்யிட) சரீரேணுலேபனாய, (நல்லதோர்) பூர்வவத் (சாந்தமும்) கந்தம்ச, (தந்து) தத்வா (என்னை வல்லுயிராக்கவல்ல) மாம் ஆரூடசேதனம்கர்தும்ஸமர்தம்(பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்கு) பணாசாலிநாக விரோதித்வஜம் பகவந்தமுத்திச்ய, (பல்லாண்டு) பூர்வத் (கூறுவனே) காஸ்யாமீத்யர்த்த:. ||அ||

(பர)(நெய்யிடை) அண்டக்குலத்திலே அழைக்கப்பட்ட ஐச்வர்யார்

(கோ) (நெய்யிடை இத்யாதி) அண்டக்குலத்திலழைத்த ஐச்வர்

(அ) அண்டக்குலத்திலேஅழைத்த வைச்வர்யார்திகளிசைந்து வர அவர்களைக் கூட்டிக்கொள்கிறார். வாழாளில் அழைத்த அநந்ய ப்ரயோஜனர் தங்களேற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு புகுந்தார்கள். எந்தை தந்தையிலே ஏடுநிலத்தில் அழைத்தகைவல்யார்திகள் தாங்கள் திருந்திப்புகுந்தமை சொன்னார்கள், தீயிற்பொலிகின்ற வளவிலேயிவர்கள் தங்கள் க்ஷுத்ரபுருஷார்தத்தை அபேக்ஷிக்க அநந்யப்ரயோஜநற்கு முகங்கொடுக்குமாப்போலே முகங்தந்தவனதார்யத்திற்குத்தோற்றும் ஐச்வர்யத்தை விட்டு சுத்த ஸ்வபாவராய் இவ்வுதாரனை மங்களாசாஸனம் பண்ணவேணுமென்று புகுருகுறார்கள், அண்டக்குலத்தில் அண்டாத்யக்ஷனை ஐச்வர்யத்திற்கு மேலெல்லையாகப் பேசித்து அவ்வைச்வர்யார்திகள் பேச்சான விந்தப்பாட்டிலே சரீரத்திற்கு தாரக போஷக போக்யங்களை யிழந்தார்களாகையால் அத்தை அவன் தந்தானைப்பேசித்து இதுக்கு நிபந்தனம் இன்றுஸ்வரூபஜ்ஞானம்பிறந்த புகிறவர்களாகையாலே அதினுடைய க்ஷுத்ரத்தை தோற்றப்பேசுகிறார்கள். அண்டாத்யக்ஷனை பிர்மாவுக்கு தாரகபோஷக போக்யங்களிறே ப்ரயோஜநம் அதுக்குமேல்பட்டது பகவத் விபூதியைக்கொண்டு எனக்கென்கிற அபிமானத்தால் வந்த ஸ்வரூபஹாநியிறேபலம்.

(நெய்யிடை) இடையென்று நிரையாய் நெய்போடோத்த சோ

(பர)திகள் தங்கள்யோக்யதையைச்சொல்லிக்கொண்டுவர அவர்களோடே ஸங்கதராகிறார் இதில், நாங்களாசைப்பட்ட ஐச்வர்யத்தைக் குறையறத்தந்தானென்கிற க்ருதஜ்ஞதையோடேகூடின உகப்பால் பெற்றவதில் த்ருப்தியும் அத்தால் முமுக்ஷுபோக்யமுக்த்யாசையும்பெ

(கோ)யகார்திகள் இசைந்துவர அவர்களைக் கூட்டிக்கொள்கிறாரிதில் தாங்கள்க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்க அநந்யப்ரயோஜனருக்கு முகங்கொடுத்தாப்போலே இவன் தந்த ஔதார்யத்துக்குத் தோற்றும் ஐச்வர்யத்தை விட்டு சுத்தஸ்வபாவராய் இவ்வுதாரனை மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோமென்று புகுருகிறார்கள்.

அண்டக்குலத்தில்ச் சொன்ன அண்டாத்யக்ஷனை ப்ரும்மாவுக்கும் ப்ரயோஜநமான தாரக போஷக போக்யங்களை யிரந்தார்களாய் அத்தை அவன் தந்தானாகப் பேசுகின்றார்கள் (நெய்யிடை) இடை என்று நிரையாய் நெய்யோடொத்த சோறென்னுதல். இடை என்று நடுவாய், நெய்யிடையிலே சில சோறுமுண்டென்னுதலாய் நெய்யோடொத்த போஷகத்ருவ்யப்சுரமான (நல்லதோர் சோறும் (நல்லது) இட்டவன் இட்டோமென்றும், உண்டவன் இதுக்கென்ன ப்ரத்தியுபகாரம் பண்ணுவோமென்றும் பாவகாலுஷ்யமன்னிக்கே மாதா பிள்ளைக்கிடும் சோறுபோலே சுத்தமாய விலக்ஷணரஸோபேதமான போஷகப்ரசுரமான தாரகத்தை. இதுக்குத் தந்து என்கிறதோடே யந்வயம். ப்ரும்மாதிகளுக்கும் தாரகபோஷக பொக்யங்கன்றோ ப்ரயோஜநம் என்னபடி. ஈச்வரனும் பக்தி

(அ)றென்றுதலையிடைஎன்றுநடுவாய் நெய்யிடையிலே சிலசோறுமுண்டென்னுதல், இத்தால் போஷக ப்ரசுரமான தாரக த்ருவ்யத்தைத் தருமென்கை. (நல்லதோர்சோறும்) சோத்துக்கு நன்மையாவது, எட்டவனிட்டோமென்னிருத்தல் உண்டவனிதுக்கென்செய்வோமென்னிருத்தல் செய்யாதசோறுதாயடபுத்திரனுண்ணும் சோற்றுக்குஇரண்டுமில்லையிறே(ஓர்சோறு)யிப்பாவசுத்தியன்றியே விலக்ஷணரஸோபேதமாயிருக்கையன்றிக்கேசேஷபூதன் சேஷிக்கிடும்சோறுபோலே இருக்கை. அதாகிறது, அநந்யரோ பஜ்ஞருதமன்னிக்கே பக்த்யுபஹ்ருதமாயிருக்கை. ஈச்வரனும் "ஜுஷாணா" மென்கிறதினைவாலேயும்வத்ஸலனுயிறேயிடுவது அநந்யப்ரயோஜனன் ஸ்வாமி விஷயத்திலிடுஞ்சோறு எங்ஙனே இருக்குமென்னில் "விதுராந்நாநிபுபுஜே சுசீநிகுணவந்தி ச" என்னும்படியே பாவநமுமாய்போக்யமுமாயிருக்கை 'சுசீநி' என்னதுசுத்தங்களாயிருக்கை சுசீநி சோற்றுக்குசுத்தியாவது, துர்யோதனன் தன்னைச்வர்யத்தைப்பற்றவபிமானித்தான், பீஷ்மர்த்ரோணாதிகளென்னபிமானித்தான் துரோணன்வர்ணத்தாலதிகனென்

(பர)ற்ற எங்களுக்கு அத்தையுந் தேஹாவஸாநத்தில் தந்தேவியேனெ ன்கிற அத்யவஸாயமு மெங்களுக்கு யோக்யதை என்கிறார்கள்.

(நியதமும்) என்னது, நையத்யார்தகம், இது சோறுமுதலா னதிலெல்லாமந்விதம். க்ருதப்லுதான்னமானது, ததிப்லுதான்னம் போலேயாகில் இடையிலே எல்லாம் நெய்யேயான ஸாமீசீன்யமுள் ள நையத்யசால்யன்னமாம். ஓர்என்றதால் வ்யஸநாவ்யா மிச்ரதை யும் பாவசுத்தி ஸம்ஸ்க்ருதத்வமும் விவக்ஷிதம். ராம்புத்திரனுக்குப் பரிந்து முகந்தும் இடும்போதும் ஸ்ரீவிதுரர் கண்ணனுக் கிட்டா ப்போலும் இடீர் எங்களுக்குத் திருமால் சோறிட்டது "விஃபூரா ஞாநி வெஃஸூெஜ ஹஃவீநி ஒஃணவஂதிவ,, என்னப்பட்டதிறே. (அத் தாணிச்சேவகமும்) அந்தரங்கமான நியததாஸீதாஸவர்கமும் இதி ல்தாரகமுந்த்விதமான சோறும் தாஸதாஸீவர்கம் போஷகமாய் அடைக்காயென்று போக்யத்தைச் சொல்லுகுறுர் நியதமாக வெத் திலை மடித்துத் தருமவர்கள் கைய்யிலடங்கின வெத்திலையும்பாக்

(கோ)மான்களுக்கு வாத்ஸல்யாதிரேகத்தாலே கொடுக்குமவை யாகையாலே நல்லதோர்சோறென்று கருத்து.

(நியதமும்) பூர்வங்கொடுத்ததாரக போஷக போக்யங்களழியும் போது அதுக்கு ப்ரதி ஸமாதானம் பண்ணி ஆர்தனென்கிறவதி காரிக்கிக் கொடுத்து நியதமாயிருக்குமது மென்னபடி. இதுக்கும் தந்தெதன்கிறதோடேயந்வயம் (அத்தாணிச்சேவகமும்) அருகிலிருந்

(அ) னபிமானித்தான் இவையொன்று மன்றிக்கேபகத்யுபஸ்ருத மாயிருக்கை.

(நியதமும்) ஐச்வர்யம் ஈச்ரனே கொடுக்கிலும் அஸ்திரமாயிரு க்கக்கடவது. அதழிந்தவன் னுமைச்வர்யத்தை ஸமாதானம் பண் ணிகொடுக்கு மவனுகையாலே நியதமுமென்கிறது இத்தாலே அர் தார்தி என்றும் ஆர்தனென்றும் ஐச்வர்யத்திற் கிரண்டுவகை சொ ல்லுகுறது அங்கனன்றிக்கே தேவதாந்தரங்களைப்பற்றி ஈச்வரனை இல்லை செய்யுமவனுக்கும் தன்முகத்தாலே சோறிடுமவனென்கை ஸர்வேச்வரனிட்ட சோற்றைத்தின்று மவனை யில்லைசெய்யும் க்ருத க்நனிறே ஸம்ஸாரிகள் தன்னையில்லை என்னிருக்கும் மவனும் ரக்ஷிக் குமதாக்கிறே. ஸர்வேச்வரன் (அத்தாணிச்சேவகமும்) அத்தாணி என்று பிரியாமை, சேவகமென்று ஸேவை ஐச்வர்யார்திக்கும் அநவ ரதபாவனையும் அந்திமஸ்ம்ருதியும் . அநந்ய ப்ரயோஜந ஸேவாபதி

(அரு) ,,உஃராஸூவஃவஃஷெஜெதுஃ என்பாளுகையாலேபெரியஉகப்போடே தன் போரகக் கொள்ளுமிறே ஐக்வர்யார்தியையும்

(நல்லதோர் சோறு) மடிதடவாத சோறும் சோறுஅன்னமாய் அன்னம் . ப்ரு

(பா)தும்மூன்றுவதுமான அடைக்காயும்என்னபடி (கழுத்துக்குப்பூணொடு) கழுத்துக்குப்பூட்டு மாபரணங்களோடே காதுக்குக் குண்டலாதிகளும் நியதமாக தரப்பெற்றோம் மீண்டெழுந்தருளி திருவபிஷேகம் தரித்தருளும்போது இந்திரன்வரவிட்ட ஆபரணத்தை "வ்யூ ஹெ ஹி

(கோ)தொருக்காலும்விட்டுப்பிரியாத ஸேவையும் ஐச்வர்யார்திக்கும் அநவரதபாவனையும் அந்திமஸ்ம்ருதியும் அநந்யப்ரயோஜநோபாதி கர்தவ்யமேயிறே. இதுக்கும் தந்தென்கிற தோடந்வயம்.

(கையடைக்காயும்) பூர்வம் தாரக போஷகங்களைச்சொல்லி இப்போது போக்யபதார்த்தங்களைத் தந்தபடியைச் சொல்லுகிறது சேஷபூதன் சேஷிக்கிடுமாப்போலே கௌரவத்தாலே திருக்கையால் கொடுத்த வெத்திலையும் பாக்குமென்னபடி. (கழுத்துக்குப் பூணொடு காதுக்குக் குண்டலமும்) கழுத்துக்குப் பூட்டும்படியான ஆபரணத்தோடு காதுக்குப் பூட்டுமதான குண்டலமும், அவயவாந்தரங்களிலே தரிக்குமதான அங்குளீயகாதிகள் போலே தன்

(அ)கர்தவ்யமிறே. ஆனால் ஐச்வர்யஸாதனத்தையும் தந்தென்கிற ப்ரயோஜநத்தோடே சொல்லுவானேன்என்னில் வெள்ளுயிரானபின்பு சொல்லுகுறார்களாகையாலே அஸ்ஸாதனமும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாயிறே இன்னிருப்பது அநந்யப்ர யோஜநனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமானஸேவை ஸாதநமாகக் கிடைக்ஷேத்ரமான ஐச்வர்யத்தை தந்ததென்கை, '(கையடைக்காயும்) தாரகபோஷகங்கள் கீழேசொல்லித் தாய்மேலே போக்யபதார்தங்களைத் தந்தபடிசொல்லுகுறது திருக்கைய்யாலே யிட்ட வெத்திலைபாக்கென்று யிவர்கள் பக்கல்கௌரவத்தாலே யிட்ட நீர்மையைச்சொல்லுகுறது சேஷபூதன் சேஷியைக்குறித்திடும் ப்ரகாரத்தாலே யிறே சேஷியானவன் சேஷபூதனுக்கிடுவது (கழுத்துக்குப் பூணொடு காதுக்குக் குண்டலமும்) தேஹத்தை உத்தேச்யமென்றிருக்குமவனுகையாலே தன்னுடம்பை அலங்கரித்து அத்தை அநுபவித்திருக்குமவனிறே. ஐச்வர்யார்தி பகவத்பரனுயிச்வரனையும் அலங்கரித்து யதாதர்சனம் பண்ணியிருக்கிறானல்லேனே, ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்து ஞானவைராக்ய பக்திகளை ஸ்வரூபத்திற்காபரணமாக நினைத்திருக்கிறானல்லேனே, கழுத்துக்கு பூணொடுகாதுக்கு குண்டலமும் விசேஷிப்பானென்னில் தன் கண்ணுக்கும விஷயமாயிருக்குமிறே பெருமாள் மூண்டெழுந்தருளினவளவிலே இந்திரன் வரக்காட்டின வாபரணத்தைப் பிராட்டியும் தாமுங்கூட யிருந்து திருவடிக்குப்பூட்டினாப்போலே ஈச்வரன் பரிந்து இது கழுத்துக்காம் இது காதுக்காமென்று திருக்கைய்யால் பூட்டின

(பர)ஸாஹஸ்ர ஹாரம் யஸ்ய தாக்ஷாயவிஹாரிநீ,,என்றுஒருவர்க்கொருவர் கடாக்ஷித்துகந்து திருவடியை அழைத்து பிராட்டிதிருக்கையால் பஹுமாநாபிமான விசேஷங்களோடு பூண்ங்கட்டி வைத்தா போலே கிடர்கழுத்துக்கும் காதுக்குமாபரணங்களை திருமாலெங்களுக்குப் பூட்டினது. "ஈக்ஷணோ ஈக்ஷிஸம்வுணு,, என்னும்படியான சேஷத்வோபயுக்தைச்வர்யாதி ஸமக்ரஷாட்குண்யத்தை நம்திருவடியிற்கண்டுகந்து பார்து நமக்கத்யந்த மநோஹரையானவ னென்றபடியால் ஸாஹஸ்ர என்றது.

(மெய்யிட) 'ஸர்வகந்த:,, என்னப்பட்டதன்திருமேனிக்கேற்றநன்மைபெற்ற அத்விதீயமான சாந்தம் கிடர் அதிஹேயர்ரான் எங்களுக்

(கோ)கண்ணுக்கு விஷயமாகையன்றிக்கேபுரைத்தையார்கண்ணுக்கிலக்காயிருக்கையே தனக்கு புருஷார்தமாகையாலும் 'வெ க்ஷிதஜ்ஞா ஸாகொஸுர:,, என்கிறபடியே பிராட்டியுடைய ஸ்ரகூதவீக்ஷணத்தைப்பார்து "வ்ருஷஹி ஸாஹஸ்ரஹாரம்யஸ்ய தாக்ஷாயவிஹாரிநீ,, என்று பெருமாளுக்குததாகையாலேயும் கழுத்துக்குப் பூணோடு என்கிறது அநந்யப்ரயோஜநருக்காதரித்துப் பூட்டினுப்போலேயாயிற்று க்ஷத்ரனை என்னை ஆதரித்து பூட்டினது என்னபடி.

(மெய்யிட) (மெய்யிலே) சரீரத்திலே (இட) இடுகைக்கு திருவடிகளிலே ருசிபிறந்தபின்பாகையாலே உடம்புத்யாஜ்ய மென்கிற நினைவு தோன்ன குத்ஸித்துச் சொல்லுகிறபடி. (நல்லதோர் சாந்தமும்) நல்லதாய் விலக்ஷணமான சாந்தும், சாந்துதான் இதுக்

(அ)வாபரணமும் 'வ்ருஷஹிஸாஹஸ்ரஹாரம்யஸ்ய தாக்ஷாயவிஹாரிநீ என்கிறபடியே இந்திரன் வரக்காட்டினஹாரத்தைபெருமாள் வாங்கிப் பார்த்தருளிபிராட்டிக்குகொடுக்கிறபோது அத்தை வாங்குற அவள் பெருமாளை ஒரு கண்ணாலேயும் திருவடியைஒருகண்ணாலேயும் பார்த்து வாங்கினாள் 'வெ க்ஷிதஜ்ஞாஸாகொஸுர:என்றுபார்வையில்கருத்தரியுமவராகையாலேஅவளுக்குக்கொடுக்கலாகாதோவென்னருளினார் (ஸாஹஸ்ர)அடியாரேத்தமறிந்துகொண்டாடுகைக்கிடான ஸௌபாக்கியமுள்ளதுஉனக்கேயன்றோவென்னஉம்முடையதிருவள்ளத்தாலேயன்றோ நான்கொடுக்கிறதென்றுபிராட்டியருளிச்செய்ய, நான்முற்பட்டதுகப்பெருமையாலேஉன்னுடையஉகப்பின்கார்யம்அத்தைகொடுக்கலாகாதோவென்றார்இப்படிஅநந்யப்ரயோஜநனுக்குஆதரித்துப்பூட்டினுப்போலேயாய்த்து க்ஷத்ரனைவென்னை ஆதரித்துப்பூட்டித்து.

(மெய்யிட) திருவடிகளில் ருசி பிறந்தபின் பாகையாலே ஓடம்புத்யாஜ்யமென்கிற நினைவுதோற்ற குத்ஸித்துச்சொல்லுகிறபடி (நல்

(பர)குத்திருமால்தந்தது "ஸாமாயிகேஷு ராஜாஹம் ராமவீர ராமவிராஜநே | ருவயோஹ்ராத ஸத்ருஸம் தீயதாமநு லேபநம்" என்று அங்குற்றதான் குப்ஜையால் பெற்றுப் போலே தான் எங்களுக்கு பெறுவிப்பதே இவர்களுக்கிது போராதோவென்று ஓர் வகைச் சாந்தைத்தரா திருவருள்செய்தால் "ஸாமநுலேபநம்"என்று தான் அதுவோ அவர்களுக்குக் குடுப்பது என்பதே குசிராகனேனென்று திருவைதானனு கயித்து உமக்கும் நமக்குமேத்ததன்றே நாமவர்களுக்கு கொடுக்கத்தக்கதென்று ருவயோஹ்ராத ஸத்ருஸம் என்று அவனைத்தானேவிதாங்கள் பூசும் சாந்தத்தை எங்களிவ்வுடம்புக்குப்பூசவும் தரவும்பெற்றோமே இங்ஙனே இதெல்லாந் தந்து தகவுடைமையறிவித்து அவ்வைச்வர்யத்தாலெங்களுக்கவாவரப்பண்ணி மோக்ஷச்சையைப்பிறப்பித்து யேநாஹம் நாம்ருதா ஸ்யாம் கிமஹம் தேந குர்யாம் என்னமைத்ரேயியின்படியாக்கி

(அ)லதோர்சாந்தமும், நான்இதுக்குத்தரமாகப்பெற்றதோ "ஸவர்ணம்" என்கிற வடிவுக்கு ஸத்ருசமாக குப்ஜையாதரித்துச்சாத்தினசாந்துபோலேயிருக்கும்சாந்தையன்றோவிளக்கிட்டது "ஸாமாயிகேஷு" குப்ஜைகம்ஸனுக்குப்பாணியோடே சாந்துகொண்டுபோகாநிற்கவாரீர் பெண்பிள்ளாய்நமக்குமனாக்கச்சாந்திடவல்லீரோவென்ன அவ்வடிவையுமிருப்பையுங்கண்டுஸ்திரீத்வப்ரயுக்தமானசாபலத்தாலே மறுக்கமாட்டித்திலள். இவர்கள் இடைப்பிள்ளைகள்சாந்துவாசியறியார்களென்று ஆக்கறுமிருப்பதொன்வையிட்டாள் அதைப்பார்த்து நாத்தம் கொளித்தினவாறுகிது தண்ணமறுகியதன்னென்ன ராஜாஹம் அதுக்குமேலே ஒரு சாந்தையிட இது கம்ஸனுக்குச் செருக்குமேலே பூசலாமத்தனை வாசியறிந்து பூசுமவர்களுக்குஸத்ருசமல்ல வழக்கனுன் சாந்துஎன்னவுமாம் ராவிரம் ஸ்ஸாகந்த்யாதிகள்கிடக்கநிறமழகியதாயிருந்ததென்ன இவர்கள் இடைப்பிள்ளைகளென்றிருந்தோம் சாந்தின் வாசியறிந்தபடி என்னென்று ஆதரித்துப் பார்க்க ராவிராஜநே உன்முகத்தில் ஆதரத்திற்கு ஸத்ருசமாயிருக்க வேண்டாவோ நீயிடும் சாந்தமென்ன அவளுந்தலையான சாந்தையிட "ருவயோஹ்ராத ஸத்ருஸம்" எங்களுடம்புக்கு ஸத்ருசமான போதகவஸ்துவையிட்டு மோநித்துத்

(அரு)ஹ்மமாய்தன்னைத்தான் நமக்கு அனுபவிக்கவும்தருமிறே என்னலாம் அப்போது நெய்யென்று கல்யாணகுணமும், நல்லதென்று ஸ்ரீவைசிஷ்ட்யமும், ஓர்என்று ஈராசுபடாதபடி உபயாதிஷ்டமான ஏகசேஷித்வமும் மெதடுமென்று தன்னித்யத்வமும்' அத்தாணிச்சேவகமுமென்று ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் கையடக்காயென்று ப்ரும்மாநுபவமும், கழுத்துக்கித்யா

(பர)(என்னை) எங்களைக்கடுகவாங்கிப்போய் ஒழிவில்காலத்தில் படியே பொலான அடிமையைப் பெருவித்தும்விடவல்லவனென்று அத்யவஸித்தோமென்கிறார்கள். (என்னைவள்ளுயிராக்கவல்லவென்று) ஐச்வர்யத்தையே விரும்பிக்கேட்டு முகந்தனுபவித்து அதிஹேயர்களான எங்களை அத்யந்தபரிசுத்தாத்மாக்களாகப்பண்ணவல்லன்காண் இந்த பையுடைநாகப்பகைகொடியான் எங்களிவ்வபிஸந்தியைக் காணவே நாகராஜன் பையையுடையவனான் விகஸித்தபணனான் பொன்தகட்டில முத்தின மாணிக்கம்போலே நாங்கள் பண்ணும் மங்களாசாஸனத்தை கைக்கொள்ள திருமால்

(கோ)குத்தரமாகப்பெற்றதோ "ஸவ்யமஜ:" என்கிறதிருமேனிக்கு ஸத்ருசமாகருப்பைஜசாத்தினசாந்துபோலே அன்றோ எனக்கிவளிட்டதென்று கருத்து. (தந்து என்னை) திருக்கையில் சௌரவத்திற்கும் மர்யாதைக்குமாகத்தந்து, அவ்வைச்வர்யாதி புருஷார்த்தத்தை விட்டவென்னை (வள்ளுயிராக்கவல்ல) அநாதியாக ஸம்ஸரித்துப் போந்த என்னை இன்று சுத்தஸ்வபாவநாக்கினானென்று தெ

(அ)தாவென்றான், ஆதாவது பூசுஞ்சாந்தென்னென்தசமேஎன்கிறபடியேஉன்னுடையவாதரத்தாலேஸம்ஸ்க்ருதமாக்கித்தரவேணுமென்னபடி இப்படி அவர்களாதரித்துச்சாத்தின கோயில்ச்சாந்தைக்கிடர் தன் திருக்கையாலேஎன்னுடம்பிலே பூசித்துத்தந்துதந்தபோதே திருமுகத்தில்சௌரவத்திலும்ஔதார்யத்திலும்தோற்றுமைச்வர்யத்தைவிட்டு இவந்தானேஅமையும்படியாய்த்துத்தந்தது (என்னைவள்ளுயிராக்கவல்ல "வொமேணாத்ரவஹாரிணா" என்கிறபடியேஆத்மாபஹாரம்பண்ணி அதினாலே க்ஷுத்ரப்ரயோஜநகாமனாய் ஸம்ஸாரியாப்போந்தவென்னை முன்பு க்ஷுத்ரனாய்ப்போந்தானொருவன்சுத்தபாவநானானென்று தெரியாதபடி அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரிலேயொருவனென்னும்படியாய்த்து [வல்ல] தன்னுடோருஸ்வபாவவிசேஷத்தாலேவஸ்துவைவஸ்த்வந்தரமாக்கசக்தனென்கை. (பையுடை இத்யாதி)மங்களாசாஸநத்துக்குவிஷயமெதென்ன அவ்விஷயத்தைச்சொல்லுகுரார்தன்னோடை ஸ்பர்சசுகத்தாலேவிகஸிதபணமானநாகத்தினுடையபகையுண்டுபெரியதிருவடியவனைக்கொடியாகயுடையவனுக்கு அனந்த சாயியாய் கருடத்வஜனானவனுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறேனென்கை. தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே திருவனந்தாழ்வாரோட்டைச்சேர்த்தியாலேவருமழகுதிவ்ய ஸ்ரீயாகச்செல்லவேணுமென்றுதிருப்பல்லாண்டுபாடுகிறேனென்

(அரு)யாதியாலே ,,ஜக்ஷந்க்ரீ யநு:'' என்றுசொன்னகல்பாயத்த ஸர்வவித்திகத்வமும் சொல்லுகுறதாய் ஏதேனு மொருக்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்துக்காகப் பற்றினாலும் அதுதன்னை தந்து பின்னும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து ஸ்வரூபானுரூபமான

(பர) வீற்றிருக்க இவ்விருப்பில் பகையத்தவரைப் போலே தேசாந்தரீயார் தத்க்ஷணத்வரையால் விரையும்புள்ளை நீகொடியேற்றி பின்னாய் காமித்தை கைக்கொண்டு வருகிறோம், க்ஷணம்பொருக்கலாகாதோ, வென்று பெரிய திருவடியைக் கொடியோப்பண்ணு மவனுக்குப் பல்லாண்டு கூற எல்லாமாம் நீங்கள் கம்ழுத்யேச்யத்தில ந்வயித்துக்காண வேணுமே என்ன (பையுடை இத்யாதி). (கூறுவனே) பாடுவோமாயே வந்தோமே ஐச்வர்யார்த்திகளும் வர அவர்களோடு ஸங்கதராகிறாரிதில் ॥ அ ॥

(கோ)ரியாதபடி நித்யஸூரிகள் போலே ஆக்கவல்ல வஸ்துவைவஸந்வந்தரமாக்கசக்தனை (பையுடை) ஸ்வம்பர்சத்தாலே விகஸிதமான பணத்தையுடைய நாகத்தோடு விரோதத்தையுடைய கருடனைத்வஜமாகவுடையவனுக்கு, அநந்தசாயியாய் கருடத்வஜனானவனுக்கென்னபடி. (பல்லாண்டுகூறுவனே) மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறேனென்னபடி. தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே திருவநந்தாழ்வானோட்டைச் சேர்த்தியாலே வருமழகுநித்ய ஸ்ரீயாக வேணுமென்றும் ஏதேனுமொன்றைபபேக்ஷித்து வந்தவர்களையும் எனக்காக்கிக் கொள்ள வல்லேனென்று கொடிகட்டியிருக்கிற சந்நிநித்ய ஸ்ரீயாகச் செல்லவேணுமென்றும் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறேனென்று கருத்து. இங்கு ஏகவசநாந்தப்ரயோகம் ஐச்வர்யார்த்தி ஸமூஹமபரிச்சின்னமாகையால் ஒரு க்ரமத்திற்காக ஒருத்தன் வார்த்தை சொல்லுமாப்போலே யென்று தோற்றுகைக்காக. ॥ அ ॥

(அ)ரூர்க்கு அநந்ய ப்ரயோஜனரும்கைவல்யார்த்திகளும் ஸங்கதராகிறவிடத்தில்ஸமூஹமாகப்பேசினார்கள். இதில் ஐச்வர்யார்த்திகளை ஏகவசனத்தாலே சொல்லுவானென்னில்அபரர்களபரிச்சின்னமாய்ஐச்வர்யார்த்திகள் திறன் அபரிச்சின்னமாகையாலே ஓரொருவர்க்குஒருத்தரைச்சொல்லுமோபாதி சொல்லுகிறார். ॥ அ ॥

(அரு)உபாயானுஷ்டானத்திலேமூட்டிபரிபூர்ணஸ்வாநுபவாந்தமான பூர்ணபலத்தையும் ப்ராபிக்கச்செய்யுமென்கை, அடைக்காய்பூண்சாந்தென்ற மூன்றூலும் முறையே போக்யமும் போகோப கரணமும் போகஸ்தானமும் ஸூசிதமாம் "ஆலி ... (... ..)" ஆகையாலே முந்தர அணைக்கக்கடவதான கண்டத்துக்கு, பின்னர் ... ணமாகையால் பின்னேயாகபோலாலங்காரம், என்கை. (அ)

(மூ) உடுத்து களைந்த நின் பீதகவாடை யுடுத்துக் கலத்ததுண்டு,
தொடுத்ததுழாய் மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுமித்தொண்டர்களோம்,
விடுத்ததிசைக்கருமம் திருத்தித் திருவோணத் திருவிழவில்,
படுத்தபைந்நாகணைப் பள்ளிகொண்டானுக்கு பல்லாண்டு கூறுதுமே.

(ஸ்ரீ) ஸங்கதைகபகவத்பரைஸ்ஸஹமங்களாசாஸநம் தத் ... உடுத்து இதி (உடுத்து)பரிதாய(களைந்த)ஆஸநாந்தரேவிஸ்ருஷ்டம் நின்பீதகவாடை

(ஸ்ரீ) பவதீயம் பீதாம்பரம் (உடுத்து) பரிதாய, (கலத்தது) பவத்புக்திபாத்ரஸ்தம், பவத்புக்தி சிஷ்டமன்னபானாதிகம் (உண்டு) புக்த்வா (தொடுத்த துழாய்மலர்) "ஸுமநஸஸ் ஸெளமநஸ்யாய ஸுகந்தாமோதவாஹிநீ ப்ருங்கஸ்ரேணீஸங்குலேயம் ஸ்ரீமத்துளஸீ மாலிகா ... ஸ்வீக்ரியதாம்" இத்யுக்தே: மாலாரூப தயாபத்தானி ஸ்ரீ துளஸீ ஸஹிதானி புஷ்பாணி (சூடிக்களைந்தன) பவதாத்ருதத்யக்தானி (சூடும்) தாந்தை: (இத்தொண்டர்களோம்) இமேதாஸாவயம் (விடுத்த திசை) ஆக்ஞாபிதாயாம் திசி (கருமம் திருத்தி) ஸர்வாணி பகவதாக்ஞப்தானி கர்மாணி ஸம்யக்க்ருத்ய அன்யாத்ய பிலம்பாத்ய "க்ரியதாமிதி சாவதே" திப்ரார்த்யதந்நிர்திஷ்டானி கைங்கர்யாணி ததவிரோதீநி அத்யாநிச க்ருத்வாபி அபர்யாப்தயா (திருவோணத் திருவிழுவில்) பூர்வவத். (படுத்தபைந்நாகணை) சயிதே பணசாலினீ சேஷ ஏவசயநே. (பள்ளிகொண்டானுக்கு) சயிதவதே (பல்லாண்டு கூறுதுமே) பூர்வவத். ‖ கூ ‖

(பா)(உடுத்து) ப்ரஹ்மவித்துக்களாகவே தன்னைப்பரியவும்மங்களத்தை ஆசாஸிக்கவுமாக வாழாளிலழைக்கப்பட்ட கூட்டம் இவரோடுகூட வரக்கண்டு கந்தவீச்வரன் அவ்வுகப்பைக்கண்டு இவர்களுமுகந்தவர்களாய் தங்கள் பேராகவுகந்தருளி விண்ணப்பம்செய்துகொண்டு வரவேண்டி பைந்நாகணைப் பள்ளிக்கொண்டான் அவனைப்பள்ளிகொண்டவனேயென்று ஸம்போதித்து உனக்குப்பல்லாண்டு செவ்வடி செவ்வித்

(கோ)வாழாளிலே அழைத்த வநந்யப்ரயோஜநர்கள் எந்தை தந்தையிலே ஸங்கதராக அவர்களோடு கூட திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறாரிதில்.

(உடுத்து) திருவரையில் ஸம்ஸக்தமாம்படி முற்றுமஞ்சளாலும் மாளிகைச்சாந்தாலும் சின்னிதமாம்படியும் உடுத்து.

(களைந்த) ஆஸ்வாதத்திலே களையப்பட்ட, (சின்னிதகவாடை)

(அ) (உடுத்த இத்யாதி) வாழாளிலே அழைத்த எந்தைதந்தையிலே வந்துகூடின அநந்யப்ரயோஜநர்பாசுரத்தாலே அவர்களோடே திருப்பல்லாண்டுபாடுகிறாரிதில்(உடுத்து) திருவரையிலே ஸம்ஸக்தமாகச்சாத்துகையும் திருவரையிலே முசிகையும் தத்ஸம்பந்தந் தோற்றும்படியாக ஓத்துமஞ்சளாலும் மாளிகைச்சாந்தாலும் சின்னிதமாம்படியுடுத்து இவை யித்தனையும் ப்ரார்த்நீயமாம்படி யிருப்பார் நாங்கள். சேஷிக்கு மங்களாவஹமாயும் தத்ஸம்பந்தம் தோற்றின சின்னங்களை உடைத்தாகையும் சேஷபூதனுக்கு ஸம்ருத்திவிஷயமாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரியகரமாயிருப்பது (களைந்த) ஆஸ்வா

(பர)திருக்காப்புடையதாக வேணுமென்று மங்களமாசாஸித்தவர்களாய்கூறுதுமென்கையாலே இத்தமங்களாசாஸநமெங்களுக்குயாவதாத்மபாவியாகவேணுமென்கிறஅபிஸந்தியாலேஇதில்ஸாரஸ்யம் தோற்றி அவனே யேகித்யமாக இதுபாடப்பெறுவோமென்று ப்ரார்திக்கிறார்கள்.

இதில்விடுத்த திசைக்கருமம் திருத்தியளவான மூன்றடியால் விண்ணப்பஞ்செய்யுமதுகளோடு யாவதாத்மபாவியாகத்திருப்பல்லாண்டு பாடுமதே இங்குமங்குமாகப்ப்ரார்த்யம்.

(உடுத்து) தத்ஸம்பந்தத்தோடு திருவரையில் தானே முசிங்கும்படி ஸுஸங்கதமாகச்சாத்தினதாய் ஒற்றுமஞ்சளாலும் மாளிகைச்சாந்தாலும் சின்னிதமானதாய் அதுப்ராதமிகமந்த்ராஸநாரோஹணபூர்வக்ஷணத்தில் களையப்படுமே. அதெங்கள் தலையில் விழும்படி உன்னால் களையப்பட்டவுன் பீதகவாடையானதையுனக்கு மங்களார்த

(கோ)ஸ்வாமியான தேவரீர் சாத்தியருளுகிற திருப்பரியட்டம் திருப்பீதாம்பரத்தின் அம்சாவதாரமாகையாலே பீதகவாடை என்கிறது.

(உடுத்து) ஸ்வாமிசிஷ்டாம்பர புஷ்பபக்ஷ்யபோஜ்யங்களெல்லாம் சேஷபூதனுக்கு புஜிக்கப்ராப்தமாகையாலே" [illegible] | உ[illegible] [illegible]" என்கிறபடியே ஸ்வாமித்ருதத்யக்தாம்பரதாரிகள் நாங்களென்னபடி.

(அ)பேதத்தில் கழித்தால்ப்போக்கும் ஸ்தலம் தங்கள் தலையாம்படி இருக்கை. இதுவும் சேஷபூதனுக்கு ப்ரார்தநீயமிறே. இங்கு ப்ரார்த்யமாக வேண்டுகிறதுக்கு ஹேது சொல்லுகுறது. மேல் நின்பீதகவாடைவகுத்த ஸ்வாமியுதாகையாலே சாத்தும் திருப்பரியட்டங்கள் அடைய திருப்பீதாம்பரத்தினுடைய ஆவேசமாகை (நின்பீதகவாடை) ,,[illegible]" என்று சேதனன் கொடியிலேயிறே திருப்பீதாம்பரத்தைச் சொல்லுகுறது(உடுத்து) இதுவே அநந்யப்ரயோஜனுக்காபரணம், பக்தாநாமென்றிருக்கு மவனுகையாலே யிதுதான் சேஷியனவிலே வந்தவரிறே ப்ரதிபத்தி வேருபட்டிருக்கும், ராஜாக்களுக்கிரட்டைப்பிடித்துக் கொடுக்கமவர்கள் வாக்காகப்பிடித்துத் தன்கையிலே உடுத்தியிருந்து யோக்யமாம்படி

(அரு)முசிங்குதல் நலங்குதல் ,,பீதகவண்ணவாடை கொண்டு வாட்டந்தணிய வீசிறே ,,என்கையாலே இதுதாபசமநயவும்மாம். ,,[illegible]" என்ன தாகையாலே இவை விச்லேஷ தசையிலும் வைத்து ஆச்வாஸகரம்-

நித்யவிபூதியிற் போலே லீலாவிபூதியில் வைத்தும் கைங்கர்யமிவனுக்கு ஸ்வ

(பர)மாகவும்எங்களுக்குஸ்வரூபலாபார்தமாகவும்உடுத்துஸ்த்தைபெறக்கடவ தொண்டர்களோங்காண்நாங்கள் (நின்) நீயும் நீயுடுப்பதுமுண்பதுமெல்லாம் பக்தற்காகவேயாகையால் நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்குமிம்பனென்று சொல்லப்பட்ட வகுத்தசேஷியான நின் பீதாம்பரத்தையுடுத்து நீ எத்தையுடுத்தாலும்அவனொத்துமஞ்சளாலது பீதாம்பரமாம் அதுவே எங்களுக்கு நீயுகந்து தருமதுமாசாஸ்யமும் (கலத்ததுண்டு) நீயுமவளும் உண்டுமிக்க ப்ரஸாதத்தையேப்ரதிபத்தியாகவுண்ணும்தொண்டர்களோங்காண்நாங்கள் ஸ்ரீ ஸேனுபதியாழ்வானும்த்வதீய புக்தோச்சிதசேஷபோஜியிறே.அது எங்களுக்கு மொக்குமாயிற்றுக்காண். "ஃவயொவஹ-ஸூஹ்ரூமெ" த்யாதி அத்தையே உண்ணப்பெற்றவர்களாய்.

(தோடேத்த)உனக்காககாங்கள்ப்ரேமத்தால்தொடுத்ததுழாயென்னமலரென்னஇதுகளை நீயுகந்து சூட்டி ஆஸநபேதத்தில் களையப்பட்டதண்டுழாய் மலர்த்தாமங்களையே சூடுகிற பரிமாற்றம் பெற்றதொண்ட

(கோ) (கலத்ததுண்டு) அமுதுசெய்து சிஷ்டமாக கலத்திலேயிருக்குமதை புஜித்து "ஃவதீயஹ-க்தோஜ்தமெஹஷமொஜிநா,, என்னக்கடவதிறே.

(தோடேத்ததுழாய்மலர்) பரிக்கும் வேளையிலேயும் தொடுக்கும் வேளையிலேயும் சாண்யன் சாற்றியருளப் போகுமுனென்றுமாதரா

(அ) பண்ணிக்கொடுப்பார்கள் அதுவாய்த்தவருக்குணர்வு (கலத்ததுண்டு) அமுதுசெய்து கைவாங்கித் தளிகை மாத்திறுல் "வஹா உம்ஹொஜ்ரெ"ஃவதீயஹ-க்தோஜ்தமெஹஷமொஜிநா,, வென்னக்கடவதிறே. ப்ரஸாத மேதாரகமாக விருப்பார் சிலர் நாங்கள் ,,ம-ரொ ரு-ஹிஷ-ஹ-ஜீத" என்னுவிதிப்பேரிதராய்க்கொண்டு ப்ரதிபத்திபண்ணுவார்கள். ஸ்வரூபக்ஞாகமில்லாதார் ஸ்வரூபக்ஞாநமுடையவர்களை ஏதத்ஸித்யர்தமாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுமவர்கள். பகவத்ப்ரேமயுக்தர் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமென்னிருப்பார்கள். இச்சேஷத்வகாஷ்டையான ததீயருடைய ப்ரஸாதம் தருவரேல் புனிதமென்கிறபடியே, அதிக்ருதாதி காரமாயிருக்கும். ஸர்வஸாதாரணம் அவனுதாகையாலே ப்ரயோஜநாந்தர பராணுக்கும் யோக்யமாயிறே பகவத்ப்ரஸாதமிருப்பது. (தொடுத்தவித்யாதி) திருத்துழாய் பரிக்கும்போது அவன்சாத்தியருளப்புகுரானென்று மாதரத்தாலேஸம்ஸ்க்ருதமாய்ச் சாத்தி கழுத்திலுல்ச் சூடுமதெங்களுக்கு உத்தேச்யம், சுவடற்ப் பூச்சூடும்போது புழுகிலே தோய்த்துச் சூடுமாப்போலே தத்

(அரு) ரூபப்ராப்தம்சேஷஞகையாலே"க்ரியதாஜிதிரோவஃ,,என்றிவந்தான்சொன்னுகில் அவன் சிலதுசொல்லி சிலதுக்குக் கூசயும் அதிகஞ்சொல்லில் இவன்செ

(பர்)ர்களோம். இப்படிப்ரணவத்தில் தலைக்காட்டின அப்ரணவோக்த சேஷபாவம் நெஞ்சில்பட்டார்க்கு இப்படிப்பட்ட உஜ்ஜீவனமேகாணும் ரஸிப்பது என்றறிவிக்கைக்காக இத்தொண்டர்களோ மென்கிறார்கள்.

இதுகளுக்கு மேலே விடுத்ததிசைக்கருமம் திருத்துமதும் எங்களுக்கு ஸ்வரூபம் நீ எந்ததிக்கில் போகவிடுகிறாய் அந்த திக்கி

(கோ) திசயத்தாலேஸம்ஸ்க்ருதமாய்தொடுக்கப்பட்ட திருத்துழாய்புஷ்பம் (சூடிக்களைந்தன) அவன் சாத்திச்சாத்திக் களைந்ததுகளான புஷ்பங்களை (சூடும்) சரண்யனாலே சூட்டப்பட்டுக்களைந்து ஆதராதிசயத்தாலே கொடுக்கப்பட்டபுஷ்பங்களை சூட்டிக்கொள்ளும் ஸ்வபாவரான (இத்தொண்டர்களோம்) அநந்யப்ரயோஜநத்வம் தோற்றும்படி சரண்யத்ருதமான திருப்பரியட்டத்தையும் ததுபுக்த சிஷ்டமான அன்னத்தையும் சூடின புஷ்பத்தையும் யதாயதம் உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கும் தாஸ்யமுடைய வடியோங்களென்னபடி.

இப்படி ஸ்வரூபலாபார்தமே பகவதுபபுக்த சேஷத்தை உபயோகிப்பதேதாவென்ன (விடுத்திசையிதி) [illegible] என்கிறபடியே பிராட்டியைக் காண்கைக்காக யேவப்பட்ட திருவடி லங்கையிலே பிராட்டியையுங்கண்டு ராக்ஷஸ

(அ) ஸ்பர்சத்தாலே விலக்ஷணமாயிருக்குமென்கை, அவந்தானும்சில ர்சூடிக்கொடுத்த மாலையின் சுவடறியுமவனானையாலே சூடிக்கொடுக்கிறதிறே. (இத்தொண்டர்களோம்) இப்படிப்பட்ட வடியாரிறே நாங்கள் எனக்கின்று இடுத்தால் ஜீவிதத்தில் சூடுதல்செய்யு மவர்களன்றிக்கே. அவன்கழுத்தினவைகொண்டு தேஹயாத்திரையாய்படியிருக்குமவர்களிறே நாங்கள் ஸ்வரூபஸித்யர்தமாக வத்தலையிலுச்சிஷ்டங்களை யாகாங்க்ஷித் துணும்படென்று மிருக்கும்த்தலையோவென்னில் (விடுத்தவித்யாதி) ஸ்வாமிஸந்தேசகாரிகளாய்க்கொண்டியிப்படி தேஹயாத்ரை நடத்துமவர்கள், நாங்கள் விலேகிகள் (விடுத்ததிசைக் கருமம்திருத்தி) ,,க்ரியதா'' மென்கிற ஸந்தேசமே தாரகமாக ஏவினகார்யத்தைச் செய்து தலைக்கட்டுகை திசைக்கருமம்

(அரு) யதல்லது நில்லாதுகையாலேஸௌகுமார்யத்தைக்கண்டிராத்தும்சின்றவிடத்தும் இங்கிதங்கொண்டு அறிந்தும் செய்யுமவர்கள் ''[illegible],, என்று பெருமாளுகந்தாரிறே திருவள்ளக்குறிப்பறிந்து பிராட்டியுந்தாருமிருக்க இடங்கட்டி வைத்ததுக்காக. பதினாலாண்டுகூட ஒருதலையாக நின்று கைங்கர்யம் பண்ணினவராகையாலே திருவபிஷேகத்திற் கெழுந்தருளும் போது ''[illegible]

(பர) துள்ளஸகலகார்யங்களையும்நிர்வஹித்தடிமைப்படுவதில்ரஸிக்கும் தொண்டர் களேர்க்காண் நாங்கள். உன்னடிமையில் ருசியில்த் திருவடிக்குப் பிற்படுது மல்லோமென்கிறார்கள். பிராட்டியிருந்தவிடமறிந்து வரவேணுமென்று விட உன்கருத்திலுள்ள தெல்லாம் செய்துவந்தா திறேதிருவடி.

இப்படி ஸ்வாநந்ய ப்ரயோஜநத்தையே ஸ்வகர்தவ்ய மங்களாசாஸநாதி காரமாக வவனுகப் புக்குருப்பாக விண்ணப்பம் செய்து பல்லாண்டு பாடுகிறார்கள்.

(திருவோணமித்யாதி) திருவோணம் புநர்வஸுரோக இணித்யாதிகளாகிற திருவவதாரோத்ஸவங்களில் திருவுள்ள முகந்தே திருப்

(கோ) பலத்தையுமறிந்துஸேநாத்யக்ஷனையும்ஸம்ஹரித்துலங்காதகனம்பண்ணி வந்தாப்போலே ப்ரஸாத ஸ்வீகாரமன்றிக்கே (விடுத்ததிசை) பண்ணின ஆக்ஞாபனத்தையுடைய (கருமம்) கார்யத்தை (திருத்து) குறையற அதிககார்யத்தையும் பண்ணி அடியோங்களென்னபடி.

இப்படி ஏவின கைங்கர்யம் பண்ணி பர்யாப்தி பிறவாதே.

(திருவோணத்திருவிழவில் திருவவதரித்தருளின திருவோணமென்கிற மங்களதிவஸத்திலே என்ன தீங்கு வருகிறதோ

(அ) நிரித்துகையாவது. அத்திக்குவேறொருவரையேவவேண்டாதபடி செய்துதலைக் கட்டுகை ஸ்வாமி ஏவுங்காரியத்தை குறையச்செய்யுமவன் அதமன் அத்தைக்குறையாமல் தலைகட்டுமவன் மத்யமன் அதுக்குமேலே அதுக்கவிருத்தமான காரியங்களும் விசாரித்துச் செய்துதலை கட்டுமவன் உத்தமன் '[illegible] | [illegible]' என்கிற திருவடியிறே அவனுகிரான் பிராட்டி இருந்தவிட மறிந்துவாவென்ன இருந்தவிடமுமறிந்து அவன்பலமிருந்தபடி என்னென்று பெருமாள் கேட்டருளிறார், அறிந்திலேனென்னவொண்ணாதென்று அத்தலையில் பபரீக்ஷையும் பண்ணி, உளரில் ஸேனைகளையும் தலையறுத்து மூலையடியே போம்படி பண்ணிவந்தானிறே. (திருவோணத்திருவிழவில்) ஏவினகார்யத்[illegible]த குறையறச்செய்யாதவளவிலும் பர்யாப்தி பி[illegible]மையாலே திருவவதரித்தரு

(அரு) [illegible] என்றுஇரண்டடிகளைச்செய்ய வொருப்பட்டாப்போலே ஆக்ஞாகைங்கர்யத்தோடு அநுக்ஞாகைங்கர்யமான மங்களாசாஸநத்திலும் மிழிகிறார்கள் (க)

" [illegible] " என்னக்கடவதிறே. வைஷ்ணவத்வருக்ஷ்யா

(பர) பார்கடலில் படுத்துக்கொண்டவனாய்உன்னுடையஸ்பர்சத்தாலே விகஸிதபணாபோக னானாகராஜனர்கிற (அணை) படுக்கையிலே. (பள்ளிகொண்டானுக்கு) சாய்ந்தருளினவனே உனக்கும் உன்செவ்வடிக்கு மதன்செவ்விக்கும் பல்லாண்டு திருக்காப்புண்டாக வேணுமென்றபடிக்கு பள்ளிகொண்டானுக்குப் பல்லாண்டென்றது, இங்ஙனே யாசாஸிப்பது மெங்களுக் கதிரஸமா யிராநின்றது. நித்யமிங்ஙனே யாவதாத்மபாவியாக ஆசாஸிக்கப் பெருவோமென்றே, இத்தையே அவனில் ப்ரார்திக்கிறார்கள். (கூறுதுமென்று) || கூ ||

(கோ) வென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணியும்பர்யாப்தி பிறைவாதே. (படுத்தவித்யாதி) திருவனந்தாழ்வான் மேலேசயித்தபோதையழகுக்கு என்னதீங்கு வருகிறதோவென்னுமங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்கள் (படுத்த) படுக்கப்பட்டஸ்வஸம்ச்லேஷத்தாலேவிகஸிதமான (ைப்) பணத்தையுடைய (நாகணை) நாகமாகிற, திருவந்தாழ்வானாகிற அணையிலே, படுக்கையின்மேலே (பள்ளிக்கொண்டானுக்கு) கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுக்கு அந்த திருவழகுக்கென்றபடி (பல்லாண்டு கூறுதும்) பல்லாண்டுபாடுகிறோமென்னபடி. || கூ ||

(அ) வின திருவோணமாகிறமங்கள திவஸத்திலே என்னதீங்குவருகிறதோவென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணி வர்த்திக்குமவர்கள்.

(படுத்தவித்யாதி) அத்தாலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாய்ந்தபோதே அழகுக்குக் கண்ணெச்சில் வாராமல் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்கள் படுத்தப்பட்டு ஸ்வஸம்ச்லேஷத்தாலே விகஸிதமாகா நின்றுள்ள பணத்தையுடையாய் மேன்மை குளிர்த்தி நாத்தமென்கிற வகைத்தை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவனந்தாழ்வானாகுற படுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற வழகுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறோம் ஸ்வதஸ்ஸர்வக்ஞனையும் மயங்கப்பண்ணும் படுக்கை. அவன்ஸ்பர்சத்தாலே விக்ருதனாகப்பண்ணும் இவனுடையவடிவும் அவனுடைய வடிவும் கிடந்ததோர் கிடைக்கைகண்டு என்கிறபடியே பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதவழகிறே கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதே அழகு. ஒருவெள்ளி மலையிலே ஒருகாளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே கண்வளர்ந்தருளுகிற போதே பராபாகரஸத்தை அனுஸந்தித்தால் மங்களாசாஸந மொழியச் செல்லுமோ வென்கிறார்கள். || கூ ||

(அரு) ப்ரதீகபூதத்யூபாஸகனைப்பற்ற((ஊஜ்ஜ-ாடுத இத்யாரப்ய நாமஜிஷ்))௦,,என்றது ப்ரதீக பூதனான ஜீவனை ப்ரஹ்மத்ருஷ்ட்யா உபாஸிக்கும் கேவலனுக்கும் ஒக்குமிறே

(கூ)

எந்நாளெம்பெருமானுன்றனக்கடியோ மென்றெழுத்துப்பட்ட
வந்நாளே அடியோங்களடிக்குடில் வீடுபெற்றுய்ந்ததுகாண்
செந்நாள் தோற்றித்திருமதுரை யுட்சிலைகுனித்து ஐந்தலைய
பைந்நாகத் தலைப்பாய்ந்தவனே உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுதுமே. ॥௰॥

(ஸ்ரீ) ஸங்கதைக் கைவல்ய பரைஸ்ஸஹ மங்களாஶாஸநே ஹேதுமாஹ (என்னாளித்யாதி) (எம்பெருமான்) அஸ்மத்ஸ்வாமின், (உன்றனக்கு) நிருபாதிகஶேஷிண ஸ்தவ விஷயே, (அடியோமென்று) தாஸபூதா வயமிதி, (எழுத்துப்பட்ட) லேகநலிகிதம், (அந்நாள்) தத்தினம், (என்னாள்) கீத்ருசம் திநம், அயமாசய: அதிதேஜ பஹுஷு ஜந்மஸு ஜந்மநிசாத்ர பஹுஷு க்ஷணாத்ரேஷு 'அஹம்ம' இதி சிராநுவ்ருத்த ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரமாபகமேன குதஹாஸஹஸ்ரேஷு ஸஹவஸஹ ஸஹா ஸஹா த்யாதிப்ரவகத்ய யாதார்த்யம். "ஜிதந்தே" இதி லேகநபூர்வகம் தாஸத்வமங்கீக்ருதம். யஸ்மின் திநே தஸ்யாஸ்ய நகிஞ்சிதபி ஸத்ருசம்திநம் ஆனந்தனே ஸமுஜ்ஜீவனேசேதி (அடியோங்கள்) தாஸாவயம் (அடிக்குடில்) க்ருஹஜன பர்யந்ததயா, (வீடுபெற்றுய்ந்ததுகாண்) மோக்ஷம் ப்ராப்யோஜ்ஜீவிதாஸ்மஹே, (சென்னாள்தோற்றித்திருமதுரையுள்) ஸ்ரீமதுராயாம் ஸுதிநே திநே ஆவிர்பூய, (திருமதுரையுள் சிலைகுனித்து) தத்ரைவ மஹாமஹாய ஸஜ்ஜீக்ருதம் மஹத்தநுர்பங்க்த்வா, (ஐந்தலைய) பஞ்சஶீர்ஷஸ்ய (பை) பணயுக்தஸ்ய, நாகம்காளியஸர்பஸ்ய, (தலை) ஶீர்ஷே (பாய்ந்தவனே) நிவிஷ்டவன், (உன்னை) த்வாமுத்திஶ்ய (பல்லாண்டித்யாதி) பூர்வவத். ॥௰॥

(பர) (என்னாளித்யாதி) இதில் தம்மோடு கூட்டிக்கொண்டவர் தாங்கள்பெற்ற பேற்றையுமன்னாளையும் கொண்டாடிக்கொண்டு அநந்ய

(கோ) (என்னாளெம்பெருமானித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் புகுந்த அநந்யப்ரயோஜனர் தேஹயாத்ரையிலும் தங்களுடைய பாரதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமாயிருக்கிற ஏற்றத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு புகுந்து மங்களா

(அ) (என்னாளித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்புகுந்த அநந்யப்ரயோஜன தேஹயாத்ரையிலும் தங்களுடைய பாரதந்த்ர்யமேஸ்வரூபமாயிருக்கிற ஏற்றத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு புகுந்தார், இங்கு ப்ரயோஜநாந்தரபரர் புகுருகிறார்கள் ஆகையாலே தங்கள் பக்கல் அங்கிருப்பதோர் ஏற்றங்காண விரகில்லாமையாலே பகவத்ப்ரபாவத்தாலே தங்களுக்குப்பிறந்த வேற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்து புகுருகிறார்கள் ஐச்வர்யார்த்திகளும் ஸங்கதனுகிறபோது தந்தென்னை வள்ளுயிருக்கவல்லாவென்று பகவத்ப்ரபாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திறே புகுந்தது அவர்கள் தானபேக்ஷித்த க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தை தந்து வந்தென்னை சுத்த ஸ்வபாவனுக்கினன் என்னுச்சர்யப்பட்டான்

(பர)ப்ரயோஜனத்தைப்பெற்றவர்களாய்மங்களாசாஸநத்திலொருப்பட அவர்களோடுகூடி மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

(எம்பெருமான்) எங்களுக்குப்பரமசேஷியானவனே நாங்கள் உன்தனக்கடியோமென்று எழுத்துப்பட்ட வந்நாள், அந்நாள் "ஓமித்யக்ர

(கோ)சாஸனம்பண்ணினார்கள். இதில்ப்ரயோஜநாந்தரபரரான கைவல்யார்திகள் தங்களளவிலொரேற்றமில்லாமையாலே பகவத்ப்ரபாவத்தாலே தங்களுக்குப்பிறந்த வேற்றத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு புகுந்து மங்களாசாஸனம்பண்ணுகிறார்கள். ஐச்வர்யார்த்தியும் வந்தருகிறபோது 'தந்தென்னைவள்ளுயிராக்கவல்ல, என்று பகவத்பரபாவத்தை சொல்லிக்கொண்டு வந்திறே புகுந்தது, இவர்கள் கைவல்யம் 'இறுதிகூடாவெனைப்பூழி, என்கிறபடியேசிரகாலஸ்தாயியாய் அநர்த்தகரமாகையாலே ஆச்ரயணவேளையிலே தானே மீட்ட ஆச்சர்யத்தை கொண்டாடுகிறார்கள்.

(எம்பெருமான்) எங்கள் ஸ்வாமியே ஸம்புத்தி (உன்தனக்கு) உனக்கு (அடியோம்) தாஸபூதர் நாங்கள் (என்றெழுத்துப்பட்ட) உனக்கடியோம்நாங்களென்கிற அர்த்தத்துக்குவாசகமான (எழுத்து)

(அ)கைவல்யார்திகளும், தங்களுடையபுருஷார்தஸம்பந்தம்யாவதாத்ம ஸ்வபாவ ப்ரகாசமாகையாலே ஆச்ரயணவேளையிலே மீட்ட வாச்சர்யத்தை கொண்டாடுகிறார்கள். அன்றேயென்று அமைந்திருக்களன்றேயென்கிறது வகுத்த சேஷிபக்கலிலே க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தையபேக்ஷித்த காலமாயிருக்கச் செய்தேயும்

என்கிறபடியே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமாம்படி புகுற நிறுத்தின திவஸமென்று அன்றைக்கொண்டாடுகிறார், பகவத்ப்ரபாவந்தான் விஷயீகரித்த திவஸத்தையும் கொண்டாடும்படி இருக்குமிறே. அவதாரத்தில் எத்தஞ்சொல்லுகுற வளவிலே தஜ்ஜந்மதிவஸமென்று நாளும் கொண்டாடப்பட்டதிறே ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷித்து வந்தவன் அதொழிந்த வநந்ய ப்ரயோஜநனுகைக்கடி என்னென்னில், எம்பெருமான் க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தையபேக்ஷித்து நிருபாதிக சேஷியான உன்பக்கலிலே வருகையாலே ஸ்வரூப ப்ராப்தமாய்வந்த சேஷித்வமே பலித்துவிட்டது. வகுத்த சேஷியானுமபேக்ஷிதங்களை யொழிய புருஷார்தங்களைக் கொடுக்கும்போது அர்திபக்கலிலேஒருகைமுதல்வேண்டாவோவென்னில் உந்தனக்கடியோமென்னெழுத்தப்பட்ட அடியோமென்கிற வர்தத்துக்கு வாசகமான சப்தத்திலே எங்களுக்கு அந்வயமுண்டு, நெஞ்சிலன்னிக்கே வாயிலுண்டான மாத்திரமே கொண்டு தர வல்ல சக்தியுண்டிறே உனக்கு அடிமைக்கு வாசகமான சப்தம் கைவல்யார்திநுடைய உபாஸநத்திலே உண்டிறே. "ஓமித்யக்ஷ

(பர)தெவர்வ திஷர்ஷய ந்தாம நாமதிஷர்ஸ், என்றுப்போலேகைவல்யமா கிறபடுகுழியில்விழுகையைத்தப்பி "ஸஹாத வளதாஜூ மணஸ்" என்கிற படியே (அடியோங்களடிக்குடில்) அடியோங்களை முதலாகவுள்ள குடியும்

(கொ) அக்ஷரம் "த்ரிதெக்ஷாக்ஷர ஸ்ஹ வர்ரா ஹமாநுரோதநாஹாநு" என் கிப்ரணவமாகிற அக்ஷரமென்றபடி. (பட்ட) 'முத்துப்பட்ட, என்னுமாப் போலே ஸம்பந்தித்த உச்சாரணம் பண்ணப்பட்ட (அந்நாள்) பகவா னிடத்தில் ஸ்வாமித்வமும் தனக்கு தாஸத்வமும் தோன்றும்படி வாச கசப்தோச்சாரணமான நாள் (என்னுள்) எப்படிப்பட்ட நாள் அதினு டைய தௌர்லப்யத்தைச் சொல்லுகிறபடி 'வாழாட்பட்டு, என்கிற விடத்திலே அர்த்த தௌர்லப்யம் சொல்லுகிறாப்போலே இங்கு சப்த தௌர்லப்யம் சொல்லுகிறது.

அந்நாளே என்கிற அவதாரணத்தால் இந்த வாசக சப்தம் தவிர எங்களுக்கொருகைம்முதலில்லை யென்னும்படி இதனாலே ஸுப்ரஸன்ன பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே வந்த புருஷார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்கள் (அடியோங்களித்யாதி) குடிலென்று க்ருஹமாய் க்ருஹஸ்தரான புத் ரபௌத்ராதிகளுமடியாக அனுபந்த்யனுபந்திகள்பர்யந்தம் (வீடுபெற் றுயந்ததுகாண்) வீடு=மோக்ஷம் ஸாம்ஸாரிக ஸமஸ்த க்லேசங்களையும் விடப்பெற்று உய்ந்தது உஜ்ஜீவித்தது புருஷார்த்தம் பெற்றதுகாண்

(அ)ாஜூ வர்ரா ஹமாநுரோதநாஹாநு" என்னக்கடவதிறே. அதவாஆ ரேனும் பக்கலிலே ஏதேனும் வேண்டிச்சொல்லிலும் 'நமஸ், ப்ரயோகம் பண்ணக்கடவதாயிறேயிருப்பது அதுவும்ஆத்மயாதார்த்யவாசகமிறே இதுஎங்கள்பக்கலிலே கைமுதலெங்குரார்கள்எம்பெருமானென்கிறப் ராப்தியும் உனக்கென்கிற சக்தியாலும் எழுத்துப்பட்ட வென்கிற சப்தமாத்ரத்தாலும் பலிக்கக்கண்டோமென்கிறார்கள்பட்டவென்கிற வித முத்துப்பட்ட வென்கிறாப்போலே, வாழாட்பட்ட வென்கிறவி டத்திலே அர்தித்தவனுடைய துர்லபத் சொல்லித்து வாசகசப்த த்தினுடைய துர்லபத்வம் சொல்லுகிறதிங்கு. அஹங்கார க்ரஸ் தமான ஸம்ஸாரத்துள்ளே தாஸ்ய ப்ரகாசம் அலப்யலாபமானாப்போ லே பஹுஜல்பம் பண்ணிப் போருகிறவாயிலே நமச்சப்த முண்டா கை அலப்யலாபமிறே. அன்றுளே எம்பெருமானுக்கடியோ மென்னெழுத்துப்பட்ட நாளென்றுள் அன்றுனெக்வயம் அன்றுனெ ன்கிற வவதாரணத்தாலே அதுவொழிய வெங்கள்பக்கல் ஆனுகூல் ய லேசமில்லை என்றுகருத்து. அத்தால்ப்பெத்தநெ தன்னெனினில் தாங்கள் பெத்த ப்ரயோஜந பரம்பரைகளைச் சொல்லுகிறார்கள்.

(அடியோங்களித்யாதி) அடியோங்களாகப் பெற்றோம் குடிலும் அடிக்குடிலாகப் பெற்றது (வீட்டை லபிக்கப்பெற்றோம்) உஜ்ஜீவிக் கப்பெற்றோ மடியோங்களென்கிறார்கள் அஹங்காரக் ரஸ்தராய் தத

(பர)புத்ரபௌத்ராதி ஸந்தானமும்(வீடு)மோக்ஷத்தை(பெற்று) பெறப்பெற்று(உய்ந்தது) உஜ்ஜீவித்தது பாராய் சக்ரத்தின்கோயில்பொறியாலேஒத்துண்டுநொடுகராமுநன்கரியநமோநாராயணாயவென்றுஉன்திருவடிகளில் ஆத்மரக்ஷாபரமாகச்செய்தஆத்மஸமர்பணத்தாலே எம்பெருமான் 'உன் தனக்கடியோமென்றெழுத்துப்பட்டவன்னாள்போன்றதொரு நன்னாளுண்டோ' அன்னாள் துடங்கி பலமுந்துசீரில் படிந்தோமே. செயல் நன்றாகத்திருத்திப்பணிகொண்டாயே, நாங்கள் மாத்ரமன்றிக்கே அடியோங்கள் முதல் கொண்டஸந்தானமெல்லாம்வீடுபெறப்பெற்றுஜ்ஜீவிக்கப்பெற்றோமோ, இதென்ன அத்யத்புதம்,

(சென்னாள்) 'சென்னாளென்னாளன்னொ, ளென்னக்கடவதிறே. நாங்களெழுத்துப் பட்டவன்னாளேயோ எங்களுக்குகொண்டாடு நாள் நீ

(கோ)நீபண்ணினஉபகாரபரம்பரையைவிஸ்மரித்துப்போவதுநாங்களுபதேசிக்கக்கேளாயென்கிறபடி.

இப்படி அநந்யப்ரயோஜனராகில்உங்களிக்கினி க்ருத்யமேதென்ன மங்களாசாஸன மென்கிறார்கள். (சென்னாளித்யாதி) செந்நாள் செவ்வையான நாளிலே அவதாரயோக்யமாகையாலே ச்ரேஷ்டமான

(அ)னுகூலமான க்ஷேத்ரபுருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷித்துஉன்திருவடிகளிலே வந்துதொழுது தாஸ்யைகரஸிகனாகப்பெற்றோம் (அடிக்குடில்) குடிலென்று க்ரகம் அத்தாலே க்ருஹஸ்தரான புத்ரபௌத்ராதிகளும் அடியாராகப்பெற்றோம். நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வாரென்னக் கடவதிறே (எழுத்துப்பட்டது) தங்களளவிலேயாகில் புத்ரபௌத்ராதிகளளவிலே யாகில் ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தபடி என்னென்றில் முத்துப்பட்டதொரையைநாவிநிமவன் அசக்துறையையுங்காவவிடுமாப்போலே ஸம்பந்திகளளவும் அஹங்கார மமகாரங்கள் புகாதபடி விஷயீகரித்தானென்கை. இவர்கள் ஸந்தானப்படியென்னென்னில் குடிகுடியாட்செய்கின்றோமென்கிறார்களிறே. சேஷிஸந்நாதியில் சேஷபூதர் க்ருஹத்தைக்குடிலைக்க வென்று சொல்லக்கடவதிறே (வீடுபெற்று) வீட்டைலபித்து அதாகிறது அஹங்காரம் அஹங்காரகார்யமான ஐச்வர்ய கைவல்யங் களிவையாகிற த்யாஜ்யங்களை விடப்பெற்று, ப்ராப்யஸித்தியு பாதித்யாகஸித்தியும் ப்ராப்யாந்தரகதமிறே (உய்ந்ததுகாண்) தாஸ்யமென்றும் உஜ்ஜீவநமென்றும் பர்யாயம்போலே காணும், உய்ந்தது காணென்னறியாதாரை அறிவிப்பாரைப்போலே சொல்லுகை விநீதர்க்கு க்ருதத்தென்னென்னில், உபகரித்து விஸ்மரித்துப்போவாய் நீ. நீ பண்ணினவுபகாரம் நாங்களுபதேசிக்கக்கேளாய் என்கிறான்.

(செந்நாள்தோற்றி இத்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரங்களைவிட்டு அந

(பர)தோற்றினானும்சென்றான்காண். அன்றாிறே தோற்றினவுன்னை ப்ரஹித்து உன்னை எங்களுக்குத்தந்தது. ஆகையால் அன்றாளும் சென்றான்காண்=அழகியதாள்காண். உன்னைப்பரியும் ஸூரிகளுக்கு அநுபாவ்யமான விக்ரஹத்தை மாற்றான் காணும்படி "ஸகல மநுஜ நயநவிஷயதாம் கத:" என்னலாய், தோற்றினையே. ஆவிர்பவித்தாயே அதிலென்ன மங்களமென்ன.

(திருமதுறை யித்தியாதி) அது கம்ஸன்வர்த்திக்கஊராகிலும் நீ அவதரித்தது மதுவாய் அவ்வாபத்தைத்தப்புவித்த இடமுமதுவாகையால் திருமதுரையாயிற்று அதில் தங்கவொண்ணுமையாலே திருவா

கோ)நாளிலேனென்றபடி.(தோற்றி)அவதரித்தருளி அதீந்த்ரியமான திவ்யவிக்ரஹத்தை 'ஸகல மநுஜ நயநவிஷயதாம் கதம்', என்னும்படிபண்ணி (திருமதுரையுள்)நிர்பயமான திருவயோத்யாபுறம்போலே அன்றிக்கே சத்ருவான கம்ஸன் வர்த்திக்கிறஊரான ஸ்ரீ மதுரையிலே என்றபடி. அவ்வூரில் தங்கவொண்ணாதபடி திருவாய்பாடியிலே வளர்ந்து மறுபடி அவ்வூரிலே ப்ரவேசித்து கம்ஸனுடைய ஆயுதசாலையிலே வந்து (சிலை)

(அ) ப்ரயோஜநாகவேணுமாகில் இனி க்ருத்யமென்னென்னில் உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையே க்ருத்யமென்கிறார்கள். அவதாரத்திற்கு ஏகாந்தமானநாளாகையாலே அழகிய நாளென்கிறார் (தோற்றி) அதீந்த்ரியமானவிக்ரகத்தை 'ஸகல மநுஜ நயநவிஷயதாம் கதம்', என்கிறபடியே உகவாதார்க்கண்ணுக்கும் விஷயமானபடி தோற்றிவைத்து, (திருமதுரையுள்) அதுதானும் நிர்பயமான அயோத்யை யன்றிக்கே சத்ருவான கம்ஸன் வர்த்திக்கிறவூரிலே (சிலைகுனித்து) அவ்வூரில்த்தங்க வொண்ணாமையாலே திருவாய் பாடியிலே போய்மறைய வளர்ந்து நீ மறித்து இவ்வூரிலே புகுந்து கம்ஸனுடைய ஆயுதசாலையிலே புகுந்து வில்லை முறித்துப்பூசலை விளைத்தாய். அநுகூலருடைய வென்புகுருமோவென்று வயிருபிடிக்க வேண்டும்திசையிலே கம்ஸனுக்கு மறம்புறக்கும்படியாய் இலிருபடுத்துவதே,

(ஐந்தலை இத்யாதி) அது கிடக்க நிர்பயமாக வர்த்திக்கும் காலத்தில் ப்ரமாதமே போராதோ வயிறெரிகைக்கென்கிறார் (ஐந்தலைய பைந்நாகத்தலை பாய்ந்தவனே) கடிக்கைக்கும் அர்வாயை யுடைத்தாய்க் ரோதத்தாலே விஸ்த்ருதமான பணத்தையுடைத்தான ஸர்பாஸ்யத்திலே அன்றேபுக்கினது

என்றுதமயன்றோருவர் போகாதே நிற்க பாம்பின்வாயிலே புகும்படியிறே நீம்பு க்ருஷ்ணாவதாரமென்றால் ஆழ்வார்களெல்லாரு மொக்கப் பரிவராயிருப்பார்கள். இதுக்கடி என்னென்று ஜீயர்பட்டரைக்

பர)ய்ப்பாடியிலேமறைறவாய்வளரும்கீதிரிபிட்டுமெவ்வூரில்புகுந்துகம்ஸனுடையஆயுத சாலையிலே புக்கு வில்லைமுறித்துப்பூசலை விளைத்தாயே கடிக்கைக்குஐந்துவாயையுடையவனாய் அவனேறிவிழறிக்க ஒருப்பட்ட போகிகளோடுபிணைந்தாகிகைக்குறுப்பாக அநிவிஸ்த்ருதமான (பை) பணத்தையுடைய காளியனுடைய தலையிலேதானேபாய்ந்தாயேகுதித்தாயேப்ரேமயுக்தரடையாளன்வருகிறதோவென்றுவயிறுபிடிக்கும்படியிறே அத்தசை இங்ஙனே அவ்விபத்துக்ககப்பட்டவனே உனக்கொரு தீங்குமில்லாதபடி உன் செவ்வடி செவ்வி திருவுங்காப்புமுடையதாக வேணுமென்று மங்களாசாஸித்தவர்களாய் அதன் இனிமையாலே இங்ஙனேயாவதாத்மபாவியாய் எங்களுக்கு ஸர்வவிதரக்ஷகமாய் நிரதிசயபோக்யமானவுன்னை இங்ஙனே பல்லாண்டுபாடக்கடவோமென்று பின்னையுமிதையே அவனில் ப்ரார்த்திக்கிறார்கள் (உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுதுமென்று) ; ௰ ;

கோ)வில்லை(குனித்து)முறித்துப்பூசல்பண்ணியும்(ஐந்தலைய)கடிக்கைக்கைந்துவாயையுடைத்தான (பை) க்ரோதத்தாலே விஸ்த்ருதமான பணத்தையுடைத்தான (நாகம்) ஸர்ப்பத்தினுடைய, காளியனுடைய (தலை) ஆஸ்பதத்திலே (பாய்ந்தவனே) ப்ரவேசித்தவனே.

'க்ருஷ்ணாவதாரமென்றால் ஆழ்வார்களெல்லாருமொக்கப்பரிவராய் நிற்பர்கள் இதுக்கடியென்னென்று ஜீயர் கேட்க 'ராமாவதாரத்தில் பிள்ளைகள் ஸ்வயம் பராக்ரமசாலிகளாய் பிதா சம்பராந்தகனாய் மந்த்ரிகள் வஸிஷ்டாதிகளுமாய் ஊருமயோத்யையாய் காலம் கலி விப்ரக்ருஷ்டமாய் இருக்கிறபோலே அன்றிக்கே பிறந்தவிடம் சத்ருக்ருஹமாய் ஊரிடைச்சேரியாய் பிள்ளைகள் தாங்கள் தீம்பருமாய் பிதா ஸாது ஸ்ரீ நந்தகோபருமாய் காலம் கலிகாலத்தோடு தோள் தீண்டியாயிருக்கையாலே என்னவருகிறதோவென்று வயிறெரிகைக்கி ஆழ்வார்களொழிய வேறொருவரில்லையென்று பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

(உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுதும்) இப்படிப்பட்டவுன்னை அநுஸந்தித்தால் மங்களாசாஸனமொழிய எங்களுக்குத்தரிக்க விரகுண்டோவென்றபடி. | ௰ |

(அ) கேழ்க,ராமாவதாரத்தில்பிள்ளைகள் தாங்கள் மிடுக்கராய் குணாதிகருமாய் பிதாசம்பராந்தகனுமாய் மந்திரிகள் வஸிஷ்டாதிகளுமாய் ஊரயோத்யையாய் காலமும் நல்லகாலமுமாயிருக்கையாலே அங்குத்தைக்கொருபாயமில்லை, இங்குவந்து பிறந்தவிடம் சத்ருக்ரகமாய் எடம்பார்த்து நலியும் துஷ்க்ருதர்களை வரக்காட்டும் க்ரூரனுமாய் தாய்தகப்பனிடயனுமாய் ஊரிடைச் சேரியாய் பிள்ளைகள் தீம்பருமாய் காலமும் கலிகாலத்தோடு தோள் திரண்டியாயிருக்கை என்னவருகுறதோ வென்று பரிகைக்காக வாழ்வார்களருளிச்செய்தார்(உன்னைப்பல்லாண்டுகூடுதுமே)இப்படிப்பட்டஉன்னைஅநுஸந்தித்தால்மங்களாசாஸந மொழியதரிக்கவிரகுண்டோவென்கிறார்கள்.||௰||

(மூ) அல்வழக்கொன்று மில்லாவணி கோட்டியர் கோன் அபிமானதுங்கன்,
செல்வனைப்போலத்திருமாலே! நானுமுனக்குப் பழவடியேன்,
நல்வகையால் நமோநாராயணாவென்று நாமம் பல பரவி,
பல்வகையாலும் பவித்திரனே? உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுவனே.

(ஸ்ரீ) ஐச்வர்யார்த்தி பிஸ்ஸஹிதோ மங்களான்யாசாஸ்தே (அல்வழக்கிதி) (அல்வழக்கொன்றுமில்லா) ஸஹம் இத்யாதி ரூபதுர்வ்யவஹாரலேசேனாபிரஹிதஃ, (அணிகோட்டியர்கோன்) ஸுந்தர திருக்கோட்டியூர்வாசி நாம் நிர்வாஹகஃ, (அபிமானதுங்கன்) ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வாபிமானேன ஸர்வோத்க்ருஷ்டஃ (செல்வனைப்போலே) ஸம்பத்பூர்ண(செல்வநம்பி) இவ (திருமாலே) ஸ்ரீயஃபதே. (நானும்) அஹமபி (உனக்கு) தவ (பழவடியேன்) ப்ராசீனதாஸஃ (நல்வகையால்) ஸமீசீனவிதயா (நமோநாராயணாவென்று) ஆத்யந்தாக்ஷரவிரஹேண ஸர்வாதிகார பூதமூலமந்த்ரமநுஸந்தாய பரிபூரணப்ரபத்திமநுஷ்டாய (நாமம்பலபரவி) ததச்சபோக்யதயா பஹூநி பகவந்நாமாநிச ஸங்கீர்த்ய (பல்வகையாலும்) ஸர்வாபிப்ரகாரைஃ (பவித்திரனே) பாவன (உன்னை) த்வாமுததிச்ய பல்லாண்டித்யாதி பூர்வவத். || ௰௧ ||

(பர) (அல்வழக்கு) இதில் அண்டக்குலத்திலாஹூதராய் நெயிடையிலே ஸங்கதரான ஐச்வர்யார்திகளும் செல்வநம்பியைப்போலே அநந்ய ப்ரயோஜனதையைப் பெற்றவர்களாய் மங்களாசாஸநத்தில் ஒருப்பட அவர்களோடுங்கூடி மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

தேவதாந்தரான் வயமென்ன, ப்ரயோஜநாந்தர ருசியென்ன ஆத்மாதினபோகமென்ன, அபராதருசியென்ன, ஸத்பதார்வஞ்சையென்

(கோ) (அல்வழக்கித்யாதி) அண்டக்குலத்திலாஹூதராய்நெய்யுடையென்கிறபாட்டிலே ஸங்கதரான ஐச்வர்யார்திகள் பாசுரத்தாலே திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

(அல்வழக்கொன்றுமில்லா) வழக்கல்லாதது அல்வழக்கு தேகாத்மாபிமான ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரம ப்ரயோஜநாந்தரபரத்வ ஸ்வாதிகார

(அ) (அல்வழக்கித்யாதி) அண்டக்குலத்திலே ஆஹூதராய், நெய்யிடையிலே, ஸங்கதரானார். ஐச்வர்யார்திகள் பாசுரத்தாலே திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார். (அல்வழக்கொன்றுமில்லா) வழக்கில்லாதவை அனேகமிறே. தேஹாத்திலாத்மபுத்தியைப் பண்ணுகை வழக்கல்லா ப்ரக்ருதேஃ பரனான வாத்மாஸ்வ தந்திரனென்று அநுஸந்திக்கை வழக்கன்று. தேவதாந்தரங்களில் பரத்வபுத்தியைப்பண்ணுகை வழக்கன்று பகவத்பஜநத்திற்கு வலம் ப்ரயோஜநாந்தரமென்னிருக்கைவழக்கன்று, அநந்யப்ரயோஜநனானாலும் உபாயாந்தரம் ஸாத்ய மென்னிருக்கை வழக்கன்று. பகவதனுபத்தை மமேதமே

(பர)ண, வர்ணாச்ரமானுபந்திசாஸ்த்ரதிக்காரமென்னஷ்பர்தாவிப்லவவிப்ரலம்பாதிகளென்ன; இது முதலான ஆக்ஞாதிலங்கன தத்கார்யங்களொன்றுமில்லாதவர்களான (அணி கோட்டியர்கோன்) தென்தேசாலங்காரமான திருக்கோட்டியூரிலே வர்த்திக்குமவர்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகராய் (அபிமானதுங்கன்) வேதமார்க்கப்ரவர்த்தன தர்சனப்ரவர்த்தகாஞ்யபிமானத்தாலும் உகந்தருளின நிலங்களில் ஸகலோத்ஸவப்ரவர்த்தகாபிமானத்தாலும் உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகாபிமானத்தாலும் மற்றுமித்தோடொத்தவபிமானங்களாலும் நிர்வாஹகத்வக்ருதஸர்வௌ

(கோ)விருத்தோபாயாந்தரதேவதாந்தரபரத்வாதிரூபமான அல்வழுக்கொன்றுமில்லாதவரான (அணி) ஜகதலங்காரபூதையான (கோட்டியர்) திருக்கோட்டியூரிலிருக்குமவர்கள் கோட்டியர் லுப்தஷஷ்டீகம் பதம் (கோன்) அவர்களுக்கு நிர்வாஹகரான (அபிமானதுங்கன்) அஹம் நிருபாதிகபகவத்தாஸபூதஃ என்கிறபடியே கர்மோபாதிகமல்

(அ)ன்றிருக்கைவழுக்கன்று, இனிவழுக்காவது சேஷிக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணுகை என்றேயிவிருப்பது. (அணிகோட்டியர்கோன்) அத்தலைக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோமென்று வழக்கொன்றுய் அந்த ஊரில் உள்ளாரிருப்பது, இதுக்கடி இவரின்று தங்களுக்கு நிர்வாஹகராகவாய்த்திவரை நினைத்திருப்பது, அணிஎன்று, ஆபரண்மாய் (ஸம்ஸாரத்திற்கு) ஸம்ஸாரத்திற்காபரணமான ஆமென்கை அபிமானதுங்கன், அபிமாநம் சேஷத்வ விரோதியாயிருக்க அத்தால் மிக்கிருப்பாரென்பானென்னில், கர்மத்தால்வந்த அபிமானமாய் த்யர்ஜ்யம் ,ஞாவெலாஷ மென்றிருக்கிற வைஷ்ணவாபிமாநம் உபாதேயமாகையாலே அத்தால் பூர்ணமாயிருப்பாரென்கிறது, அதாகிறது, உகந்தருளின நிலங்களிலுண்டான குறைவு நிறைவுகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய தேஹயாத்ரையில் குறைவுநிறைவுகளும் தம்முதாயிருக்கை. செல்வனென்று, ஸ்வரூபப்ராப்தமான வைச்வர்யத்தால் குறைவு அற்றிருப்பாரென்கை. அதாகிறது, ஞானவைராக்ய பக்திகளால் குறைவு அற்றிருப்பாரென்கையும் 'லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நஃ, என்கிறபடியே ஸஹாவஸவ-ர்ஜ்யந்திஷ்டி)ாதி என்னிருக்கையும் உபமானம் ஸர்வஸாதூநா மென்கிறபடியே ஸாத்விகருக்கு உபமானபூமி யாயிருக்குமவர். இவற்றை த்ருஷ்டாந்தமாக்கிக்கொண்டு பொல்பழவடி என்னென்று முன்பு ஐச்வர்யார்த்தியாய் இன்று ஸ்வரூபக்ஞாநம் பிறந்தவன் சொல்லுகை அனுபபன்னமன்றோவென்னில் கர்மத்தால்வந்த அஹங்காரம் போனால் தாஸ்யம் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸ்த்ராப்தமாகையாலேசொல்லுகிறார்கள். அதவாஸர்வேச்வரனுடையார்க்கும் இன்றைநிருக்குமவனுக்கும் வாசிவையாதேவிஷ்பிகிக்குமிச்வராபிப்ராயத்தாலே சொல்லவுமாம்

(பர)க்கத்யமுள்ள (செல்வனைப்போல) செல்வநம்பியைப்போல(திருமாலே) திருவில்மால் செய்யுமாப்போலே எங்களிலும் மால் செய்யுமவனே (நானும்) ஒரு நாளைக்குனக்கெவ்வளவு வேண்டுமென்றால் கலவரிசி வேணுமென்றபடியே இம்மூன்று வரமுந்தப்பாமல் திருந்தினவர்களாகையாலே தம்முடனே கூட்டிக்கொண்டு தாமே ப்ரதானராய் நானுமென்றேகவசனத்தால் சொல்லுகிறார் (உனக்கு) ஸர்வ சரீரியாய் ஸர்வசேஷியானவுனக்கு (பழவடியேன்) இவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டு இவர்களோடு கூடி நான் இன்றாகவடிமைப்பட்டவனோ பழமையாகவே அடிமைப்பட்டவனன்றோ.

இப்படி அருளிச்செய்யுமது ஐச்வர்யார்திகளையேகூட்டிக்கொண்டாகிலும்; மூன்றுவர்க்கத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு தாமாசாஸிக்கும்படியான பாட்டு மேலொன்றில்லாமையாலே

இதுவே நிகமனப்பாட்டாய் எல்லாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு இதில் மங்களாசாஸனத்தை த்தம்மளவுக்கிடாகப்பண்ணத்திருவுள்ளம்பற்றி

(கோ)லாத ஸர்வோத்தமமான அஹங்காரத்தாலே பரிபூர்ணரான (செல்வனைப்போல) ஜ்ஞானபக்த்யாதிரூபமான செல்வத்தை ஐச்வர்யத்தையுமுடைத்தாய் பாகவதோத்தமரான செல்வநம்பியைப்போலே(நானும்) அஹங்காரமமகாரயுக்தனுமைச்வர்யார்திகாமனாய் நின்று தேவரீர் கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே ஸ்வரூபந்தெளிந்து நிவ்ருத்ததோஷனான நானும்(உனக்கு) க்ஷுத்ரப்ரயோஜனத்தையபிலஷித்துத் திருவடிகளைக் கிட்டினதே வ்யாஜமாகக்கொண்டு அநந்ய ப்ரயோஜனனுக்கவல்லவுனக்கு(பழவடியேன்.)
அநாதியாக தாஸ்யந்தெளிந்தவடியேன்கைஸர்கிகஜ்ஞாநவான்களான நித்யஸூரிகளுக்குமின்று வந்தமுக்தனுக்கும் வாசிவையாதே விஷ

(அ)(திருமாலே) இவ்வாத்மவஸ்துவுக்கு ஒருமிதுனமே சேஷியென்று சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிறார்கள். மாதாபிதாக்களுடைய சேஷத்வமும் கர்மோபாதிக சேஷத்வமென்கை. அதவா தேவரீருக்கு பிராட்டி நிரூபகையாயிருக்கிறாப்போலே எங்களுக்கு தாஸ்யம் நிரூபக மென்கிறார்களென்னுமாம். நானும் ப்ரயோஜநாந்தரபரனுகையாலே அநாதிகாலம் அந்யார்ஹனாய்ப்போந்த நானும் சேஷி பக்கலிலே ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கையாவது பதிவ்ரதை பர்த்தாவின் பக்கலிலே வ்யபசரிக்கை அபேக்ஷையிறே (உனக்குப்பழவடியேன்) உனக்கு சேஷித்வம் அநாதியானவுன்பாதி. எனக்கு சேஷத்வமும் அநாதியென்கை உனக்கு பழவடியேன் ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யபேக்ஷித்துத் திருவடிகளிலே கிட்டினதுவே வ்யாஜமாக அநந்யப்ரயோஜநனுக்க வல்லவுனக்கு இஸ்வரூபக்

(பா) நானுமுனக்குப்பழவடியேன் என்றருளிச்செய்கிறரென்னுமதே தாயிருக்கிறது இது இவ்வகைப்பாட்டானமைக்கு நியாமகம் இதன் பின்னடியேகயன்று காணலாம்.

(நல்வகையால் என்றது) வாழாள்பட்டு வழிவழியாட்செய்யுமவர்களைத்திரட்டினபடி (நமோ நாராயணவென்றென்றது) நாடு நகாமு நன்கறிய தீயிற்பொலிகின்ற திருச்சக்கரத்தின் கோயில் பொறியாலே ஒத்துண்டு நமோ நாராயணாயவென்றன் வயித்தவர்களைத்திரட்டினபடி (நாமம் பலபாவிஎன்றது) அடி தொழுதாயிர நாமஞ்சொல்லி வள்ளுயிராக ஒருப்பட்டவர்களைத்திரட்டினபடி,

(பல்வகையாலும்)பகவச்சரணார்த்திகளை அடியேதுடங்கிக்குலமாகவே நல்வகையில் தானே அன்வயிப்பித்தும் கைவல்யத்தைப்பற்றி பஹுகாலமாகக்கேட்டுப்போமவர்களை இடுக்கே கடாக்ஷித்து அங்ய

(கோ)யீகரிக்குமீச்வராபிப்ராயத்தாலே ப்ழவடியேனென்றபடி.

இப்படி தாஸ்யந்தெளிந்தபின்பிணிகர்தவ்யமெதென்ன (நல்வகையாலித்யாதி) நல்லவகையால் முன்புண்டான க்ஞானவிதுர ஜபாதிரூபமாய் ஹேயமானவகை-போலன்றிக்கேஅர்தவத்தாய் நல்லதானவகை நமோநாராயணவென்றுநாராயணன்பொருட்டே நான் எனக்குரியேனல்லேன் என்று 'நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்த ஸாதக:' என்கிறபடியேஸர்வார்தஸாதகமானமந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தென்றபடி. நாமம்பலபரவி முன்பு அழைத்தவிடத்திலே ஆயிர நாமஞ்சொல்லியென்றருளிச்செய்த ப்ரகாரம் பல நாமங்களை அக்ரமேணசொல்லி ஸாதநாநுஷ்டான தசையிலன்றோ க்ரமாபேக்ஷை என்றபடி.

பல்வகையாலும்பவித்திரனே ஸ்வதபரிசுத்தனாய் ஆச்ரிதர்கள் ப்ரயோஜநாந்தரபரத்வாதி ரூபமான அசுத்தியைப்போக்கி அவர்

(அ)ஞாநமெவ்வழியாலேபிறந்ததென்னில்ஸகல வேததாத்பர்யமான மந்த்ரரஹஸ்யத்தாலே பிறந்ததென்கிறார் மேல் (நல்வகையால் நமோநாராயணவென்று) நாராயணனே எனக்கு சேஷி, நானெனக்குறியே நல்லேனென்கை. (நல்வகையால்) முன்பு அர்த்தரஹிதமாகஜபஹோமாதிமுகத்தாலே பிறந்தவவ்வ மடைய நீயமுண்டாய்த்தி வகையே என்னிருக்கிறார்கள். இதுதான் ஸர்வார்த ஸாதகமிறே "நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்த ஸாதக:" என்னக்கடவதிறே (நாமம்பலபரவி) இவர்களை அழைக்கிறபோது அடிதொழுதாயிரநாமஞ் சொல்லி என்னுரிறே. அத்தையிறேயிவர்களுக்குஞ் சொல்லுகிறது. (பரவி) வ்யுத்க்ரமமாகச்சொல்லி ஸாதநமான பொதிறேக்ரமாபேக்ஷையுள்ளது, "முன்புபோல" மென்றிருந்தவர் களுக்கு மங்களாசாஸந யோக்யராம்படிபுகுற நிற்கைக்கு என்ன செய்ய

(பர)ப்ரயோஜனராக்கி நமோநாராயணாயவென்று ஸ்வாத்மரக்ஷாபரஸமர்பணத்திலந்வயிப்பித்தும் ஐச்வர்யத்தையே விரும்பிக்கேட்டுப்போக ஒருப்பட்டவர்களை இடுக்கி அடிதொழுதாயிரநாமஞ்சொல்லப்பண்ணின வள்ளுயிராக்கவேணுமென்பித்தும் (பவித்திரனே) உன்னில் நெஞ்சு வையாதே பாவமேசெய்து பாவிகளானவர்களுக்கும் சடித்யேவ் மோக்ஷப்ராப்த்யநுகுண பவித்ரத்வாதாயகனே மற்றொன்றைப்பலமாகவேண்டி அதுக்குன்னைப்பற்றினுமவர்களையும் பலவகையாகத்திருத்தவல்ல பாவனத்வமுடையவனே "பல்லாண்டு பல்லாண்டு உன் செவ்வடி செவ்வி.

திருக்காப்பு அடியோமோடும் நின்னொடும் பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு, வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டுவடிவார்சோதி வலத்துறையுஞ்சுடராழியும் பல்லாண்டு படைபோர் புக்குமுழங்குமப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே" என்றத்தோடேகூட்டி மங்களத்தையாசாஸித்தவராயேஇது எனக்குயாவதாத்மபாவியாகக்கிடைக்கவேணுமென்று ப்ரார்திக்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) (உன்னை) ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனாய் ஸர்வோஜ்ஜீவநைகதத்பரனாய் பரமயோகிகளுக்கும் அவாங்மனஸகோசரனாய் இப்போதாக திவ்யஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதிகளுடனே திவ்ய மஹிஷீபரிஜன பரிச்சதாதியுக்தனாய் அத்யத்புதனாக ஸகலமனுஜநயனவிஷயதாங்கதனையும்உகந்தருளின நிலங்களிலும் உக்த ஸர்வவிதனாகவே கண்களுக்குத்திண் கொள்ளக்காணப்பட்டும் மஹாபாபபூயிஷ்டமானஇத்தேசகாலத்திலாவிர்பவித்த உன்னை (பல்லாண்டுகூறுவனே) மேல்மேலுமிப்படியிந்நாள் திருந்தின எல்லாரோடுங்கூடி அங்கும் நானே முதலியாம் திருப்பல்லா

(கோ)களைபரிசுத்தராக்கிறவனே(உன்னைப்பல்லாண்டுகூறுவனே) முன் செய்யிடைஎன்கிறபாட்டிலைச்வர்யார்திகள் ஸங்கதரானபோது ஏகவசனம்போலே இங்கு மேகவசனம். ॥ கக ।

(அ) வேண்டுவது (பல்வகையாலும் பவித்திரனே) ப்ரயோஜநாந்தரபரனைவசுத்தியைப்போக்கிவதுக்கடியானவஹங்காரம்மகாரமாகிறவசுத்தியைப்போக்கி சேஷத்வத்தன்னிலும் மாதா பித்ரு சேஷத்வமென்ன தேவதாந்தர சேஷத்வமென்ன இவ்வசுத்தியைப் போக்கிப் புகுற திருத்தினவனே ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளைப் பார்த்தாலும் பாபஹாரனவனென்னுமாம் (உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுவனே) ஸௌந்தர்யாதிகுணயுக்தனானவுன்னை மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறேன். ஏகவசநத்தால்க்கீழேசொன்ன புருஷார்திகள் மூவர் முகத்தாலுந்தாமே திருப்பல்லாண்டுபாடுகிறாரென்று யிடம்தோற்றுகுறது ஐச்வர்யார்திஸங்கமுகிற. வளவிலும் ஏகவசனமாகையாலே இங்குமதுவேயாகிறதென்றுமாம் ।மக।

(பர)ண்டை ப்ரேமமும் பரிவும் பக்தியும் உட்பொங்கிவழிந்து புறப்பட்டு இசைகட்டிப்பாடவல்லனே யென்றுசைப்படுகிருர் (உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுவனே என்று.) ‖ ௰க ‖

அரு) “ஸ்ராவ ஸ்தநாவிஷ்டே ஷெணகெநதூஹம்” என்னுமாப்போலே அல்பமாத்ர ஸம்பந்தத்தாலே மஹாநர்தப்ரதமான தேவதாந்தரப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்தாதிகள் அல்வழக்கு. “இனியாவர் நிகரகல்வானத்தே,, என்னும்போலே வருமபிமானம் ஸர்வாநாதரணீயமிறே.

இதுவைச்வர்யாதிகளோடே கூடி மங்களாசாஸனம் பண்ணுமதாயிருக்கிறதென்பது ப்ரகரணாநுசரணமாயிருக்கும், எல்லாருங்கூடி மங்களாசாஸநம் பண்ணுமதொரு பாட்டுக்கண்டிலோமே, என்று நான் கேட்டேன், பிள்ளாய் மேல்ப்பாட்டிலே இதெல்லாமடங்கி யிருக்குமென்று அருளிச்செய்தார். (௧௧)

மூ) பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப் பரமேட்டியைச்சார்ங்கமென்னும்,
வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன்விரும்பியசொல்
நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணாயவென்று,
பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே,

(ஸ்ரீ) (பல்லாண்டித்யாதி) (பவித்திரனை) பாவநமம் (பரமேட்டியை) பரமேஷ்டிநம் (சார்ங்கமென்னும்வில்லாண்டாந்தன்னை) சார்ங்கநாமக தநுர்தரம் ஸ்வாமிநம் (வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன்) ஸ்ரீமந்தன்வ ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் புரவாஸிநா ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தேந (பல்லாண்டென்று) பல்லாண்டித்யாதி ரூபேண (விரும்பியசொல்) ஸாதரோகம் க்ருதம் கைங்கர்யரூபம் ஏநம் மங்களாசாஸநப்ரபந்தம் (நவின்று) அப்யஸ்ய (நல்லாண்டென்று) அஸ்மாகம் ஸமீசிநோயம்வத்ஸர இதி (உரைப்பார்) அநுஸந்ததாநா: (நமோ நாராயணாயவென்று) அநநுஷ்டிதோபாயாச்சேதப்ரபத்திமநுஷ்டாய, அநுஷ்டிதோபாயாச்ச போக்யதயா யாவச்சரீரபாதம் த்வயமநுஸந்ததாநா:, தேஹ பாதாநந்தரஞ்ச, (பரமாத்மனை) பரமாத்மாநம் (சூழ்ந்திருந்து) பரிவ்ருத்யாவஸ்திதா: (பல்லாண்டும்) ஸர்வான் காலான் (பல்லாண்டு ஏத்துவர்) பல்லாண்டு இத்யாதி காதாமநுஸந்ததீரன், இதந்த இதிவத், “ஸதாபஸ்யந்தி ஸூரய: ஸாமகாயந்நாஸ்தே” இதி ஹி ச்ருயதே. ‖ ௧௨ ‖

(பர) (பல்லாண்டென்று) இதில் திருப்பல்லாண்டை ஸதாசார்யனுபதேசிக்கவறிந்து தாமநுஸந்தித்து இதினர்த்தத்தை ஸ்வீயருக்குத் தெளியச்சொல்லுவாருக்கு பலமருளிச்செய்கிருர். இப்பாட்டுமங்குற்ற பாட்டோடொன்றுயிதுவுமதில் தானே அந்விதமாம். தத்க்ரது

(அ)நிகமனத்தி லிப்ரபந்தத்தை அதிகரித்தார்க்கு பலஞ்சொல்லுகிறதாய் ப்ரேமபரவசராய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுதார். அநந்யப்ரயோஜநற்கும் தம்மொபாதி பகவத்ப்ரத்யாஸத்தி உண்டா

(பர)ந்யாயத்தாலிறே பலிப்பது. இத்தால் நாமதுபெறஏவம்பூதகுணவிசிஷ்டனைப்பல்லாண்டு பாடினாராயிற்று. இவ்வகையறிந்து பாடினாருக்கிதிலருளிச்செய்த பலம்.

(பவித்திரனை) ஐச்வர்ய கைவல்யார்த்திகளையும் பகவச்சரணார்த்திகளோபாதி அநந்ய ப்ரயோஜனராக்கும் பாவநத்வத்தையுடையவனை. "பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம்" என்னக்கடவதிறே. (பரமேட்டியை) பரமே ஸ்தானே ஸ்திதனானவனை, இவ்விரண்டு விசேஷணத்தாலும் அடைவே லீலாவிபூதி நித்யவிபூதி நிர்வாஹகத்வம் சொல்லப்பட்டதாய் பவவித்வம்ஸன பூர்வக விதம்பதப்ராப்திகாமன் இதில் அதிகாரியென்று பலித்தது. ததுபயகாமனையாலவனை பவவித்வம்ஸகத்வேன விதம்பத ப்ராபகத்வேந அத்யவஸித்து அவற்றால் வந்த ப்ரேமத்தாலும் பரி

(கோ)(பல்லாண்டென்றித்யாதி) பகவதாச்ருதரான் அநந்ய ப்ரயோஜனர் கைவல்யார்த்திகள் ஐச்வர்யார்த்திகள் வந்து சேர்ந்துபல்லாண்டுபாடுகிறப்ரகாரத்தைச்சொல்லி பகவதாச்ரிதரான ஸம்ஸாரிகளும் தம்முடைய பாசுரத்திலே இழியவே பகவத்பரராய் யாதாத்மபாவி மங்களாசாஸனத்திலே த்பரராரென்றுதிருப்பல்லாண்டின் ப்ரபாவத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

(பவித்திரனை) ஸ்வதபரிசுத்தனானவனை என்னபடி (பரமேட்டியை) பரமஸ்தானஸ்திதனானவனை (சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான் தன்னை சார்ங்கமென்று அஸாதாரணமானவில்லை ஆண்டவனை, தன்னை என்று ஸ்வாதந்த்ர்யம் இதுதேவீ பூஷணாதீநாமுப லக்ஷணமாய்

(அ)கையாலே அவர்களையழைத்தார் அவ்வளவுமில்லாத. ஸம்ஸாரிகளுக்கும் தம்முடைய பாசுரத்தாலே யறியவே யாவதாத்மபாவி மங்களாசாஸநார்ஹராவார்களென்று இப்ரபந்தத்தில் வைபவத்தையருளிச்செய்குறார் (பவித்திரனை) ஒருபாதியன்றிக்கே ஸ்வதஶ்சுத்தனானவனை) ,பாவநஸ்ஸர்வ, மென்னக்கடவதிறே. இத்தால் சுசிபதார்தஸம்யோகத்தால் தத்கததோஷஸம் ஸ்ருஷ்டனாகையும்ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே அசுத்தரும் சுத்தராகையுமாகிற பரமபாவநத்வத்தைச் சொல்லுகிறது அதாகிறது, சேதநாசேதநங்களை வ்யாபித்தாலும் தத்கததோஷம் ஸ்பர்சியாதொழிகையும் நிர்ஹேதுகமானநித்ய ஸம்ஸாரியை நித்யஸூரிகளோடே ஒருகோர்வையாக்குகையும் (பரமேட்டியை) பரமஸ்தானே ஸ்திதமானவனை, சார்ங்கமென்னுமின்னுமித்யாதி மஹிஷீ பூஷணாயுதஸ பரிஜனங்களுக்கு முபலக்ஷணம்

(அரு)(பல்லாண்டு) பவித்திரனை எழாட்காலம் பழிப்பிலோம், எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம் (வந்தனைநீர) "வழிவழியாட்செய்கின்றோம்,, (விடுத்ததிசைக் கருமந்திருத்தி) "இத்தொண்டர்களோம்,, என்ற அநந்யப்ரயோஜனர் சொல்லும்

(பர)வாலும்உபப்ரும்ஹிதமானபக்திகொண்டுஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகஇத் தலையில் திரும்பல்லாண்டு பாடவேணுமென்று திருவுள்ளம்

பவித்திரனிறே பவவித்வம்ஸகன் பரமேஷ்டியிறே விதமி பதப்ரா பகன், ஏதத்ப்யநிர்வாஹகத்வேந (சார்ங்கமென்னும்வில்லாண்டான் தன்னையென்றது) தத்விரோதி நிவர்த்தன சக்தனிறே தத்ப்ராபகனுவான். இம்மூன்று விசேஷணங்களாலும் "ஹம்ஸஶுசிஷத்" "யஜ்ஞேஶ வாஜ்ஞஸீஹாக்ஷம்ஸஞ்ஞஸ்ரவஜ்ஞாபூரவிரி" "ஸத்ரஜ்ஞாகமயஞ்ஞா ஜ்ஞதி ஜக்ஷயம்ஜஸ்ஞ ஸ்ராஜஸி வஸ்ரரகெ" "அர்யதி வஸாலிசா ஜெஞாதிஜீவஜஞக ஜஸஜூநாஜஹஸஜஸி கெநாஜஸதி ஜஹனா வஜிஜஜஸி" என்றுள்ள ச்ருதிகளும் ப்ரத்யபிக்ஞாபிதமாயிற்று. (தன்னை) உக்த விசேஷணத்ரயத்தாலும் உபயலிங்கத்வ ததாயத்த ஸர்வ ரக்ஷகத்வ ததாயத்த ஸர்வோஜ்ஜீவகத்வங்களாலும் ஸர்வாதிகனானவனை.

(வில்லிபுத்தூர்) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே கருத்மதம்சத்தை ஸ்வதிவ்ய ஸூரித்வநிர்வாஹகமாக வைத்துக்கொண்டு அவதரித்த விஷ்ணுவாகை யால் தன்னையும் தனக்கேயான தன்னையும் தன்னவதார ப்ரயோஜநத் (கேர)போக்யபோகோபகரணபோகஸ்தான ஸம்ருத்தனானவனை என் னபடி இதற்குப் பல்லாண்டென்கிறதோடே அந்வயம்,

(வில்லிபுத்தூர்விட்டுசித்தன்) ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் திருவவதார ம்பண்ணிவிஷ்ணுவிஷயத்தில் சித்தத்தையுடைய ஆழ்வார் (பல்லாண் (அ)அங்குள்ளரையிட்டு தன்னை நிரூபிக்கவேண்டும்படியிறே அவர்க ளுக்குதங்களோடுஉண்டானப்ரத்யாஸத்திசார்ங்க மென்றும்வில்லதுக் கேயாய்த்து. ப்ரஸித்தி மத்தான ஜகத்தை ஆளுமவனென்றுமாப் போலே அத்தையாளுமவனென்று மாய்த்து அவனுக்கு ஏத்தம் 'ஞாவஜிவாகாஶஜஷஜஜஹஜஜஸி, என்னக்கடவதிறே. இத்தால் மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணா வென்கிற விடத்திலே பவித்திரதையை நினைத்து பரமேட்டியைச் சார்ங்கமெ ன்னும் வில்லாண்டானென்னும் இரண்டுபாட்டில் நித்யவிபூதியோ கத்தை நினைத்திருக்கிறது. வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் பல்லாண் டென்று விரும்பியசொல் இப்போது பகவத்ப்ராப்தி காமர் ப்ரயோ ஜநாந்தரமென்ன அடவே வந்து நின்றாரில்லையிறே, அவர்களுடைய பாசுரத்தாலே தாமேயருளிச்செய்குறர் என்று மிடம்தோற்றுகுற திறே தன்னுடைய வார்த்தையாகத்தான் தலைக்கட்டுகையாலே அ வர்களை பாசுரமங்கு சொல்லித்து ப்ரயோஜநாந்தர பரனுக்கும் ப கவத் ப்ரபாவத்தாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கும் யோக்ய தையுண்டு இவ்வர்த்தத்தினுடைய ஸ்தைர்யத்துக்காகவும் மங்களா சாஸநத்தில் தமக்குண்டான வாதராதிசயந் தோத்துகைக்காகவும் வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் அவ்வூரில் பெறப்பாலே யாய்து பகவத்

(பர)த்தையும்தன்னெஞ்சில் கொண்டதன். நித்யோதிதசாந்தோதித தசைகளாலும் தன்னைத்தான் சிந்திக்குமவன். இவ்வவதாரத்தில் தன்னைத் தான் நெஞ்சில் கொள்ளுமதைச்சொல்லவேண்டாவிறே. 'ஸூத்ராநம வாஸுதேவ வ்ருத்ஸிஜயர' என்னக்கடவதிறே. (விட்டுசித்தன் பல்லாண்டென்று விரும்பியசொல்) இவ்வகையால் தானவர்களைப் பாடப் பண்ணிப்பரிந்து ப்ரேமாதிகளைப்பிறப்பித்து உபாயத்திலூட்டி வசீகரிக்கலாமே. என்கிற வகுப்பால் பல்லாண்டு பல்லாண்டென்று துடங்கி அருளிச்செய் தவிச்சொல்எவ்வாண்டிலருளிச்செய்யப்பெற்றதோ அவ்வாண்டுபோலோராண்டுண்டோவென்று அவ்வாண்டையுங்கொண்டாடிக்கொண்டு இப்பாட்டுக்களை போக்யமாகவநுஸந்தித்து (உரைப்பார்) இதினர்த்தத்தை ஸ்வீயருக்குத்தெளியச்சொல்லுவார். (நமோ நாராயணாயவென்று) திருமந்த்ரப்ரதிபாத்ய பரமபுருஷப்ராப்தீச்சயா தத்ப்ரஸாதநோபாயபூத ஸாத்யோபாயவிசேஷத்தை லபிக்கப்பெற்றவ

(கோ)டென்றுவிரும்பியசொல்)பல்லாண்டுபல்லாண்டித்யாதியாலேலோகோஜ்ஜீவனார்தமாகப்ரேமத்தோடே ஸாதரமாக அருளிச்செய்த இத்திருப்பல்லாண்டே.

(பல்லாடென்று)"சுபமானவருஷமென்று ஸுவஹாதம்"என்கிறுப் (நவின்றுரைப்பார்)போலேபகவன்மங்களாசாஸநமாகையாலே நல்லாண்டென்குறதுநவின்று, ஸ்துதித்து நவிலுகைபயலுகை இடைவிடாதேஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகச்சொல்லுவார்(நமோநாராயணாயவென்று) அநாதிகாலம்அனுவ்ருத்தமாய்வந்த'ஸஹஜமெஇ,மென்கிறஅஹங்கார

(அ)ப்ரத்யாஸக்திபகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாய்த்துமங்களாசாஸநயோக்யமான ப்ரேமாதிசயம் விட்டு சித்தனென்கிற திருநாமமுண்டாயிற்று. ஆழ்வார்விடிலும் தான்விடமாட்டாதே தன்போராக இவர் திருவுள்ளத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணினபடியாலே விடமாட்டாதமையாலே விஷ்ணுசித்தன் மனத்தை கோயில்கொண்ட கோவலனே என்னக்கடவதிறே.

நல்லாண்டென்று இப்பாசுரஞ் சொல்லுகைக் கேகாந்தமான காலமென்று காலத்தைக் கொண்டாடி. "ஸுஹ்ருஜேஸஹஜநா" என்னக்கடவதிறே,கண்டத்தையடை'ஸுஹ்ருஜேஸஹஜநா,மென்றுபோந்தவநாதிகாலம் போலன்னிக்கே பகவத்ஸம்ருத்திக்கு பண்ணக்கடவதாம்படிவந்த தெருகாலம் சேதநனுக்கு துர்லபமிறே. (நவின்றுரைப்பார்) நவிலுகை, பயிலுகை விட்டதேயுரைக்கை (நமோநாராயணாயவென்று) அநாதிகாலம் ,மெஇ' மென்னத்தை தவிருகை

(அரு)வார்த்தை. பரமேட்டியைகைவல்யபரர்சொல்லும்வார்த்தை. (வரம்பொழிவந்து) "கோயிற்பொறி,, வீடு பெற்றுயித்ததுகாண், என்றதிறே. சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்தன்னை, இது, ஐச்வர்யார்த்திகள் பாசுரம் "பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்ந்து,,

(பர)ராய்இப்பல்லாண்டுப்ராகவிந்யஸ்தாத்மரக்ஷா பாவிஷயம். ப்ராகேவ விந்யஸ்தபரனுமிவனும் பலதசையில் "ஸ்வஸ்தி..." என்றபடியே இடுக்கே இடுக்கே நமோநாராயணாயவென்று அநுஸந்தாநசிலராய் (பரமாத்மனைப்பல்லாண்டும்சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்) "ஸ்வஸ்தி..." இத்யுக்தவிதயா தந்மந்த்ரத்யேயனான பரவாஸுதேவனையே இவ்வருகே ஆண்டாண்டுகளாக விபஜிக்கப்பட்ட காலதத்வமுள்ளதனையும் பஹுதா பவநத்தைப்பெற்று சூழவிருந்து ஆஸ்தாபயப்ரேரித ப்ரேமக்ருதபரிவால் வர்த்திவைதாளிகர் பட்டபடியே அத்தலையில் மங்களோத்கர்ஷத்தையும் இத்தலையில் மங்களாசாஸநோத்கர்ஷத்தையும் பெறப்பாடுவர்கள். எதைப்பாடுவார்களென்னில் (பல்லாண்டே) இந்த திருப்பல்லாண்டையேயென்றபடி. 'பல்லாண்டேபல்லாண்டும்பாடுவோமே' என்றிறே தேசிகோத்தமனும் நிஷ்கர்ஷித்தருளினது. ||௧௨||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ வரதாசார்ய... மஹாதேசிகாய நம: ||

(கோ) மமகாரங்கள்நிவ்ருத்தமாய் 'ஸ்வஸ்தி'யென்கிறயுக்தியுடையவராய். (பல்லாண்டும்) பலவருஷமும் காலதத்வமுள்ளதனையுமென்னபடி காலாவச்சேதமுண்டான தேசத்திலேஇவிருந்து சொல்லுகையாலே ஆண்டென்றுசொன்னபடி (பரமாத்மனை பவித்திரனை) இத்யாதிபூர்வோக்தவிசேஷவிசிஷ்டனாய் "..." என் மேலானவரொருவனில்லாமையாலே '...' என்கிறபடியே நிஸ்ஸமாப்யதிகரான வ்யாபகனை என்னபடி (சூழ்ந்திருந்து பரமபதத்திலே போய் பிறனுமுகும் முன்னமுகும் தெளிவாயனுபவிக்கலாம்படி எங்குமிருந்து காலதத்வமுள்ளதனையும் பல்லாண்டு பல்லாண்டென்று (ஏத்துவர்) ஸ்துதிப்பர்கள்.

இவ்வர்த்தத்தை "பாவனரும் தமிழ்ப்பல்லாண்டிசையுடன் பாடுவமே என்றும் ஆசார்யர் அருளிச்செய்தார். |௰௨||

ஸ்ரீமதே கோபாலார்ய மஹாதேசிகாய நம:

(அ) யும்தவெதமென்றுகப்பையும்இத்தால்மங்களாசாஸந யோக்யதையைச் சொல்லுகுறது (பல்லாண்டும்) காலமெல்லாம் யாவதாத்மபாவி என்கிறது காலக்ருத பரிணாமமுள்ளதேசத்திலே வர்த்திக்கிறார்களாகையாலே பரமாத்மனை காலக்ருத பரிணாமமில்லாத தேசத்தில் ஆண்டையிட்டுச் சொல்லுகிறது அந்தபரிணாம முண்டான தேசத்திலே யிருக்கிறவராகையாலே பரமாத்மனை தனக்குமேலன்றிக்கே தன்னைசூழிந்தால் அடங்க ஸ்வாதீனமாம்படி யிருக்கிறவனை இத்தால் மங்களங்களுக் கவகாசமன்றிக்கே யிருக்கையாலே ஒருவனுடைய மங்களாசாஸநத்தாலே ஏத்தமுண்டாக வேண்டாதா

அ) யிருக்குமவனைசூழ்ந்திருந்தேத்தவர் 'நமோ [illegible] வெ, என்கிறபடியே முன்பேகில்லாமுருவமையநுபவித்து அதிலே ஈடுபடும்பின்பே கில்லாவம்பும்பிர்கு வாளியும்மானவழகையநுபவித்து அதிலே யீடுபடும் சுழியாருபட நிற்கச்செய்தே கால்வாங்க வேண்ணுதபடி வழகு அதிசங்கையை விளைத்து மங்களாசாஸநத்தை மூட்டுமென்கை. பவித்திரனை பரமேட்டியைச் சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான் தன்னை வில்லிபுத்தூர் விஷ்ணுசித்தன் பல்லாண்டென்று விரும்பிய சொல் நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணாயவென்று பரமாத்மனைச் சூழ்ந் திருந்தேத்தவர் பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டேற்றுவரென்ன ந்வயம். || ௰௨ ||

(அரு) ·வள்ளுயிராக்கவல்ல, 'பழவடியேன் என்றதிறே. இம்மூன்றுதிறத்தாரோடுங் கூடி மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறதிப்பாட்டு.

இங்கே திருநாவீருடையான் திகழக்கடந்தான் மலருள் பிள்ளை பணிக்கும்படி. ப்ரபத்தி ப்ரயோகத்தில் வைத்து என்பெருமானுக்கு மூன்று விசேஷணங்களுண்டு, ஸ்வரூப நிரூபகதர்ம விசிஷ்டத்வமும், உபாயோபேயகுணபூர்த்தியும் திவ்ய மங்களவிக்ரக ப்ரயோகமும்.

இம்மூன்று விசேஷணங்களுமடவே அத்தை அடியொத்தி நிற்குமாயிற்று. பவித்திரனை என்று அமலத்வமும் தம்முகத்தாலே மற்ற ஸத்யத்வாதிகளும் சொல்லப்படும். பரமேட்டியை என்று தன்னுடைய சோதியிலிருப்பும் அம்முகத்தாலே அதற்கேற்ற ஸமஸ்தகல்யாண குணாகரத்வமும் அனுஸந்ஹிதமாயிருக்கும். சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்தன்னை என்று திருக்கையிலாழ்வார்கள் சேர்த்தி முகத்தாலே திவ்யமங்கள விக்ரகயோகம் அபிஸந்ஹிதமாயிருக்கும். பலம்தத்க்ரதுந்யாயத்தாலே ஆகையாலே, பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து என்றது இத்யாதி நமோநாராயணாயவென்று எம்பெருமானாரப்பன் அருளிச்செய்யும்படி, 'நின்வெட்டெழுத்துங்கத்து'' என்று அருளிச்செய்யாநிற்க இங்கு ''நமோநாராயணாய,, வென்று இவ்வளவே யருளிச்செய்ததின் கருத்தென், என்று நானுங்கேட்டேன் பிள்ளாய் "[illegible] வியய [illegible] | [illegible]" ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமான ப்ரபந்தத்திலே ப்ரணவங்கூட்டி அருளிச்செய்யப்பெற்றதிறே யென்றுநம்மையயர் நயிராரருளிச்செய்தார்,, என்று.

திருமந்திரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து, என்று முன்னோர்கள் பாசுரம் ,,த்வயேனதத்விவரணே: ப்ரபத்ய ப்ரபுமீச்வரமென்று சாஸ்திரம் "[illegible] வ்ரதம்,, என்று பெருமாள் திருமுகப்பாசுரம். இவை எல்லாவற்றிற்கும் சேர இங்குவாக்யார்த்த மிருக்கும்படி யென்என்று நான் கேட்டேன். மூலமந்திரானுஸந்தானத்தாலே ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களிலே தெளிவுபிறந்து, த்வயத்தாலே சரணவரணம்

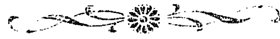
பண்ணி போக்யதாபுத்தியாலே யாவத்தேஹபாதம் த்வயாநுஸந்தானத்தாலே
யனம் பண்ணக்கடவனென்றும் ஸாரார்த்தமிங்குநமோநாராயணாயவென்று(
பட அருளிச்செய்தபடிக் கண்டாற்கு இன்றாக நாமென்று சொல்லவே
யிருந்ததோ என்று பெருளான ஜீயர் அருளிச்செய்தார்" என்று அம்ம
பரமபதத்தே ஒரு வைஷம்ய மில்லாமையாலே எல்லாருமொக்கக்க
கையிலே பல்லாண்டு பாடுவார்களாயிற்று. ஸ்ரீ கைசிகத்திலே உபகாரகனோ
என்றதுக்கு "நம் பெரியவீட்டிலே வஸ்தாஹாயனாலே' என்கிறபடி
கே பல்லாண்டு பாடியிருக்கும்படிவைப்போங்காணுமென்கிறார்" என்றிரே
வ்யாக்யானம் பண்ணிற்று.

தூப்பிற்குலத்தடிகளடியார் பொற்பதம் போற்றி.

பல்லாண்டு அடியோம்வாழ்நாளை எதிஅண்டம் எந்தை தீயில்
யிடை உடுத்து எந்நாள் அல்வழக்குப் பல்லாண்டு வண்ணம்
ஆதிகூறுதும், அநந்தரங்கூடுமின், எந்தை பாடுதும். நீ
டுத்தென்றன் கூறுதும், நெய்யிடையுமல்வழக்கும் கூறுவமே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்பல்லாண்டுமுற்றிற்று.

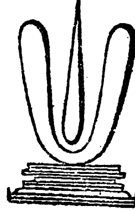

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨	௨௦	வஹ்ராமொஹ	வஹ்ராமொஹஸ்த
,,	௨௨	வண்ணி	வெண்ணி
,,	௩௨	மதங்வய	மதங்வயா
,,	௩௩	ந	நஂ
௩	௬	ஸஹிரா	ஹிரா
,,	௨௩	ஞ்ஞை	ஞ்ஞை
௪	௯	(எவர்)	எவர்
,,	௧௧	(ஶுஶோஶாரம்	ஶுஶோஶம்
,,	௨௭	ன்றது	ன்றது
௫	௯	ப்பரா	ப்ரா
,,	௨௪	பேரிய	பெரிய
௬	௰௬	இனி-(	இனி
,,	௰௭	(த்த	த்த
௭	௨௭	(பரதத்வஸ்தாபநார்தம்	பரதத்வஸ்தாபனார்தம்
,,	௨௮	(அனேக	அனேக
௯	௨௧	த்க்ஷ	த்க்ஷஂ
,,	௨௨	ஶுக்ஷரா	ஶுஶரா
,,	௨௫	என்)	என்
௰	௰	ஸ்வாந்தர	ஸ்வந்தர்
,,	௨௯	வருத்தம்மும்	வ்ருத்தமும்
௧௧	௩௨	விவெக	விவெக
௧௨	௨௪	வொலே	வோலே
,,	௨௫	நிவெ	நிவெஃ
,,	௩௫	யிருத்த	யிருந்த
௧௩	௯	பஹுத்ர	பஹுத்ரு
,,	௰௯	விரகே	விரகெ
௧௪	௩௯	கஶொவலி	கஶாவலி
,,	௨௫	கர்தவ்விய	கர்தவ்ய
,,	௨௬	இன்னமுமத்தை	இன்னமுமற்ற
,,	௩௫	தோரம்ருக	தோர்ம்ருக
௧௫	௨௪	ஹாஹ	ஹாஸ
௧௬	௨௧	செய்தீகை	செய்தீராகை
,,	௨௯	பாரா இன்னமும்	இன்னமும்
,,	௩௧	சிக்கையாலே	சிக்கையாலே
,,	௩௬	பரயக்ஷநிர	பரபக்ஷநிர
௧௭	௧௭	வேதாத்த	வேதார்த
௧௯	௧௯	(தத்வ	தத்வ
௨௧	௪	மெத்தால்	முத்தால்
௨௩	௩௨	வஹ்ராதிவா	வஹ்ராதிஹ
௨௬	௰௪	வரண	வாரண
௨௭	௰௪	பச்லருதி	பலச்ருதி
,,	௨௭	ட்கொண்டிருக்கு	உட்கொண்டிருக்கும்
௩௧	௨௪	படியா	படியாய்
௩௬	௨௩	பாரே	பானே
௪௰	௰௮	பூர்வத்	பூர்வவத்
௪௨	௧௩	புகுவோமன்ற	புகுவோமென்ற
௪௪	௩௪	ஸாவய	ஸர்வய
௪௯	௪	பாழாலாக	பாழாளாக

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
,,	௧௬	நாரகேஷ்த	நாரேத
௫௧	ள	ஜாநீத	ஜாநீத
,,	௩௧	தர்	தர்ம
,,	௩௬	கைங்கயர்	கைங்கர்ய
௫௪	௰	இழைத்த	அழைத்த
,,	௩௰	திரர்	திரள்
௫௫	௰௩	மாட்டோ	ஒட்டோ
,,	௨௧	அஸக்ய	அஸஹ்ய
௫௬	௰௭	சொல்ல	செல்ல
௫௭	௰௬	சாஸம்	சாஸனம்
௬௰	௰௩	னுக்கு	னுக்கும்
௬௧	௧	மார்தா	ஆர்தா
௬௨	௨௨	வித்கை	வித்து
,,	௩௬	னினுற்றநு	னிலுற்றது
௬௩	௩௫	யமபஞ்சாக்யனி	யபஞ்சாக்னி
௬௭	௰௩	இண்டை	இண்ட
௬௯	௯	த்வா	த்வ
௭௧	௧௫	சார்ஸ்தி	சாஸ்தி
௭௩	௩௧	த்திரளோ	திரளோ
,,	௩௨	கீர்த்தந	கீர்த்ந
௭௫	௭	யித்யாதி	யித்யாதி
,,	௨௫	தேவரீ	தேவரீர்
௭௬	௨௬	துடைய	துவினுடைய
,,	௨௭	நித்யஞ்செல்ல	நித்யஞ்செல்ல
௭௭	௪	பாழற்றிய	சுழற்றிய
,,	௨௯	நன்கரி	ந்ன்கரிர
,,	௩௧	தீயதித்யாதி	தீயிலித்யாதி
௭௯	௬	மதிக்கிறே	மதுக்கிறே
௮௰	௰௭	போகாத	போகாதே
௮௧	௨௰	மித்தயநதி	யித்தியாதி
,,	௨௩	மென்று	வென்று
௮௪	௨௧	கன்றோ	களன்றோ
௯௧	௪	ஜாயூரஜவ	ஜாயூா
௯௨	௰௯	தக்யரம்பர	த்யக்தாம்பர
௯௪	௭	ஸம்க்ருத்	ஸம்ஸ்க்ருத
௯௫	௰௬	திருவோர)	திருவோண
௱௬	௨௩	ஸ்வத	ஸ்வத:
	௩௪	ஜெஜ	ஜெஜ
௱௮	௩௩	தத்கரது	தத்க்ருது
௱௯	௧௫	யாதாத்ம	யாவதாத்ம
௱௰	௨	திருப்ப	திருப்ப
௱௰௧	௰௯	ண்டன்	ண்டென்
	௩௰	மென்று	என்று
௱௰௨	௰௫	நீவ்ரு	நிவ்ரு

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீஸாரநாயிகாஸமேத ஸ்ரீஸாரநாதபரப்ரஹ்மணே நம: ||

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புத் தனியன்கள்.

ஸ்ரீநாதமுநிகள் அருளிச்செய்தவை.

அவிதிதவிஷயாந்தரஶ்ஶடாரே
ருபநிஷதாமுபகாநமாத்ரபோக: |
அபிச குணவஶாத்ததேகஶேஷீ
மதுரகவிர்ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து ||

தனியன் வ்யாக்யாநம்,

ஸ்ரீவாத்ஸ்யாஹோபிலாசார்யர் அருளிச்செய்தது.

(அவிதித) (வேறொன்றும்) இவ்விரண்டு தனியன்களும் "ஆராவமுதே" என்கிற திருவாய்மொழி அநுஸந்தானத்தாலவ்வாயிரத்தையுமாசைப்பட்டவராய் அதை அதிகரிக்கைக்குத் திருநகரிக்குச்சென்று அங்குள்ள பெரியோர்களைப் ப்ரச்நிக்க, அவர்கள் நாமிதை அறியோமென்றும் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பையுபதேசித்து ஆழ்வார் திருவவதாரம்முதல் வ்ருத்தாந்தங்களையுமவருக்கு மதுரகவிகள் ஆள்பட்டமையையும் பரக்க அருளிச்செய்து திருப்புளியாழ்வாரடியிலிருந்து இப்ப்ரபந்தத்தையே பன்னீராயிரமுரு ஜபம் செய்தீராகில் ஆழ்வாரை ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கலாமென்றும் அருளிச்செய்ய, அப்படியே ஆவ்ருத்தி செய்யும்போது அப்ப்ரபந்தத்திலீடுபட்டு ஸ்ரீநாதமுநிகள் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும்

(ஶடாரே: அவிதிதவிஷயாந்தர:), என்றது நம்மாழ்வாரைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவரை தேவதையாக அறியாதவரென்றபடி.

(ஶடாரேருபநிஷதாமுபகாநமாத்ரபோக:) என்றது ஆழ்வாருடைய உபநிஷத்ரூபமான திவ்யஸூக்திகளுடைய காநமாத்ரத்தையே போகமாக உடையவரென்றபடி.

(அபிசகுணவஶாத் ததேகஶேஷீ) என்றது ஆழ்வாருடைய திருவவதாரம் முதலாகத்தான் கண்டுகைகொண்டுமுள்ளவுள்ள குணங்களைக்கேட்டும் தம்மிடத்தில் விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்த குணங்களைக்கண்டும் ஆழ்வாருக்கே அநந்யஶேஷபூதரானவென்றபடி.

(மதுரகவி:) என்றது "உலகம்படைத்தான் கவியாயினேர்க்கென்றுமென்றுமினிமற்றொருகவியேர்குமே" என்ற தென்குருகூர்நகர் நம்பிக்கு அன்பராயே மதுரகவியானவரென்றபடி. ஸ்வரூபப்ரயுக்த பாரதந்த்ர்யமும் குணக்ருத பாரதந்த்ர்யமும் ஆழ்வார்விஷயத்திலே யாயிற்றிவருக்கென்று கருத்து. "அறியநல்லன்புடனே குருகூர்நம்பிக்கநவரதத்தொண்டு அடிமைசெய்து மாறனையல்லாலென்று மறந்தும்தேவுமற்றறியேனென்று மதுரகவி"யென்னக்கடவதிறே.

(மம ஹ்ருதயே ஆவிரஸ்து) என்றது அப்படிப்பட்ட மதுரகவிகள் என் மநஸ்ஸில் ஆவிர்ப்பவிக்கக்கடவர் என்றபடி. இத்தால் "வஸ்தா மஹஸிவ யாவதி" என்கிறபடியே மதுரகவிகளைவிட்டுப்பிரியாத ஆழ்வாரும் ஆவிர்ப்பவிப்பரென்று கருத்து.

இவ்வப்ராயத்தைப்படிக்கே ஆழ்வார் மதுரகவிகளோடே எழுந்தருளி நாலாயிரத்தையும் ஸரணாகதி திருமந்த்ர மந்த்ரார்த்த வேதாந்தங்களையும் ஸ்ரீநாதமுநிகளுக்கு யோகதஶையில் உபதேஶித்தருளினார்.

நேரிசைவெண்பா.

வேறொன்று நானறியேன் வேதந்தமிழ்செய்த
மாறன் சடகோபன் வண்குருகூ — ரேறெங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியாரெம்மை
யாள்வாரவரேயரண்.

வ்யா. — இப்படி மதுரகவிகளை ஆஶ்ரயித்து அவரையே ஸரணமாக அடைகிறார் (வேறொன்றுமித்யாதி)

(வேதந்தமிழ்செய்த மாறன் சடகோபன் வண்குருகூரேறெங்கள் வாழ்வா; வேறொன்றும் நானறியே)னென்றது, தமிழ்வேதத்தை அருளிச்செய்த மாறனென்றும் ஶடகோபனென்றும் மஹாநகரியான திருக்குருகைக்கு ஸ்வாமியென்றும் திருநாமத்தையுடைய ஸம்பந்தரான ஆழ்வாரே தேவரீரைத்தவிர வேறொருவரை ஸ்வதந்த்ரதைவதையாகவடியேனறியேனென்றபடி.

(என்றேத்து) என்றது இப்படி "வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான் தக்கசீர் சடகோபன்" "எழுமையுமென்

பிரான் நின்ற தன்புகழேத்த அருளினான்" "தென்குருகூர் நகர் நம்பிக்கன்பனாய்" "தேவுமற்றறியேன்" என்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணுமவரானவென்றபடி.

(மதுரகவியார்) என்றது இப்படிக்கொத்த மதுரகவிகள் என்றபடி. உலகம்படைத்தான் கவியாயின மாறனுக்கு அன்பராய் அவர்பணியுறைத்தே மதுரகவியான இவ்வாழ்வார் என்று நம்தேசிகனருளிச்செய்தார்.

(எம்மையாள்வார்) என்றது அவரையாழ்வார் ஆண்டாப்போலே தம்மை ஸம்பந்தாநுபந்திகளோடே மதுரகவிகளே ஆள்வாரென்றபடி.

(அவரேயரண்) என்றது அவரே நிரபேக்ஷரக்ஷகரென்றபடி.

இத்தால் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளோடே விச்ராந்த ஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கெல்லாம் மதுரகவிகளே ரக்ஷகரென்றதாயிற்று.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே வாத்ஸ்யராமஹாவிஷ்ணுமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதுரகவிகள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யானம்

ஸ்ரீபெரிய பரகாலஸ்வாமி அருளிச்செய்தது.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீயபதியான ஸர்வேச்வரன் 'ப்ரஸந்நே வைவ பராபக்த்யா தேவ தயா சரண' சரணாகத ஸம்ரக்ஷண சரணாகத ஸாமர்த்ய:' என்றும், 'தேவதிவாஸாய ஸர்வாவஸீத' என்றும் ப்ரமாணங்களாலே ஸித்தமான ஸ்வாபிநிஷ்டாபத்தை ப்ரதிஷ்டாபநஞ் செய்யத்திருவுள்ளம்பற்றி ஸாக்ஷாத்ஜிதரான மணாயிவரை ஸ்ரீமதுரகவிகளாக அவதரிப்பித்தருளினார்.

இவ்வர்த்தத்தை 'ப்ராணாக்ஷராயாம் ப்ரதிதாவதாரம் வேதாந்த ஸூத்ரபாநி வொமஸ்ரிபம் | மணாம்ஸஹாஜம் மதுரம்கவீந்த்ரம் சரணாகதம் ப்ரபத்யே' என்று இவரடியறிந்தவர்கள் அருளிச்செய்தார்கள்.

ஜீயர்கள் ஸ்ரீவண்சடகோபரைக்குறித்து ஸர்வாதிஷ்டாயகங்களை

யும் தத்ஸாதநங்களையும் அறிவிக்கிற வேதத்தின்முறையே அந்தந்த புருஷர்களுக்கு அவ்வோ புருஷார்த்தஸாதநங்களையே போதுவில் உபதேசியாநின்றார்கள். இந்த ரிஷிகளுபதேசித்தபடி யுபதேசித்தவர்களல்ல அபிநவதசாவதாரமான ஆழ்வார்கள்.

அதெங்ஙனேயென்னில்; அர்த்தபஞ்சகயாதாத்ம்யத்தையே நமக்கறிவித்தும் அவ்வறிவைத்தெளிவித்தும் திருமால் திருவடிகளில்தானே பக்திகளை நமக்குண்டாக்கி ஐஸ்வர்யாதிகளை நாமே த்யஜிக்கும்படி வன்னெஞ்சையும் தங்கள் செஞ்சொற்களால் உருகப்பண்ணி ப்ராப்யத்வரையை உண்டாக்கி ததீயஸாஸக்தியில் நிலைநிறுத்துமவர்களிறே இவ்வாழ்வார்கள்.

இவ்வாழ்வார்களுக்கும் ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கும் நெடுவாசிபோரும். தாம் துன்பற்ற மதுரகவியாய் தொல்வழியான நல்வழியைத்துணிவார்கட்குக்காட்டி நம்மையுமதில் நிலைநிறுத்த அவதரித்தவறிறே இவர். அன்பர்க்கேயாக ஸ்வயமேவ நிரதிசயஸௌந்தர்யனையும் ஸமாஸ்ரயணீயனையும் அபேக்ஷணீயபரத்வனையும் 'ஸ தாதா' என்றபடியே நித்ய மதுரகவி ஸகல ஸம்பந்தனாகியும் ஸ்வப்ராப்திவிஷயானாம நிவர்த்தகனையும் ஸ்வவிஷயஸக்தாசகனையும் ஸ்வப்ராப்த்யுபாய நிர்ஹேதுகவிரோதிவாயநிவர்த்தகனையும் நிரவதிககாருண்யனாகவும் வேதாந்தவேத்யனாய் ப்ரத்யக்ஷனாயும் தன்னோடு ஸாம்யத்தைப்பெறுத்துமவனையுமவதரித்த கண்ணனிருக்கவே அறுமறைகள்தமிழ்செய்ய அவனே மற்றுமாழ்வாராக அவதரிக்க அவன் திருவடிகளில் அந்த நிரதிசயஸௌந்தர்யாதிகுணஸமூகத்தையும் அநுபவித்து நம்பால்வாருக்குமாவாய நிஷ்டாவிரோதிவாவங்களை ஓட்டி, நமக்குத்தொல்வழியான நல்வழியைக்காட்டித்தன்னிலையில் எம்மை நிருத்தியது இம்மதுரகவியாழ்வாரிறே. 'தேவுமற்றறியேன்' என்னுமிவர் கண்ணனை அநுபவித்து அப்பனென்பதும் 'கரியகோலத்திருவுருக்காண்பனொன்' என்றதும் தம்மைப்போலத்தம்மாழ்வார் கண்ணனில் இவ்வநுபங்களை அநுபவித்து அவனில் மூழ்கினவருகையாலே அவரைப்பிடித்து தம்மையுமவனில் மூழ்த்த மூழ்குகிறபடி. இவ்வாவாபன்னஸேஷத்வமே இவருக்கு ஸமஸ்தஜ்ஞானாநுஷ்டானம் ஸேஷத்வமுமாயிற்று.

இத்தால் இவர் ஸ்ரீஸத்ருக்நாழ்வானைப்போன்றவருனார். பெருமாள் விதர்பவநவஸிவாஸ நாதிர்வமான ஸாதநாநுஷ்டானத்தை த்தாமநுஷ்டித்து ப்ரவர்த்திப்பித்தார், இளைய பெருமாள் நிர்வாஹகஸேஷிவிஷயத்தில் 'அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி' என்று தொடர்ந்தடிமைசெய்கை தம்கருத்தில் ஸேஷியுகந்ததாகையால் அந்தப்படிக்கு நிவர்த்திக்கடிமை செய்து அவ்விஸேஷஸ்வரூபத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்தார். ஸ்ரீபரதாழ்வான் திருவடிநிலை

யாழ்வாரைப்போலே தம்மில் தம்மைப்பிரிந்தடிமைசெய்கையே மனத்தாலும் வாயாலும் பெருமாளுகந்தவடிமையாக அத்யவஸித்து அவ்வடிமையைத்தாம் செய்து தத்பாரதந்த்ர்யத்தைப் ப்ரகடிப்பித்தார். ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்குக்குறைவாராதபடி 'ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய' என்றுநடுங்கினவரிறே அவர். ஸ்ரீபரதாழ்வான் ஸ்வாமிசேஷ்டிதஜ்ஞாநஸம்ஸர்க்காட்படுகையே ஸ்வாமிசேஷ்டிதஜ்ஞாநஹிதமென்றுதெளிந்து அதாகிற பாரதந்த்ர்யத்தைத்தாநநுஷ்டித்துப் ப்ரகடிப்பித்தார்.

ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் இவருடைய அநுஷ்டானத்தை உகந்தபடி 'கச்சதேத்யாதி'. ஸர்வஜ்ஞரானவரும் தமக்கு ஸ்ரீபரதாழ்வானேயாகையால் அவரைப்பிரிந்திருந்து ஜீவிக்கமாட்டாமல் பின்தொடர்ந்தாரென்று 'கச்சதா' என்றார். அவரை கடாக்ஷித்த ஸம்பந்தம் வேறே, இவரை அவரோட்டை ஸம்பந்தமே கடாக்ஷித்தது என்று 'மாதுலகுலம்' என்றார் நாலுமொரு ராஜபுத்ரனன்றோ, எனக்குப்பொருந்தின நாள் வேறுமென்னாதே புறப்பட்டபடியால் 'ததா' என்றார். பகவத்ஜ்ஞாநஸம்பந்நவதநுபவிரோதிபாபரஹிதராகையாலே 'அநக:' என்றார். பகவத்ஜ்ஞாநஸம்பந்நர்களுக்குள்ள ஶத்ருக்களையெல்லாம் ஸம்ஹரித்துவிடவல்ல திண்மையுடையவராகையால் 'ஶத்ருக்ந:' என்றார். பரதவ்யதிரிக்த ஸ்வாநுபாவ்யவிஷயங்களில் நித்யாகாங்க்ஷைக்கு ஶத்ருக்களான இந்த்ரியங்களை நித்யமாகவே ஜயித்தவராகையாலே 'நித்யஶத்ருக்ந:' என்றார். ஸ்வாநுபாவ்யவிஷயங்களெல்லாம் பரதாநுவ்ருத்திக்கே உறுப்பாகையாலே அவ்விஷயங்களுமதில் இந்த்ரியவ்ருத்திகளும் பரதவ்யதிரிக்தங்களன்றென்று 'தேவ்ய ராமேணாஸ்த்ரஸம்ஶயம்' என்றாப்போலே பரதருக்கிவரிலும் இவர் அநுபாவ்யவிஷயங்களிலுமொக்குமிறே. 'நீத:' என்கையாலே அவிச்சிந்நபரதந்த்ரஸ்வரூபமாயிற்று. பகவத்ஜ்ஞாநஸம்பந்நாநுவ்ருத்தி பகவத்ஜ்ஞாநஹிதமும்ஸர்வபாத்யாஸாத்யஜ்ஞாநகாமும் ஸ்வரூபவிரோதிகமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் என்கிற உகப்பு பரதாநுவ்ருத்தியில் நெறிக்கப்போனாராகையாலேயும் இத்தால் இவருமவர்விதி பகவத்ப்ரீதியைப்பெருமவராகையாலும் 'ப்ரீதிபுரஸ்க்ருத:' என்று உகக்கப்பட்டார்.

இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வானைப் போன்றாயிற்று ஸ்ரீமதுரகவிகள். இவ்விருவருடைய நிஷ்டையிலும் நம்மை நிலை நிறுத்துமதாகையாலே இவர் அருளிச்செய்த இத்திவ்யப்ரபந்தமும் வேதங்களிலும் சீரியதாயிற்று. பகவான் திருப்பாணாழ்வாருக்கு அமலனாதிப்பிரான் பத்துப்பாட்டாலேதானே முகநோக்காக நோக்கியருளினாப்போலே நம்மாழ்வாரும் இப்பாட்டுக்கொண்டே இவரை அங்கீகரித்தருளுகையாலே ஆழ்வாரைப்பற்றுகைக்கு இப்பத்துபாட்டே அமைந்தது.

[ஸர்வேச்வரன்தான் அவ்வேதவைதிகர்களின் உபாஸநாப்ரகரணமாக ஆச்ரயணீயனாயிருக்கும் ‘வேதைச்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:’ என்று எல்லாவேதங்களுமொக்கப்புகழ்ந்து பாடவேண்டும்படியானவனாகையாலே ஆழ்வாருக்கு அவ்வேதங்களின் ஸாரமான நாலு திவ்யப்ரபந்தங்களாலே ஆச்ரயணீயனானான். ஸம்ஸ்காரவர்த்தநத்திலும் வைத்து ஆசார்யோபாஸநம் ஸாக்ஷாத்காரமாகையாலே ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு ஆழ்வார் இப்பத்து பாட்டுக்கொண்டே உபஸ்த்தாப்யரானார். வேதங்கள் நாலிலும் வைத்துக்கொண்டு ‘வேதாநாம் ஸாமவேதோஸ்மி’ என்று ஸ்ரீகீதையாலே எம்பெருமானுகந்தருளிய ஸாமவேதத்தின்ஸாரமாய் ஆசார்யாபிமதமான திருவாய்மொழிதான் ஆயிரம்பாட்டாய் விஸ்தரமாயிருக்கையாலே அதின் ஸாராம்சங்களை இவர்தாமிப்பத்துப்பாட்டாலே சுருக்கியருளினார். ‘விஷ்ணோர்வ ப்ரஹ்மஸந்து ப்ரதீம் பரோவர ஆபர்ஸ்வ ஸம்வித்ஸ்வ:’ என்று வைத்து எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாஷ்யம் அருளிச்செய்தாப்போலே இதிற்சொன்ன ஆசார்யநிஷ்டாவைபவத்தை அமுதனார் நூற்றந்தாதியில் பரக்கக்காட்டியருளினார். ‘நாதிஸங்க்ஷேபவிஸ்தரம்’ என்கிற முறையிலே நூற்றந்தாதி விஸ்தரமாய் இவ்வந்தாதி ஸங்க்ஷேபமாய் பிள்ளையந்தாதி நடுநிலைமையாய் நம்போல்விகளுக்கு ஸேவா

இரண்டாவது வ்யாக்யாநப்ராரம்பம் ||

ஸ்ரீமதுரகவயே நம: ||

ஆசார்யவந்த்ய மதுரகவ்யுதித ப்ரபந்தோ யோ தத்வார்தஸித்தி
நிஜவாக்ஸ்வதாத்தரஸம் | வேதாந்தகூடார்தநிரூபணப்ர
ஸ்தம் தம் ஸமாஸததேசிகஸேவ்யம் ப்ரணம்ய வக்ஷ்யே ||
ஆசார்யஸந்ததிஸுகா ப்ரணம்ய மதுரகவிம் |
தந்நாயா வ்யாக்ருதிம் வக்ஷ்யே ஸங்க்ரஹேண யதாமதி |

“மாராவதாரம்ப்ரஹ்ம “ஆசார்யவாநபுருஷோவேத “ஆசார்யாத்தைவவித்யாவிதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபத் “ஆசார்யவத்தயா ஸ்ம்ருதின “ஸ ஆசார்யம் ஸமஜேயு: “தேவமிவாசார்யமுபாஸீத” இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே ஸகலவேதசாஸ்த்ரத்தில் காட்டில் ஸாமவதகேஜயும் “ஸ்வாசார்யம் விஹாயாந்ய ஸ்வாசார்ய நஸ்மரேத்” இத்யாதிப்ரமாணங்களாலே ச்ரேஷ்டமானாப்போலே அதிலும் ஆசார்யபஜநம் ச்ரேஷ்டமென்று ஸ்ரீமதுரகவிகளைதெளிந்து ஸாக்ஷாத் தம்க்காசார்யரான நம்மாழ்வார் விஷயத்திலே நிரவதிகப்ரீதிபண்ணி நிரவதிகஸம்பத்தைப்பெற்றவராய் “யஸ்ய ஜ்ஞாநமய: ப்ரோக்த”மென்கிறபடியே தம்முடையவாசாரு

நிஸம்ப்ரயமாய் அமைந்தபடி கண்டிகோளே, பிள்ளைஅந்தாதி கொண்டு நம்ஜீயர் அருள்பெற்று அத்தாலே யதீந்த்ரவிஷயமாய் அம்சத்தாலே ஆழ்வார் க்ருபைக்கு விஷயமாய் அத்தாலே எம்பெருமான் திருவடிகளைப்பற்றுஜ்ஜீவிக்க நமக்கு ஸம்ஸாரமான ஊமமும் கிடைத்ததாயிற்று. 'தந்தையெனநின்ற தனித்திருமால் தாளில் தலைவைத்தோம் சடகோபனருளினாலே' என்றாரிறே ஜீயர். ஜீயர்நிஷ்டாவைபவப்ரதிபாதகமான மூன்று ப்ரபந்தங்களும் அந்தாதியாய்த்தலைக்கட்டுகிறபடி, இக்கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புமுதலாயிரத்தின் முடிவிலும் நூற்றந்தாதி இயற்பாமுடிவிலும் பிள்ளையந்தாதி திவ்யப்ரபந்தத்தின் முடிவிலும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். இது நம்மாசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும்படி.]

கலிவிருத்தம்.

ஶ. கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினாற்கட்டுண்ண
ப்பண்ணிய பெருமாயனென்னப்பனி
நண்ணித்தென்குருகூர்நம்பியென்றக்கா
லண்ணிக்குமமுதூறுமென்னாவுக்கே (க)

வ்யா॥ (கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினால்) 'ஸகலத்ராணாய ப்ரவ்ருத்த:' 'ப்ரஜோஜவை ஸ:' என்று ஸமஸ்த ஸ்ருஷ்டி ஜீவ ஸ ரக்ஷணதையை அவருடைய இவ்வவதாரத்தில் இவ்வாழ்வார்பேர் சொல்லியே நான் கண்டநுபவித்தேனென்கிறார். 'ஸர்வஸ்யநேதா' என்கையாலே நித்யருக்கவன் ஸ்வாமியென்றும் 'ப்ரஸூதிஸ்யாதீனாம்' த்யாதியாலே ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸ்வாமியென்றும் அறிந்தோம். வ்யூஹத்தை உகந்தநுபவிப்பார் வ்யூஹ ஸௌகுமார்யமாயிற்று. விபவத்தில் ஆராய்ந்தால் வாய்க்கட்டுண்டு க்ருஷ்ண வதாரத்தில் முழுகினுப்போலே மற்றவதாரங்கள் கண்ணில் படாதபடி கண்டநுபவிப்பதேயென்று உகந்து ரஸிப்பதர்க்குவிரகில்லை. க்ருஷ்ணாவதாரமொன்றே தீம்பை முன்னிட்டுக்கொண்டு தன்னையெல்லாருங்கட்டவுமடிக்கவும் நியதிக்கவுமாய் தானெல்லாரையுங்கட்ட வெருட்டியும் உறிகளிலுள்ள வெண்ணெயைத்திருடியும் அறைகளிலுள்ள பெண்களைத்திருடியும் ஸக்கரோடு விளையாடுமதாகையாலே ஸக்ருக்க திரஸ்யமானதா

த்தைக்கண்டு ஸௌகந்தாரும் ஜீயர்ஸூக்திபண்ணி யாசிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றிதாம்பண்ணின ஸௌஸ்பூஜநவ்யாக்யாரத்தை ஆழ்வார்விஷயமான மாயாஸ்யகாதிகவை வையத்தாலே நாட்டுக்குவெளியிடுகிறார் (கண்ணிநுண்ணி த்யாதி)(கண்ணி) முப்பிரியாய் உருத்துகைக்கழுத்தமுமாய்(நுண்)கட்டமூந்துகைக்கி மெலிசாய் (சிறு) ஸரீரத்தை சுருக்கிகொண்டுகயிற்றைநழுவும்படி பண்ணுகைக்கும் கயிற்றை நீக்கி தளரப்பண்ணுகைக்கும்யோக்யமல்லாத(சிறுத்தாம்பினால்)முப்பிரியேத்தி த்ருடமானகயிற்

யிற்று. அதில் நவநீதசௌர்ய நாமகோஷங்கள் இவருக்கு நெஞ்சில் பட்டு இவரை ரக்ஷிக்க 'வஸவ்வாஸிநாம்' என்கிறபடியே கந்த கொடிவ்யூஹாதிகளைக்கண்டு வாஸத்தால் கட்டவும் அடிக்கவும் விடவுமான ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வசக்தியான ஸௌலப்யம் 'யத்ரத்வே ஸாந்த்ராஹ்யா கஷ்ட ஸந்நஹ ஸ்வஸம்ப்ஹோஹம் கரமைஸ்வம் நத்ரஸ்ராதி கிஞ்ச, என் றுநிவிரோவநிஷ்டாஷ்டமானது இடைச்சேரியில் ஒளித்துவளரவும் வெண்ணெயாசைப்படவும் ஆத்தறத்தில்களவுகாண்கையும் அதை யரிக்க மாட்டாமல் வாயதுகையதாக அகப்படுகையும் உரலிலே கயிறாலே கட்டுண்டு அந்த கட்டை அவிழ்த்துக்கொள்ளமாட்டாதே, யிருக்கையும் தறியார்ந்தகருங்களிறேபோன்று ஏமாறித்தடங்கண்கள் பனிமல்க அவன் முகமேபார்த்து உதடு நெளியும்படி கதிநதையைப்பெற்றதும் கண்டு மிக்கவெஹக்திபரிவுகளையுடையவராய் அத்தால்தாஷ்டராய்த்தானே கண்ணனை அநுஸந்திக்கிறார். அவ்வநுஸந்தம் முற்படஅவனை கட்டியகண்ணியும் பெருகின்றதாய் அதன் [illegible]டிகளைப்பேசி வயிறுபிடித்தநுஸந்திக்கிறார்.

கண்ணித்தாம்பாலே அவனைக்கட்ட அது தன்னிலுள்ள முடிச்சுகளாலும் பிணைகளாலும் திருமேனியெங்குமுறுத்தி உஜ்ஜ்வலமாய்த்தழும்பு தோற்றுமே, அதிலும் நுண்தாம்பாயிற்றே, ஸௌகுமார்யத்தோடுநேறே நிற்கவல்ல தாம்பாலும் கட்டுவதே, வளரொளியொடு கிளரொளியின்மையிலே இத்தால் கட்டுவாருமுளரோ, இதேதாயிற்று, இத்தோடு எட்டம்பொராதசிறுத்தாம்புமாகவேணுமோ, இவன் திருமேனியிலே இடங்கண்டே கட்டப்பார்த்தாளே, இவனை இவள்பெற்றவளானால்இத்தனைநைவந்யமும் பெறவல்லளே, அத்தாலும் இவள் தன்னைக்கட்ட ஒருப்பட்டால் அவளமாப்பையும் சீற்றத்தையுங்கண்டு தன் திருமேனியிலிடங்கண்டே தான் கட்டுண்பதே,இதென்ன ஸௌலப்யமாயிற்று. தன்னுயிர்க்காத்துந்நானது பெறப்பார்கவேண்டாவோ, அவள் தன்னை கட்டுமதும் தனக்கே பணிவாகவேணுமோ, தன்னையழியமாரியும் ஹஸ்தரில் உகப்பைப் பெருவிக்கவேணுமோ;

(கட்டுண்ணப்பண்ணிய)அவள் கட்டினவளாகதான் கட்டுண்கையைப்பெறவேணுமோ, 'உரலினோடிணைந்திருந்தேங்கிய, என்றபடியிறே இவள் கட்டினது, கட்ட இடங்கொடாத உரலோடு சிறுத்தாம்பால் கட்டும்போது இவன் வயிற்றை நெருக்கித்தன்னை அவள் கட்டத்தான் கட்டுப்பட்டு க்ருதார்த்தனுவதே.

றினாலே(கட்டுண்ணப்பண்ணிய) நவநீதசௌர்யாதிசேஷ்டிதங்களைக்கண்டு யசோதைப்பிராட்டியாலே பிறருகட்டுண்ணைகள். வினிபார்விடையாப்புகண்டத்திறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கிய வெளிவெலிகுநட்டியே கட்

(பெருமாயன்) ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யம் வெளியிட்டவன் அதாவது உரலோ டே கூடக்கட்டிவைத்தவாறே விக்கி அழுகையும் அதற்கு அவள் 'வாய்வா ய்' என்றால் அஞ்சிப்போனதுக்கனம் தோற்ற அவளையே பார்க்கையும் அந் நோக்கிலேதானே 'நொந்துவே செய்திவாய்த்தியர் கண்ணினுள் விட்டுச்செ ய்து' என்றருளிச்செய்தபடியே ஸர்வஸ்வமாகக்கொள்ளுகிற்கையும் தன் னைகையும் அவர்களுக்குப்பிறரறியாத இன்சொற்களைச்சொல்லுகையும் இ வை முதலானவைகளை அப்போதைக்கப்பண்ணுகை.

(என்னப்பனில்) இப்படி ஆச்ரிதர்க்கு ஸௌலப்யம் காட்டும்படியை எனக்க றிவித்து என்னையடிமைப்படுத்திக்கொண்டவனில்.

(நண்ணி) நண்ணுகை இங்கு ஸேவித்திருக்கையும் கிட்டுகையும், 'கண்ணநார்முனை வசிப்ப' 'நண்ணியும் நண்ணகில்லேன்' என்னக்கடவதி றே. என்னப்பனில்காட்டில் ஆழ்வார்பக்கலிலே நெஞ்சை வைத்து எ ன்பாருமுண்டு அப்போது அப்பனில்நின்றும்மீட்டு ஆழ்வாரில் நெஞ்சை வைத்து, என்னவேணுமே. அப்போது ஸர்வசேஷித்வமும் ஸர்வாதாரமும் உ டைய ஸர்வேச்வரனிலும் ஸம்ச்லேஷத்துக்கு த்யாஜ்யதையும் வரும், விடாய்த்தவனுக்கு [illegible] பண்ணி தண்ணீரைப்பெருகினா ல் அது அண்ணிக்குமாப்போலே அப்பனில்நண்ணித்தென்குருகூர் நம்பி யென்றக்கால் அண்ணிக்குமென்பதேயிறே அழகுபெற்ற அர்த்தமாம்.

(தென்குருகூர்நம்பி) குருகூர் நம்பியை வ்யாவர்த்திக்கிறது குரு கூர்நம்பி என்னும். அப்போது மேல்மேலும் [illegible]மேயாம். பல்லுங்கூசும், விடாயுங்கெடாது. ரூபவர்ணாதிகுணங்களால் அவ் வப்பனுக்கும் [illegible] வ்யவதாரம். 'ஸஹவைத்ர

டப்பட்டு 'ஸமேதசரோவரவாய' வென்குற தன்னுடைய திருமே னியைநெருக்கியிடங்கொடுத்து கட்டுண்ணும்படி பண்ணினவனை (பெருமா யன்) ஆச்ரிதபக்ஷபாதனை (என்னப்பனில்) ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ஸ்வாமி த்வத்துக்கும் சேஷத்துக்கும் ஹேதுவான ஸம்பந்தத்தைத் தன்ஸர்வஜ்ஞதையை மறைத்து ஸர்வஜ்ஞனானராஜகுமாரன் [illegible] ஒரு பூ மாலையாலேகட்டுண்டு அதுக்கொரு ப்ரதிக்ரியைபண்ணமாட்டாதேயிருக் குமாப்போலே தன்னைக்ஷேபித்தபேருடைய கட்டைவிடுவிக்கிறவன் இ வர்தானவேதெய்வமான யசோதை கட்டியகட்டை ஸஹித்துக்கொண்டு 'ய திஸகோசாஷ்டிம் [illegible] வெவஷ்டிதம்' என்குறபடியே யிருக்கும்படியிசை ஹாஸ்யத்தைக்கண்டு ஆழ்வார் ஸோஹாஹம்ஸராம்படி யிருந்தவிஷய மான (என்னப்பனில்) என்னப்பனில்நின்றும், அவனைவிட்டு வெளிப்பட்டு தெய்வங்களையும் [illegible] நங்களையும் விட்டென்னபடி. (நண்ணி) ஆழ்வார் பக்கலிலேகிட்டி (தென்குருகூர்நம்பியென்னக்கால்) ஸா

விஶாலாக்ஷ்ய நாராயணஶப்தஸ்ய, என்னலாயிற்றே தன்னவதாரத்திலும் தன்ஸ்ரீதி. இவ்வவதாரம் தனக்கும் நமக்கும் ஆகஷ்டகமென்பது ஸௌகர்யஸ்பர்ஶங்காண். ஆகையால் இந்நம்பியே அழகியரென்கிறார் (தென்) ஶ்ருங்காரஸாம்ராஜ்யத்தில் அவனிலும் ஆழ்வாரில் விஞ்சுகையாலே (நம்பி) என்கிறார். அவனுடைய ஸ்ரீ ஸீமையின் மட்டல்லவிறே. இவருடைய திவ்யஸ்வபாவவைலக்ஷண்யம். அப்படியென்னுமல் தென்குருகூர் நம்பியென்றாலும் இவருக்கண்ணியாமையை இவருவர்ஷமே காட்டிக்கொடாநின்றது காணும், ஸர்வேஶ்வரனைசேதநஸ்பர்ஶத்தைஸ்பர்ஶிததவனு க்கிறே விஷயங்களிலும் ஸர்வேஶ்வரனிலும் ஸம்ஸாரம் மிகவுஸ்பர்ஶிக்குப.

(என்றக்கால்அண்ணிக்கும்)நாக்கொட்டின ஆழ்வாருக்கு எம்பெருமானார் ஸ்வயமுபதேஶிக்கவே நா நீரூறிநிறைப்போலேநாக்கொட்டினஸ்தாரனுக்கு அவனருகிருந்தவர் பிளியங்காயென்னக்கால் நாநீர்வந்து அவர்களோடேஸம்பந்திம்பெறக்கண்டால் ஸவொஸௌ "ஸஜயஸ்ராத்ரு" என்னப்பட்டவஸ்து சிலர்க்கங்ஙனே ஸ்பர்ஶிக்கவேணுமென்றே இங்ஙனே அவதரித்தால் 'ஸததோவாக்ஷத்ருஸ்ததவ்யதி', என்னப்பட்டவர்களுக்குப்போலேஅவ்வகையால் இவர்க்கண்ணிக்கச்சொல்லவேண்டாவிறே

(அமுதூறும்) அவ்வண்ணிப்பே ஊற்றுமாறுமலே வஹியாநிற்கும்

அப்படி எங்களுக்குக்காண்கிறிலோமென்று சிலர் சொல்லுவர்களே, அவர்களுக்குச்சொல்லுகிறார் (என்னாவுக்கே) ஸகலவிஷயத்தை ஸ்பர்ஶிக்க என்னாவுக்கே அண்ணிக்குமமுதூறும் அதுவே ஸ்பர்ஶியாத உங்களுக்கிவ் விஷயம் ஸதிரஸ்ரமிறே. நுணியேபிடித்துக்கரும்பைந்தின்பாரைப்போலே க்ஷணமெத்தில் ஸ்பர்ஶமறியும்படி பரமபிடித்து இவ்வவதாரத்தளவும் வர ஸ்பர்ஶாநுஸவஸ்வாரஸ்யத்திலே பழகின என்னாவன்றோஇது அந்த ஶாயுஜ்யமூஹம் ஸ்ருஷ்டா ஸாக்ஷிகமானுப்போலே ஸகலவிஷயமும் ஆழ்வாரளவில் என்னாவுக்கேஅண்ணிக்குமாயிற்று. இவ்வாஶத்தில் கரணியானவென்னோடு கரணங்களோடு வாசியில்லை. 'எந்நெஞ்சினால்நோக்கிக் காணீர்' என்னுப்போலே இது.

நூபான குருகூரென்ற நமரத்திலே ஸர்வஸ்மரணையரென்ற திருநாமத்தை யாதுரித்தால் (என்னாவுக்கு) என்னுடைய ஜிஹ்வைக்கு(அண்ணிக்கும்) தித்திக்கும், ஆழ்வாருக்கு ஶோநாவாக்யங்களில் ஸஜநத்தாலேஸகலவிஷயத்தில் பிறக்கும் ஆநந்தமெல்லாம் ஆழ்வார்விஷயத்திலே இவ்வுக்ஷிஶாத த்தாலே பெற்றேனென்னபடி. (அமுதூறும்) (அமுது) ஸ்ரூதம் (ஊறும்) பாராதேயூறும், நிரதிஶயாநந்தம் பெற்றெனென்னபடி. இப்பாட்டி நஸம்ஶத்தை இன்பத்திலென்ற பாட்டிலே இன்பத்திலென்றவத்தாலே யாஷயருளிச்செய்தார் ||க ||

[இப்பாட்டில் 'அண்ணிக்குமமுதூறு'மென்று போக்யத்வம் ப்ரதி வாதிக்கமாகிறது. திருவாய்மொழியில் இரண்டாம்பத்தில் இது உபபாதிக்கப்படுகிறது. அதில் சொன்ன போக்யத்வம் ஸ்ரீயப்பதி திறத்ததாய் இதில் சொல்வது அவனன்பர் திறத்ததாயிருக்கும். இவ்விஷயத்தின் ஸ்வரூபங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிற ஜீயர் இப்பாட்டின் அர்த்தத்தை 'இப்பத்தில்' என்று ஸங்க்ரஹித்தருளினார்]

மூ.— நாவினால் நவிற்றின்பமெய்தினேன்
மேவினேனவன் பொன்னடிமெய்ம்மையே
தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி
பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே (௨)

வ்யா — (நாவினால் இத்யாதி) ஆழ்வார்களெல்லாரும் அடியார்க்கின்பமாரியான கண்ணனைத்தானே நிரதிசயபோக்யத்தை அனுபவித்து ஆழங்கால்பட, இவர் அவனுடைய இவ்வவதாரத்தில்தானே ஈடுபடப்பெற்றதென்தாலேயென்றார்களே, அவர்களுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

அவர்கள்தான் மற்ற ஸர்வாவதாரங்களிற்காட்டிலும் கண்ணனிலீடுபட்டபடி கண்டிகோளே, அவன்தான் 'ஸாரதம்' 'ஸாரஸ்யேவ' 'ஸ்வபாவதஸ்ஸாரதம்' என்னப்பட்ட ஸௌலப்யநிர்வாஹத்துக்காக ஸ்ரீதேவகிநந்தனாயவதரித்தானே, அத்திருமால்தானே அநந்தமஹிமாபரத்வம் பொருந்தியால் பரத்வத்தில் நிற்கவே இவ்வாழ்வாராயவதரித்தால் இவ்வவதாரத்தில் அவனிற்காட்டில் ஈடுபடச்சொல்லவேண்டுமோ.

விஷயமே ப்ராப்யத்திருக்கும் ஸர்வவிஷயம் இங்கேதானே ப்ராப்திக்குப்படியும் ஸர்வஸ்வபாவ வ்யாபாரவிஷதிகளும் த்ரவ்யமாய் நிறம்பெற்றதுமாம்படியும் தான் பாடின திவ்யப்ரபந்தங்களையே தன் திருநாமத்தோடும் கலந்தான், அதுகொண்டு, (நாவினால் நவிற்று) நாக்கால் அநுஸந்தித்து, (இன்பமெய்தினேன்) உகந்தானே அங்கே தம்மை அநுபவிக்கப்பெற்றால் பெருமானந்தத்தைப்பெற்றேன். 'ப்ரஹ்மவேதாப்ரஹ்மைவ'

முதற்பாட்டிலே "ப்ரவோசம் ப்ரஹ்மவேதாஸ்வரூபமாஸ்தாய விஷ்ணு ஸாயுஜ்யமாப்நோதி" என்று நிரதிசயாநந்தமய ஸ்ரீசந்த விஜ்ஞான ஸாரண்யனைவிட்டு நிரதிசயாநந்தமென்றசொல் 'ஆநந்தோ ப்ரஹ்மா' த்யாதிகளிலேயா ஸ்ரீயப்பதயா ஸவேஸ்வரனிட்டுப்பிரந்திருக்க அவனைவிட்டு ஆழ்வார்திருவடிகளே தமக்குப் ப்ராப்யமாகையாலே அதுகளேயாஸ்ரயணீயங்களாகபற்றி அவருடைய திவ்யஸூக்திகளே தமக்குபாரகமென்கிறார் (நாவினால் இத்யாதி) (நாவினால்நவித்து)(நாவினால்) ஜிஹ்வையினாலே (நவித்து) ஸ்தோத்ரம்பண்ணி (இன்பம்) ஆநந்தத்தை (எய்தினேன்) அடைந்

ஶத்ருக்நோ நித்யஶத்ருக்ந:' என்ற ப்ரமாணங்களெல்லாம் இங்ஙனேயே பேசப்பெற்றேன், அவனை இங்கு இப்படி வ்யபதேசித்தருளும் ஸ்வீகரிக்கையால் இவனடியே அவன்பொன்னடியாயிற்று. இதை ஸூசிப்பிக்கையால் 'த்ரைலோக்யம் ஸர்வபாவேந ஸதா ஶத்ருக்ந' என்றபடியால் அவன்பொன்னடியே பேசினவனானேன். அயன் தன் ஸ்வரூபம் நம்பியரையவரு நிரூபித்தான், அவன் பேறைச்சொல்லவே என்னுடைய கண்ணிக்கு வ்யுத்பத்தியாயிற்று. அவனுடைய மனத்தான் அவனுடையவடி உலகளந்தவடியானது கொண்டு ஸ்வீகாரத்தில் ஸங்கதமாய் வர்த்திப்பதாயிற்று. இதுவே ஶேஷித்வ ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸாக்ஷியுமாய் பரதேவதாத்வத்துக்கே மிகவும் ப்ரமாணமாயிருக்கையாலே இவனடி அவன்பொன்னடியாயிற்று. (பேசினேன்) ஸ்தோத்ரித்தேன் இவரை ஆஶ்ரயித்து அவன்பொன்னடி பேசினேனென்பதுதான் கூனேயென்னில், (மெய்ம்மையே) அவனே இவர் இவரை ஆஶ்ரயித்து அவன் பொன்னடியை பேசினதே ஸத்யமென்பது, 'ஶ்ரீமத்ராமாயணம் ஸர்வம்' என்றும் 'ஸர்வகோசரேஷு ... ஸாக்ஷாத் ...', என்றும் 'ப்ராதுர்பாவைஸ் ஸுராணாம் ஆஶ்ரய காரணம் | வேத வேத்யே பரே புஸி ஜாதே தஶரதாத்மஜே | வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா' என்றபடி. ராமாயண ஸ்ரூபமிருக்கிறதைப் பொய்யென்பார்தான்யார். 'ந ஶ்ருத்வாநர்த்தே பேதிஷ்டே' என்றுப்போலேயிறே.

ஆகிலும் ஆஶ்ரயிப்பது ஸர்வேஶ்வரனையாயிருக்குமே அந்த விஷயத்துக்கு ஈஶ்வரத்வம் உதிக்கவைத்தது 'காரணம் து த்யேய:' என்றபடி வேறு வேண்டாவோ என்ன (தேவுமற்றறியேன்) 'கூடஸ்தம் ஸர்வகாரணம் ஹிரண்ய ... நாநய' என்றவனில் வேறொருவன் உண்டாகிறே இவனில் வேறொரு ஆஶ்ரயணீய தேவதை உண்டாவது. கடவுளுக்குக் கடவோரை வேணுமோ உண்டாகிறே நானறியலாவது.

பெய்யையே தேவுமற்றறியேன் ஒன்றையாலே பேசினேனவன்பொன்னடி என்றிராகிலும் பாடிப்பாடிக் குணங்களை அநுஸந்தித்துக் காலம் போ

க்கினேன் இதனால் ஆசார்யாபிமாநத்தாலே முதல்பாட்டிலே மதுரகவிகள் பண்ணிக்கொண்டபடி. ஆசார்ய விஷயத்தில் உபகாரித்தவர்களை ஸ்வதந்த்ரராய் ஸ்தோத்ரமான ஸ்வரத்தாலே அந்த ஞானங்கொள்ளப்பெற்றேனென்று அநுஸந்தாநம் ஸம்வாதம் பண்ணினபடி. (பேசினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே) (அவன்) அந்த ஆழ்வாருடைய (பொன்) ஸ்லாக்யமான (அடி) ஸ்ரவணீயமான திருவடிகளை (மெய்ம்மையே) ஸத்யமாக (பேசினேன்) வாசிகமாக ஶேஷித்வாநுஸந்தாநமாகப்பற்றினேன். இனி இதை வஸ்துதோ ஸத்தமாக உபந்யஸிக்கிறார் (தேவுமற்றறியேன்) (மற்றுத்தேவு) வேறுதே

க்க. ஸ்ரீ ராமாயணாதிகள் வேண்டாவோ என்ன, (குருகூர்நம்பி) குரு
கூர்நம்பி திருப்பவளத்தால் உமிழ்ந்த பாவின்பாட்டுக்கள், அதில் இசை
களையே பாடிக்கொண்டு ஆநந்தநிஷ்டனாய்த்திரியாநின்றேன் நான். (கு
ருகூர்நம்பிபா) இப்பாட்டுக்களேயாகவுமாம்.

ஆக இப்பாட்டால் நாவுக்கு அவன் ஸ்ரீஸூக்திகளும் அவன்விஷய
மான ஸூக்திகளுமே ஸாத்யம். ஆச்ரயணீயனுமிவனே, ஆஸ்வாத்ய
ரஸனுமிவனே, ஆநந்தத்துக்குருப்பான காரியங்களும் ...த்து
க்குமிவன் ஸூக்திகளேயென்றதாயிற்று.

[பேசிநின்றவன் பெர்ன்னடி' என்றதைக் கடாக்ஷித்து 'இறைஞ்சுதலி'
லென்றுவாயடுன் அருளிச்செய்தார்]

மூ— திரிதந்தாகிலுந்தேவபிரானுடை
க்கரியகோலத்திருவுருக்காண்பனான்
பெரியவண்குருகூர் நகர்நம்பிக்கா
ளுரியனாயடியேன் பெற்ற நன்மையே (௩)

வ்யா— (திரிதந்தாகிலும்) தேவரீர் ஆசார்யநிஷ்டையை ப்ரகாசிப்பி
க்கவே இங்கவதரித்ததாகில் அங்கே அயர்வறுமமரர்களதிபதியை
விடவல்லீரே, அவ்வழகை அநுபவியாமல் இருக்கவல்லீரே, ஸ்வரூபவு
ஸ்ரூபமில்லாவிடிலும் விஷயஸௌந்தர்யமுண்டே, அது நித்யாநுபாவ்யமா
யிருக்குமேயென்ன, (குருகூர்நகர் நகர்நம்பிக்காளுரியனாய்த்தேவபிரானுடை
க்கரியகோலத்திருவுருக்காண்பனோ) னென்கிறார்.

'வைநதேயாதிசரீரவதீனை' என்றதுமுண்டிறே மனோ

வ்) தேவ தாஸஸ்ய யோஜநாஜ்ஞாங்களை(அறியேன்)ஸமவிஷயத்திலும்
வைஷ்வலித்திறேன், உபகாரகமான வாழ்வார் திருவடிகளேயேபற்றினேன்
னென்னபடி. ஸஹதேவ இறைஞ்சுதலிலென்று நிர்க்குணோபகாரத்தாலேயே
ராகம் (குருகூர்நம்பி) திருநகரியிலேயிருக்கிற உபகாரகருடைய இ
வர் பரிபூர்ணநாம் போகும்படியோ வென்னபடி. (பாவினின்னி
சை) புணர்புடைய இனியவிசையை (பாடித்திரிவனே) அதுவேயாபகமா
க பாடித்திரிவனே. ஆழ்வாருக்கு யாபகமான கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு
வை யத்தைபாடித்திரிவனென்னவுமாம் ॥ உ ॥

(திரிதந்தாகிலுமித்யாதி) முதல்பாட்டிலே ஆச்ரயணீயனைத்தி உபாயம்
தாம் அண்ணிக்குமமுதூறுமென்று அந்தபோக்யத்தையபோதித்து, இரண்
டாம்பாட்டிலே ஆச்ரயணமும் மேவினேனென்றதுத்யாஸங்கம்
மாகவாழ்வாரைப்பற்றவென்று பூர்வாதித்து, இந்தவாச்ரயணமுமாழ்
வார்திருவடிகள்ஸம்பந்தமும் அவ்வாழ்வார்பற்றினவிஷயமாகையாலேயே
ன்றாழ்வாரே ப்ராப்யரென்றருளிச்செய்கிறார். (திரிதந்தாகிலுமித்யாதி)

யிவர் தேவபிரானைக்காணும்போதும் ஸேநாயிவர்க்காட்பட்டேயன்றி க்காணும் விரகில்லையே. அங்கே 'ஸ்ரீமதி விஷ்வக்ஸேநே ந்யஸ்த ஸமஸ்தாத்மைஶ்வர்யம்,' என்றருளிச்செய்தபடியே தன்ஸைஶ்வர்யத்தையும் ந்யஸித்திருப்பது அவரிலாயிற்று. இங்கு திருமால் தன்னைஶ்வர்யத்தோடு அவர் ஐஶ்வர்யத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு ஆழ்வாராக காரிமாறனாய் அவதீர்ணரானாரிறே. அங்குமிங்கும் 'ஸஹஸ்ராம்ஶுகஜ ஸ்ராக்ஷ' என்றருளிச்செய்தபடியே அவரோடு அவர் ஆசரேஷிபான திருமால் வகுத்த சேஷிபானதுகொண்டு தானே அவருமாய்வடிவைகொண்டார். ஆகையால் எவ்வகையாலும் இந்நகர்நம்பிக்காணுமேயனாய் சரியகோலத்திருவுருவைக்காணுவன்நான். இப்படிப்படியேன்பெற்ற நன்மையை யென்னெடுத்துத்தான் ஆராகிலும் பெற்றுண்டோவென்கிறார்

(திரிதந்தாகிலும்) 'நாவினால்' என்கிற பாட்டில் சொன்னபடியே நான் திரிந்து, அத்தால் தேவபிரான் தன் திருவருள் தருமே, நான் குருகூர் நம்பி பாவின் இன்னிசை பாடித்திரியும்போது அவன் திருவருள் தந்ததால், (தேவபிரானிதாஜீ) இந்நம்பி தம்முறவிலும் ஸௌஹார்த்தவாஸநாவிஶேஷகாரணையால் நித்யஸூரிகள் முகத்தாலும் எனக்கு நிவர்த்தகஜ்ஞாநமுமெனக்குத்தன்னையே உபகரித்தவருடைய, (கரிய) கருமாணிக்கமலை போன்ற, (கோல) 'கோலமேந்தாமரைக்கண்ணதோ'ரென்னப்பட்டதற்கு மேலே 'அகலகில்லேன்' என்கிற திருவையும் திருமார்பிலே உடைத்தான உருவைக்கண்டநுபவிக்கப்பெறுவேன். நான் ஒருவன்காண ஸூரிகளும் தனக்குடம்போய் அவர்கள் ஶேஷமாகவும் தன்னையே திருமால் எனக்கு வ்யாநமாக உபகரிப்பதாகையால் தேவபிரானுடையென்றது. இத்தால் ஸஹக்ஷிவிஷய ஸ்வரூபம் மேல் ஸௌஹார்த்தமவாம்ஶாவிஷயஸ்வரூபம் அவ்வுருவில் உத்க்ருஷ்டமாயிற்று.

ஆகில் அவ்வுருவைக்கண்டநுபவிக்கும்போது இவரைவிட்டிறேயநுபவிக்கப்படுவதென்ன (பெரியவிதாஜீ) இவரொருடனாய்மன்னிவ்விலா

(திரிதந்தாகிலும்) ஆழ்வாரைவிட்டு ஸர்வஸ்வமைஹா ஸ்ராக்ஷரத்திலே புகுந்தாலும் (நான்) இப்படிவஸவித்துப்போந்தான் அவர்பற்றினவிஷயமென்று தௌர்த்தாலே (தேவபிரானுடை) நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாநுபவஊநத்தாலே உபகாரகனான ஸ்வாமியானுடைய (கரியகோல) நீலவர்ணாகாகார யுக்தமான (திருவுரு) ஸ்ரீவிக்ரஹமென்ன விக்ரஹத்தை. யோகஜ்ஞஷீணுவர்ஷீணுடையமுறைக வணிக்குமாப்போலே இவர்வணிக்கிறபடி. (காண்பன்) யோஷிஷ்ஷுக்குவிஷயம்கண்ணுக்கிலக்காய்ப்போலே ஆழ்வாரைவிட்டால் ஸம்வஸவிஷயமாகத்திவர்காண்பது. (பெரியவண் குருகூர்) (நகர்நம்பிக்கு) (பெரிய) விஷீவஸமான (வண்) அழகாயிருக்கிற (குரு

வடிமை செய்யுமுறைமையால் இவ்வடிமையை விடாதபடி ஆட்செய்யுமவனே யேகரியகோலத்திருவுருக்காண்பனென்.

இவ்வதிசயத்தை நீர் பெற்றபடி எங்ஙனே யென்ன, (அடியேன் பெற்ற நன்மையே) அடியேனிந்நன்மை புதிதாகப் பெறுமவனல்லனே, யாவதாத்மபாவியாக இவ்வகையிலே திருமாலுக்கு அடியேனாய் இந்நன்மை பெற்றவனன்றோவென்கிறார் (அடியேன்பெற்றநன்மையே) இந்த நன்மையை அடியேன் பெற்றேனேயன்றி யென்னுடைத்தாகிலும் இந்நன்மையைப்பெற்றிலேகிடீர். இதனால் இவ்வதிகாரமும் வைதிகமென்றதாய் ஸம்ப்ரதாயத்தையும்தாமே வெளியிட்டருளினவரானார். உபாஸகர்கள் எல்லாருக்கும் அங்கு குருக்கள் குழாங்கள் தறைகழற்கீழ் மாறுதலின்றி மகிழ்ந்தெழும்போகமே பணியாகையால் இவர்படியில் இதுவும் பேறாகையாலே அடியேன்பெற்ற நன்மை என்கிறார்.

[தேவபிரானுடைக்கரியகோலத்திருவுருக்காண்பன்' 'நேத்ர ஸாபல்ய காரணம் ஸ்ரீமஸ ஸதாநே' 'ஸதாவஸதி' என்று ஸந்தர்ஸநமே ப்ரயோஜனமான வாஸ்துஷாயத்வம் இங்கு அநுஸந்தேயமாயிருக்குமென்று 'இசையும்பெற்றில்' என்று அருளிச்செய்தது.]

௮ — நன்மையான்மிக்க நான்மறையாளர்கள்
புன்மையாகக் கருதுவராதலின்
நன்னையாயத்தனாயென்னையாண்டிடுந்
தன்மையான் சடகோபனென்நம்பியே (௮)

வ்யா — (நன்மையால் இத்யாதி) கீழ் மூன்றுபாட்டாலுமாழ்வாரிலுள்ள

கூர்) குருகூரென்கிற திவ்யநகரத்திலே (நம்பிக்கு) என்னுடையாழ்வாருக்கு (ஆளுரியனாய் உரியவடியேனாய், ஆள்செய்கைக்கு யோக்யனாய் என்னவுமாம் (அடியேன்பெற்ற நன்மையே) (அடியேன்) ஆழ்வாருடைய நேர்மையிலே தோற்றவடியேன் (பெற்றநன்மை) பெற்றவிஷயமான ஸம்ஸாரிவிஷயங்களைப்போலே துன்மையென்னமாட்டாதே ஆழ்வார்பற்றின ஸமவிஷயத்தை நன்மையென்னபடி. ஆழ்வார்பற்றாதபோது ஸமவிஷயமும் த்யாஜ்யம், ஆழ்வார்பற்றினதேயடியாக நன்மையென்கையாலே சேதநாதிகாரயத்தாலே ஆழ்வாரே அடியேனுக்கு நிரதிசயவாத்ஸல்யமென்றுகருத்து. வாதெசவ (இசையுபேற்றலிதி) ஸூசிகோக்தம் ||௮||.

என்னப்பனில் நண்ணி என்று கால்கடைக்கொண்டவிஷயத்தை ஆழ்வாருகந்தாரென்று நீர் விரும்புகைக்கடி என்னென்னில் என்தன்மைபாராதே என்னை விஷயீகரித்த நீர்மையை யநுஸந்தித்தால உகந்தவிஷயத்தையும் கைவிட்டேனென்ன உம்முடைய தன்மையேது, அதுபாராதே விஷயீகரித்தபடியென்னென்ன அவற்றைப்பேசுகிறார். (நன்மையான் மிக்க இத்யாதியால்) (நன்மையான்மிக்க நான்மறையாளர்கள், புன்மையாகக்க

நிரதிசயபோக்யமாய் நிரவத்யஸ்வரூபியான ஸர்வேச்வரனுடைய திவ்ய
ப்ரபந்தங்களாலே ஸ்வஸ்வரூப ஸ்வரூபாநுரூபங்களையும் அநுஷ்
டிக்கைக்கு ஸாதநமான ஸ்வபாவத்தையும் வெளியிட்டார், இன்பத்திலிறைஞ்
சுதலிலிசையும் பேற்றில் நம்மைத்திருத்தினார். 'அபேக்ஷிக்கு ஹேது' என்
றருளிச்செய்யப்பட்ட ஆசார்யலக்ஷணமுடையவனும் 'சிஷ்யலக்ஷ
ணம்' என்றபடி ஸகலத்தையும்பற்றினால் அந்த ஸம்பந்தமே அன்னையாய
த்தனாய் ஆளுந்தன்மையனுக்கைக்கொள்ளவேணுமென்றும், கைக்கொ
ண்டால் அதறிந்து க்ருதஜ்ஞனாய் நடக்கக்கடவன் சிஷ்யனென்றும்
இப்பரிமாற்றத்தை நமக்கு அறிவித்துக்கொண்டு இகழாத பல்லுறவில் நம்
மைத்திருத்துகிறார்.

(நன்மையால்மிக்க) 'விஸம்வாதாய' என்றும் 'ஸர்வஸ்வ
ஸ்வாமி' என்றும் வெளியிட்ட சிஷ்யாசார்யலக்ஷணஞானமுடையர்
ஆனவர்களாய், வேதவேதாந்தவ்யாக்யாநகருமான உடையவர் கூர
த்தாழ்வான்போல்வார். இத்தால் ஸ்ரீ ஆசார்யலக்ஷணநிஷ்டலக்ஷண
வாயகங்களென்றதாயிற்று. (புன்மை) தோஷம், என்னிலுள்ள புன்மையி
ன் அபரிமிதமாயாலே தோஷஹாரனென்னும்பல் வினையே வடிவாகக்
கொண்டவனென்றுபுன்மையாகவே, (கருதுவர்) ஆவர்களோவென்பார்
கள். அவர்களுடைய ஸம்பந்தம் தம்மைத்தாமே அருவருக்கும்படி பண்
ணின்படியால் (கருதுவர்) என்றது. ஆந்த ஸம்பந்தம் கருத்திலும் பட்
டபடியால் கருதுவர் என்றது. (ஆதலின்) அவர்களெல்லாம் இங்ஙனே ம
திக்குக்கழிக்கையால், தோஷபரனென்னைக்கைக்கொண்ட சட
கோபன் (தன்மையால்) தன்னுடைய ஸஹஜஸௌஹார்தாதிகளா
ல், எனக்கு (அன்னையும் அத்தனுமாய்) தாயும் தந்தையுமாய் (என்னையா
ண்டிடும்) என்னைத்திருத்திப்பணிகொண்டவராய் நன்மையால்மிக்க நான்
மறையாளர்கள்போலவும் நித்யஸூரிகள் போலவும்ஒருகோர்வை
யாயிடும்படியான ஸ்வபாவமுடையவன்.

அதவா (சடகோபன்) இதில் என்னையென்றது அபேக்ஷிதமான
மான யாவதாத்மபாவியுள்ள எம்மையே தாமாகத்திருவுள்
ளம்பற்றியன்றித்தம்மையன்று, அங்குற்ற ஸர்வ திவ்ய தருக்குசரித்ரா
திகளாதிதோஷமில்லையே, அப்போது நம்மில் புன்மையாகவென்றதும்வா

(ருதுவர்) குணங்களால் உத்தமராய் ஸம்ஸாரிகளுக்குக்ஆசார்ய
ராய் தராயிருப்பதாலாழ்வாரையொழியவடங்க அவஸ்தையென்றுகைவிடும்
படியன்றோ யென்னுடையஸ்திதியிருக்கும்படி; இவர்களுக்கு நன்மையா
வது வர்ணாச்ரம தோஷங்களுண்டாகில் தோஷம் வாராதே குண
ஸாத்ம்யம்; அதில் மிகுதியாவது; குணமொழுமில்லாமல் தோஷமே

யிதாயுக்மாம் அன்னையாயத்தனுயென்றது சடகோபர்க்கெனக்கும வர்க்குமொக்குமாயிற்று. ஸ்வாமி ஜநஸ்யாஸ்ய வெஷ்ணவாஞ்சகொவ: அவ்வழியால் ஸம்பந்தி மொவாயதிதிவ ஸம்மொவ:; இப்படி என்னை யாண்டிடுமவனானதுகொண்டு இச்ஸம்பந்தவன் (என்நம்பியே) என்வஸம்ப யிகளாய் ஸ்வஸ்வரூபவிஷயத்தில் என்னோமுத்தையே கடாக்ஷித்தவர்க ளையெல்லாம் என்னைப்போலாளுமதுகொண்டு என்நம்பியே. எமராகாதா ரை இங்ஙனே ஆண்டிடுமவனல்லனென்றும், என்ஸம்கொவனே இங்ஙனே ஆண்டிடுந்தன்மையாய், என்னை இங்ஙனே ஆண்டிடவல்லனென்றுமாம். "ஓம்பிலாததீவினையேனை யுய்யக்கொண்டு, எனைப்படுமதுமவ்வப்பனுக் குமுண்டோ என்நம்பியே என்னக்கூடுமோவென்னில், அவனுமுய்யக் கொள்வதும் அவ்வவதாரத்தில்தானேயாகையால் இப்படி கடாக்ஷித்து ஸம்ஸ்காரஞ்சம் பெற்றதுகொண்டு ஸம்கொவனென்நம்பியேயென்ன ருளிச்செய்யத்தட்டில்லை. என்னுடைய ஸம்பந்திகளாகவும் அன்னையாய் அத்தனாய் ஆண்டிடவல்ல சக்தியையுடையவன், இப்படியுடையவ னேயாகையால் என்னம்பி யென்னருளிச்செய்தார். தம்மை கடாக்ஷித்த ஸதாசார்யஸஹஸ்ர ஸந்தானத்தில் இப்பாட்டில் அருளிச்செய்தபடி யே தன்னிலும் தனாசார்யனிலும் ப்ரதிபத்திகோடிபாயவெண்ணித் தம் முடையவநுஷ்டாநஸூக்திகளை இப்பாட்டில் நிஷ்கர்ஷித்தபடியால், இகழாத பல்லூரவில் என்றருளிச்செய்தார். || ௪ ||

யுண்டாகிலதுவே பற்றாசாகக்கொள்ளுகை. (நான்மறையாளர்கள்) அதுக் கடியாக ஹிதங்களை ப்ரகாசம்பண்ணிப்பெருகிற வேதங்களில் வமாஹி த்திருக்குமவர்கள் வேததாத்பர்யத்தைகையில்பட்டு ஆத்ம ஸம்ஸ்ருஷ்ட யாந ரான பெரியபிராட்டியார் ப்ரவ்ருத்திகளும் புன்மையாகக்கருதுவர், புன் மையாவது 'தேவமாதல்போல் வாங்காதல், விஷயப்ரவணமாதல்' த உபாநமாதல். மேல்பாட்டிலே யிதுவ்யக்த மாகுறது, என்னுடைய ரீதியை பொல்லாங்கென்றே நினைத்துகைவிடப்பார்ப்பர்களென்னபடி. யதா (ஆக) உண்டாக (கருதுவர்) புன்மையே ஹேதுவாக மத்ஞாஸம்ஸ்ருந்ரென்று ரக்ஷிக்கக்கருதுவர் (ஆதலில்) ஆகையாலே (அன்னையாய்) தாயாராய் (அத் தனாய்) சூத்தனாய், பிதாவாயென்னபடி. (என்னை) "தீநுமொகா ஹிம்வுரி கூஷ் தவெமஸாரணம் மத:" என்குற காகாஸுரன்போலேஇருக்கிறவந ந்மதிகளுள வென்னை. (ஆண்டிடும்) தகப்பன் தாய் ஸ்த்ரீகள்செய்குற ப்ரஸ்ரவஸ்ருதங்களானவுபகாரங்களை என்னையாண்டிடுமவனனெ ன்னபடி. (தன்மையான்) அடியேன் தன்மையை சேஷத்தை ஸ்வரூப மாக்கொண்டு என்னை விஷயீகரித்தவனான (சடகோபன்) ஸம்மென்கிற

மூ — நம்பினேன் பிறர் நன் பொருள் தன்னையும்,
நம்பினேன் மடவாரையும் முன்னெல்லாம்,
செம்பொன்மாட திருக்குருகூர்நம்பிக்
கன்பனாய், அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே. ௫.

(நம்பினேனித்யாதி) ஆத்மாபஹாராத்யபராத காரணங்களுண்டானாலும் ஸதாசார்யாபிமாநத்தாலே அது வந்தீரப்பெற்றுக்குறைவற்ற பாரிபூர்ண்யத்தை கடுகப்பெருமதுகூடுமோ வென்ன, அங்ஙனே கேட்டவர்களேதாமாய், அதுக்குமொருஸந்தேஹமோதானென்று அருளிச்செய்கிறார்.

(பிறர்பொருள்தன்னையும்நன்பொருள்தன்னையும்நம்பினேன்) ஸ்வயமே ரக்ஷகமென்று விஸ்வஸித்தேன் அது நல்வழியால்கிடையாதே, ஶாஸ்த்ர தத்த்வஜ்ஞர்களுடைய ஸம்பாஷணத்தைப்பண்ணி அந்த த்ரவ்யத்தையே ரக்ஷகமென்று விஸ்வஸித்தேன், இதற்குமூலம் 'பரஸ்வ ஹரணேச்சை' என்றுசொல்லப்பட்டவனுடைய கௌஸ்துபஸ்தாநீயமான ஆத்மாவை நான் என்னதென்றபஹரித்ததேயாயிற்று. ஸர்வஶேஷியான பரமாத்மனை நான் ஸ்வதந்த்ரனென்றே நம்பினேன். ஸர்வஸ்வங்களை ஸ்வீயங்களென்று நம்பினேன்.

இவ்வளவில்தானின்றேனோ (நம்பினேன்மடவாரையும்) பிறரென்னது, இங்குமந்விதமாம். மடப்பமுள்ள, பாதிவ்ரத்ய விரக்த்யாதி குணங்களால் ஸுந்தரிகளான பரஸ்த்ரீகளுடைய ஶரீரங்களை ஸ்வபோக்யமென்றுநம்பினேன். பிறர் என்பது இங்கு அந்விதமாகிலும் ஸர்வாத்ம மடவாரிடத்தில் நிரதிஶயபோக்யத்வத்தையும் நவா அபிப்ராயத்தை ஸ்வகார விரோதி நிரஸநத்தாலே ஶடகோபனென்று பேர்பெற்ற நம்மாழ்வார் (என்நம்பியே) என்னை விஷயீகரித்த நம்பி, என்னை ரக்ஷிக்கவல்ல பரிபூர்ணரென்னபடி. ஸதாசார்யஸம்பந்த இகழாத பல்லூழிவிதி நிஶாஞ்ஜநௌஷதிகௌரத்தம். ‖ ௪ ‖

புன்மையடியாகவுமக்கு ஆழ்வார் ஸம்பந்தாதிகாரத்தாலும் உபகாரகர்க்கச்சொன்னீர். புன்மையுமக்காழ்வாருபகரித்த நன்மையும் எதென்னவருளிச்செய்கிறார் (நம்பினேன் பிறர் நன்பொருள் தன்னையும்) (பிறர்) விஶ்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய (நன்) நல்லதான (பொருள்) வஸ்துவை கௌஸ்துபஸ்தாநீயனான ஜீவாத்மாவை என்னபடி (நம்பினேன்) அபஹரித்தேன். ப்ராஹ்மண த்ரவ்யாபஹாரத்திற்கும் வைஷ்ணவ த்ரவ்யாபஹாரத்திற்கும் ப்ராஹ்மணஸுவர்ணாபஹாரத்திற்கும் ப்ராஹ்மண தாராபஹாரத்திற்கும் ப்ராயஶ்சித்த ஶாஸ்த்ரத்தாலே ப்ராஹ்மணஸுவர்ணாபஹாரம் ஸர்வபாபேஷு மஹாந்தம்போலே ஸர்வபாதகஸர்வபாபஶ்ரேஷ்ட

ப, ஸ்ருதநஷ்டாசாராய" என்றறியமாட்டாமல் உத்தாரமெய்வ 22 ஸ்ரீ
மெபகள் இவர்களென்று அப்யவஸித்தேனென்றும், ஸ்த்ரீகள் பாராஷவ
ஸ்வீகாரம் பண்ணுமது தங்களுடைய பதாரதையைகாட்டி யாகையால்
மடவாரென்னபடி. இதில் வஹாவமநம் ஒன்றிரண்டால் வயஹ்ரவத்தை
தோற்றலாயிற்று இதெல்லாமென்று தோன்றி என்ற, (முன்னெல்லாம்)
யாவதாத்மபாவிஸூத்ரமாக இவ்வளவும்.

இப்போது இப்படி நிவிர்த்தரானைக்கடிஎன்ன இன்று பெற்றதென்
ன; வருளிச்செய்கிறார் (செம்பொன்னிக்ராதி) சிவந்த பொன்மயமான மா
டங்களையுடைய திருக்குருகூர் நம்பிக்கடியேனாகப்பெற்று அத்தால் அவ
னில் அன்பு பெற்றவனாய். காயகம் கஹேதுகமன்றே, வத்ஸலம் அன்
பனாயடியேனென்றிருந்தாலும் ஸ்வாமித்தாலிங்ஙனேயாகக்கடவது.
அன்பு ப்ரேமம் (அன்பனாய்) அவரில் ப்ரேமத்தைப்பெற்றவனாய். 'உன்ன
டிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே' என்னும்படியான 'உபாயாநயம் ஆழ்வாருக்
குத்திருவென்பதினாலாப்போலே இவருக்கிவ்வாழ்வாரிலும்வாயாநயம்
என்றறிவிக்கிறது. (அடியேனென்றது) இவருடைய இவ்வுக்தி இப்போது
நீங்களும் என்னைப்போல் இவருக்கு ஆள்பட்டஅன்பராகில் என்னைப்
போல் இன்றேசதிர் பெறுங்கோளென்றுபதேசமாகவும்.

யதா ஸ்வாதாராயதஸ்மீஷ்வஸ்வாஹிரோதி தத்தாதா த்ருஷ்டைக்ஷ்ய
வஶ்யத்தாலே இவருக்கிவ்வுக்தி, உபக்ரமந்தொடங்கியே நானடியேனென்று
க்குமேல் அவர் பரிக்ரஹிக்க அது மேலான பரிக்ரஹமாகையால் அ
த்தாலவரெனக்கண்ணித்தார், அத்தால் இவரே ஶேஷஸ்வாமீயரென்று
ம ஶேஷத்வாவறென்றும் 'ஶாதாவிதேதராதிஸ்ரோதிமொயித யாவத
நுபவமுடையவரென்றும் ஸ்வதாவிஷயாமநிவர்த்தகரென்றும் அறு
திபிட அத்தால் ஸமித்தது எனக்கவரிலன்பு, அவ்வழியாலன்புபெற்றவ
னாய் (இன்றே சதிர்த்தேன்) இவ்வளவும் அஹங்காரமமகாரங்களால் அவ
திஷயமுவணன் நானென்றல்ல, என் அஹம்பாவஜீவங்களுக்கு விஷய
ஸ்தர் ஆழ்வாரேயாய் நான் இவருக்கு பரிக்ரஹஸ்தன் என்றேதெளிந்து

ஸ்திதஸமெய்ாத்ரூஷ்கஸ்மாஹாஹரணஸ்ாநிய ஜீவாதாவஹாரியானே
னென்னப்டி. 'கிமேந நக்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா'
என்றதிறே. முன்னெல்லாமென்று கீழ்மேல் இரண்டிடத்திலும்அந்வயிக்
கிறது. (முன்னெல்லாம்) உத்தேஸ்யலாபத அநாதிகாலமெல்லாம் (நம்பினே
ன் மடவாரையும்) ஶாஸ்த்ரம் தத்த்வஹிதோபாயத்தாய் அவரவர்களுக்
குக்கொடுத்த மடவார்களையும் பரஸ்த்ரீகளையும் நம்பினேன் அபஹரித்தேன்
இப்படி ஸர்வஸ்வமும் அவஸ்தாதிகளை அபஹரித்த நானிதுக்குவித
னாவேனோ' இதுஎன்புன்மைஎன்னபடி. இப்போது நமக்காழ்வாருபகரித்

என்னிலுகித்த உபகாரமும் அவரதே மற்றவிஷயங்களை உபதேசம் பண்ணுவரும் ஸ்வவேதோக்தம் அவரேயாய் அதன் வ்யாக்யாநமும் அவரேயாய் ஆநுஷங்கிகமாக இத்தலையிலுண்டாகுமதும் அவருடைய ஸௌகுமார்யத்துக்கும் ஸௌலப்யத்துக்கும் உபகாரணமாய் "நலர்வதர்த்யர்க்காராய" என்கிற தெளிவைப்பெற்று "வக்ஷ்யாமஸ்த்வ ஸர்வஜ்ஞ நாராயண:" என்றுமறுதியிட்டு "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய் தந்தையுமவரே" என்றும்படியான உண்மையைத்தெளிந்து இவ்வெல்லாவற்றிலும் நித்யோபகாரிபடியைப்பெற்றவனாய் இன்றே சதிர் பெற்றேன்.

இவ்வைஸ்வர்யமெல்லாம் இங்கிருந்தநான் பகவனுக்கு ஸ்வரூப விஷயத்திலாம் அவர்களுக்கு சதிராவது, அவனோடு குறைவற்ற ஸாம்யாபத்தியைப்பெற்று அவனுடைய இங்குற்ற "ஸநத்ஸுஜாத:" என்கிற படியைத்தாங்களும் அவ்வநுபவத்தில்பெருகை. அந்தசதிரையே இங்கும் நான் இன்றே பெற்றேன் இவ்வாழ்வாருபாஸயத்துக்குமுன்பு குருகூர்நம்பி என்னுலும் அண்ணியாகுமமுதூறுகும் இருந்த என்னை. இப்போது அண்ணிக்கவும் அமுதூறவும் பெற்றேன் இவ்விரண்டும் பெற்றவின்றேகாண் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநம்பெற்றுசதிர்பெற்றேனென்கிறார்.

தவுபகாரமெதென்னவருளிச்செய்கிறார் (செம்பொன்மாடத்திருக்குருகூர்நம்பிக்கு)(செம்)சிவந்த(பொன்)ஸ்வர்ணமயமான (மாட) க்ருஹத்தையுடைய(திரு)ஸ்ரீமத்தான(குருகூர்)ஸ்ரீகுருகாநகரத்துக்கு அதிபதியான(நம்பிக்கு)பூர்ணரானவாழ்வாருக்கு(இன்றே)இதாநீமேவ,யாவஜ்ஜீவிகஸ்வாமிகைங்கர்யத்தைஸம்வத்ஸரமடியாகவந்தஆவாயுக்கமாகப்பெற்றவிப்போதே என்றபடி. (அன்பனாய்) ஸ்நேஹிதனாய் நிரதிசயபக்தியுக்தனாய் என்றபடி. ஆழ்வார் பகவத்ப்ரவணராய் பின்பிது க்கெல்லையான பாகவதசேஷத்வத்திலே நின்றாப்போலேயன்றிக்கே அடியிலேநானே அன்பனென்னபடி. அடியேன் முன்பு அஹங்காரந்தோற்ற நின்றாப்போலேயன்றிக்கே ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்பிறந்தவனைப்போலே அடியேனென்றுசொல்லும்படி ஆதியுடையனாய் முதலிலேதானே பகவத்விஷயத்திலும் பாகவதஸாந்நித்யவிஷயத்திலும் உத்க்ருஷ்டனவாசார்யரூபரானவாழ்வார் விஷயத்தில் அநந்யஸாதநோஸ்மிஹிதனன்(சதிர்த்தேன்)சாதுர்யமும் பெற்றேன். ஆசார்யாபிமாநமாகிற ஸௌபாக்யம்பெற்றேனென்றபடி. இப்பாட்டினர்த்தத்தையிராக்மமாற்றிலென்னும் ஸ்ரீஸூக்தியருளிச்செய்தார் ||௫||

இன்று தொட்டுமெழுமையுமெம்பிரான்,
நின்று தன்புகழேத்தவருளினான்,
குன்றமாடத்திருக்குருகூர்நம்பி,
என்றுமென்னையிகழ்விலன்காண்மினே, ௧௰.

(இன்றுதொட்டுமித்யாதி) இப்படியின்று சதிர்த்த உமக்குத்தக்கமேல் கர்தவ்யமென்ன, அதுக்குமேல் கைவிட்டால் என்செய்யக்கடவீர் என்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

(இன்றுதொட்டுமெழுமையும்) சதிர்கப்பெற்றதும் இன்றிறே, இன்றுதொடங்கிஎன்னோடு வித்யாஸம்பந்தத்தால் ஆசார்யநிஷ்டையைப்பெற்று வளரவல்ல வெவ்வேழ்தலைமுறைகளை உள்ளகாலமெல்லாம் (எம்பிரான்) எனக்கு ஸ்வாமியாகவே (குன்றமாட) பொற்குன்றுகளொத்தமாடங்களால் அலங்க்ருதமான திருக்குருகூர்நம்பியாயவதரித்துபகரித்தவர் என்னுடைய அஹங்காரமமகாரங்களைக்கழித்து ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தைத் தெரியவறிவித்து.

அவ்வளவன்றிக்கே (நின்று)என்னை ஸ்வரூபாநுரூபநிஷ்டையில் நிலைநிற்கப்பண்ணி (தன்புகழ்) ஸம்ஸாரமோசகத்வ ஸவிஷயாநுராகஜநகத்வாதிகள் ஆத்மகுணங்களோ, கல்யாணகுணங்களையே ஸ்துதி பண்ணும்படி அருள்பண்ணினார் "தஸ்யநாமஸஹஸ்ரம்" "க்ருஷ்ணாவதார" என்னப்பட்ட தேவபிரான் தன்னுடையவும் ஆழ்வாராக அவதரித்ததன்னுடையவும் கீர்த்தியசஸ்ஸுக்களிலகப்பட்ட யாவத்குணங்களையும்நானும் என் அநுவ்ருத்திகளும் காலதத்வமுள்ளதனையும் கொண்டாடிக்கொண்டு ஸ்துதிக்கும்படி அருள்செய்தான்.

இன்னும்மையாழ்வார் விஷயீகரித்தாராகிலும் அநாதிகாலம் புறம்போன நீர்மேலும்புறம்போனாலோவென்ன' அப்படியடியேன்புறம் போகும்படியோ வாழ்வாரிருப்பதென்கிறார் (இன்றுதொட்டுமித்யாதி)(இன்று தொட்டும்) விஷயீகரித்த வின்றுதுடங்கி(எழுமையும்)எழுஜந்மமும், இது உபலக்ஷணம் மேலுள்ள காலமெல்லாமென்றபடி. (எம்பிரான்) ஈஸ்வரோபகாரகரான வாழ்வார் "பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்" இத்யாதிகளிலே ஆழ்வார் பகவத்விஷயத்திலே யநுஸந்தித்தவைலக்ஷண்யத்தை யாழ்வார்விஷயத்திலே இவர்சொல்லுகிறார்

(நின்று தன் புகழேத்த வருளினான்) (நின்று) ஒருபடி பட்டவுபகார ஸ்ம்ருதியினாலே பகவத்ஸஹவாஸத்தளவு மாழ்வாரை யநுபவித்து பின்பதுகிட்டினவாறே யதிலே தோள்மாறும்படி யன்றிக்கே நித்யமாக வென்னபடி. (தம்)தம்முடைய (புகழ்) திருக்கல்யாணகுணங்களை (ஏத்த) ஸ்துதிக்கும்படி. (அருளினான்) க்ருபைபண்ணினான்

'யானாய்த் தன்னைத்தான் பாடி' 'யான்சொன்னவின்கவியிப்பப்பெற்று' 'தன்சொல்லால் தான்தன்னை கீர்த்தித்தமாயன்' என்னமாயனின்றேகுன்ற மாடத்திருக்குருகூர்நம்பி(என்றுமென்னை) தன்னில்தானே என்னஸம்ஶயங்கள் நின்னபடியைத்தன்னருளால் அறியவும் அத்தாலேஸாம்ஸாரிகாஹங்காரங்கள் கழியவும் பெற்றவென்னை தன்னையும் தம்மிலெமர்களாக்கிக்கொண்டு அடக்கி என்னை என்கிறார் (இகழ்விலன்) என்னையவன் கைவிடானியானே, என் ஸம்பந்திகளையும் கைவிடான்காண். இவ்வஸாத்ருக்ஷாதத்வமுள்ளதனையுங்காண் என்கிறார் (என்றும்) என்று.

நம்பிஸ்வவிஷயராமாநுஜஸநாதநமான மானவரத்தை யாவதாத்மபாவியாகவே, த்தாரணின்றாலும் கைவிடப்போகாதபடியான கல்யாணமானவரத்வவ்ருத்தியுடையவர்.

கீழேசெம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர்நம்பி என்றார், இங்கே குன்ற மாடத்திருக்குருகூர்நம்பி என்கிறார், இதேன் இவருடையஸந்நிவேஶகாரந்தான், இதென்ன ஆழ்வாருடைய வைபவந்தான். கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்வதாரவிஷயராமநிவர்த்தகத்வமுக்தமாய் இதில் ஸ்வவிஷயராமாஜநகத்வமிறே அருளிச்செய்கிறது அதில் வக்ஷ:ஸ்தராதிகளை ஸ்த்ரீஹாரகாஸ்ரீநேநாவாஸகனுக்குப்போலே பட்டிணியிட்டே இவர் ஸ்வதாரராமநிவர்த்தகனை ஆனென்று "யஸ்யாநேத்ரஹாஸ்யவநாஸ்யஸ்வத்ம் தத்வஸ்ரீந ஸரோஜிதம் யதநாநேத்ரஸ்ருதி ஸஜ்ஜநா, என்றபடியே ஸ்வாதந்த்ர்யவிஷயமான ராமௌஷதிகளில் வக்ஷ:ஸ்தராதிகளை வயிருநிறையப்பண்ணி ஸ்வாதந்த்ர்யவிஷயராமநிவர்த்தகத்தை 'செம்பொன்மாட' என்றருளிச்செய்தார். அழகியதும் சிகப்புடையமானதுகொண்டு (பொன்) ஸ்ப்ருஹணீயமான மாடங்களையுடையதிருக்குருகூராகிற நகரத்தாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யவிஷயராமநிவர்த்தகத்வமுக்தமாயிற்று.

(குன்றமாட) வென்று மலைபோலே உயர்ந்துமௌந்நத்யமான மாடங்களையுடைய திருநகரி என்று நகராலங்காரத்தாலும் மலைபோலேஉயர்ந்து ஸௌந்நத்யமாக வளர்ந்து ஒன்றோடொன்று நெருங்கின ஸ்வவிஷயாநுராகங்களை பிறப்பிக்கவல்ல மாணவ்ருத்தியையுடையவனென்கிறார் மாடங்கள் நெருங்கின நகரம் அழகுபெற்றாப்போலே நகரவிஷயாநுஸந்தாநஸம்காரஸௌக்யங்களால் ராமங்கள் ஸௌக்யத்துமழகுபெற்றும் ஸ்வாதந்த்ர்யம் பாராமல் நெருங்கியும் ஸ்வவிஷயாநுராகத்திற்கு அழகுபிறவிக்கவல்லவ்ரு

(குன்றமாடத்திருக்குருகூர்நம்பி)(குன்றம்) பர்வதம்போலேயுந்நதமானமாடங்களையுடைய (திருக்குருகூர்) ஸ்ரீநகராகாநகரத்திற்கு (நம்பி) பரிபூர்ணநாயகரென்றபடி. இவர் பரிபூர்த்திபடியேன்புறம் போகும்படியோவென்னபடி.

வ்யதிரேகவிஷயமென்றிறேயிங்கு விவக்ஷிதம். இவ்விஷயம் ஸ்வஷமுமா னபடி. மற்ற க்ருஷ்ணாதி விஷயம்போலுமன்றே. தன்னில் நாயிகாரஸ ஸாரமே விஞ்சியவதாரமொரோகூக்ஷபாய் தாமாகிற ஸ்வஷவபாத்திலும் ஸ்வ ஸாத்யத்தைப்பெருந்தும் வபாமிறே.

ஸாவகாசமான "குன்றமாடத்திருக்குருகூர்நம்பி என்றுமென்னையிகழ்விலன்" என்கிற அபூர்த்தானேயாய் நின்றபின்பு என்று தானென்னை கைவிடவல்லன், என்னில் காணப்பட்ட அஹங்காரமமகாரங்கள் என்ன தானுவிரே அத்தாலென்னைப்புறம்போக்கி அந்யவிஷயவுவண நானுனென்று கைவிடவாவது. இத்தலையிலுள்ள ராமமும் ஸ்ரீராமமேயானல் அது கொண்டென்னைக் கைவிடவிறருண்டோ.

(காண்மினே) இவ்வத்யவஸாயமாக என்னோடு விப்ரவஸக்ஷமு முடையமெமர்களிலும் நம்பியிகழ்விலனுனமையைக் காணுங்கோள். இங் ஙனே இருக்கிற நம்பி என்னைக்கைவிட நினைப்பனே "க்ஷமாவெநவம் வ்யாவ்ருநத்யஜயங்கயஞ்ஞ" என்றுமவந்தன் திருவடிகளின் ந்யஸ்த ஞன என்னைகைவிடுமோவெனென்கிறார். ‖௬‖

மூ — கண்டுகொண்டென்னைக்காரிமாறப்பிரான்
பண்டைவல்வினை பாற்றியருளின
னெண்டிசையுமறியவியம்புகே
னொண்டமிழ்ச்சடகோபனருளையே (எ)

வ்யா — (கண்டுகொண்டித்யாதி) இங்ஙனுகில் ஸர்வஜ்ஞரான ஸ்ரீவதநரும் இவ்வத்யவஸாயமுடையவரானல் அவர்களும் என்னையி கழ்விலனென்று அறியலாயிருக்குமே இவ்வத்யவஸாய மிவ்வகையரான அடியோங்களுக்கு உஜ்ஜீவகமாவதெங்ஙனே யென்ன; என்னுபாயநிரு ணைப்பாருங்கோள், அவ்வகைப்பட்ட நீங்களும் அவனருளுக்கு விஷயபூ தராயின்றுகோளாகில் உஜ்ஜீவிப்பதற்கு ஸம்ஸயமுண்டோவென்றவருளிச்

(என்னுமென்னையிகழ்விலன்காண்மினே) காலதத்வமுள்ளதனையுமெ ன்னை யிகழ்விலன், புறம்பேயொருவிஷயத்திலே போகும்படி விட்டுக்கு டான் என்தன்மை பாராமல் என்னை விஷயீகரித்தவர் நான்புறம்போவே னெல்லாம் போகலாம்படி என்வசமாய் என்னைகாட்டிக்குடுத்துத்தருவரோ வென்னபடி. (காண்மினே) காணுங்கொள், ப்ரத்யக்ஷமாக பாருங்கோளெ ன்னபடி. இந்தமஹாவிஸ்வாஸத்தை தன்பற்றிலென்று ஜெமிகன்ருளிச்செய் தான் ‖ ௬ ‖

ஆழ்வார்தம்முடைய பக்கல் பண்ணின நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத் தைக்கண்டு இவ்விஷயீகாரத்திற்கு யொமஷ்ர்கவிருக்க நாட்டாரிழந்து போனபடி யென்றென்றந்ஸாயித்து சிருவர்களாழ்வார்பெருமைபறிய

செய்கிறார்.

(என்னை) நீங்கள் சொன்னபடியே ஸ்ரீமானவென்னை இங்ஙனே (க ண்டுகொண்டு) வ்யாயிநிதாநத்தை அறிந்து விகித்ஸிப்பாரைப்போலே, இ ங்கே என்னையென்றது நம்தாதாத்ம்யத்தாலாய் நம்மைத்திருத்த நாம் தா மாகச்சொல்லுகிறபடி. காலங்குறித்து ஜாஜ்ஞல்யமாய் தத்வாபராதவஸ ஞய் ப்ரஷுபாகிம் வந்நத்தால் ந்யாஸவிதாநிஷ்டரான வென்னை, ப்ரநஷ் ஷவ்யவஸ்தி தவிஷயாஸக்தனாகக்கண்டு, இது இவனுக்கு பாவபரம்பர வா வஸ்ராவத்தாலே வந்ததென்று கண்டுகொண்டு, "உகவுவேயஜாஜா ணயொமஹ்" என்ற ஸவிசேஷதயாவிஷயனாக்கொண்டு. (காரிஉதாரி) நமக்கின்னமுவகரிக்கவேகாரிமாறனானவன். "தாஸாவிராஹிஷ் ஸ்ஜிபஜோநஜாவாம்பாஜ | வீத்ரம்பரயாஸ் தீ ஸாக்ஷாநந்தயஜீயம்" எ னப்பட்டவனே கிடீர் அந்தகாரிமாறனான். (பண்டை) பழையதுக ளும், (வல்) வலியதுகளுமான, (வினை) பாவபரம்பரைகளை யெல் லாம், (பாற்றி) பாறிப்போம்படிபண்ணி(அருளினான்) க்ருபைசெய்தான். "ஸர்வபாபேபேஸ்யோ மொக்ஷயிஷ்யாமி மாஸுச:" என்கிறபடியே தானாகவே என்வ க்ரு தியையும் என்தோஷங்களையும் கண்டு ப்ரதக்ஷாஷித வஸ்தியில் க ழிப்பித்து பிழைகளொன்றுமெழும்பாதபடியாகவே பழையதான வல்வினை களையெல்லாம் ஓட்டியருளினான். "மோசயிஷ்யாமி" எனறதுக்கு "விஸ்ராவஸ்ய ஸகஸகஸ்ரஸ்ய" என்றபடும்.

ஆகில் தயாவிபவ்யவநரில் தெய்வத்வாக்ரதாக்ரகாரணக்ரதாரா காரணவஸ்ராத்தரமாயிருக்கிற அயிகாரியைத்தாணேமேயென்று கல க்குமவர்களை இங்ஙனே தெளிவிக்கும்படி க்ருதாகாரணம் தேஹகாரு தெவஹாணவ்ஸ்மாகில் அது வினையல்ல. தத்தாதாணத்தில் விவேகி யான வநனுக்கு ஸாஜீவஹக்மமாக க்ருதாகாரணமுழியாது அக்ரு தாகாரணமும் ஸாஜீவநெவதராவத்துக்கஞ்சி தாபரம்பரை பாவத் தையும் வ்யவஸ்தியால் போக்கிக்கொண்டவனுக்கு உதிக்கமாட்டாது. வ்ரு க்ருதவிசேஷாபராதவிசேஷத்தால் க்ஷுதாக்ருதாகாரணவ வ்ரத்தி பு ண்டாயிற்றாகில் அது அநாதாவத்தோடு கூடினதாகையாலே பசித்தவ்ய ஜனனுக்கு அமத்ர வ்ராஷஷ்ஷாஷாஞஷணம்போலே தூரஷ த்ராஸ்பமதவ்ராஸ்த்தின் ஸமமேயாயித்தனைபோக்கி ஸாவ்நய

மையால் பிழக்கிறார்களென்று எல்லாருமறியலாம்படி சொல்லக்கடவெ னென்கிறார். (கண்டுகொண்டென்னை உதாரி)

(கண்டுகொண்டு)நான்கிட்டின வளவிலாழ்வார் திருவுள்ளம் நியிடே ற்றுப்போலேயிருந்து தென்குருகூர் தம்மைப்பெருகைக்கி எதிர்சூழ புகுந்தாரிவரென்று தோன்றும்படி யிருந்தென்னபடி. அவருடையக

காரமான வினையாகாது. உஹாநந்த வாதிஷ்டாவஹமிறே வினையாவது. ப்ராணர்த்யெ ஸவப்ராணாநந்தீபோலே. ஸாவஹேதமான சுக்ருத்ய காரணம் ஸ்வரூப ஸ்வதஸ்வ ஸ்திவஸ்ஸக்திகாஹிஸவஸ்வஞரிலும் வினையன்ருகில் ஸ்வதந்த்ரஸ்வஞரில் வினையாகமாட்டாதிறே. அதாயா அஸஹ ஸ்வாதவாரான ஸ்ஹூத்திலும் மித்ரரிலும் ஈஸ்வரிலும் ஸ ஸக்தமான இத்தோடு தாஸ்யவ்யாபாரங்களெல்லாம் வினையேயாக ஸம்பமிக்கும். ஆகையால் காரண ஸ்வஞரிலும் வினையாக மாட்டாரித்தோடொத்த வ்யாபாரஸ ஸக்தரையும் வினையென்னுமவரே அஸவாரப்பட்டுக்கெடுமவர்களத்தனை போக்கி அவர்களுக்கநிஷ்டாவஹமானவினையாகாதென்கிற நிஷ்கர்ஷத்தை 'அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை' என்றதில் கண்டு கலங்காமலிருக்கக்கடவர்களென்று இப்பாட்டிலடக்கப்பட்ட தெய்வஸாஹஸ்த்தை 'தெய்வஸாஹஸ்ய வாநேஷ ஸாதவெஷி நிரஸ்யதெ' என்றுமறிந்து ஸ்திபெதாக்வாநபஸ்வபக்திவபராஸ்த்ரி நெராஸ்யத்தை ஸம்பமிக்க ஸ்வஸக்தியில்லை. வைஷ்ணவெஷ்டாதராவத்தில் சரதஸ ஸ்திபெதாகஸ ஸர்யங்களும் பாநஸ்வஸ்கமான ஸவத்தில் ஸதஸ்ஸநாதாவாதி வரு ஸஷமாக வாவாரஸ்கவாவத்தையும் ஸ்வஸக்தியால் நமிப்பித்து ஸநாநஸ்வதாஷ்டாதிக ஸ்விவெகிஸ ஸக்திமாஸ்வ ஸதஷ்கஸ ஸஞாதஸ விஷயத்திலேயிறே இந்நிஷ்கர்ஷம் இப்பாட்டிலே திருவுள்ளமாம். அதாயா ஸ்ரீபராஙவிகள் ஸவத்தாலே இப்பாட்டு இப்படி உதியாதிறே. இங்கே அறுக்கும்வினையாயின, வென்பதையும். ஸமீவஷ்விலாவரவிநுவா ஐதராதிகாரிகாதயத்தையும் 'ராமதெவஷஸாதிகெ' 'ஸ்வயோவிஸக ஸ்வதர' ஐதராதிகளையும் 'ஸாஸ்ஸக்திஸஹா ஹாதீ' தராதிகளையும் கண்டுகொள்வது.

இங்ஙனே ஹிஸஸாஜெயாயஸ ஸாவங்கொண்டு பண்டை வல்வி

வெக்கி அநாதிவாத மானே னென்கை. (என்னை)நாட்டாரைக்காட்டிலாழ்வாருடைய வாசிபறிந்த வென்னை தம்முடைய நிஹதாக்ஷவா விஷயீகாரத்தை ஸ திவதிபண்ணவும் மாட்டாதவென்னை என்னவுமாம்.

(காரிமாறப்பிரான்) பிரான் உபகாரகரென்று உபகாரஸ்ருதிபண்ணினபடி. காரிமாறனென்று விஶேஷணம் ஆழ்வாரை விட்டு ஹமவதிஷயத்திலே போகாமைக்காக.

(பண்டைவல்வினை) (பண்டை)வாராதநமான (வல்)வமிஷெயா ன,ஸ ாயஶிதாஸாத்தாலே நஶிப்பிக்கப்படாதவென்றபடி. இதுவும்தனக்கநிஷ்டமாகையாலேவாவமென்றுசொல்லப்பட்டது. (பாற்றியருளினன்) நஶிப்பித்தருளினன் 'ஜிஷஞெ வாவகா்ர' மென்குறபடியன்றிக்கேயுருமாய்ந்து போம்படி பண்ணினனென்றபடி.

ன பாற்றியருளினவிடத்தில் நீர் செய்யப்பார்த்ததென்னென்ன; 'போற்றி யுகப்பதும் புத்தியிற்கொள்வதும்பொங்குபுகழ்ச்சாற்றிவளர்ப்பதுஞ்சற்று அல்லவோ' என்றருளிச்செய்தபடி (ஒண்டமிழ்ச்சடகோபனருளையே) எண் டிசையுமறியவியம்புகேன், என்கிறார். ஒன்னியதமிழ்வேததுக்காசிரியனு னவனுய் இப்படியுமென்னுடைய ஜாட்யத்தைப்போக்கினவனுடையதன் னியவருளையே எட்டுதிக்கிலுமுள்ளவர்களெல்லாரும் அறியவிஜ்ஞாபநப் பண்ணக்கடவேன். 'ஸஹைவாஸகைவாநஸ்வயம்பூஃ வை வாஜிதாமி நமயாவிநோ ... தகம்விஸீமதாஸமவதாஜமக' என்று ஸ்ரீஜாபவாந் ஹாராஜர் தைவிகீவ்ருத்தாந்தத்தைப்பறைசாற்றிக்கொண்டு திரிந்தா ப்போலே 'ஒண்டமிழ்ச்சடகோபன் அருள்கொண்டேஎன்னைக்கண்டுகொ ண்டான், என்பண்டைவல்வினைபாற்றியருளினான் என்று எண்டிசையுமறி யும்படி சாற்றிக்கொண்டு திரிவேனென்கிறார்.

மூ— அருள்கொண்டாடுமடியவரின்புற
வருளினானவ்வருமறையின்பொரு
ளருள்கொண்டாயிரமின்தமிழ்ப்பாடினா
னருள்கண்டீரிவ்வுலகினின்மிக்கதே அ

வ்யா — (அருள்கொண்டிதாதி) சடகோபனருளையேயென்று திரிந்தா ராகிலும் 'தேவபிரானுடை' என்றும்மை வஶீகரித்தவனருளேயன்றோ வ்யவஹாதமாக்கத்தக்கதென்ன; அத்தேவபிரானருளைக்காட்டிலும் இத் ... டமிழ்ச்சடகோபனருளையே மிக்கவருளாகவருளிச்செய்கிறார்.

(அருள்கொண்டாடுமடியவர்) ஜஷ்டிகளும் நாயாதிகளும். அவர்கள் (இன்புற) நிரதிஶயாநந்தத்தைப்பெறும்படி இச்சடகோபன் அவ்வரு மறையின்பொருள்அருளினான். கரியகோலத்திருவுருவுள்ள அத்தேவபிரா

(எண்டிசையுமறிய வியம்புகேன்) எட்டுத்திக்குகளிலிருக்கிற வனு துவாரஸாயாரணைந ராவியுள்ள வெல்லாருமறியும்படி, (இயம்பு கேன்) சொல்லுகுறேன்

(ஓண்டமிழ்ச்சடகோபனருளையே) (ஒண்) ஶ்ரேஷ்டஎன்று, இய ம்புகேனென்று கிழோடே யந்வயம். இந்த மாபாஸத்தை வினைவிலக்கவெ ன்று தேஶிகாருளிச்செய்தார் ‖ எ

எண்டிசையுமறியவியம்புகேனென்று ஹேதுவெதென்னிலாழ்வாரு டைய க்ருபைவிஶிஷ்டதங்களை கவஶீகரித்துக்கொண்டுஇருக்கை என்கிறார் (அருள்க்கொண்டாடுமடியவர்).

இவாழ்வார் போலேயிருக்குமவர்கள் (அருள்) ஸமவக்ருபை யைக்கொண்டாடும் 'அதுவுமவனுக்கின்னருளே' உதாஹிகளிலேயாழ்வா கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டா ... (அடியவர்) ஸாஷவத

னிப்பொருளைத்தெரியவருளினானே. ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாதிகள் ப பொருளை அறிவித்ததில்லையே, அத்தேவபிரானே கண்ணனாய் அவதரித்தும் ஸ்ரீகீதையாலுமிப்பொருளையறிவிக்கக்காணும். அவ்வருமறையின் பொருளாவது 'குற்றேவலெங்களைக்கொள்ளாமற் போகாது உற்றோமேயாவோமுனக்கே நாமாட்செய்வோம்' 'ஆர்வமுனக்கேயுடையோமம்மனைமார்காணவொட்டார்' இத்யாதிகளில் வெளியிடப்பட்ட ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்த யாதாத்ம்யத்தின்படியே ஒழிவில் காலத்தில் உக்தியமான ஸர்வஸ்வாமிகாரிஷையாலும் நம்மையடிமைகொள்ள வ்ரியனானவனை நாம் ஸௌஹார்த்தஸ்வாமிகாரிஷைபெற்றும் யாவதாத்மபாவியாக அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனைத் தினைத்தனையும் விடாமல் அநுபவிக்கப்பெறுகையே' இப்பொருள் அவ்வேதத்தாலே மறைக்கப்பட்டதும் அறியப்போகாததும் இவர். இப்பொருளை அருள்கொண்டாடுமடியவரெல்லாம் இன்புற அவ்வேதத்தால் தான்கண்டு அதுக்கிப்போதயோக்யனானானும் ஸ்ரீஸூக்திகளுங்கண்டு இன்புறவருளினான். அத்தேவபிரான் தன்னருள்கொண்டே 'பஹூநிமே' என்று பலகால் ஜந்மவ்ருத்தியைப்பண்ணியும் 'ஜாநந்த்யேவத்ருவ' என்கிறபடியே ஸ்ருதிஸூத்ராதிகளையுண்டாக்கியும் ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண அவதரித்தும் அவ்வருமறையின்பொருளையறுவியாதகுறைதீர இத்தமிழ்ச்சடகோபனாய் அவதரித்தவனாய் அவ்வருமறையின்பொருளை நாமுமறியவருளிச்செய்தான்.

அதெங்ஙனே நீர்கண்டதென்ன; அருள்கொண்டாயிரமின்றமிழ்ப்பாடினபடியை என்னைப்போலே நீங்களும்வாராய்யுங்கோள், அத்தால்நீங்களும் என்னைப்போலே அருளினனவ்வருமறையின்பொருள்என்றுகாண்புதிகோள். ஸகிஞ்சநர்க்கும் அகிஞ்சநர்க்கும் தத்த்வாயலோஜ்ஞவமான அருளையே வ்யாஜமாக அருளிட்டுக்கொண்டு இத்தமிழாக ஆயிரம் பாட்டுப்பாடினனே, இவ்வுபகாரத்தையறியப்பெறுவீர்கோள். ஆகையால்,

---

கள் (இன்புற) ஆநந்தநிர்ப்பரராக(இன்பு) ஆநந்தம் (உறுகை) அடைகை.

(அருளினனவ்வருமறையின்பொருள்) (அவ்வரு) அத்யந்தமருமையான, உபவேத்யமானவென்னபடி (மறையின்) 'ஸாஹஸ்ரீப்ராக்ருதாவதா' மென்கிற வேதத்தினுடைய (பொருள்) தத்ஸித்தபரமார்த்தங்களை (அருளினன்) அருளிச்செய்தான்.

(அருள்கொண்டு) க்ருபையை அவலம்பித்துக்கொண்டு, இவர் தாம்கைவந்தபடி பாடினரல்லர். அவர்த்த "மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்று" வொலிகொண்ட ஜீவநாதமாக ஸர்வஸ்வ ஸாக்ஷி ஈச்வரஸ்வாதந்த்ர்யமாய்த்திவர் கவிபாடித்து; "என்னாகியெதப்புகலின்றி" இத்யாதிகளிலேதான்தானே விஷயிக்கும்படியிறேயிருந்தது.

(ஒண்டமிழ்ச் சடகோபனருள்கண்டிவ்வுலகினில்மிக்கதே) ஸர்வேச்வரத்வமானது. அவ்விபூதியில் தேவபிரானொருவனே ஸர்வேச்வரனானாப்போலே இவ்விபூதியில் இவனொருவனே ஸர்வேச்வரனென்று நியமிக்கிறார். இவ்வர்த்தத்தையே 'தகவோக்கத்தில்' என்று எடுத்துக்காட்டினார். இத்தால் 'யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி' என்கிறபடியே அவனே இன்றமிழ்ப்பாடினானாகையால் அங்கு கரியகோலத்திருவுருவென்றதாகும். இங்கு அவ்வருமறையின்பொருளைத்தன்னருள்கொண்டே ஆயிரமின்றமிழ்ப்பாடினானென்று அத்தேவபிரானிலும் மூடிச்சொன்னதாயிற்று. இத்தால் ஒருவனே தேவருக்குபகரிக்க அத்திருவுருவும் நமக்காவர்த்தகம் செய்துபகரிக்க இத்திருமேனியும் என்றதாய் அவன் தகவுக்கொக்குமித்திருமேனியிலென்று சொன்னதாயிற்று. ॥ ௮ ॥

மூ —
மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள்
நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுள்நிறுத்தினான்
தக்கசீர்ச்சடகோபனென்னம்பிக்காட்
புக்ககாதலடிமைப்பயனன்றே (௯)

வ்யா — (மிக்கவேதியர் இத்யாதி) பராவர்த்தகம்செய்ய அவனே மிக்கவருளால் இத்திருமேனியை பரிக்ரஹித்தேனாகில் மிகவுமழகாயிற்று இவன் பாடினபாட்டெல்லாம் வேதார்த்தஸ்வமாய் என்னெஞ்சுள் படவேணுமே ஸௌந்தர்யமுமாகவேணுமேயென்ன: மிக்க க்ருபையுடையவன் ஆ

(ஆயிரமின்றமிழ்பாடினான்) ஆயிரம், 'பதாவிம்ஸதிஸஹஸ்ராணிப்ரோக்தாநி வேதவாதிபி:' என்கிறாப்போலே, ஸஹஸ்ரஸங்க்யமாய் (இன்றமிழ் பாடினான்) "ஸர்வவேதமயோஹரி" யென்கிறபடியேயினியதாய் ஸர்வார்த்தமாயும் ஸர்வாதிகாரமானபடி வாழ்வாருடைய.

(அருள்கண்டினிவ்வுலகில் மிக்கதே) பரமகிருபையருளின ஸர்வசக்தியைப்போலே யனறிக்கே அதுதனையும் விஞ்சக்கொண்டிருக்கையாலேயிந்தக்ருபை இவ்வுலகினிலுத்க்ருஷ்டமென்னபடி. (கண்ட)ரென்னது; ஹி-என்னுமாப்போலே ஸ்வஸந்தேசார்த்தகம் இந்த மாயார்த்தத்தை தகவோக்கத்திலென்று தெரிசனருளிச்செய்தான். ॥ ௮ ॥

உமக்கருளின வருளுக்கவதி யெதென்ன யென்னுடைய தன்மை பாராதே ஸகலவேதங்களுடைய ஸாரார்த்தத்தையே நமக்குபதேசித்தாரென்று "நீசனென்னிறை யொன்றுமிலேனெங்கள் பாசம்வைத்தபரஞ்சுடர்ச்சோதி" க்கென்று ஆழ்வாரருளிச்செய்தாப்போலே இவருடைய உபகாரஸ்ம்ருதியாலே யாழ்வார் விஷயத்திலே யருளிச்செய்கிறார் (மிக்கவேதியர் இத்யாதி).

(மிக்கவேதியர்) வர்ணச்ரேஷ்டரான வேதத்தை நிரபேக்ஷமாக

ஸாயனுன் மிக்க ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யுடையவன் ஸர்வேஶ்வரன் என்கிற ரஹஸ்யத்தை நமக்கிதில் வெளியிடுகிறார்.

(வேதியர்) வேதவேதாந்த பாரகர். வேதாந்த ப்ரமாணங்களெல்லாம் வேதத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறது. அதில் வேதாந்த ப்ரமாதர்கள் (மிக்கவேதியர்) "ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி" "ஸர்வே வேதா யத்ரைகம் பவந்தி" "நமோ வேதாந்த வேத்யாய ஸர்வஸ்மை த்ரிதாத்மநே ஸாக்ஷிணே" என்கிறபடி ஸர்வஸ்ரேஷ்டர் ஸர்வ ஶாஸ்த்ர வேதார்த்த நிஷ்டராயிற்று. (மிக்கவேதியர்) அவர்களுடைய (வேதத்தினுட்பொருள்) ஜகத்காரணத்வ ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வாந்தராத்மத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகள் நாராயணனுக்கே என்பதாயிற்று. அதையும் நாராயணனுக்கே ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸ்வாமித்வமும் அவனுக்கேயென்பதும் ஜகத்துக்கும் அவ்விருவருக்கும் ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தமும் தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களில் ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யாதிகளும் நம் ஸ்வரூபத்தில் அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்ய ஶரணத்வ அநந்ய போக்யத்வாதிகளும் ஸம்ஸாரத்தில் நிழல் போன்மையும் விஶேஷத்தில் பரியாமையும் முக்தியில் நமக்கு போக்யமானவனுமவனே, ஸாக்ஷாதுமவனே, அவனுடைய ஸம்பந்தத்தாலுள்ள ஸர்வ ஶேஷத்வ ஸர்வாதிகாரத்வ ஸர்வ ஸாஷ்வத்வ ஸர்வ ஶேஷவ்ருத்தியே நமக்கு ஸ்வாபாவிகமென்று நமக்கு அறுதியிட்டும். 'அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஶு' என்று நிரூபித்தபடியே அவனையாய்க்காண்கையாலே ஶரீரமாத்ரமெல்லாம் ஶரீரிக்கேயாய் ஶரீரங்களான ஆத்மாக்களும் 'வேதாஶ்ச ஸர்வாணி ஸர்வேஶ்வராணி ப்ரஹ்மணா விஶ்ருதா' என்று ஸர்வஜ்ஞர் ஸர்வவித்தமாய் விஶ்ருதமானதுகொண்டு ஶாஸ்த்ரத்தோடே நன்மை தம் ஸாரார்த்தங்களென்றும் அவன் ஸௌலப்யத்தாலே இத்தலையில் ஸாக்ஷித்தபோது ஸ்வதந்த்ர ஶக்தி ஸாமர்த்யங்கள் ஸ்வஶரீரத்துவிஶ்ராந்தையாய் நாம் அதில் அவனுக்கு ஶரீரமாய் ஸ்வயம் த்தே அவள்தன்னுக்கு ஸாமத்துக்குருப்பான ஆநந்தாதி ஸௌக்யஶக்திகளை நமக்கவனே பெறுவித்தமையைப்பேரிட்டு நமக்கவன் ஸாத்யதாவயஸ்வஸித ஸாயுஜ்யத்தையே தன்னோடு பெறுவிக்கவல்ல ஸர்வேஶ்வரனையிருக்குமென்றும் இதுமுதலானவை வேதத்தினுட்பொருள்.

இத்தை (நிற்கப்பாடி) இது வாஹ்யரும் குத்ருஷ்டிகளாலும் அஸங்கிதமாயே நாமறியும்படி நிற்கமாட்டாமல்போக வேதமும் இவ்வர்த்த

வுடைய வருடைய அநந்யப்ராப்யநம் பண்ணினவனுடைய மென்னவுமாம். (வேதத்தினுட்பொருள்) வேதத்தின் ஸ்ரீவேதாந்த்யநம் பண்ணினவனுடைய, வேதத்திலெட்டியிருக்கிற(துன்) ஸூக்ஷ்மமான (பொருள்) ரஹஸ்யார்த்தங்கள் (நிற்கப்பாடி) ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி பாடி ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி பாடியென்னவுமாம்

ங்களை அறிவிக்கமாட்டாமல் 'விஶேஷஜ்ஞா தாமேமேவ ஸர்வஸ்வத்ருஷ்டி' என்றபடி மயப்பட்டிருக்க, இவ்வர்த்தங்கள் இவ்வுலகிலும் நம்மில் நிலைபெறும்படிபாடி இங்ஙனே அவன் பாடாவிடில் இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் ஶஶவிஷாணஸமானங்களாய்க் காணீர்.

இதுவிஷய வைலக்ஷண்யமும் ஸம்பந்தவிஶேஷமுமானவருக்கு நெஞ்சில் படவற்றோவென்று (என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினா) னென்கிறார்.

நம் தாத்பர்யத்தால் சொன்னபடி இதுபுன்மையே வேஷமான வென்னெஞ்சுள் இவ்வர்த்தமெல்லாம் ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி பண்ணினான் என்னில்காட்டிலும் இனி விஷயவைலக்ஷண்யமும் ஸம்பந்தவிஶேஷமும உண்டோ, இதுதன்பயிரில் பாய்ச்ச அமுதின் பெருவெள்ளத்தை ஓரேரிகட்டி அதில் நிறுத்தினாப்போலே, இதுகரியகோலத்திருவுருவாலும் ஸுலபமாயிற்று.

கண்ணனுபவதரித்து ஸ்ரீமீதையாலும் திருத்தமாட்டித்திலனாய், அத்தமிழ்ச்சடகோபனுக்கானும் அதுக்கு தக்கசீர்படைத்து. தானான தன்மையில் இங்ஙனே இவனும் பாடமாட்டானே, 'வேதவ்யாஸ:' என்று ஸங்க்ரஹித்து வேதார்த்தனாய் ஸர்வத்தையும் ஸமுச்சியேரவஸ்யகம் வாசகதாவானைப்போலே "உத்தமோ நாமவிஶ்ரிதி" என்று ஸங்க்ரஹித்து தோழியுந்தானே, தாயுந்தானே, மக்களுந்தானே, நாமுந்தானே, தேவபிரானுந்தானேயாய், நமக்கு ப்ரத்யக்ஷவானாவாயனுந்தானேயாம்படி இந்தப்பாட்டுகளைப் பாடுகைக்கும் அவ்வர்த்தங்களை எல்லாம் நம்நெஞ்சுள் நெருந்துகைக்குந்தக்க (சீர்) கல்யாணகுணங்களை வஷுமாகவுடையவன். வைவர்ணநிவ்ருத்தமாயும், ஸாமர்த்யங்களாயும் பட்டுக்கிடந்த கல்யாணகுணமெல்லாம் இத்திருமேனியைப் பரிக்ரஹித்தவாறே ஸஹிவ்ருத்தமும் காயதக்ஷமமாயிற்றுக்காணும். இவ்வர்த்தங்களை யுகவாதவையும் உகப்பிக்கவல்ல சதிராலே ஶடகோபனாய் அவர்கட்கெல்லாந்தலைவனானவென்னில் தான்பாடினவர்த்தங்களை எல்லாம் என்னெஞ்சுள் நிறுத்துகைக்குறுப்பான கல்யாணகுண வசிஷ்டியுள்ள இவ்வாழ்வாருக்கு (ஆ

(என்னெஞ்சுள்நிறுத்தினான்) மலையைக்குழியத்துளைத்து நீரைநியத்தவாரைப்போலே நிஸ்ஸாரமான வென்னெஞ்சுக்கிதுவே விஷயமாம்படி பண்ணினான்

(தக்கசீர்ச்சடகோபன்)(தக்க) உசிதங்களான (சீர்) கல்யாணங்களையுடைய (சடகோபன்) ஆழ்வாராகுற; "அயர்வறுமமரர்களதிபதியென்னுமாப்போலே போரும்படி ஸர்வேஶ்வரனிருக்குமாப்போலே ஸர்வேஶ்வரன்கவிசொன்னால் தகுதியாம்படியாய்த்தாழ்வாரிருப்பது. ஏர்க்கும் பெம்வண்குருகூர்ச் சடகோபனென்று தாமேயருளிச்செய்தாரிறே,

(என்நம்பிக்கு) என்னை விஷயீகரிக்குகைக்குத்தகுதியான வைலக்ஷ

ட்புக்க காதலடிமைப்பயனன்றே) எவர்கள் ஆளாக ஸ்வீகரித்தார்கள், அவர்களுக்கு 'காதல்' பக்தி (அடிமை) தத்காரித ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் அதாகிறபயன், ஃலம், உசிதத்து இவர்க்காட்புக்கார்களுக்குண்டோ, பராங்குஶாதி விஷயங்களில் ஆட்புக்கார்களுக்கு இத்திருவாய்மொழியால் வெளியிட்ட காதலேயுங் கண்டிலோம், அதுவேயில்லாதார்க்கு அதின் ஃலமாகவரும் அவ்வடிமையாகிறபயனும் வரமாட்டாதே, இவ்வாழ்வாருக்காட்புக்காருக்கு இத்திருவாய்மொழி சுக்கான்படலான வல்நெஞ்சுகளையுமுருக்கவல்ல ஸ்வபாவங்களை நம்நெஞ்சிலுங்கூட தித்திக்கப்பண்ணி நம்நெஞ்சையும் உருக்கி ஆநந்திப்பிக்கவல்ல செஞ்சொல்தமிழ்த்தொடையலாகையாலே காதலாகிற பயனும் அதன் ஃலமானவடிமையும் அவ்வதிருவாய்மொழிசளிடப்பட்டு அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ஆட்பட்டவன்றே காணலாம், ஸ்வாநுஸந்தாநத்தில் ஸம்ஶயிக்கவேண்டாமென்று நிர்தாரணம். ஆகையால் இவர் பாடினபாட்டெல்லாம் வேதார்த்தகரூபமாயிருக்குமே, நமக்கு அவ்வர்த்தங்கள் தான் நெஞ்சுள்படவற்றே, ஸௌவ்ருத்தமும் தானாகவற்றேயென்று ஶங்கித்தவனுக்காள்படுகைப் பிற்கால் வேண்டாவென்றபடி. ௯

மூ — பயனன்றாகிலும் பாங்கல்லராகிலு
ஞ்செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்வான்
குயில்நின்றார் பொழில்சூழ்குருகூர்நம்பி
முயல்கின்றேனுன்றன்மொய்கழற்கன்பையே. ௰

ஶ்ரீமதுரகவிகளே இங்ஙனே விஶ்வஸித்து நம்மைப்பாடின உமக்கு வேண்டுவதேதென்றாழ்வார், இப்படிகேட்டருளின ஆழ்வாருடைய "ஔதார்ய தயாஹார்த்தா நிவாஸ ஶரணம் ஸாஹஸ" என்னப்பட்ட ஐஶ்வர்யத்தை யுடையவருக்கு (ஆட்புக்கு) அடிமையாகவேணுமென்று, (காதல்) எனக்குப்பிறந்தருசி (அடிமைப்பயன்) அடிமைசெய்யும் ஃலம்; ப்ரயோஜநம் (அன்றே) அப்போதே விளம்பியாதே என்னபடி. ஸ்வவிஷயத்தில் ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தபின்பு அடிமைசெய்யவேணுமென்கிற ருசி பெற்று "சூடடிதொழுதெழுமனமே" யென்றாசித்தவருக்கு 'முனியே நான்முகன்' பரதிவிளம்பித்தலேயன்றிக்கே யிச்சரீரத்தோடே யாழ்வார் திருவடிகளிலே யெல்லாவடிமை செய்யும்படியான ஃலம் ருசி பிறந்தபோதே விளம்பியாதே யுண்டாயித்தென்றபடி. இந்த மாயாஸ்வத்தைதத்துவத்தையுணர்துதலென்று ஜீயரருளிச்செய்தார் ||௯||

ஆழ்வார் பண்ணினவுபகாரத்தை யநுஸந்தித்தவாறே தாமிதுக்கு முன்பு ஆழ்வார் விஷயத்திலே நின்றநிலை, ஆழ்வார் பண்ணின உபகாரத்திற்கு ஸமாநமாமோவென்ன நிர்ஹேதுகமாகவவர் பண்ணினவுபகா

தீஸ்ஸாரஸ்யத்தை, அவன் செயலால்தானே ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு அவனி லுங்காணுதவேற்றத்தையும் வெளியிட்டுச்சொல்லி "ஈதே என்றும் வேண்டுவதெந்தாய்" என்கிறபடியே ஆழ்வாரையே "பணிகொள்ளாநின்பா" என்று ஸம்வாயிந்து உந்தன் மொய்கழற்கன்பையே முயல்கின்றேனென் கிறார்.

கரியகோலத்தேவபிரான், "உபாதே த்ரஸ்தா ஸ்ரீ திநியதோநாதேஷு:" என்றருளிச்செய்தபடியே ஜகது பஜநநஸ்யாப நாதிரேவந ஸஹஸ்ரவதாரங்களைப்பண்ணுமதும் ஒருவரேனக்கு இது பயனென்று கண்டு யாஸித்தும் அவருபகரிப்பதற்குப்பாங்காக அதிகாரிகளைபெற்றுமன்றே அத்தின்மேனியிர்த்தானே தேவரீர் அங்ஙனேயானுப்போலே இத்திருமேனியிலும் கீழ் 'ஆட்புக்ககாதலடிமைப்பயனன்றே' என்னும்படி ஸதீணாத்துமாணருக்கு ஆட்புக்கவன்றே பயன் ஸதீணாத்துமாணரும் ஆத்துமாணரஹிதருக்கும் அப்படி தேவரீருடைய திவ்யஸ்வரூபம். (பயனன்றாகிலும்) ஸ்வத்ம்ஸநாதிகளே ஸாத்யமென்று ஓயாமல் அத்தைத்தேடித்திரிவார்க்கு இது ஸுலபமாய் தோற்றுகிறே. அவ்வளவும் அன்றிக்கே, இத்தால் நமக்கென்னஸுகம், இது நமக்கொருஸுகமாய், உபா தேயமாமோவென்றே சொல்லியும் கோதென்று இகழ்வர்களிறே.

ரத்தைப்பேசயவரைக்குறித்து நித்யமாகவன்பை ப்ராக்ஷிக்கிறார் (பயன ன்றாகிலும் நித்யாதி) 'ஸ்வாயுத்ன் பண்ணினவுபகாரத்திற்கு ப்ரத்யுப காரமுண்டோ, "ஸ்வீராவாப்யஷிதோ த்ரஸ்தாஸ்யாங்கயஜந | ஸாத தேவதோதாஸ்யம்" என்று சொல்லித்திறே,

(பயனன்றாகிலும்) ப்ரயோஜநமில்லாவிட்டாலும் (பாங்கலராகிலு ம்) ப்ரயோஜநமில்லாவிட்டாலும் சொல்லுகிற ஹிதங்கள் கேட்க்கைக் கிப்பாங்காயிருக்கலாமிறே, பாங்கன்றிக்கே யிருந்தாலும் (பாங்கு) ஸந ஸம்ஸார் அகமெறியக்கண்டால் ஸஜ்ஜநங்களை வெளியிலேயிருந்தவனுபாயஞ் சொல்லிவெளிப்படுத்துமாபோலே யிவர்களுடையவநர்த்தத்தைப் பார்த் துபொருக்கமாட்டாதே. ராவணனைக்குறித்து 'மித்ரமௌபயிகங்கர்த்தும்' மென்று பிராட்டியுபதேசித்தாப்போலே யாழ்வாருந்தம்முடைய விஷ யத்திலே யென்குறார்.

(செயல் நன்றாகத்திருத்திப்பணிகொள்வான்) (செயல்) வ்ருத்தத்தை (நன்றாகத்திருத்தி) ஸ்ரீஜ்ஜருக்கு படியும்படி திருத்தி "தீர்ந்தடியவர் தம்மை திருத்திப்பணிகொள்ளவல்லனென்று சொல்லப்பட்ட வீஸ்வரனைப் போலன்றிக்கே யிவைபொன்றுமின்றிக்கே யிருக்குமவர்களையும் பணிகொ ள்ளுமானவென்னபடி. பணிகொள்வான் குருகூர்நம்பி என்றநயம்.

இங்ஙனே இந்த்ரிய விஷயங்களை விட்டுத்திரியுமவர்கள் இவ்வுபதேசத்தி ற்கு ப்பாங்கானபடிகளைப்பெற்றவர்களானவர்கள் ஸஹஸ்ராக்ஷராங்களை வடிவானவர்கள் 'வீடுமின் முற்றவும்' என்றால் அங்ஙனே விட இசையார்களிறே 'சொன்னால் விரோதம்' என்று தன் திருவுள்ளத்திலும் தோன்றி 'ஆகிலும் சொல்லுவன் கேண்மின்' என்றிறே தேவரீர் உபதேசித்தருளினது. நாமரூப வ்யாகரணம் த்ரிவ்ருத்கரணஸாபேக்ஷமானாப்போலே இச்செயலும் அச் செயலோடு ஸாபேக்ஷமே. ஆகிலும் இவ்வவதாரத்தில் ஒருவிசேஷங் காணப்பெற்றேன். செயல்நன்றாகத் திருத்திப்பணிகொள்வானாயிற்று. தேவரீர் அவதாரங்கள். வெதுநர்போனபடி இளந்தலைசுமக்குமவனுக்குப்பொருந்தவெடுப்பத்துணையாய்ச் சவப்ரவ்ருத்தியையும் பண்ணவ ஸஹகரித்து 'ஈடொழித்து' என்றபடியே பணிகொண்டாப்போலே, அன்றே இவ்வவதாரத்தில் பணிகொள்வது. செயல் நன்றாகத் திருத்திப்பணிகொள்வது வானுளமர்ந்தனர்க்கும் வருந்தவரும் செயல் அப்படி பிற்றைப்பிறந்தாரும்பெற்று வாழும்படியிறே தேவரீர் எங்களை நல்லசெயல் பெற்றவராகத் திருத்தினது. இது தானெதுக்காகவென்னில்; (பணிகொள்வான்) இங்குமங்கும் ஸூரிகளைத் தேவிமார்கள் பணிகொண்டாப்போலே அடிமைக்கொள்ளவிறே திருவோலக்கத்தில் நடப்பிக்கைக்கு இளந்தலையில் அதுக்கேற்ற விடத்தில் திருத்துவாரைப்போலே திருமாமணிமண்டபத்திலுள்ள வேவோலக்கத்திலுமடியார் குழாங்களிலும் தேவரீர் அடியோங்களை வேண்டினபடி கைக்கொள்ளுமவனாக எம்மைத்தீர்ந்தவடியராகவிருக்கத்திருத்தினதும் அங்கே பணிகொள்ளவிறே.

(குருகூர் நம்பி) திருக்குறுங்குடி நம்பியையும் பாராநின்றோம். மலைபோல் பெருத்துமலைபழுத்தாப்போலே வழுகியராய் நின்றதேதுமே தேவரீரங்கு. இங்கே குயில் நின்றால் பொழில்சூழ்ந்திராநின்றீர். திவ்யக்கான குயில்களும் ஒருபடிப்பட பாரமைகாந்த்யஸ்ரீயைப்பெற்றுநின்று திருவாய்மொழியைப்பாடிக்கொண்டு ஒன்றுக்கொன்றூக்கொண்டு கூப்பிடாநின்றன இவ்வூரைச்சேர்ந்த பொழிலெங்கும், இதென்ன ஆச்சர்யமாயிராநின்றது. அங்கும் பொழில்களும் குயில்களுமுண்டாயிருக்க இவ்வ

(குயில்நின்றார் பொழில்சூழ்) (குயில்) கோகிலங்கள் (நின்று) ஸ்திரமாக (ஆல்) பாடாநின்ற (பொழில்) உத்யாநங்களாலே (சூழ்) பரிவ்ருதமான (குருகூர்நம்பி) திருநகரிக்கு பரிபாலகனே, இது ஸம்போதனம் உணருன்னுடு முலகமுழுந்தனைப்போலென்று வேதநாளவன்றிக்கே திவ்யஜ்ஞான குயிலுமேரும்படியாத்தாழ்வாருடைய வைபவம். ஆழ்வாராற்றாமையாலே பொருக்காலத்திலே காணவாறுவெய்னு கண்ணும் வாயுந்துவர்ந்தென்று பாடும்பாசுரமுண்டே "யாவாநிகர் கல்வானத்தே" என்று களித்துச்

வதாரத்தில் இவ்வைதிஸ்யம் ஒன்றுபோலே, இவ்வூர்குயில்களையும் இங்ஙனே திருத்திப்பணிகொள்ளுகையும் ப்ரஸித்தமாயிற்றே. ஆர்த்துக்கொள்ளுகை ஸ்வபாவங்களைப்பண்ணி வைலக்ஷண்யமாக ஆரவாரம்பண்ணுகை குயில்களையே இங்ஙனே திருத்தின தேவரீர் 'ஊரும்நாடுமுலகமுந் தன்னைப்போலவென்றபடி ஸமஸ்த ஸம்ஸாரிகளையும் பண்ணின ஸம்ஸாரிகளைத்திருத்திப்பணிகொள்ளச்சொல்லவேணுமோ, இவ்வவதாரத்துக்குள்ள இவ்வைதிஸ்யத்தை மற்றவிடத்திலும் மற்றவவதாரத்திலும் பொசிந்துதான்காட்டவுமாகாதோ (குருகூர்நம்பி) திருக்குருகையும் உடையைப்போலாக்கும ஸாமர்த்யமுடையவரே. ஸூவர்ணமாய் ப்ராஹ்மணத்திலே ஸத்வாஸ்ரவணமாயுள்ள ஸ்ரீதேவரீர் திருவடிகளைச்சொல்லி ஸுவர்ணமாகச்செய்யவானைப்படினும் 'ஸ்ப்ருஷ்டவ நிகந்ஷ்ட ஸ்ருஷ்டா ஸ்வஸ்திவாசிதம்' 'தேத்ருவிஷ்வக்ஸேநஸ்ய விஷ்ணோயஸ' என்னும்படியான ஸுவர்ணம். அத்திருமேனியில் பெறப்போகாதென்றிறே, அந்த கண்ணன் இந்த திருமேனியைக்கைக்கொண்டது. ஆகையால் (குருகூர்நம்பி முயல்கின்றேனுன்தன் மொய்கழற்கன்பையே) தங்கள் ஸம்பந்தத்துக்கெல்லாம் தமிழ்ப்படுத்திப்பாசுரமிட்டு அதுக்கு மேட்டுநிலமான இன்னிலத்திலும் தங்களுடைய ஸம்ஸாரப்பெருவெள்ளத்தையெல்லாரிலும் பாய்ச்சித்திருத்தும்துகண்டு நித்யஸூரிகள் அவ்விபூதியை விட்டு விஷயப்பட்டபடியே மொய்த்துகொண்டு திவ்யமஹாவிபூதித்வமுடையத்தையும் தங்கள ஸம்பந்தத்தையிங்கே தமிழ்ப்பாட்டாக்கிக்கொள்ளாயிருகிற வைஷ்ணவாதிகளையும் ஸம்பந்தித்துக்கொண்டு விட்டுப்போகமாட்டாமலிருக்கிறவன் திருவடிகளில் ஒழிவில்காலத்தில்படியே எல்லாவடிமைகளும் செய்யுமதுக்குறுப்பான வைராக்யத்தையும் ப்ரார்த்திக்கிறேன், நித்யஸூரிகளும ஸூக்ஷ்ரும் மொய்த்துக்கொண்டுகிடக்குப்படியான திருவுள்ளமொய்கழல். அந்த தேவபிரானுக்கு பரத்வஸௌலப்ய பரஸௌந்தர்யங்களை இத்திருமேனியில் தானேதான் கண்டதாய், அங்குமித்திருமேனியிலே தாமேதாமடிமை செய்ய ஆசைப்படுகிறபடி. (உன்தன்பொய்கழற்கன்பையே) என்று ||கo||

சொல்லுமொரு பாசுரமுண்டு இரண்டுபாசுரத்தையுங்கேட்டுகுயிலும் ஶிக்ஷிதமாய்ப்போகிறதென்னபடி. 'அவ்வாயிளமங்கையர் பேசவுந்தாநருமாமறையந்தணர் சிந்தைபுக, செவ்வாய்க்கிளிநான்மறை பாடென்னக் கடவதிறே. ''முயல்கின்றேனுன்றன்மொய்கழற்க்கன்பையே' உன்னுடைய ஸ்ரீவத்மான திருவடிகளிலே அன்பை: அதி நிவேசத்தை, (முயல்கின்றேன்) ஸம்பாதியாநின்றேன், செய்கிறவடிமையில் வைராக்யமிறவாமையாலே திருவடிகளிலே எனக்கு அதிநிவேசம் வேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறார், 'என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்' மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்' உனக்கென்

மூ — அன்பன்றன்னையடைந்தவர்கட்கெல்லா
மன்பன்றென்குருகூர் நகர் நம்பி
க்கன்பனாய் மதுரகவிசொன்னசொ
ன்னம்புவார் பதிவைகுந்தங்காண்மினே (௧௧)

வ்யா — (அன்பனித்யாதி) இது சற்குருக்குப்பலமிருக்கும்படி சொல்லுகிறது.

(அன்பன்) இன்னார்க் கன்பனென்று சொல்லாமையாலே ஸர்வ வாத்ஸல்யமான [illegible]க் கெல்லாம் ஸ்நேஹத்தையும் வ்யாமோஹத்தையுமுடையவன். '[illegible]' என்னக்கடவதிறே. இத்தால் ஸர்வஸ்வாமியானவன் தெளியவறிவித்தவவ்வளவன்றிக்கே என்னை ஸ்வரூபாநுரூப நிஷ்டையில் நிலைநிற்கப்பண்ணி ஹிதமான வஸ்துவிலும் ப்ரியமவனென்கிற ஔசித்யத்தாலே இவனே நாராயணனென்றதாயிற்று.

(தன்னையித்யாதி) 'ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப | [illegible]ஜநா:' என்றும், 'உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ' என்றும் தன்னையே பெறவேண்டியாதல் தன்னால் மற்றொரு புருஷார்த்தத்தைப் பெறவேண்டியாதல் தன்னையே யடைந்தவர்களெல்லாருக்கும் தத்தத் புருஷார்த்தங்களை [illegible]மாகப் பெறுவிக்குமவன். இத்தால் [illegible]வத்ஸலனும் ஶரணாகதவத்ஸலனும் என்றதாயிற்று.

ஸர்வாஶ்ரயனையிறே தென்குருகூர் நகர் நம்பியானவன். '[illegible]' என்றிறே [illegible] திருமால் பாசுரம். இந்த (தென்குருகூர் நகர் நம்பிக் கன்பனாய்) இந்நம்பியில் அன்புடையவனாய், "இன்பத்தில் இறைஞ்சுதலில் இசையும் பேற்றில் இகழாத பல்லுறவில் இராகமாற்றில், தன் பற்றில் வினைவிலக்கில் தகவோக்கத்தில் தத்வத்தையுணர்த்துதலில் தன்மையாக்கில்' என்னலானவனில் செய்யுமன்பையே இவரிவரில் செய்யுமது அவனே இவராகச் செய்கேனென்றவர் தாமருளிச்செய்தாப்போலே பண்ணினுபகாரத்திற்கு ப்ரத்யுபகாரங்காணாமையாலே தடுமாறுகிறார். இந்த ப்ராசுர்யத்தை, செயல் நன்றாகத்திருத்தியென்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞாபிதமான [illegible], தன்மையாக்கிலென்றவைகத்தாலே [illegible] வெளியிட்டருளினார். ||௧௦||

(அன்பன் தன்னை) இப்ப்ரபந்தத்தைத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பாருக்கு இத்யாதி [illegible]மென்கிறது (அன்பன் தன்னை) வாத்ஸல்ய[illegible]மாகவுடைய [illegible]வத்ஸல, னென்கிற ஸர்வேஶ்வரன் தன்னை 'பரமனைப் பயிலுந் திருவுடையார் யவரேலுமவர் கண்டீர் எம்மையாளும் பரமர்' என்றிறே இவருக்கு ஸர்வதஶையிலே அன்பிருப்பது (தென்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு) தென்குருகூர்நகரமென்கிற திருநகரிக்கு

விடில் கூடாதிறே. அவனிலவ்வன்பு செய்யத்தகுமதிலும் செயல் நன்றாக திருத்திப்பணிகொள்ளுமது அவனுக்கும் இவ்விஷயத்திலஸாத்யமாட யிற்று ஆகையாலே 'ஆயன்னிற்கவருமறைகள் தமிழ்செய்தான்தாளே கொண்டு' என்று அருளிச்செய்தார்.

இங்ஙனே பரமாசார்யனுகாநின்ற (தென்குருகூர் நகர் நம்பிக்கு அன்பனாய்) நகர்நம்பிக்கிவ்வாசார்யனை நிஷ்டையால் அன்பு செய்தவனாயுள்ள (மதுரகவி) (சொன்ன) அருளிச்செய்த சொல்மயமான இந்த பத்துப்பாட்டையும் (நம்புவார்) ஸ்வாசார்யவிஷயத்தில் ஸுசுஷாந உபாயமாக விச்வஸிக்கவல்லாருக்கு இருப்பிடம் வைகுந்தம். ஸர்வேச்வரனான ஸர்வஜ்ஞன் ஸதாசார்யநிஷ்டரெனநிஷேவித்திருந்து ஸதாசார்யர்களிதென்னஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸிம்ஹாஸநத்தைப்பின்சென்று சேரவரிலின்றீகளே வைகுந்தத்தைப்பெற்று 'இத்தாலிறே நாமிது பெற்றோ'மென்று நீகளே காணக்கடவீகோளென்று திருவுள்ளம்பற்றி 'வைகுந்தங்காண்மின்' என்றருளிச்செய்தார். ||௧௧

இதிஸ்ரீ ஶ்ரீஸாக்ஷாதீஸ்வரஸ்வரூபாய்த்ர |
பரார்தவிரஸ்ஸமாஸ்ரிதாஸ்ஸமஸ்தவே ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ பராங்குசதாஸாய நம: ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய நம:.

ஸ்ரீயபரிய பராங்குசமுநி அருளிச்செய்த

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யாநம்

முற்றிற்று

நிவாஸாஸக்தராய் வர்த்தமானமாகவாழ்வாருக்கு "அடியாரடியார்தம் மடியாரடியார் தமக்கடியாரடியார்தம்மடியாரடியோங்களே" என்கிற பெருக்கவையடியுடைய யாழ்வாருக்கென்னபடி.

(அன்பனாய்) நிரவதிகஸக்தியுடையனாய், ஸர்வவிஷயத்திலும் ஸாமந்தவிஷயத்திலும் பரபக்தியாம்த ஆசார்யனுடையனாக மேசேஷுபாஜ்ஞநிரவதிகப்ரேமத்தையுடையாரென்றபடி, பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ஸர்வத்தாலும் ஸ்நாநம் ஸம்வஸ்ரவ்யாவஷீக்கிரஷைகாரகத்தாலும் லேவிஜாகாரஸிதிஸ்ரீபாதத்தாலும் ஆசார்யபக்தியேப்ரஷ்டமென்னபடி

(மதுரகவிகள்சொன்ன) ஆழ்வார்விஷயமாக மதுரமாகப்பாடுகை போலே உபசாரகவிஎன்னபடி (மதுரகவிசொன்ன) மதுரகவியினாலேசொல்லப்பட்ட (சொல்) திவ்யஸூக்திகளை, கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பன்றதிவ்ய ப்ரபந்தத்தை (நம்புவார்) தஞ்சமாகப்பற்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு. (பதி) வாஸஸ்தானம் (வைகுந்தம்) வைகுண்டம் வைகுந்தமாகுந்தப் பேரெல்லமென்கிறபடியேயவர்களிருந்தவிடம்வைகுந்தமென்னவுமாம் (காண்மினே) காணுங்கோளென்று உபதேசிக்கிறார் ||௧௧

இதிஸ்ரீ உத்தமதஸ்ரீசைலதோ ஸ்ரீமதாசார்யஸார்வபௌமிக ஸத்தவிரசித கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புவ்யாக்யாநஸம்வர்ணனம்.